

HRIŠĆANSKA SLUŽBA

Ellen G. White

BOŽJI POZIV ZA SLUŽBU

Zavisan od ljudskih činilaca

Za svoje predstavnike među ljudima Bog nije izabrao anđele koji nikad nisu pali, već ljudska bića, ljude koji imaju slične strasti kao i oni koje žele da spasu. Hristos je uzeo ljudsku prirodu da bi mogao da dosegne ljudski rod. Bio je potreban božansko-ljudski Spasitelj da donese spasenje svetu. Ljudima i ženama predata je sveta dužnost da objave "neiskazano bogatstvo Hristovo" (Efescima 3,8); (AA, p. 134)

Posmatrajte dirljiv prizor. Gledajte Veličanstvo Neba okruženo dvanaesticom koje je izabrao. On upravo želi da ih odvoji da obave svoj posao. Pomoću ovih slabih oruđa, kroz svoju Reč i Duh, On namerava da spasenje učini dostupnim svima. (AA, p. 18)

„I sad pošlji u Jopu ljude i dozovi Simona prozvanoga Petra.” (Dela 10,5) Tako je Bog dokazao da ceni evanđeosku službu i svoju organizovanu Crkvu. Anđelu nije naloženo da Korneliju priča o krstu. Čovek, koji je kao i centurion, podložan ljudskim slabostima i iskušenjima, trebalo je da bude onaj koji će mu govoriti o raspetom i vaskrsлом Spasitelju. (AA, p. 134)

Anđeo upućen Filipu mogao je i sam da obavi posao za Etiopljanina, ali to nije Božji način delovanja. Njegov plan je da ljudi rade za svoje bližnje. (AA, p. 109)

„Ali ovo blago imamo,” nastavio je apostol, „u zemljanim sudovima, da premnoštvo sile bude od Boga, a ne od nas.” (2. Korinćanima 4,7) Bog je preko bezgrešnih anđela mogao da objavi svoju istinu, ali to nije Njegov plan. On bira ljudska bića, ljude sa slabostima, za oruđa u ostvarivanju svojih planova. Neprocenjivo blago stavljeno je u zemljane sudove. Ljudi treba da prenesu Njegove blagoslove svetu. Njegova slava preko njih treba da razbije tamu greha. U službi ljubavi oni treba da sretnu grešne i nevoljne i da ih dovedu krstu. U svom celokupnom poslu oni treba da pripišu slavu, čast i hvalu Onome ko je iznad svega i nad svim. (AA, p. 330)

Spasitelj je planirao da, kada se On uznesu na Nebo da postane čovekov posrednik, Njegovi sledbenici nastave delo koje je On započeo. Zar ljudski činilac neće pokazati naročito zanimanje u nošenju svetla evanđeoske vesti onima koji sede u mraku? Ima nekih koji su spremni da odu na kraj Zemlje da ljudima odnesu svetlost istine, ali Bog zahteva da svaka duša koja poznaje istinu teži da zadobija druge za ljubav prema istini. Ako nismo spremni da podnesemo naročite žrtve da bismo spasili duše koje propadaju, kako onda možemo da budemo smatrani vrednima da uđemo u Božji grad? (9. T, p. 103)

Gospod u svojoj mudrosti povezuje one koji traže istinu sa onima koji poznaju istinu. Nebeski plan je da oni koji su primili svetlo, to svetlo prenesu onima koji su u tami. Ljudi koji svoju sposobnost crpe iz velikog Izvora mudrosti, postali su oruđe, sredstvo za rad, preko koga Jevanđelje svojom preobražavajućom silom deluje na um i srce. (AA, p. 134)

Bog bi mogao da postigne svoj cilj spasavanja grešnika bez naše pomoći; ali da bi smo razvili karakter sličan Hristovom, moramo sudelovati u Njegovom radu. Da bismo učestvovali u Njegovoj radosti, moramo sudelovati u Njegovim naporima za njihovo otkupljenje. (Čežnja vekova, str. 108; izdanje 1998)

Kao svoje predstavnike među ljudima, Hristos nije izabrao anđele koji nikada nisu pali, već ljudska bića, ljude sa istim sklonostima kao i oni koje žele da spasu. Hristos je uzeo na sebe

ljudsku prirodu, da bi mogao da se približi čovečanstvu. Božanskoj prirodi bila je potrebna ljudska priroda, da bi čovečanstvo moglo dobiti kanal za vezu između Boga i čoveka. (Čežnja vekova, str. 245; izdanje 1998)

Gotovo sa nestrpljivom željom anđeli očekuju našu saradnju; jer čovek mora da postane kanal za vezu sa čovekom. Kada sa posvećenjem celoga srca predamo sebe Hristu, anđeli se raduju što mogu da otkriju Božju ljubav preko naših glasova. (Čežnja vekova, str. 246; izdanje 1998)

Moramo raditi zajedno sa Bogom; jer Bog neće završiti svoje delo bez ljudi kao saradnika. (RH, 1. 3. 1887)

Poziv pojedincu

Naročiti posao određen je svakom hrišćaninu. (SW, 2. 8. 1904)

Bog zahteva da svako bude radnik u Njegovom vinogradu. Ti treba da se latiš posla koji ti je poveren i da ga verno obaviš. (BE, 10. 6. 1901)

Kada bi svako od vas bio živi misionar, vest za ovo vreme bila bi brzo objavljena u svim zemljama, svakom narodu i kolenu i jeziku. (6.T, p. 438)

Svaki pravi učenik rađa se za Božje carstvo kao misionar. Onaj koji pije od vode postaje izvor života. Primalac postaje davalac. Hristova milost u duši je kao vrelo u pustinji, koje izvire da osveži sve i učini one koji su blizu smrti željnim da piju vodu života. (Čežnja vekova, str. 153; izdanje 1998)

Bog očekuje ličnu službu od svakoga kome je poverio poznavanje istine za ovo vreme. Ne mogu svi da odu kao misionari u strane zemlje, ali svi mogu da budu misionaru u domu, u svojim porodicama i susedstvu. (9. T, p. 30)

Hristos je stajao samo nekoliko koraka od nebeskog prestola kada je svojim učenicima dao nalog. Uključujući kao misionare sve koji su verovali u Njegovo ime, On je rekao: "Idite po svemu svetu i propovedajte jevanđelje svakome stvorenju." (Marko 16,15) Božja sila trebalo je da ih prati. (SW, 20. 9. 1904)

Spasavanje duša treba da bude životni posao svakome ko propoveda Hrista. Mi smo dužnici svetu za milost koja nam je data od Boga, za svetlost koja je sijala na nas i za otkrivenu lepotu i silu istine. (4. T, p. 53)

Svuda postoji težnja da se napor pojedinca zameni delovanjem organizacija. Ljudska mudrost teži ujedinjenju, centralizaciji, podizanju velikih crkava i ustanova. Bezbroj njih ustanovama i organizacijama prepušta posao dobročinstva; oni se oslobađaju dodira sa svetom i njihova srca postaju hladna. Oni postaju zauzeti sobom i neosetljivi. Ljubav prema Bogu i čoveku izumire u njihovoj duši. Hristos nalaže svojim sledbenicima lični rad - rad koji ne može da obavi neki opunomoćenik. Službu bolesnima i siromašnima, davanja Jevanđelja izgubljenima, ne treba prepustiti odborima ili dobrotvornim organizacijama. Jevanđelje zahteva ličnu odgovornost, lični napor, ličnu požrtvovanost. (MH, p. 147)

Svako ko je primio božansko videlo, treba da osvetljava put onima koji ne poznaju Svetlost života. (Čežnja vekova, str. 118; izdanje 1998)

Svakome je dodeljen posao i niko ne može da zameni drugoga. Svako ima misiju čudesnog značaja, koju ne može zanemariti ili potceniti, jer njeno ispunjenje donosi blagostanje nekoj duši, a zanemarivanje bol nekome za koga je Hristos umro. (RH, 12. 12. 1893)

Svi treba da budemo Božji saradnici. On dokome ne priznaje za svoje slugu. Vernici Crkve

ponaosob treba da osećaju da život i napredak Crkve zavisi od usmerenja njihovog delovanja. (RH, 15. 2. 1887) Svaka duša koju je Hristos spasao, pozvana je da u Njegovo ime radi na spasavanju izgubljenih. Ovaj posao bio je zanemaren u Izrailju. Zar ga danas nisu zanemarili oni koji govore da su Hristovi sledbenici? (CO.L, p. 191)

Za svakoga postoji posao. Svaka duša koja veruje u istinu treba da stoji na svome mestu i da kaže:

”Evo mene; pošlji mene.” (Isaija 6,8; 6. T, p. 49)

Prednost je svakog hrišćanina ne samo da očekuje, već i da ubrza dolazak našeg Gospoda Isusa Hrista. (COL, p. 69)

Onaj ko postane Božje dete treba da se od tog trenutka smatra karikom u lancu napravljenom za spasenje sveta, u jedinstvu sa Hristom u Njegovom planu milosti, da ide napred sa Njim da traži i spase izgubljene. (MH, p. 105)

Svi mogu naći posao. Niko ne mora da se oseća kao da za njega nema mesta gde bi mogao da radi za Hrista. Spasitelj se poistovećuje sa svakim ljudskim detetom. (MH, p. 104)

Oni koji su se zavetom službe sjedinili s Gospodom obavezni su da se sjedine s Njim u velikom, veličanstvenom delu spasavanja duša. (7. T, p. 19)

Polje je tako veliko, plan tako sveobuhvatan, da će svako posvećeno srce biti obuhvaćeno službom kao oruđe božanske sile. (9. T, p. 47)

Ljudi su oruđa, u Božjim rukama, kojima se On služi da izvrši svoje božanske namere. Svako ima svoj zadatak; svakome je data mera videla, koja odgovara potrebama njegovog vremena i koliko je potrebno da ga osposobi da izvrši delo koje mu je Bog poverio. (Velika borba, str 283)

Bog je dugo čekao da duh službe obuzme celu Crkvu, da svako prema svojim sposobnostima radi za Njega. (AA, p. 111)

Kada je poslao dvanaesticu, a potom sedamdeseticu da objavljuju carstvo Božje, dao im je dužnost da drugima saopšte ono što im je On otkrio. Tokom svog rada, On ih je obučavao za lični rad, koji se sve više šitrio kako je rastao njihov broj da na kraju stigne do najudaljenijih krajeva zemlje. (AA, p. 32)

Odgovornost da ide napred i ispuni ovaj nalog ne počiva samo na rukopoloženom propovedniku. Svako ko je primio Hrista pozvan je da radi za spasenje svojih bližnjih. (AA, p. 110)

Pravi karakter Crkve meri se ne po onome što ispoveda, ne po imenima u crkvenoj knjizi, već po tome šta stvarno čini za svog Gospodara, po broju svojih istrajnih, vernih radnika. Lična zainteresovanost i lični napor pojedinaca ostvariće više za Hristovu stvar nego što to mogu da učine propovedi i ispovedanje vere. (RH, 6. 9. 1881)

Svuda gde se osnuje crkva, svi članovi treba da se aktivno uključuje u misionarski posao. Oni treba da posete svaku porodicu u susedstvu i da upoznaju njihovo duhovno stanje. (6. T, p. 296)

Nisu svi vernici Crkve pozvani da rade u stranim zemljama, ali svi imaju deo koji treba da obave u velikom poslu davanja svetla svetlu. Hristovo jevanđelje se probija i širi. Na dan Božji niko neće imati opravdanja što se isključio zbog svojih ličnih sebičnih interesa. Za svaki um i za svaku ruku ima posla. Postoji različiti poao, prilagođen različitim umovima i raznim sposobnostima. (HS, p. 290, 291)

On vam je poverio svetlu istinu; Hrist koji boravi u pojedinim članovima Crkve je izvor vode koja izvire i teče u večni život. Vi ste krivi pred Bogom ako ne učinite sve što možete da

drugima podelite tu živu vodu. (HS, p. 291)

Kao hrišćani mi ne činimo ni dvadeseti deo od onoga što bismo mogli da učinimo u zadobijanju duša za Hrista. Svet treba opmenuti i svaki iskreni hrišćanin biće vodič i primer drugima u vernosti, u nošenju krsta, u brzom i odlučnom delovanju, u pravoj vernosti istini, u žrtvama i radu za unapređenje Božje stvari. (RH, 23. 8. 1881)

Onoliko koliko mu prilike dopuštaju, svako ko je primio svetlost istine ima istu odgovornost kao što je imao prorok Ilija kome je došla reč: "Sine čovečji, postavih te stražarem domu Izrailjevu, da slušaš reči iz mojih usta i opominješ ih od mene." (Jezekilj 3, 17; 9. T, p. 19, 20)

Svakom ko učestvuje učesnik u Njegovoj milosti, Gospod određuje rad za druge. Svako od nas treba da stoji na svom mestu i da kaže: "Evo mene; pošlji mene." Na propovedniku koji propoveda reč, misionarskoj medicinskoj sestri - misionaru, hrišćanskom lekaru, pojedincu-hrišćaninu, bez obzira da li je trgovac ili zemljoradnik, službenik ili mehaničar, odgovornost počiva na svima. Naš je posao da otkrijemo ljudima Jevanđelje njihovog spasenja. Svaki poduhvat u kome učestvujemo treba da bude podređen ovom cilju. (MH, p. 148)

Kada je gospodar kuće pozvao svoje slugе, dao je svakome svoj posao.

Cela Božja porodica obuhvaćena je odgovornošću korišćenja dobara svoga Gospoda. Svaki pojedinac, od najnižeg i najnezatnijeg, je moralni činilac obdaren sposobnostima za koje je odgovoran Bogu. (BE, 10. 6. 1901)

Udružene hrišćanske snage

Braćo i sestre u veri, da li se u vašim srcima javlja pitanje: "Jesam li ja čuvar brata svojega?" Ako tvrdite da ste Božja deca, onda ste čuvar svoga brata. Gospod smatra Crkvu odgovornom za duše onih, kojima bi ona mogla da bude sredstvo spasenja. (HS, p. 291)

Spasitelj je dao svoj dragoceni život da bi osnovao Crkvu, koja je sposobna da služi onima koji pate, koji su žalosni i u iskušenju. Zajednica vernika može biti siromašna, neobrazovana i nepoznata; ipak u Hristu mogu obaviti posao u domu, u zajednici i čak u "dalekim krajevima," čiji će se dalekosežni rezultati osećati u večnosti. (MH, p. 106)

Ma kako izgledala oslabljena i sa manama, Crkva je predmet kome Bog u posebnom smislu poklanja svoju najveću pažnju. Ona je pozornica Njegove milosti, na kojoj On sa zadovoljstvom otkriva svoju silu koja menja srca. (AA, p. 12)

Neko mora da ispuniti Hristov nalog; neko mora da nastavi delo koje je On počeo da obavlja na Zemlji; Crkvi je data ta prednost. U tu svrhu je i organizovana. Zašto, onda, vernici Crkve nisu prihvatili odgovornost? (6. T, p. 295)

On poziva Crkvu da prihvati dužnost koja joj je određena, čuvajući uzvišenost prave reforme na svojoj teritoriji i šaljući obučene iiskusne radnike da osvajaju nova polja. (6. T. p. 292)

Solunski vernici su bili pravi misionari... Istina koju su iznosili pridobijala je srca i novim dušama uvećavao se broj vernika. (AA, p. 256)

Postavljanjem dvanaestorice učinjen je prvi korak u organizaciji Crkve koja je posle Hristovog odlaska trebalo da nastavi Njegovo delo na Zemlji. (AA, p. 18)

Božja crkva je dvor svetog života, ispunjen različitim darovima i obdaren Svetim Duhom. Članovi treba da nađu svoju sreću u sreći onih kojima pomažu i služe na blagoslov. Divno je delo koje Gospod planira da ostvari preko Svoje crkve, da bi se Njegovo ime proslavilo. (AA, p.

12, 13)

Naš posao je jasno predstavljen u Božjoj reči. Hrišćanin treba da se sjedini s hrišćanima, crkva sa crkvom, ljudska oruđa da sarađuju sa božanskim, svi koji rade da se potčine Svetom Duhu i svi treba da se udruže u objavljivanju dobrih vesti o Božjoj milosti svetu. (GCB, 28. 2. 1893. p. 421)

Naše crkve treba da sarađuju u poslu duhovnog sejanja, nadajući se da će uskoro žeti... Tlo je teško obradivo, ali neobrađena zemlja mora da se isitni, seme pravde mora da se poseje. Ne oklevajte, učitelji mili Bogu, niti premišljajte da li da radite posao koji će rasti, dok bude obavljan. (T, 6, p. 420) Crkva je od Boga postavljeno oruđe za spasavanje ljudi. Organizovana je za službu i njena je misija da Jevanđelje odnese svetu. Božji plan je od počeka bio da se preko Njegove crkve pokaže svetu Njegova punina i dovoljnost. Vernici Crkve, oni koje je On pozvao iz tame u svoje veličanstveno videlo, treba dalje da pokažu Njegovu slavu. (AA, p. 9)

Neka nijedna crkva ne misli da je toliko mala da ne bi mogla da izvrši uticaj i obavi službu u velikom delu za ovo vreme.

Braćo, prionite na posao! Neće samo veliki sastanci pod šatorima ili kongresi ili savetovanja imati posebnu Božju naklonost; najponizniji napor nesebične ljubavi biće krunisan Njegovim blagoslovima i primiće svoju veliku nagradu. Činite što možete i Bog će povećati vaše sposobnosti. (R&H, 13. 3.1888)

Svedoci

Mi smo Hristovi svedoci i ne treba da dopustimo da svetovni interesi i planovi zaokupe naše vreme i pažnju. (9. T, p. 53, 54)

"Vi ste moji svedoci, veli Gospod... Ja objavih, i spasoh, i napred kazah, a nikoji tuđ bog među vama, i vi ste mi svedoci, veli Gospod, i ja sam Bog." "Ja Gospod dozvah te u pravdi, i držaću te za ruku, i čuvaću te, i učiniću te da budeš zavet narodu, videlo narodima; da otvoriš oči slepcima, da izvedeš sužnje iz zatvora i iz tamnice koji sede u tami." (AA, p. 10)

Ljudi u svetu obožavaju lažne bogove. Oni treba da se okrenu od svog pogrešnog obožavanja, ne zato što će čuti osudu svojih idola, već zato što će videti nešto bolje. Božju dobrotu treba obznaniti. "Vi ste moji svedoci, da sam ja Bog", kaže Gospod. (ChOL, p. 299)

Svi koji žele da uđu u Božji grad moraju u toku svog zemaljskog života svojim postupcima da objave Hrista. To je ono što ih čini Hristovim vesnicima, Njegovim svedocima. Oni treba da pruže jasno, određeno svedočanstvo protiv svih zlih postupaka, upućujući grešnike Jagnjetu Božjem, koje uze na se grehe sveta. (9. T, p. 23)

Učenici su trebalo da krenu kao Hristovi svedoci, da objave svetu da su Ga videli i čuli. Njihova služba bila je najvažnija od svih u koju su ljudska bića ikad bila pozvana, jedino je bila važnija služba samog Hrista. Trebalo je da budu Božji saradnici u spasavanju ljudi. (AA, p. 19)

Božanski učitelj kaže: "Samo moj Duh ima moć i autoritet da nauči i osudi za greh. Spoljašnje stvari vrše samo privremeni utisak na um. Ja ću utisnuti istinu u savest i ljudi će postati Moji svedoci, po čitavom svetu objavljivaće Moje zahteve u vezi sa čovekovim vremenom, njegovim novcem, njegovim umom." (7. T, p. 159)

Naše priznanje Njegove vernosti je izabrano nebesko sredstvo za otkrivanje Hrista svetu. Mi treba da prepoznamo Njegovu milost onako kako su je obznanili sveti ljudi iz davnina; ali ono što je najdelotvornije je svedočanstvo našeg ličnog iskustva. Mi smo Božji svedoci dok u sebi otkrivamo delovanje božanske sile. Svaki pojedinac ima život koji se izdvaja od svih

drugih i iskustvo koje se bitno razlikuje od njihovog. Bog želi da se naša hvala uzdiže k Njemu, obeležena našom osobenošću. Ovakva dragocena objavljivanja na hvalu slave Njegove milosti, poduprta hrišćanskim životom, imaju neodoljivu silu koja deluje za spasenje duša. (Čežnja vekova, str. 293; izdanje 1998)

Bog ne može da objavi svoju volju i čuda svoje milosti među nevernima ako nema svedoke rasute po celoj Zemlji. Njegov je plan da oni koji učestvuju u ovom velikom spasenju kroz Isusa Hrista, budu Njegovi misionari, svetionici po čitavom svetu; da budu putokaz ljudima, živa poslanica poznata i čitljiva svim ljudima, da njihova vera i dela svedoče da se približava Spasiteljjev dolazak i da pokažu da nisu uzalud primili Božju milost. Ljudi moraju da budu opomenuti da se pripreme za sud koji dolazi. (2. T, p. 631, 632)

Dok su (učenici) razmišljali o Njegovom čistom, svetom životu, osećali su da nema preteškog posla, ni prevelike žrtve, samo da bi u svom životu mogli svedočiti o lepoti Hristovog karaktera. O, kad bismo samo mogli ponovo da proživimo tri poslednje godine, mislili su, kako bismo se drugačije ponašali! Kad bi samo ponovo mogli da vide Učitelja, kako bi ozbiljno težili da Mu pokažu kako Ga duboko vole i iskreno žale što su Ga nekad ožalostili nekom reči ili nekim postupkom neverovanja! Ali ih je tešila misao da im je bilo oprošteno. I bili su rešeni da, koliko je to moguće, iskupe svoje neverovanje hrabrim propovedanjem Hrista pred svetom. (AA, p. 36)

Dva čoveka izlečena od demona bili su prvi misionari koje je Isus poslao da propovedaju Jevanđelje u oblasti Dekapolisa. Ovi ljudi imali su prednost da slušaju Isusovo učenje samo nekoliko trenutaka. Do njihovih ušiju nikada nije doprla nijedna propoved sa Njegovih usana. Nisu mogli da poučavaju narod kao što su to mogli učenici koji su svakodnevno bili sa Isusom. Međutim, u svojoj ličnosti nosili su dokaze da je Isus bio Mesija. Mogli su da kažu ono što su znali; ono što su sami videli i čuli i osetili od Hristove sile. To je ono što može učiniti svako čije je srce takla Božja milost. Jovan, ljubljeni apostol, napisao je: „Što beše ispočetka, što čusmo, što videsmo očima svojim, što razmotrismo i ruke naše opipaše, o reči života... što videsmo i čusmo to javljamo k vama.“ (1. Jovanova 1,1-3) Kao Hristovi svedoci treba da kažemo ono što znamo, ono što smo sami videli, čuli i osetili. Ako smo korak za korakom sledili Isusa, moći ćemo nešto određeno da kažemo o načinu na koji nas je vodio. Možemo reći kako smo proverili Njegovo obećanje i utvrdili da je istinito. Možemo da posvedočimo ono što znamo o Hristovoj milosti. To je svedočanstvo na koje nas Gospod poziva, a zbog njegovog nedostatka svet gine. (Čežnja vekova, str. 287; izdanje 1998)

Kanali svetlosti i blagoslova

Mi treba da budemo posvećeni kanali kroz koje će nebeski život teći prema drugima. Sveti Duh treba da oživi i prožme celu Crkvu čisteći i udružujući srca. (9. T, p. 20)

Svaki Isusov sledbenik treba kao misionar za Hrista da radi, u porodici, u susedstvu, u gradu u kome živi. Svi koji su posvećeni Bogu kanali su svetlosti. Bog ih čini oruđima pravde da drugima prenose svetlost istine. (2. T, p. 632)

Rezultat Isusovog dela, dok je sedeo umoran i gladan na studencu, imao je dalekosežan blagoslov. Duša koju je On potražio da joj pomogne, postala je oruđe kojim su drugi dovedeni Spasitelju. To je oduvek bio način na koji je Božje delo napredovalo na Zemlji. Neka vaše svetlo sija i druga svetla će se zapaliti. (GW, p. 195)

Mnogi smatraju da su za svoje svetlo i iskustvo odgovorni samo Hristu, da su nezavisni od

Njegovih priznatih sledbenika na Zemlji. Isus je prijatelj grešnima; i Njegovo srce je dirnuto njihovim jadom. On ima svu moć i na Nebu i na Zemlji; ali On poštuje oruđe koje je postavio za prosvetljavanje i spasenje ljudi; On upućuje grešnike u Crkvu koju je učinio kanalom svetlosti za svet. (AA, p. 122)

Pravoj Crkvi bilo je povereno delo koje je stalno raslo, delo osnivanja središta svetlosti i blagoslova gde god je bilo čestitih duša koje su bile voljne da predaju sebe u službu Hristu. - AA, p. 90.

Kao što sunčevi zraci prodiru do najudaljenijih krajeva naše planete, tako Bog želi da svetlo Jevandelja dopre do svake duše na Zemlji. Kad bi Hristova crkva ispunjavala nameru našeg Gospoda, svetlo bi obasjalo sve koji sede u tami i senci smrti. (TMB, p. 69)

Prednost je svake duše da bude živi kanal preko koga Bog može da blaga svoje milosti, neistraživa bogatstva Hristova prenese svetlu. Hristos najviše želi poslenike koji će predstaviti svetlu Njegov Duh i karakter. Svetlu je najpotrebnije iskazivanje Spasiteljeve ljubavi preko ljudi. Celo Nebo čeka kanale preko kojih sveto ulje može da se izlije da bude radost i blagoslov ljudskim srcima. (COL, p. 419)

Slava Božje crkve je u pobožnosti njenih članova; jer se u njoj krije Hristova sila. Uticaj iskrene Božje dece možda se malo ceni, ali on će se osećati u svako doba i otkriće se u pravom svetlu na dan primanja plate. Svetlo pravog hrišćanina koje svetli u postojanoj pobožnosti, u nepokolebljivoj veri, pokazaće svetlu silu živog Spasitelja. U svojim sledbenicima Hristos će se otkriti kao izvor vode koja teče u večni život. Iako su jedva poznati svetlu, oni su priznati kao Božji osobit narod, Njegovi izabrani sudovi spasenja, Njegovi kanali kroz koje svetlost treba da dođe svetlu. (R, 24. 3. 1891)

Vernici Crkve, neka svetlost svetli. Neka se u poniznoj molitvi čuju vaši glasovi, u svedočenju protiv neumerenosti, nerazumlja i zabava ovoga sveta i u proglašavanju istine za ovo vreme. Vaš glas, vaš uticaj, vaše vreme, sve su to darovi od Boga i treba ih iskoristiti u zadobijanju duša za Hrista. (9. T, p. 38) Pokazano mi je da su Hristovi učenici Njegovi predstavnici na Zemlji; i Bog planira da oni budu svetla u morskoj tami sveta, rasejani po selima, malim i velikim gradovima, gledanje svetlu, anđelima i ljudima. (2. T, p. 631)

Hristovi sledbenici treba da budu svetlost svetlu; ali Bog ih ne poziva da se naprežu da svetle. On ne odobrava nikakav samozadovoljni napor da se dokaže izvanredna dobrota. On želi da da njihove duše prožete nebeskim načelima, da kada dođu u dodir sa svetom, otkriju svetlo koje je u njima. Njihova postojana vernost u svakom životnom postupku biće sredstvo rasvetljenja. (MH, p. 36)

Kada se Savlu, slepoj zabludi i predrasudi, otkrio Hristos koga je progonio, bio je neposredno upućen na Crkvu, koja je svetlo svetlu. U ovom slučaju Ananija predstavlja Hrista, a takođe predstavlja i Hristove propovednike na Zemlji koji su postavljeni da rade umesto Hrista. Umesto Hrista, Ananija dodiruje Savlove oči da mogu progledati. Umesto Hrista, on svoje ruke stavlja na njega i dok se moli u Hristovo ime, Savle prima Svetoga Duha. Sve je učinjeno Hristovim imenom i autoritetom. Hrist je temelj; Crkva je kanal za komunikaciju. (AA, p. 122)

Zabluda preovladava svuda. Veliki neprijatelj duša prikuplja svoje snage. On stavlja u dejstvo sve svoje izume da bi zbunio ljudske umove prividno ubedljivim zabludama i na taj način uništava duše. Oni kojima je Bog poverio blaga svoje istine treba da učine da svetlost sija usred moralne tame. (HS, p. 290)

Bog očekuje da Njegov narod svetli u svetlu kao videlo. Ne zahteva da to čine samo

porpovednici, već svaki Hristov učenik. Njihov razum treba da bude nebeski. I dok uživaju u zajednici sa Bogom, poželee da dođu u dodir sa svojim bližnjima da bi im svojim rečima i delima izrazili Božju ljubav koja nadahnjuje njihova srca. Na taj način biće svetla u svetu i svetlo koje je preko njih preneto neće se ugasiti niti se od njih uzeti. (2. T, p. 122, 123)

Hristovi sledbenici treba da budu oruđa pravde, radnici, živo kamenje, da zrače svetlost, da otkriju prisustvo nebeskih anđela. Od njih se traži da budu kanali, kroz koje će teći duh istine i pravde. (2. T, p. 126, 127)

Gospod je svoju Crkvu učinio riznicom božanskog uticaja. Nebeski svet čeka da vernici postanu kanali kroz koje će reka života poteći prema svetu, da bi mnogi mogli da se obrate i u svom obraćenju takođe postanu kanali kroz koje će Hristova milost poteći u pustinjske krajeve Gospodnjeg vinograda. (BE, 12. 8. 1901)

Svako ko je povezan sa Bogom preneće svetlo drugima. Ako ima onih koji nemaju svetlosti da bi je dali, to je zato što nemaju nikakvu vezu sa Izvorom svetlosti. (HS, p. 291)

Bog je postavio svoju decu da svetle drugima i ako oni to ne učine i duše zbog toga budu ostavljene u tami zabluda, a mogle su biti oživljene Svetim Duhom, biće odgovorni Bogu. Mi smo pozvani iz tame u Njegovo veličanstveno svetlo, da bi smo dalje otkrivali Hristovu slavu. (R&H, 12. 12. 1893)

Svi koji su se posvetili Bogu biće kanali svetlosti. Bog će ih načiniti svojim posrednicima da drugima objave bogatstvo Njegove milosti... Naš uticaj na druge zavisi ne toliko od toga šta ćemo kazati koliko od toga ko smo. Ljudi mogu da pobijaju i odbacuju našu logiku, oni mogu da se odupru našim pozivima; ali život nesebične ljubavi dokaz je koji ne mogu poreći. Dosledan život, obeležen Hristovom krotošću, je sila u svetu. - (Čežnja vekova, str. 108; izdanje 1998)

Oni koji bi trebalo da budu videlo svetu prosuli su samo slabe i nesigurne zrake. Šta je videlo? To je pobožnost, dobrota, istina, milost, ljubav; to je otkrivenje istine u karakteru i životu. Sila delovanja evanđelja zavisi od lične pobožnosti vernika, dok je Bog smrću svoga ljubljenog Sina omogućio da svaka duša bude potpuno pripravljena za svako dobro delo. Svaka duša treba da bude jasno i blistavo svetlo koje će pokazivati slavu Onoga koji nas je pozvao iz tame u svoje veličanstveno videlo. "Mi smo Božji saradnici." Da, saradnici; a to znači obavljati ozbiljnu službu u Gospodnjem vinogradu. Ima duša koje treba spasiti, duša u našim crkvama, u našim subotnim školama i u našem susedstvu. (R&H, 24. 3. 1891)

U radu za druge oni će sačuvati svoje duše. Ako postanu Isusovi saradnici u našim crkvama videćemo svetlo koje gori sve jače i jače, šaljući svoje zrake da probije tamu i izvan njihovog dometa. (HS, p. 291)

"Vi ste svetlost svetu." Jevreji su mislili da dobra spasenja prisvoje samo za svoj narod; ali im je Hristos pokazao da je spasenje kao sunčev sjaj. Ono pripada celom svetu. (Čežnja vekova, str. 254; izdanje 1998) Srca koja odgovaraju uticaju Svetoga Duha kanali su kroz koje protiče Božji blagoslov. Kada bi oni koji služe Bogu bili uklonjeni sa Zemlje a Njegov Duh se povukao između ljudi, ovaj svet bio bi prepušten pustoši i uništenju, plodovima sotonine vladavine. Iako zli to ne znaju, oni u ovom svetu duguju čak i za blagoslove ovog života, prisustvu Božjeg naroda koga omalovažavaju i ugnjetavaju. Međutim, ako su hrišćani to samo po imenu, oni su kao so koja je izgubila svoj ukus. Oni nemaju nikakav uticaj na dobro u svetu. Njihovim pogrešnim predstavljanjem Boga gori su od nevernika. (Čežnja vekova, str. 254; izdanje 1998)

Božanski nalog

Delo koje su učenici obavili, i mi takođe treba da obavimo. Svaki hrišćanin treba da bude misionar. Sa saučešćem i sažaljenjem treba da služimo onima kojima je potrebna pomoć, tražeći u nesebičnoj ozbiljnosti da osvetlimo jade čovečanstva koje pati. (MH, p. 104)

Pre nego što se vazneo na Nebo, Hristos je svojim učenicima dao nalog. On im je rekao da treba da budu izvršiocu testamenta u kome je zaveštao svetu blaga večnoga života. (AA, p. 27)

Dužnost koja je bila data prvim učenicima bila je dužnost svih vernika iz svih vremena. Svakome ko je primio Jevanđelje data je sveta istina koju treba da saopšti svetu. Verni Božji ljudi uvek su bili vredni misionari, koji su svoja sredstva posvećivali u čast Njegovom imenu i koji su svoje talente mudro koristili u Njegovoj službi. (AA, p. 109)

Evandeoski nalog je velika misionarska povelja Hristovog carstva. Učenici su trebalo ozbiljno da rade za duše, upućujući svima poziv milosti. Nije trebalo da čekaju da ljudi dođu k njima; trebalo je da oni sa svojom porukom pođu ljudima. (AA, p. 28)

Božjim vesnicima dat je nalog da se late posla koji je Hristos obavljao dok je bio na ovoj Zemlji. Oni treba da se predaju svakoj grani službe koju je On obavljao. Ozbiljno i iskreno treba da govore ljudima o neistraživim bogatstvima i neprolaznom nebeskom blagu. (9. T, p. 130)

Nalog dat učenicima takođe je dat i nama. Danas, kao i onda, raspeti i vaskrsli Spasitelj treba da bude uzdignut pred onima koji su bez Boga i bez nade u svetu. Gospod poziva pastore, učitelje i evanđeliste. Od vrata do vrata Njegove sluge treba da objavljuju vest spasenja. Svakom narodu, kolenu i jeziku treba odneti vest o oproštenju kroz Hrista. Vest ne treba objavljivati bez žara i života, već jasno, određeno i podsticajno. Stotine čekaju opomenu koja će im spasiti život. Svet u hrišćanima treba da vidi dokaz moći hrišćanstva. Ne samo na nekoliko mesta, već po čitavom svetu, potrebna je vest o milosti. (GW, p. 29) Kada se vazneo na Nebo, Isus je svoje delo na Zemlji predao onima koji su primili svetlost Jevanđelja. Delo je trebalo da nastave i da ga završe. On nije pronašao nikakvo drugo sredstvo za objavljivanje svoje istine. "Idite po celom svetu i propovedajte jevanđelje svakome stvorenju." "I gle, ja sam s vama u sve dane do svršetka veka." Ovaj svećani nalog dopire i do nas u ovo vreme. Bog na svoju Crkvu stavlja odgovornost da ga prihvati ili odbaci. (HS, p. 288)

Na nas je stavljena sveta odgovornost. Dat nam je nalog: "Idite dakle i naučite sve narode krsteći ih u ime Oca i Sina i Svetog Duha, učeći ih da sve drže što sam vam zapovedio; i evo ja sam sa vama u sve dane do svršetka veka." (Matej 28, 19-20)

Vi ste posvećeni delu objavljivanja Jevanđelja o spasenju. Nebesko savršenstvo treba da bude vaša sila. (T. 9, p. 20, 21)

Pozvani od običnih životnih poslova

Obični ljudi treba da zauzmu svoja mesta kao radnici. Deleći tuge svojih bližnjih kao što je Spasitelj delio tuge čovečanstva, oni će verom videti kako On radi sa njima. (GW, p. 38)

U svim poljima, blizu i daleko, ljudi će biti pozvani da ostave plug i obične poslove koji u velikoj meri zaokupljaju um, i biće obučavani u kontaktu sa iskusnim ljudima. Kada budu naučili da uspešno rade, silno će objavljivati istinu. Zahvaljujući čudesnom delovanju božanskog providenja, planine poteškoća biće uklonjene i bačene u more. Vest koja toliko znači stanovnicima Zemlje, čuće se i razumeti. Ljudi će znati šta je istina. Delo će napredovati sve

više, sve dok sva Zemlja ne bude opomenuta; i tada će doći kraj. (T, 9, p. 96)

Bog može i iskoristiće one koji nemaju potpuno obrazovanje u ljudskim školama. Sumnja u Njegovu moć da to može da učini, znači pokazati neverovanje; ono ograničava svemoćnu silu Onoga sa kojim ništa nije moguće. O, kad bi bilo manje ove neumesne, nepoverljive opreznosti! Zbog nje mnoge snage Crkve ostaju neiskorišćene; ona zatvara put, tako da Sveti Duh ne može da upotrebi ljude; ona drži besposlenim one koji su voljni i željni da rade u Hristovom poslu; on obeshrabruje mnoge da uđu u delo, mnoge koji bi, kada bi im bila pružena dobra prilika, postali uspešni Božji saradnici. (GW, p. 488, 489)

Prednost je svake duše da napreduje. Oni koji su povezani sa Hristom rašće u milosti i u poznavanju Božjeg Sina, do pune visine ljudi i žena. Kada bi svi koji tvrde da veruju u istinu potpuno iskoristili svoje sposobnosti i prilike da uče i rade, onda bi postali jaki u Hristu. bez obzira čime se bave – bilo da su zemljoradnici, mehaničari, učitelji ili pastori – kada bi se potpuno posvetili Bogu, postali bi uspešni radnici za nebeskog Učitelja. (T. 6, p. 423)

Oni u crkvi koji imaju dovoljno talenta da se zaposle u nekom od mnogobrojnih životnih poziva, kao što su poučavanje, gradnja, proizvodnja i obrađivanje zemlje, obično treba da se pripreme da rade na podizanju crkava službom u odborima ili kao učitelji u subotnoj školi, za angažovanje u misionarskom poslu, ili za ipunjavanje različitih poslova vezanih za crkvu. (R&H, 15. 2. 1887)

Za nastavljanje svoga dela, Hristos nije izabrao učene ili rečite iz jevrejskog Sinedriona ili rimske moćnike. Prolazeći pored jevrejskih učitelja, koji su sebe smatrali pravednima, Učitelj – Radnik izabrao je ponizne, neuke ljude da objave istine koje će pokrenuti svet. On je nameravao da ove ljude obuči i vaspita da postanu vođe u Njegovoj crkvi. Oni su za uzvrat trebalo da vaspitaju druge i da ih sa evanđeoskom veću pošalju u svet.

Da bi bili uspešni u svom poslu, trebalo je da prime silu Svetoga Duha. Jevanđelje nije trebalo objavljivati ljudskom moći ili ljudskom mudrošću, već Božjom silom. (AA, p. 17)

Među onima kojima je Spasitelj dao nalog – Idite dakle i naučite sve narode – bilo je mnogih iz skromnih slojeva, ljudi i žena koji su naučili da vole svoga Gospoda i koji su odlučili da slede Njegov primer nesebične službe. Tim nezatnima, kao i učenicima koji su bili sa Spasiteljem u toku Njegove zemaljske službe, bila je poverena dragocena služba. Oni su trebalo da odnesu svetu radosnu vest o spasenju kroz Hrista. (AA, p. 105, 106)

Život koji pridobija

Za Boga ne treba da svedočimo samo propovedanjem istine, niti samo rasturanjem literature. Setimo se da je hristoliki život najmoćniji argument koji se može izložiti u korist hrišćanstva i da rđav karakter hrišćanina nanosi više štete nego karakter svetovnog čoveka. (T. 9, p. 21)

Ne mogu sve napisane knjige da služe svetom životu. Ljudi će verovati ne onome što propovednik propoveda, već onome kako Crkva živi. Uticaj propovedi koja se iznosi za propovedaonicom često nije u skladu sa propovedi koju propovedaju životi onih koji tvrde da zastupaju istinu. (T. 9, p. 21)

Hristov život izvršio je uticaj nalik na prostranu reku čije se obale ne mogu nazreti, uticaj koji ga je vezao za Boga i celu ljudsku porodicu. Kroz Hrista Bog je obdario čoveka uticajem koji mu omogućava da živi za sebe. Mi smo pojedinačno povezani sa svojim bližnjima, mi smo deo velike Božje celine i stojimo pred obostranim obavezama. Niko ne može biti nezavisan od

svojih bližnjih, jer svačije blagostanje deluje na druge. Božji cilj je da se svako oseća neophodnim u dobru drugih i da traži da unapredi njihovu sreću. (ChOL, p. 339)

Religija Biblije ne može se zatvoriti između korica knjige, niti između zidova crkve. Ona ne treba da se povremeno iznosi samo za našu ličnu korist, a posle toga opet pažljivo odloži u stranu. Ona treba da posvećuje svakodnevni život, da se pokaže u svakom poslovnom sporazumu i u svim našim društvenim odnosima. (Čežnja vekova, str. 254; izdanje 1998)

Božji cilj je da se pred svetom proslavi u svome narodu. On očekuje da se oni koji nose Hristovo ime predstavljaju u misli, reči i delu. Njihove misli treba da budu čiste, a njihove reči plemenite i uzvišene, privlačeci one koji su oko njih bliže Spasitelju. Hristova religija treba da bude utkana u sve što čine i govore. Svaki njihov poslovni potez treba da bude začinjen mirisom Božjeg prisustva. (T, 9, p. 21)

Neka poslovan čovek obavlja svoje poslove tako da to proslavi njegovog Učitelja zahvaljujući njegovoj vernosti. Neka svoju religiju unese u sve što čini i otkrije ljudima Duh Hristov. Neka mehaničar bude marljiv i veran predstavnik Onoga koji je naporno radio među siromašnima u gradovima Judeje. Neka svako ko spominje Hristovo ime tako radi da ljudi koji vide njegova dobra dela mogu slaviti njegovog Tvorca i Iskupitelja. (BE, 10. 6. 1901)

Žene kao misionari

Žene kao i muškarci mogu da prihvate posao sejanja istine tamo gde ona može doneti rezultate i gde se može ispoljiti. One mogu zauzeti svoje mesto u delu u ovoj krizi i Gospod će raditi kroz njih. Ako su prožete osećanjem dužnosti i ako rade pod uticajem Božjeg Duha, one će imati stalozhenost koja je potrebna za ovo vreme. Spasitelj će na tim samopožrtvovnim ženama pokazati svetlost svoga lika i to će im dati silu koja će prevazići snagu muškaraca. One u porodicama mogu obavljati posao koji muškarci ne mogu, posao koji seže u unutrašnji život. One mogu prići blizu srca onih do kojih muškarci ne mogu dopreti. Njihov rad je potreban. Tihe, ponizne žene mogu da obave dobar posao u objašnjavanju istine ljudima u njihovim domovima. Božja Reč tako objašnjena izvršiće snažan uticaj zahvaljujući kome će se obratiti čitave porodice. (T, 9, p. 128, 129)

Svi koji rade za Boga treba da imaju osobine i Marije i Marte spremnost da služe i iskrenu ljubav prema istini. Svoje ja i sebičnost moraju da se uklone. Bog traži ozbiljne radnice, radnice koje su obazrive, srdačne, nežne i načelne. On traži istrajne žene, žene koje će odvratiti svoj um od sebe i svoje lične udobnosti i usredsrediti ga na Hrista, koje će govoriti reči istine, moleći se sa osobama kod kojih mogu doći, radeći na obraćenju duša. (T, 6, p. 118)

Sestre mogu uspešno raditi u pronalaženju pretplatnika za naše časopise i na taj način doneti svetlost mnogim umovima. (R&H, 10. 06. 1880)

Ima plemenitih žena koje su imale moralne hrabrosti da se odluče u korist istine na osnovu težine dokaza. One su svesno prihvatile istinu. One imaju takta, opažanje i dobre sposobnosti i biće uspešni radnici za svoga Učitelja. Traže se hrišćanke. (R&H, 19. 12. 1878)

Naše sestre mogu da služe kao budni radnici u pisanju i vođenju prijatelja koji primaju naše novine i traktate da pokažu svoja osećanja... Potrebne su žene čvrstih principa i odlučnog karaktera, žene koje veruju da zaista živimo u poslednje dane i da imamo poslednju svečanu opomenu koja treba da se uputi svetu... To su one koje Bog može da upotrebi u misionarskom poslu i poslu sa traktatima... One mogu na mnogo načina da obave dragoceni posao za Boga u rasturanju traktata i razumnom deljenju "Znaka vremena". (R&H, 19. 12. 1878)

Ja ne preporučujem da žena treba da traži pravo glasa ili da bude službenik; ali kao misionar, učeći istinu dopisnim putem, rasturajući traktate i tražeći pretplatnike za časopise, koji sadrže svečanu istinu za ovo vreme, ona može veoma mnogo da učini. (R&H, 19. 12. 1878)

Kada bi bilo dvadeset žena tamo gde je sada jedna, koje bi ovu svetu misiju učinile svojim omiljenim poslom, videli bismo mnoge obraćene istini. (R&H, 2. 2. 1879)

Žene koje mogu da rade sada su potrebne, žene koje nisu uobražene, već krotke i ponizne u srcu, koje će raditi sa Hristovom krotkosti gde god mogu da nađu posao koji treba obaviti za spasenje duša. (R&H, 2. 2. 1879)

Stotine naših sestara mogle bi danas da rade kada bi htele. Trebalo bi sebe i svoju decu da oblače jednostavno u urednu i kvalitetnu odeću, bez ukrasa, i da vreme koje su provodile u nepotrebnom prikazivanju posvete misionarskom radu. One mogu poslati pisma prijateljima u daljini. Naše sestre mogu se sastajati da se posavetuju kako je moguće najbolje raditi. Novac je moguće uštedeti i prineti ga kao dar Bogu, da bude uložen u novine i traktate koje će slati svojim prijateljima. Oni koji danas ništa ne rade treba da pođu na posao. Neka svaka sestra koja tvrdi da je Božje dete zaista oseti odgovornost da pruži pomoć svima koji su oko nje. (R&H, 12. 12. 1878)

Naše sestre su suviše volele da se izgovaraju da ne nose odgovornosti koje zahtevaju razmišljanje i usredsređenu upotrebu uma; ali to je disciplina koja im je potrebna da bi hrišćansko iskustvo bilo usavršeno. One mogu biti radnicu u misionarskom polju, lično zainteresovani za rasturanje traktata i novina koji ispravno predstavljaju našu istinu. (R&H, 12. 12. 1878)

Sestre, nemojte da se umorite od marljivog misionarskog rada. To je posao kojim se sve možete uspešno zaposliti, ako želite da budete povezane s Bogom. Pre nego što pošaljete pisma sa pitanjima, uvek u molitvi podignite svoje srce Bogu, da biste bile uspešne u prikupljanju nekih divljih grana koje bi mogle da budu nakalemljene na pravu lozu i tako donele rod na slavu Bogu. Svi koji poniznim srcem učestvuju u ovom poslu, stalno će se izgrađivati kao radnici u Gospodnjem vinogradu. (R&H, 10. 6. 1880)

POZIV MLADIM LJUDIMA

Božanski poziv za službu

Gospod je postavio mlade da Mu budu produžena ruka. (T. 7, p. 64)

Sa takvom vojskom pravilno izvežbanih radnika kakva bi mogla biti naša omladina, kako bi se brzo vest o razapetom i vaskrsлом Spasitelju koji će uskoro doći, mogle odneti celome svetu. (Vaspitanje, str. 241)

Mi danas imamo armiju mladih koji mogu mnogo da učine ako su valjano upućeni i ohrabreni. Mi želimo da naša deca veruju u istinu. Želimo da ih Bog blagoslovi. Želimo da imaju udela u dobro organizovanim planovima za pomaganje drugim mladima. Neka svi budu tako obučeni da ispravno mogu predstaviti istinu, pružajući razlog za nadu koja je u njima i odajući čast Bogu u bilo kojoj grani dela u kojoj su pripremljeni da rade. (GCB, 5, 2, p. 24. (29, 30. 1. 1893))

Mladi u crkvenom poslu

Našim crkvama su potrebni daroviti mladi, dobro organizovani i dobro obučeni. Mladi žele da učine nešto koristeći svoju obilnu energiju. Ako se ta energija ne usmeri kroz prave kanale, mladi će je iskoristiti na način koji će povrediti njihovu ličnu duhovnost i povrediti one sa kojima se druže. (GW, p. 211)

Kada mladi svoje srce predaju Bogu, naša odgovornost za njih ne prestaje. Oni moraju biti zainteresovani za Gospodnji posao i pozvani da uvide da On od njih očekuje da učine nešto za napredak Njegovog dela. Nije dovoljno pokazati koliko treba uraditi i terati omladinu da učestvuje. Oni moraju da se nauče kako da rade za Učitelja. Oni moraju da se obuče, disciplinuju, izvežbaju u najboljim metodama za zadobijanje duša za Hrista. Učite ih da pokušaju da na tih i skroman način pomognu svojim mladim drugovima. Neka različite grane misionarskih napora budu sistematski isplanirane, da oni u njima mogu da učestvuju i neka im budu data uputstva i pomoć. Tako će oni naučiti da rade za Boga. (GW, p. 210)

U najranijim godinama

Neka se ljubaznost i učtivost propovednika vidi u njegovom ponašanju prema deci. On uvek treba da ima na umu da su deca mali ljudi i žene, mlađi članovi Gospodnje porodice. Oni mogu biti veoma bliski i dragi Učitelju i ako budu valjano poučavani i disciplinovani, oni će Mu služiti, čak i u svojoj mladosti. (T, 4, p. 397, 398)

Mladi ne smeju biti zanemareni, neka učestvuju u poslu i odgovornosti. Neka osete da imaju udela u pomaganju i blagosiljanju drugih. Čak i decu treba poučiti da čine mala dela ljubavi i milosti za one koji su manje srećni od njih. (T, 6, p. 435)

Roditelji bi svoju decu trebalo da uče vrednosti i pravilnom korišćenju vremena. Učiti ih da urade nešto što će odati čast Bogu i biti na blagoslov ljudima predstavlja nešto za čim treba težiti. Čak i u svojim ranim godinama oni mogu biti misionari za Boga. (ChOL, p. 345)

Budućnost je pred mladima

I mladić koji danas raste kao što je Danilo rastao u svom judejskom domu, proučavajući Božju reč i Njegova dela i obavljajući verno svoje dužnosti, stajaće jednom u zakonodavnim skupštinama, u sudskim dvoranama ili carskim dvorovima, kao svedok Cara nad carevima. (Vaspitanje, str. 234)

Timotije je bio mladić kad je bio izabran, Pavle je video da je Timotije bio veran, postojan i odan i izabrao ga je za saradnika u radu i na putovanju. Oni koji su učili Timotija u njegovom detinjstvu bili su nagrađeni time što su videli svoga sina, za koga su se starali, u bliskom prijateljstvu sa velikim apostolom. Timotije je bio samo mladić kada ga je Bog izabrao da bude Učitelj; ali njegovi principi bili su tako postavljeni njegovim ranim vaspitanjem da je bio određen da zauzme mesto kao Pavlov pomoćnik. Iako mlad, on je svoje odgovornosti nosio sa hrišćanskom krotosti. (AA, p. 203, 204)

Rezerve da se popune redovi

Oni koji među nama nose teret, polako umiru. Mnogi od onih koji su bili najistaknutiji u ostvarivanju reformi, koje smo uveli kao narod, sada su prevalili vrhunac svoga života i njihova telesna i umna snaga opada. Sa najdubljom zabrinutošću može se postaviti pitanje: Ko će zauzeti njihova mesta? Kome će biti predati životni interesi Crkve kad sadašnji barjaktari padnu? Mi ne možemo, a da sa brigom i strepnjom ne gledamo na današnje mlade, kao na one koji moraju da preuzmu terete i na koje moraju pasti odgovornosti. Oni moraju da se prihvate posla tamo gde ga drugi ostavljaju, a njihov pravac će odrediti da li će preovladati moralnost, religija i životna pobožnost, ili će nemoralnost i nevernost pokvariti i upropastiti sve što je vredno. (GW, p. 68)

Pioniri u napornom radu i žrtvi

Mi moramo imati poverenja u naše mlade ljude. Oni treba da budu pioniri u svakom poduhvatu koji podrazumeva naporan rad i žrtvu, dok preopterećene Hristove slugе treba negovati kao savetnike koji hrabre i blagosiljaju one koji obavljaju najteži posao za Boga. (CT, p. 516, 517)

Traže se mladi ljudi. Bog ih poziva u misionarska polja. Budući da su uglavnom slobodni od briga i odgovornosti, oni su pogodniji za posao od onih koji moraju da školuju i izdržavaju veliku porodicu. Mladi ljudi mogu se brže prilagoditi novim klimatskim uslovima, novoj sredini i mogu bolje da podnesu nezgode i poteškoće. Uz taktičnost i istrajnost oni mogu dopreti do ljudi u sredini u kojoj se nalaze. (CT, p. 517)

Mnogi mladi ljudi koji su u kući stekli pravo vaspitanje treba obučiti za službu i ohrabriti ih da u novim mestima podignu zastavu istine pomoću dobro isplaniranog i vernog rada. Kad se udruže sa našim propovednicima i iskusnim radnicima u poslu u gradovima, oni će dobiti najbolju vrstu obuke. Delujući pod božanskim vođstvom i podržani molitvama svojih iskusnijih saradnika, oni mogu da obave dobar i blagosloven posao. Kada udruže svoj rad sa radom starijih radnika, koristeći svoju mladu energiju na najkorisniji način, imaće društvo nebeskih anđela; i kao Božji saradnici imaju prednost da pevaju i da se mole, veruju i rade sa hrabrošću i slobodom. Pouzdanost i poverenje koje će nebeski posrednici doneti njima i njihovim

saradnicima, povešće ih molitvi, hvali i jednostavnosti prave vere. (T. 9, p. 119)

Grane dela

Ima mnogo grana u kojima omladina može da pronađe priliku za napor koji će biti od pomoći. Treba organizovati društva i temeljito ih obrazovati da rade kao medicinske sestre, evanđeoski radnici i istraživači Biblije, kao anketari, propovednici i medicinsko-misionari evanđelisti. (CT, p. 546)

Mi treba da vaspitavamo i obrazujemo mlade da pomažu mladima; i kada budu težili da obavljaju taj posao, steći će iskustvo koje će ih kvalifikovati da postanu posvećeni radnici na širem području. (T. 6, p. 115)

Mlade ljude i žene treba vaspitati da postanu radnici u svom vlastitom susedstvu i na drugim mestima. Neka svi upregnu svoje srce i um da postanu spremni za ovo vreme, spremajući se da obave ono za šta su najpodesniji. (T. 9, p. 118, 119)

Tajna uspeha

Mladići, nastavite da upoznajete Gospoda i znaćete da je Njegov izlazak uređen kao zora. Nprestano tražite napretku. Ozbiljno tražite da budete što sličniji Iskupitelju. Živite verom u Hrista. Radite posao koji je On radio. Živite za spasenje duša za koje je On položio svoj život. Trudite se da na svaki način pomognete onima sa kojima dolazite u dodir... Razgovarajte sa svojim Starijim Bratom koji će upotpuniti vaše vaspitanje, red po red, pravilo po pravilo, ovde malo, onde malo. Uska povezanost sa Onim koji je prineo sebe kao žrtvu da spasi svet koji gine, učiniće vas sposobnim radnicima. (T, 1, 6, p. 416)

Organizujte se za službu

Mladići i devojke, zar ne možete obrazovati društva i kao Hristovi vojnici zaposliti se u delu, ulažući svu svoju taktičnost, veštinu i talenat u Učiteljevu službu, da biste spasili duše od propasti? Neka u svakoj crkvi budu organizovana društva za obavljanje ovog posla... Hoće li se mladići i devojke koji zaista vole Isusa organizovati kao radnici, ne samo za one koji se izdaju za poštovaoce subote, već za one koji nisu naše vere? - ST, 29. 5. 1893.

Neka mladići, devojke i deca u Isusovo ime krenu na posao. Neka se ujedine u nekom planu i redu za delovanje. Zar ne možete obrazovati društvo radnika i odrediti vreme da se zajedno molite i tražite od Gospoda da vam da svoju milost i tako izvršite udruženu akciju? (YI, 9. 3. 1894)

STANJE U BOŽJEM NARODU

Nedostaje misionarski duh

Peostalo je samo malo misionarskog duha među adventistima koji drže Subotu. Kad bi propovednici i narod bili probuđeni, oni ne bi tako ravnodušno sposleni sedeli, kad ih je Bog počastvovao učinivši ih čuvarima svoga Zakona, utiskujući ga u njihove umove i ispisujući ga na njihovim srcima. (T. 3, p. 202)

Pravi misionarski duh je napustio crkve koje toliko veličaju ispovedanje vere, njihova srca više ne gore od ljubavi prema dušama i od želje da ih dovedu u Hristovu zajednicu. Nama su potrebni ozbiljni radnici. Zar nema nikoga da odgovori na vapaj koji se podiže iz svake četvrti: „Dođi i pomoz nam”? (T, 4, p. 156)

Pokazano mi je da mi kao narod imamo nedostatke. Naša dela nisu u skladu sa našom verom. Naša vera svedoči da živimo u vreme proglašavanja najsvečanije i najvažnije vesti, koja je ikad data smrtnicima. Ipak, iako potpuno svesni ove činjenice, naši napori, naša revnost, naš duh samopožrtvovnosti ne može se uporediti sa karaterom dela. Mi treba da se probudimo iz mrtvih i Hristos će nam dati život. (T. 2, p. 114)

Srce me boli kad pomislim kako naše crkve malo osećaju svoju svečanu odgovornost prema Bogu. Nisu samo propovednici vojnici, već su svaki čovek i žena u Hristovoj vojsci; a da li su voljni da prime vojničku platu, baš kao što im je Hristos dao primer u svom životu samoodricanja i žrtve? Kakvo su samoodricanje pokazale crkve u celini? Možda su one dale darove u novcu, ali su zadržale sebe. (GCB, 1893, p. 131)

Mnogi od onih koji se predstavljaju kao Hristovi sledbenici ne osećaju teret za duše više nego svet. Želja očiju i ponos života, ljubav prema isticanju, ljubav prema lagodnosti odvajaju od Boga one koji se predstavljaju kao hrišćani, i misionarski duh u stvarnosti postoji samo kod nekolicine. Šta se može učiniti da se otvore oči grešnicima u Sionu i da licemeri zadrhte? (GCB, 1893, p. 132)

Ima onih koji su predstavljeni kao Miroz. Misionarski duh se nikada nije ukorenio u njihovim dušama. Pozivi starih misija nisu ih nikada podstakli na akciju. kakav će izveštaj podneti Bogu oni koji ništa ne čine za Njegovu stvar, ništa da bi zadobili duše za Hrista? Takvi će primiti osudu: „Zli i lenjivi slugo.” (HS, p. 290)

Za prikaz neizvršenja vaše uloge da izađete u susret Božjem delu, kao svojoj privilegiji, bila sam upućena na ove reči: „Proklinjite Miroz,” kaže anđeo Gospodnji, „proklinjite ljuto stanovnike njegove; jer ne pođoše u pomoć Gospodu, u pomoć Gospodu protiv moćnih.” (T, 2, p. 247)

Oni koji su zadovoljni sobom

Pokazani su mi oni koji su svesni da imaju dobre pobude, pobožna osećanja i ljubav prema dobrim delima; ipak u isto vreme oni ne čine ništa. Oni se osećaju zadovoljni sami sobom, laskajući sebi da bi mogli da učine i da bi učinili veliko i dobro delo, ako bi im se pružila prilika ili ako bi se nalazili u povoljnijim okolnostima; ali oni čekaju priliku. Oni preziru uskogrudost bogatog tvrđice koji teška srca daje malu svotu novca siromašnom. Oni vide da on živi za sebe,

da neće svojevolumno učiniti dobro drugima, blagosloviti ih talentima uticaja i sredstvima koja su mu predata na korišćenje, ne da bi ih zloupotrebio, niti da bi dozvolio da zarđaju ili da leže zakopani u zemlji. Oni koji povlađuju svojoj škrtosti ili sebičnosti, odgovorni su za svoj tvrdičluk i talente koje zloupotrebljavaju. Ali odgovorniji su oni koji imaju darežljive pobude i po prirodi brzi da shvate duhovne stvari, ako ostanu neaktivni čekajući priliku koja po njihovom mišljenju još nije došla, a ipak upoređujući svoju spremnost da nešto učine sa voljnošću tvrđice i razmišljajući o tome kako je njihovo stanje bolje od stanja njihovih bezdušnih suseda. Takvi obmanjuju sami sebe. Puko posedovanje kvaliteta koji nisu u upotrebi, samo povećava njihovu odgovornost; i ako samo čuvaju talente svoga Gospodara, gomilaju ih, a ne umnožavaju, njihovo stanje nije bolje od stanja njihovih suseda prema kojima njihove duše osećaju takav prezir. Njima će biti rečeno: „Ti si znao volju svoga Gospodara, a ipak nisi učinio.” (T. 2, p. 250, 251)

Sotonska smrtna neaktivnost

Božji narod mora da primi opomenu i razabere znake vremena. Znaci Hristovog dolaska suviše su jasni da bi se u njih moglo posumnjati; u svetlu ovoga svako ko ispoveda istinu treba da bude živi propovednik. Bog poziva sve, i propovednike i narod, da se probude. Celo nebo je na nogama. Scene zemaljske istorije brzo se završavaju. Mi smo usred opasnosti poslednjih dana. Pred nama su još veće opasnosti, a ipak nismo budni. Ovaj nedostatak aktivnosti i ozbiljnosti u Božjem delu je užasan. Ova smrtna neaktivnost je od sotone. (T, 1, p. 260, 261)

Neverovanje, kao koprena smrti, obavlja naše crkve, jer ne koriste talente koje im je Bog dao, noseći svetlost onima koji ne poznaju dragocenu istinu. Gospodar poziva duše kojima je oprošteno, one koji se raduju u svetlosti, da objave istinu drugima. (GCB. 1893, p. 133)

Sotona sada pokušava da zadrži Božji narod u stanju neaktivnosti, da ga spreči da izvrši svoj deo u širenju istine, da na kraju bude izmeren na merilima i da se nađe lak. (T, 1, p. 260)

Ljudi su u opasnosti. Mnoštvo gine. Kako je malo onih koji se izdaju za Hristove sledbenike koji nose teret za ove duše. Sudbina sveta nalazi se na vagi; ali to jedva da pogađa čak i one koji tvrde da veruju u najdalekosežniju istinu koja je ikad data smrtnicima. Nema ljubavi koja je navela Hrista da ostavi svoj nebeski dom i uzme ljudsku prirodu, da bi ljudska priroda takla ljudsku prirodu i privukla istu božanskoj. Božjim narodom zavladao je oduzetost, koja ga sprečava da shvati važnost trenutka. (ChOL, p. 303)

Sotona koristi tromu, pospanu lenjost onih koji kažu da su hrišćani da ojača svoje snage i pridobije duše na svoju stranu. Mnogi koji misle da, iako ne rade nikakav stvarni posao za Hrista, stoje ipak na Njegovoj strani, omogućavaju neprijatelju da zauzme teren i stekne prednost. Propuštajući da budu marljivi radnici za Gospoda, ostavljajući dužnosti neizvršene i reči neizgovorene, dozvolili su Sotoni da stekne kontrolu nad dušama koje su mogle biti zadobijene za Hrista. (COL, p. 280)

Kada proučavam Pismo, zabrinuta sam za Božji Izrailj u ove poslednje dane. Oni su pokrenuti da beže od idolopoklonstva. Bojim se da spavaju i da su tako prilagođeni svetlu da je vrlo teško razlučiti između onog ko služi Bogu i onog ko Mu ne služi. Udaljenost između Hrista i Njegovog naroda je sve veća, a između njih i sveta sve manja. Znači razlike između naroda koji se predstavlja kao Hristov i sveta skoro da su nestale. Kao i stari Izrailj, oni idu za gadostima naroda koji su oko njih. (T. 1, p. 277)

Zamagljena duhovna moć

Rezultat zapostavljanja Crkve da radi u Hristovom delu ne vidi se samo u svetu. Ovim zanemarivanjem u Crkvi je nastalo takvo stanje koje je pomračilo uzvišene i svete interese Božjeg dela. Duh kritičizma i ogorčenja ušao je u Crkvu, a sposobnost duhovnog razaznavanja zamagljena je kod mnogih. Zbog ovoga služba Hristu trpi veliki gubitak. (T. 6, p. 297)

Tuga me obuzme kad razmišljam o stanju nas kao naroda. Gospod nije zatvorio Nebo za nas, ali naš smer neprestanog ponovnog zapadanja u greh odvaja nas od Boga. Ponos, žudnja i ljubav prema svetu žive u srcu bez straha da će biti prognani ili osuđeni. Teški i drski gresi nalaze se među nama. A ipak opšte mišljenje je da Crkva cveta i da su mir i duhovni prosperitet unutar svih njenih granica. Crkva se okrenula od hodanja za Hristom, svojim vođom, i stalno odstupa prema Egiptu. Ipak, malo je onih koji su uznemireni i zaprepašćeni svojim nedostatkom duhovne sile. Sumnja pa čak i neverovanje u svedočanstva Božjeg Duha svuda prožima naše crkve. Sotona želi da to bude tako. (T, 5, p. 217)

Stanje duhovne slabosti

Obilje svetlosti obasjalo je Božji narod, ali mnogi su zanemarili da je slede i zbog toga su u stanju velike duhovne slabosti. Božji narod sada ne gine zbog nedostatka znanja. On neće biti osuđen zbog toga što ne zna put, istinu i život. Istina koja je doprla do razuma njegovih pripadnika, svetlost koja je obasjala dušu, ali koja je bila zanemarena ili odbijena, osudiće ih. Šta je još moglo da se učini za Božji vinograd osim onoga što je učinjeno? Svetlost, dragocena svetlost obasjava Božji narod; ali ona ga neće spasiti ukoliko on ne pristane da bud njome spasen, da potpuno živi po njoj i da je prenese drugima koji su u tami. (T. 2, p. 123)

Potreba za nebeskom masti za oči

Crkve treba da pomažu svoje oči nebeskom masti za oči, da bi svuda oko sebe videle mnogobrojne prilike da služe Bogu. Bog je mnogo puta pozivao svoj narod da izađe na puteve i između ograda i natera ljude da uđu, da se napuni Njegova kuća, a ipak čak i u senci naših vrata ima porodica kojima nismo pokazali dovoljno zanimanja koje bi ih navelo da shvate da se brinemo za njihove duše. To je posao koji nam je najbliži i na koji Gospod poziva Crkvu da ga se lati. Mi ne treba da stojimo govoreći - Ko je moj bližnji? Mi treba da se setimo da je naš bližnji onaj kome je potrebno naše saosećanje i pomoć. Naš bližnji je svako ko je Božje vlasništvo. U Hristu su izbrisane razlike koje su postavili Jevreji o tome ko su im bližnji. Nema teritorijalnih granica, nema veštačkih razlika, nema kasti, nema aristokratije. (T. 6, p. 294)

Fanatizam i hladni formalizam

Sotona svom silom sada radi da odvuče i zavede, da odvrati ljude od posla vesti trećeg anđela koju treba objaviti u velikoj sili. Kada neprijatelj uvidi da Gospod blagosilja svoj narod i da ga priprema da uoči sve njegove obmane, on će veoma vešto i silno delovati da odvede u fanatizam s jedne i hladni formalizam s druge strane, da bi imao žetvu duša. Sada je vreme da se neprekidno straži. Pazite na prvi korak koji bi sotona mogao da napravi među nama. (T&H, 24. 1. 1893)

U našim crkvama ima moralnih ledenih bregova. Ima mnogo formalista koji mogu da ostave jak utisak, ali ne mogu da sjaje kao svetla u svetu. (T&H, 24. 3. 1891)

Služeni sebičnošću

Razlog što Božji narod više nije duhovno usmeren i što nema više vere, kako mi je pokazano, je taj što je ograničen sebičnošću... Ono što Bog prihvata nije obilje vaših sastanaka, niti brojne molitve, već prihvata kad se radi pravo, kad se obavlja pravi posao i u pravo vreme. (T, 2, p. 36)

Pohlepa

Ipak neki su odbili da se obrate. Oni nisu bili spremni da idu Božjim putem i kada su, da bi delo Božje moglo napredovati, bili upućeni pozivi za dobrovoljne darove, neki su sebično prionuli za svoje zemaljske posede. Ove tvrdice odvojile su se od zajednice vernih. (T. 9, p. 126)

Ni jedan od dvadeset nije spreman

Ovo je svečana izjava koju dajem Crkvi da ni jedan od dvadeset čija su imena zapisana u crkvenim knjigama nije spreman da završi svoju zemaljsku istoriju i tako bez Boga i bez nade postojaće u svetu kao običan grešnik. Ova nedoslednost je više stalno odricanje od Hrista nego priznavanje Hrista. Ima mnogo onih koji su u crkvu doneli svoj vlastiti nepotčinjeni i neoplemenjeni duh, njihov duhovni ukus je izopačen njihovim nemoralnim, obezvređujućim postupcima, oni su simbol sveta u duhu, u srcu, u nameri, oni to potvrđuju pohlepnim postupcima i puni su prevare u svom navodnom hrišćanskom životu. Žive kao grešnici, a tvrde da su hrišćani i žele da ispovedaju Hrista.

Odlažem svoje pero i podižem svoju dušu u molitvi da Gospod udahne život u svoj narod koji je ponovo zastranio, koji su kao suve kosti, da bi mogli da žive. Kraj je blizu, prikrada nam se tako potajno, tako neprimetno, tako nečujno, kao nečujni hod lopova u noći, da iznenadi spavače koji ne straže i nisu spremni. Neka Gospod odobri da Njegov Sveti Duh dođe u srca koja su sada spokojna, da više ne spavaju kao ostali, već da straže i budu trezni. (GCB. 1893, p. 132, 133)

Potrebno je oživljavanje i reforma

Hrišćani treba da se pripremaju za ono što će se uskoro nadвити nad svetom kao porazno iznenađenje, a tu pripremu treba da izvrše marljivim proučavanjem Božje reči i težnjom da svoj život prilagode njenim pravilima... Bog poziva na oživljavanje i reformu. (P&K, p. 626)

Oživljavanje prave pobožnosti među nama je najveća i najhitnija od svih potreba. To traženje treba da bude naš pravi posao. (R&H, 22. 3. 1887)

Došlo je vreme da nastupi potpuna reforma. Kada ova reforma počne, duh molitve pokrenuće svakog vernika i prognaće iz crkve duh nesloge i razdora. (T. 8, p. 251)

Oživljavanje i reforma mora da se dogodi delovanjem Svetoga Duha. Oživljavanje i reforma su dva različita pojma. Oživljavanje označava obnavljanje duhovnog života, oživljavanje sila

uma i srca, vaskrsenje iz duhovne smrti. Reforma označava reorganizaciju, promenu u idejama i stavovima, navikama i praksi. Reforma neće doneti dobar rod pravednosti, ukoliko nije povezana sa oživljavanjem koje čini Duh. Oživljavanje i reforma treba da izvrše svoj posao koji im je naložen i u obavljanju tog posla moraju da se udruže. (R&H, 25. 2. 1902)

Zar Pismo ne poziva na čistiji i svetiji rad od onoga koji smo već videli?... Bog poziva one koji su voljni da dopuste da ih Sveti Duh kontroliše da predvode u poslu potpune reforme. Ja vidim krizu koja nam se približava i Gospod poziva svoje radnike da prionu na posao. Svaka duša treba da bude dublje i stvarnije posvećena Bogu nego u godinama koje su prošle... Na mene su ostavili dubok utisak prizori koji su nedavno prošli ispred mene jedne noći. Izgledalo je kao da veliki pokret - delo oživljavanja - napreduje u mnogim vestima. Naš narod je zbijao redove odgovarajući na Božji poziv. (GCB, 19. 3. 1913, p. 34)

U noćnim vizijama ispred mene su prošle predstave velikog reformatorskog pokreta među Božjim narodom. Mnogi su hvalili Boga. Bolesni su bili iscrpljeni i druga čuda su se događala... Videle su se stotine i hiljade kako posećuju porodice i otvaraju im Božju reč. Srca su bila osvedočena silom Svetoga Duha i pokazao se duh pravog obraćenja. Na sve strane otvarala su se vrata objavljivanju istine. Izgledalo je kao da je svet osvetljen nebeskim uticajem. Pravi i ponizni Božji narod primio je velike blagoslove. (T. 9, p. 126)

Postoji velika potreba za reformom među Božjim narodom. Sadašnje stanje Crkve navodi na pitanje: Da li je ovo pravo predstavljanje Onoga koji je dao svoj život za nas? (T. 3, p. 474)

Kada Crkva bude izbrisala razlog za prekor zbog lenjosti, Duh Gospodnji će se milostivo pokazati. Otkriće se božanska sila. Crkva će videti delovanje Gospoda nad vojskama po providenju. Svetlost istine blistaće jasnim, snažnim zracima i kao u vreme apostola, mnoge duše od zablude okrenuće se istini. Zemlja će biti osvetljena slavom Gospodnjom. (T. 9, p. 46)

Kobno kašnjenje

Pokazano mi je da pripadnici Božjeg naroda čekaju da se dogodi neka promena - da ih pokrene neka sila i da ih prisili na nešto. Međutim, biće razočarani, jer u tome greše. Oni moraju da deluju; oni sami moraju da se late posla i ozbiljno vapse Bogu za pravo poznanje samih sebe. Prizori koji prolaze ispred mene dovoljno su upečatljivi da nas probude, da nas pokrenu da istinom ispunimo srce svih koji žele da slušaju. Žito zemaljsko je skoro zrelo. (T. 1, p. 261)

S druge strane ima onih koji, umesto da mudro poboljšavaju sadašnje prilike, besposleno čekaju neko posebno doba duhovnog osveženja kojim bi bila dosta povećana njihova sposobnost da osvetle druge. Oni zanemaruju sadašnje dužnosti i prednosti i dopuštaju da njihovo svetlo slabo gori, dok očekuju vreme kada će, bez ikakvog napora sa svoje strane, primiti posebne blagoslove, kojima će biti preobraženi i učinjeni pogodnim za službu. (AA, p. 54)

Ne proizvođači već potrošači

Oni koji se izdaju za Hristove sledbenike su na probi pred svemirom, ali hladnoća njihove revnosti i slabost njihovog napora u službi za Boga obeležava ih kao neverne. Kada bi ono što čine bilo najbolje što mogu da učine, osuda ne bi počivala na njima, ali da su svoja srca uneli u delo, mogli bi da učine mnogo više. Oni znaju i svet zna da su u velikoj meri izgubili duh

samoodricanja i nošenje krsta. Ima mnogih uz čija će se imena u nebeskim knjigama naći napisano: Ne proizvođači, već potrošači. Kod mnogih koji nose Hristovo ime Njegova slava je pomračena, Njegova lepota pokrivena velom, Njemu nije odata čast. Ima mnogo onih čija su imena u crkvenim knjigama, ali kojima Hristos ne vlada. Oni ne paze na Njegova uputstva niti obavljaju Njegov posao. Zato su pod kontrolom neprijatelja. Oni ne čine nikakvo dobro, prema tome oni čine neprocenjivu štetu. Zato što njihov uticaj nije miomiris života na život, on je miris smrti na smrt. (COL, p. 303, 304)

Držanje zapovesti maska za greh

Ista opasnost postoji danas među pripadnicima naroda koji sebe smatra čuvarem Božjeg zakona. Oni su skloni da laskaju sebi da će ih poštovanje, koje imaju prema zapovestima sačuvati od sile božanske pravde. Oni odbijaju da prime ukor za zlo i optužuju Božje slugе da su suviše revni u otklanjanju greha iz okola. Bog koji mrzi greh poziva one koji govore da drže Njegov zakon da se odvoje od svakoga greha. Zanimarivanje pokajanja i poslušnosti prema Njegovoj reči doneće isto takve ozbiljne posledice na Božji narod danas, kao što je to doneo isti greh na stari Izrailj. Postoji granica preko koje On više neće odlagati svoje sudove. (T. 4, p. 166, 167)

Mrtvi u prestupima i gresima

Danas je veliki deo onih koji čine verništvo u crkvama mrtvi u prestupima i gresima. Oni dolaze i odlaze kao vrata na svojim šarkama. Godinama su zadovoljno slušali najsvečanije istine koje podstiču dušu, ali ih nisu sprovodili u praksi. Zato su sve manje i manje osetljivi prema dragocenosti istine... Dok ispovedaju svoju veru, oni poriču silu pobožnosti. Ako nastave ovako, Bog će ih odbaciti. Oni sami sebe čine nepodobnim da budu članovi Njegove porodice. (T. 6, p. 426, 427)

Ljudski moralisti

Mnogi koji sebe nazivaju hrišćanima samo su obični ljudski moralisti. Oni su odbili dar koji je jedino mogao da ih osposobi da Hristu daju čast predstavljajući Ga svetu. Delo Svetoga Duha stvara razliku između onih koji su jedno sa Hristom i onih koji su se stopili sa svetom. Oni koji se izdaju za Hristove sledbenike nisu više odvojen i poseban narod. Linija razdvajanja je nejasna. Narod se potčinjava svetu, njegovim postupcima, njegovim običajima, njegovoj sebičnosti. Crkva je prišla svetu prestupanjem Zakona umesto da svet priđe Crkvi poslušnošću Zakonu. Crkva se svakodnevno pretvara u svet. (COL, p. 315, 316)

Umrlijani izveštaj

Mogi imaju obličje pobožnosti, njihova imena su u crkvenoj evidenciji, ali na Nebu nemaju čist izveštaj. Anđeo zapisničar je verno zapisivao njihova dela. Svaki sebični postupak, svaka pogrešna reč, svaka neispunjena dužnost i svaki tajni greh označen vešt看 prikrivanjem, zapisani su u knjizi koju je vodio anđeo zapisničar. (T. 2, p. 442)

Nosioci tereta su iscrpljeni

Zato što neki neće da podignu terete koje bi mogli da podignu, niti da obave posao koji bi mogli da obave, posao je postao preveliki veliki za nekolicinu koji žele da se zaposle u njemu. Oni vide sve što treba obaviti, preopterećuju zato svoju snagu i skoro su potpuno iscrpljeni. (T. 2, p. 645)

Nesposobni da razumno obrazlože veru

Mnogi koji govore da veruju u istinu za ove poslednje dane, naći će se laki. Oni su zanemarili teže stvari. Njihovo obraćenje je površno, nije duboko, ozbiljno i potpuno. Oni ne znaju zašto veruju u istinu, oni veruju samo zato što su drugi u nju verovali pa su je, zdravo za gotovo uzeli kao istinu. Oni ne mogu da daju nijedan razuman razlog svoje vere... Drugi nisu prosvetljeni njihovim iskustvom ili znanjem koje je trebalo da steknu, a što je bila njihova prednost i dužnost. Snaga i stabilnost su sa onima koji odanoga srca ispovedaju svoju veru. (T. 2, p. 634)

Neki će ići tragom proročkog svitka

Bog ima narod na Zemlji koji u veri i svetoj nadi ide tragom svitka proročanstva koje se brzo ispunjava i koji teži da svoje duše očisti poslušnošću istini, da se ne bi našli bez svadbenoga ruha, kad se Hristos pojavi. (T. 4, p. 307)

Jedan upečatljivi san

U snu koji mi je dat 29. septembra 1886. išla sam sa velikom grupom koja je tražila borovnice. U društvu je bilo mnogo mladića i devojaka koji su bili spremni da pomognu u sakupljanju plodova. Kao da smo bili u nekom gradu, jer je bilo malo nenastanjenog prostora, ali oko grada su bila otvorena polja, divni šumarci i negovani vrtovi. Pred nama su se kretala velika kola natovarena hranom za naše društvo.

Uskoro su se kola zaustavila, a društvo se razišlo na sve strane da traži plodove. Svuda oko kola je bilo visoko i nisko žbunje koje je nosilo krupne, divne borovnice; ali društvo je tražilo predaleko, pa ih zato nije videlo. Počela sam, tu blizu, ali veoma pažljivo da sakupljam plodove, jer sam se bojala da ne uberem zelene bobice, koje su bile tako pomešane sa zrelim plodovima, tako da sam mogla da uberem samo po jednu ili dve bobice sa grozda.

Neke od lepih velikih bobica bile su pale na zemlju i crvi i insekti su ih napola pojeli. O, pomislila sam, da smo na ovo polje došli ranije, svi dragoceni plodovi bili bi spaseni! Ali sada je prekasno. Pokupiću ove sa zemlje i videti da li ima ičeg dobrog u njima. Čak i ako je cela bobica pokvarena, pokazaću braći i sestrama šta su mogli da nađu da nisu suviše zakasnili.

Baš tada su dvoje ili troje iz društva prošetali pored mene. Jaskali su i kao da su bili veoma zaokupljeni jedni drugima. Ugledali su me i kazali: „Tražili smo svuda i nismo našli nijednu bobicu.“ Sa zaprepašćenjem su pogledali količinu koju sam imala. Rekla sam: „Ima još onih koje treba skupiti iz ovog grmlja.“ Počeli su da beru, ali su brzo stali i rekli: „Nije pošteno da beremo ovde, ti si našla ovo mesto i plodovi su tvoji.“ Ali ja sam odgovorila: „To nema nikakve veze. Sakupljajte gde god možete da nađete nešto. Ovo je Božje polje i ovo su Njegove bobice;

vaša je prednost što ih možete brati.

Ali uskoro opet sam ostala sama. Svaki čas čula sam razgovor i smeh pored kola. Doviknula sam onima koji su tamo bili: "Šta to radite?" Oni su odgovorili: "Nismo mogli da nađemo nijednu bobicu i pošto smo se umorili i ogladneli, odlučili smo da dođemo kod kola i uzmemo ručak. Pošto se malo odmorimo, ponovo ćemo poći."

"Ali, vi još ništa niste doneli", rekla sam. "Poješćete sve naše zalihe, a da nam nećete dati ništa." "Ja ne mogu sada da jedem; ima veoma mnogo plodova koje treba obrati. Vi ih niste našli, jer niste prilazili i gledali dovoljno blizu. Oni ne vise spolja po žbunju, morate ih tražiti. Istina, ne možete odjednom imati pune ruke; ali ako pažljivo gledate među zelenim bobicama, naći ćete veoma dobre plodove."

Moje malo vedro bilo je uskoro puno bobica i ja sam ih odnela u kola. Rekla sam: „Ovo su najlepši plodovi koje sam ikad ubrala, a sakupila sam ih tu blizu, dok ste se vi istrošili tražeći daleko bez uspeha.“

Tada su svi došli da vide moje plodove. Rekli su: "Ovo su bobice sa visokog žbunja, čvrste i dobre. Nismo mislili da ćemo moći išta da nađemo na visokom žbunju, pa smo tragali samo za bobicama na niskom žbunju i našli smo samo nekoliko."

Tada sam kazala: "Hoćete li se pobrinuti za ove bobice, a onda poći sa mnom da potražimo još plodova na visokom žbunju?" Međutim, oni nisu izvršili nikakve pripreme da se pobrinu za plodove. Bilo je posuđa i vrećica, ali oni su korišćeni za držanje hrane. Umorila sam se čekajući i na kraju upitala: "Zar niste došli da skupljate plodove? Zašto se onda niste pripremili da se pobrinete za njih?" Jedan je odgovorio: "Sestro Vajt, mi zaista nismo očekivali da nađemo nikakve plodove tamo gde je bilo tako mnogo kuća, a isto tako i nadalje, ali pošto si ti bila tako željna da sakupljaš plodove, odlučili smo da pođemo s tobom. Mislili smo: 'Ponećemo dovoljno hrane i uživamo u rekreaciji, ako ne sakupimo nikakve plodove.'"

Odgovorila sam: "Ne mogu da razumem ovakav posao. Odmah ću ponovo otići do žbunja. Dan je već poodmakao, uskoro će ovde biti noć u kojoj nećemo skupljati nikakve plodove." Neki su pošli sa mnom, ali ostali su ostali kraj kola da jedu.

Na jednom mestu sakupilo se malo društvo i žučno razgovaralo o nečemu što ih je izgleda veoma zanimalo. Prišla sam bliže i videla da je malo dete u naručju jedne žene privlačilo njihovu pažnju. Rekla sam: "Imate još malo vremena i bolje bi bilo da radite dok možete."

Pažnju mnogih privukli su mladić i devojka koji su se trkali do kola. Kada su stigli do njih, bili su tako umorni da su morali da sednu i odmore se. I drugi su se takođe bacili na travu da se odmore.

Tako je dan odmicao, a vrlo malo posla je obavljeno. Na kraju sam rekla: "Braćo, vi nazivate ovo neuspešnim izlaskom. Ako ovako radite, ne čudim se što nemate uspeha. Vaš uspeh ili neuspeh zavisi od toga kako se prihvatite posla. Ovde ima bobica; jer sam ih ja našla. Neki od vas su uzalud pretraživali nisko žbunje; neki su našli malo bobica; ali prošli ste pored visokog žbunja, samo zato što niste očekivali da nađete plodove na njima. Vidite da su plodovi koje sam sakupila veliki i zreli. Za kratko vreme sazreće i druge bobice i opet možemo da odemo do žbunja. To je način na koji sam naučena da sakupljam plodove. Da ste tražili blizu kola, mogli ste, kao i ja, da nađete plodove."

Lekciju, koju ste ovoga dana dali onima koji tek uče kako da rade ovaj posao, oni će kopirati. Gospod je postavio ovo plodonosno žbunje usred ovih gusto nastanjenih mesta i On očekuje da ga vi nađete. Ali vi ste bili suviše zaokupljeni jelom i zabavom. Niste došli u polje sa ozbiljnom revnošću da nađete plodove.

Od sada morate da radite sa više revnosti i ozbiljnosti i sa sasvim drugačijim pogledom na stvar, inače vaš rad nikada neće biti uspešan. Radeći na pravi način naučićete mlađe radnike da jelo i rekreacija imaju manju važnost. Bilo je naporno dovesti kola sa zalihama hrane do određenog mesta, ali vi ste više mislili na zalihe nego na plodove, koje treba da ponesete kući kao rezultat svoga rada. Treba da budete vredni, da prvo oberete bobice koje su vam najbliže, pa tek onda da tražite one koji su dalje; posle toga možete da se vratite i ponovo radite u blizini i na taj način postaćete uspešni. (GW, p. 136-139)

Ispit koji treba položiti

U poslednjem svečanom poslu biće angažovano malo velikih ljudi. Oni su sami sebi dovoljni, nezavisni od Boga i On ne može da ih iskoristi. Gospod ima verne sluge koji će se u vreme potresa i proba otkriti. Ima dragocenih koji su sada skriveni i koji nisu savili kolena pred Valom. Oni nisu imali svetlost koja je vas obasjala snažnim sjajem. Ali možda će se ispod grube i neprivlačne spoljašnosti otkriti čisti sjaj pravog hrišćanskog karaktera. Dok je dan gledamo prema nebu, ali ne vidimo zvezde. Oni su tamo, postavljeni su na svodu, ali oko ih ne može razabrati. U noći možemo posmatrati njihov pravi sjaj.

Nije daleko vreme kada će doći proba na svaku dušu... U to vreme u Crkvi će biti odvojeno zlato od troske. Prava pobožnost će se jasno razlikovati od onoga što ima samo izgled. Mnoge zvezde kojima smo se divili zbog njihovog sjaja tada će se ugasiti u tami. Vetar će plevu odneti kao oblak, čak i sa mesta na kojima vidimo samo bogate žitnice. Svi koji su navodno ukrasi Svetinje, ali nisu obučeni u Hristovu pravdu, pokazaće se u sramoti svoje lične golotinje. (T. 5, p. 80, 81)

PRILIKE U SVETU SA KOJIMA TREBA DA SE SUOČI HRIŠĆANSKI RADNIK

Svetska drama

Svet je pozornica; glumci, njegovi stanovnici, spremaju se da odigraju svoju ulogu u poslednjoj velikoj drami. Među velikim masama ljudi nema jedinstva, osim kada se ljudi udružuju da ostvare neke svoje sebične ciljeve. Bog posmatra. Njegove namere u odnosu prema Njegovim buntovnim podanicima biće izvršene. Svet nije dat ljudima u ruke, iako Bog dozvoljava elementima zbrke i nereda da za neko vreme preuzmu kontrolu. Sila podzemlja deluje s ciljem da priredi poslednje velike scene u toj drami. Sotona koji dolazi kao Hristos, radi sa svom prevarom i nepravdom među onima, koji su se povezali u tajnim društvima. Oni koji se predaju strasti za takvim udruživanjem, izvršavaju planove neprijatelja. Uzrok će pratiti posledica. (T. 8, p. 27, 28)

Poslednji čin drame

Nikada se ova vest nije mogla primenjivati sa većom silom nego što se to danas čini. Sve više i više ovaj svet prkosi Božjim zahtevima. Ljudi su postali smeli u prestupu. Zloća stanovnika sveta skoro da je navršila meru njihove grešnosti. Ova Zemlja skoro je dostigla tačku, kada će Bog dozvoliti rušitelju da izvrši svoju volju na njoj. Zamena Božjeg zakona ljudskim zakonima, veličanje, i to samo ljudskog autoriteta, nedelja umesto biblijske Subote, to je poslednji čin u drami. Kada zamena postane opšta, Bog će se otkriti. On će se podići u svom veličanstvu da žestoko potrese Zemlju. On će izaći sa svog mesta da kazni stanovnike sveta za njihov greh, a zemlja će otkriti krv i više neće pokrivati svoje ubijene. (T. 7, p. 141)

Kriza vekova

Stojimo na pragu krize vekova. Božji sudovi slediće brzo, jedan za drugim, požar i poplava, zemljotres sa ratom i krvoprolićem. U ovo vreme ne treba da se iznenadimo velikim i određenim događajima, jer anđeo milosti više ne može da ostane da zaklanja nepokajane. (PK, p. 278)

Kriza nam se postepeno prikada. Sunce sija na nebu i prelazi svoju uobičajenu putanju i nebesa još uvek kazuju slavu Božju. Ljudi još uvek kupuju i prodaju. Ljudi guraju jedni druge, otimajući se za najviše mesto. Ljubitelji zadovoljstva još uvek se tiskaju u pozorištima, na trkama konja i u kockarnicama. Preovlađuje najviše uzbuđenje, iako se čas probe brzo završava i svaki slučaj samo što nije rešen za večnost. Sotona zna da je njegovo vreme kratko. On je uposlio sva svoja oruđa da bi ljudi bili prevareni, obmanuti, zaokupljeni i zaneseni, dok se vrata milosti zauvek se ne zatvore. (SW, 3. 10. 1905)

Prestup je skoro dostigao svoju granicu. Zbrka ispunjava svet i uskoro će veliki strah doći na ljudska bića. Kraj je veoma blizu. Mi koji znamo istinu treba da se pripremamo za ono što će uskoro pretresti svet kao porazno iznenađenje. (T. 8, p. 28)

U ovo vreme prevlasti greha možemo znati da je poslednja velika kriza blizu. Kada prkos

Božjem zakonu postane skoro opšta pojava, kada Njegov narod budu tlačili i mučili njihovi bližnji, Gospod će se umešati. (COL, p. 178)

Stojimo na pragu velikih i svečanih događaja. Proročanstva se ispunjavaju. Neobična istorija puna događaja ispisuje se u nebeskim knjigama. Sve na našem svetu je uzburkano. Ima ratova i čuju se glasovi o ratovima. Narodi su ljuti i vreme je da se sudi mrtvima. Događaji se smenjuju i na kraju će doći dan Božji koji veoma žuri. Kao da preostaje još trenutak vremena. Ali dok se narodi već dižu protiv naroda i carstava, još nema sveopšte bitke. Do sada su četiri vetra zadržana, dok sluge Božje ne budu zapečaćene na svojim čelima. Tada će zemaljske sile organizovati svoje snage za poslednju veliku bitku. (T. 6, p. 14)

Božji duh se povlači

Božji duh koji drži kontrolu već sada se povlači sa sveta. Uragani, oluje, bure, požari i poplave, katastrofe na moru i kopnu slede brzo jedna za drugom. Nauka želi da sve ovo objasni. Znaci koji se množe oko nas i govore o skorom dolasku Sina Božjeg, pripisuju se svemu drugom samo ne pravom uzroku. Ljudi ne mogu videti anđele – stražare – koji zadržavaju četiri vetra da ne duvaju sve dok sluge Božje ne budu zaštićene; ali kad Bog bude naredio svojim anđelima da puste vetrove, to će biti takav prizor, sukob kakav nijedno pero ne može opisati. (T. 6, p. 408)

Dani u kojima živimo su svečani i važni. Božji Duh polako, ali sigurno, se povlači sa Zemlje. Zla i sudovi već padaju na one koji preziru Božju milost. Nesreće na kopnu i moru, nesređeno stanje u društvu, ratne uzbune imaju najveću važnost. Oruđa zla udružuju svoje sile i konsoliduju se. Oni jačaju za poslednju veliku krizu. Uskoro će se zbiti velike promene na svetu i poslednja kretanja biće brza. (T. 9, p. 11)

Blizu je vreme u kome će nastati tuga u svetu koju nijedan ljudski melem ne može da isceli. Božji duh se povlači. Katastrofe na moru i kopnu brzo slede jedna drugu. Kako često slušamo o zemljotresima i uraganima, ili uništavajućim požarima i poplavama koje nanose velike gubitke u životu i imovini! Očigledno da su ove nesreće surove provale rušilačkih sila prirode, potpuno izvan čovekove kontrole; ali u svima njima može da se pročita Božja namera. One spadaju u oruđa kojima On želi da probudi ljude da osete opasnost koja ih čeka. (PK, p. 227)

Svet kao bolnica za zarazne bolesti

Ludi se u svojoj slepoci hvališu divnim progresom i prosvetljenjem; ali nebeski posmatrači vide Zemlju ispunjenu pokvarenošću i nasiljem. Zbog greha atmosfera našeg sveta postala je slična atmosferi u bolnici za zarazne bolesti. (T. 6, p. 10, 11)

Epidemija zločina

Živimo usred epidemije zločina, kojom su pažljivi, bogobožni ljudi svuda zaprepašćeni. Pokvarenost koja preovladava ne može opisati nijedno ljudsko pero. Svaki dan donosi nova otkrića političkih nesloga, podmićivanja i prevara. Svaki dan donosi svoj bolni izveštaj o nasilju i bezakonju, o ravnodušnosti prema ljudskoj patnji, o surovom, đavolskom uništavanju ljudskog života. Svaki dan svedoči o širenju duševnih bolesti, o ubistvima i samoubistvima. Ko može sumnjati da su među ljudima sotonska oruđa na delu sa sve većom željom da zbune i

pokvare um, da uprljaju i unište telo? (MH, p. 142, 143)

Duh rasula prožima sve narode, a provale koje s vremena na vreme užasavaju svet, nisu ništa drugo do nagoveštaj prigušene vatre, strasti i bezakonja, koje će, istrгнуvši se jednom kontroli, ispuniti Zemlju jadom i pustoši. Slika koju je Nadahnuće dalo o pretpotopnom svetu veoma verno prikazuje stanje kome hita savremeno društvo. Čak i sada u ovom veku, i u navodno hrišćanskim zemljama, svakodnevno se čine zločini, bezdušni i strašni, potpuno slični onima zbog kojih su grešnici iz starog sveta bili uništeni. Pre potopa Bog je poslao Noja da opomene svet, da ljudi stignu do pokajanja i tako izbegnu uništenje koje im je pretilo. Kako se vreme Drugog Hristovog dolaska približava, Gospod šalje svoje slugе da opomenu svet da se pripremi za taj veliki događaj. Mnoštvo je živelo u prestupu Božjeg zakona i sada ih On u svojoj milosti zove da poslušaju Njegova sveta pravila. Svima koji žele da ostave svoje grehe pokajanjem pred Bogom i verom u Hrista, ponuđeno je oproštenje. (PP, p. 102) Stanje u svetu pokazuje da su nemirna vremena upravo pred nama. Dnevne novine pune su nagoveštaja strašnog sukoba u bliskoj budućnosti. Drske pljačke postale su česta pojava. Štrajkovi su uobičajeni događaji. Krađe i ubistva se čine na sve strane. Ljudi opsednuti demonima uzimaju živote ljudima, ženama i maloj deci. Ljudi su zalučeni porokom i savladani svakom vrstom zla. (T. 9, p. 11)

Stari varalica na delu

U sadašnje vreme, kada se kraj svih stvari na Zemlji brzo približava, sotona ulaže očajničke napore da svet uhvati u zamku. On smišlja mnoge planove da okupira umove i odvрати pažnju od istina bitnih za spasenje. U svakom gradu njegova oruđa se marljivo organizuju u društva onih koji se suprote Božjem zakonu. Stari varalica je na delu da unese elemente zbunjenosti i pobune, podstičući ljude revnošću koja ne odgovara njihovom znanju. (AA, p. 219)

Sotona je vredan istraživač Biblije. On zna da je njegovo vreme kratko i on u svakoj tački radi suprotno Gospodnjem delu na Zemlji. (T. 9, p. 16)

Sotona sada teži da Božji narod zadrži u stanju neaktivnosti, da ih spreči da u širenju istine obave svoj deo posla, da bi se konačno mogli staviti na merila i našli laki. (T. 1, p. 260)

Svet podstaknut ratničkim duhom

Svet je podstaknut ratničkim duhom. Proročanstvo iz jedanaeste glave Knjige proroka Danila je skoro dostiglo svoje potpuno ispunjenje. Uskoro će se pojaviti prizori nevolja o kojima govore u proročanstva. (T. 9, p. 14)

Pokazani su mi stanovnici Zemlje u najvećoj zbrci. Rat, krvoproliće, oskudica, glad i pomor raširili su se po Zemlji... Moja pažnja je tada bila odvrćena od tog prizora. Izgleda da je zavladao kratko vreme mira. Još jednom su mi bili prikazani stanovnici Zemlje; i ponovo je sve bilo u najvećoj zbrci. Razdor, rat, krvoproliće, glad i pomor besneli su na sve strane. Narodi su bili angažovani u ovom ratu i zbrci. Rat je izazvao glad. Oskudica i krvoproliće izazvali su pomor. A onda su srca ljudi obamrla od straha i od čekanja onoga što će doći na Zemlju. (T. 1, p. 268)

Duhovna tama

Ovo je vreme duhovne tame u crkvama po svetu. Nepoznavanje nebeskih stvari sakrilo je Boga i istinu. Sile zla prikupljaju snagu. Sotona se hvališe pred svojim saradnicima da će obaviti posao koji će očarati svet. Dok je delimična neaktivnost zahvatila Crkvu, sotona i njegove vojske veoma su aktivni. Crkve koje se smatraju hrišćanskim ne obraćaju svet, jer su same iskvarene sebičnošću i ponosom, i treba da osete preobražavajuću Božju silu u svojoj sredini, pre nego što mogu druge da povedu prema čistijem i višem duhovnom merilu. (T. 9, p. 65)

U naše vreme, kao i u staro vreme, životne istine iz Božje reči stavljene su u stranu zbog ljudskih teorija i spekulacija. Mnogi navodni propovednici Jevanđelja ne prihvataju celu Bibliju kao nadahnutu reč. Jedan mudar čovek odbacuje jedan deo; drugi dovodi u pitanje drugi deo. Oni svoj lični sud stavljaju da bude viši od Reči; i Pismo koje oni uče počiva na njihovom vlastitom autoritetu. Njegova božanska autentičnost je uništena. Tako je seme neverstva naširoko posejano; jer ljudi postaju zbunjeni i ne znaju šta da veruju. Postoje mnoga verovanja koja um nema pravo da gaji. (COL, p. 39) Zlo dostiže tačku na kojoj ranije nikada nije bilo, a ipak mnogi propovednici Jevanđelja uzvikuju: „Mir i sigurnost!“ Ali Božji verni vesnici treba stalno da napreduju u svom ratu, dok svaka duša do koje oni mogu doći ne primi poruku istine za ovo vreme. (AA, p. 220)

Postoji uzrok za uzburku zbog stanja u savremenom religioznom svetu. Prema Božjoj milosti se neozbiljno postupalo. Mnogi su zakon Jehove učinili nevažnim, učeći naukama i zapovestima ljudskim. Neverstvo je preovladalo u mnogim crkvama naše zemlje; ne neverstvo u najširem smislu - otvoreno poricanje Biblije - već neverstvo koje je obučeno u odeću hrišćanstva, a potkopava veru u Bibliju kao otkrivenje od Boga. Vatrene odanost i životna pobožnost ustupile su mesto praznom formalizmu. Kao rezultat, preovladava otpad i čulnost. Hristos je objavio: „Tako kao što bi u dane Lotove ... tako će biti i u onaj dan kad će se javiti Sin čovečji.“ Svakodnevni zapis proteklih događaja svedoči u prilog ispunjenju Njegovih reči. Svet brzo sazreva za uništenje. Uskoro će se izliti Božji sudovi i greh i grešnici biće uništeni. (PP, p. 166)

Odvajanje pšenice od kukolja

Vreme Božjih sudova je vreme milosti za one koji nisu imali prilike da saznaju šta je istina. Gospod će nežno gledati na njih. Njegovo milostivo srce je taknuto; Njegova ruka je još uvek ispružena da spase, dok su vrata zatvorena za one koji nisu želeli da uđu. (T. 9, p. 97)

Uskoro će nastati žestoka bitka između onih koji Mu služe i onih koji Mu ne služe. Uskoro će biti izrešetano sve što treba da bude izrešetano, da bi ostalo ono što ne može biti izrešetano. (T. 9, p. 15, 16)

U vreme tuge i zbunjenosti naroda biće mnogo onih koji se nisu potpuno predali pokvarenim uticajima sveta i službi sotoni, onih koji će se poniziti pred Bogom, obratiti Mu se celim srcem i naći podršku i oprostjenje. (T. 1, p. 269)

Ima mnogo onih koji čitaju Pismo, a ne mogu da shvate njegov pravi značaj. Po celom svetu ljudi čežljivo gledaju prema nebu. Molitve, suze i pitanja podižu se gore iz duša koje čeznu za svetlošću, za milošću, za Svetim Duhom. Mnogi su na ivici carstva čekajući samo da budu okupljeni u njemu. (AA, p. 109)

Pouke iz Ilijinog iskustva

Iz Ilijinog iskustva iz vremena onih dana obeshrabrenja i očiglednog poraza, mogu se izvući mnoge pouke - pouke koje imaju neprocenjivu vrednost za Božje sluge u tom vremenu koje se odlikuje opštim odstupanjem od pravde. Otpad koji danas preovladava sličan je ovome i u hvaljenju popularnih vođa, u obožavanju mamona, u stavljanju nauke iznad istina otkrivenja; mnoštvo danas ide za Valom. Sumnja i neverovanje vrše štetan uticaj na um i srce, a Božje proroke mnogi zamenjuju ljudskim teorijama. Javno mnjenje smatra da smo došli u vreme kada ljudski razum treba uzdići iznad učenja Reči. Božji zakon, božansko merilo pravednosti, proglašen je beskorisnim. Neprijatelj svake istine deluje prevarnom silom da navede ljude i žene da postave ljudske institucije tamo gde treba da bude Bog i zaborave ono što je određeno za sreću i spasenje čovečanstva. Ipak taj otpad, ma koliko rasprostranjen, nije univerzalan. Nisu svi na svetu razuzdani i grešni; nisu svi stali na stranu neprijatelja. Bog ima mnogo hiljada onih koji nisu savili kolena pred Valom, mnogo onih koji se uprkos svemu nadaju da će Isus uskoro doći da učini kraj vladavini greha i smrti. Ima mnogo i onih koji u neznanju obožavaju Vala, ali sa kojima se Duh Božji još uvek pre. (PK, p. 170, 171)

CRKVA KAO CENTAR ZA OBUČAVANJE

Potreba trenutka

Ono što je sada potrebno za razvoj naših crkava jeste prikladan rad mudrih radnika koji će zapaziti i razviti talente u crkvi, talente koji mogu biti razvijeni u korist Učitelja. Treba postaviti i dobro organizovati plan za zapošljavanje radnika koji treba da odu u sve naše crkve, ali i za one koji nisu vernici. Potrebno je obučavanje, obrazovanje. Oni koji rade obilazeći crkve treba da pouče braću i sestre praktičnim metodama za obavljanje misionarskog posla. (T. 9, p. 117)

Bog od svoje crkve očekuje da ona svoje članove osposobi za delo prosvetavanja sveta. Treba produžiti vaspitanje, koje će kao rezultat dovesti stotine onih koji bi vredne talente uložili kod trgovca. Korišćenjem ovih talenata razvili bi se ljudi koji bi bili spremni da zauzmu poverljive i uticajne položaje i istaknu čiste, neiskvarene principe. Tako bi bilo ostvareno veliko dobro za Učitelja. (T. 6, p. 431, 432)

Svaki radnik treba da bude delotvoran imajući razumevanja za druge. Tada u visokom i najširem smislu on može da predstavlja Isusovu istinu. (T. 7, p.70)

Ne treba odlagati ovaj dobro planirani napor za obrazovanje vernika Crkve. (T. 9, p. 119)

Najveća pomoć koja može biti data našem narodu ogleđa se u pouci da radi za Boga i zavisi od Njega, a ne od propovednika. (T. 7, p. 19)

Očigledno je da sve propovedi koje su izgovorene nisu razvile grupu radnika koji se odlikuju samoodricanjem. Ovaj predmet treba razmotriti, jer za sobom povlači najozbiljnije posledice. Naša večna budućnost je u opasnosti. Naše crkve venu, jer su propustile da iskoriste talente u širenju svetlosti. Treba davati brižljiva uputstva koja će biti kao pouka od Učitelja, da svi praktično iskoriste svoju svetlost. (T. 6, p. 431)

Ljudi su se previše naslušali propovedi; ali da li su bili poučavani kako da rade za one za koje je Hristos umro? Da li je smer rada smišljen i iznet pred njih na takav način da je svako uvideo potrebu da učestvuje u poslu? (T. 6, p. 431)

Obrazovanjem i praksom pojedinci treba da budu obučeni i spremni za bilo kakvo vanredno stanje koje može naići; a mudro planiranje je potrebno da bi se svako našao u odgovarajućoj okolini, tako da bi mogao da stekne iskustvo koje će ga osposobiti da nosi odgovornost. (T. 9, p. 221)

Misionarski nastavni plan Crkve

Mnogi bi bili voljni da rade da su bili naučeni kako da počnu. Njima je potrebna pouka i ohrabrenje. Svaka crkva treba da bude škola obučavanja za hrišćanske radnike. Njeni vernici treba da budu poučavani kako da daju biblijske časove, kako da vode i drže pouke u razredima subotne škole, kako najbolje da pomognu siromašnima i da se brinu za bolesne, kako da rade za neobraćene. Treba da postoje škole za očuvanje zdravlja, škole kuvanja i predavanja iz različitih područja pružanja hrišćanske pomoći. Ne treba da postoji samo poučavanje, nego već i stvarni rad pod vođstvom iskusnih učitelja. Neka učitelji posluže kao primer u radu među ljudima, a drugi će, sjedinjujući se s njima, naučiti iz njihovog primera. Jedan primer

vredniji je od mnogih pouka. (MH, p. 149)

Naročito obučavanje

Treba uložiti veće napore u poučavanju ljudi principima zdravstvene reforme. Treba otvoriti škole kuvanja po kućama i širiti veštinu kuvanja zdrave hrane. Stari i mladi treba da uče kako da jednostavnije kuvaju. Gde god je istina predstavljena, ljudi treba da se uče kako da pripremaju hranu na jednostavan, a ipak ukusan način. Treba im pokazati da se dobra ishrana može obezbediti bez upotrebe mesne hrane. (T. 9, p. 161)

U svakom mestu u kome postoji crkva, treba davati uputstva za pripremu jednostavne, zdrave hrane koju će upotrebljavati oni koji žele da žive u skladu sa zdravstvenim principima. Vernici crkve treba da prenesu ljudima iz svog susedstva svetlost koju su primili o tom predmetu. (GW, p. 362)

Prilagoditi pouke

Koliko je korisnih i časnih radnika u Božjem poslu bilo obučeno u skromnim dužnostima u najjednostavnijim poslovima u životu! Mojsije je trebalo da bude vladar Egipta, ali Bog ga nije mogao uzeti sa carskog dvora da obavi posao koji je bio određen za njega. Tek pošto je kao verni pastir proveo četrdeset godina bio je poslan da bude oslobodilac svoga naroda. Gedeon je bio uzet sa gumna da bude oruđe u Božjim rukama za vođenje izrailjske vojske. Jelisije je bio pozvan da ostavi plug i izvrši Božju naredbu. Amos je bio ratar, koji je obrađivao zemlju, kada mu je Bog dao vest koju je trebalo da objavi. Svi koji postaju Hristovi saradnici moraće da obave dosta teškog posla koji im ne odgovara, a njihove lekcije u obučavanju treba da budu mudro odabrane i prilagođene odlikama njihovog karaktera i poslu koji treba da obave. (GW, p. 332, 333)

Odgovornost i obučavanje

Kada su se obraćali sposobni ljudi koji su dosta obećavali, kao što je to bio slučaj sa Timotijem, Pavle i Varnava su ozbiljno nastojali da im pokažu da je potrebno da rade u vinogradu. Vera ovih ljudi nije slabila kada su apostoli otišli u neko drugo mesto, već je bila veća. Oni su bili verno poučavani Gospodnjem putu i učeni da rade nesebično, ozbiljno, istrajno, za spasenje svojih bližnjih. Ovo brižljivo obučavanje novoobraćenih bilo je važan činilac u izvanrednom uspehu koji je pratio Pavla i Varnavu, dok su propovedali Jevanđelje u mnogobožačkim zemljama. (AA, p. 186, 187)

Prilikom osnivanja crkve vernicima treba predočiti da između njih treba izabrati ljude koji će nositi istinu drugima i podizati nove crkve; zato svi moraju da rade i do krajnjih granica razvijati talente koje im je Bog dao i pripremati svoj um za službu svome Učitelju. (T. 3, p. 205)

Misionarske aktivnosti stalno su ugrožene zbog nedostatka umno darovitih radnika, radnika čija će predanost i pobožnost ispravno predstaviti našu veru. Ima mnogo onih koji treba da postanu misionari, ali koji nikada ne odlaze u polje, zato što oni koji su udruženi sa njima u crkvama ili našim školama ne osećaju teret da rade s njima, da iznesu pred njih Božje zahteve koji se odnose na sve njihove sposobnosti i ne mole se sa njima i za njih. (CT, p. 500, 501)

Oni koji u duhovnom smislu straže nad crkvom treba da pronađu način i sredstva kojima bi se mogla pružiti prilika svakom verniku crkve da ispuni svoju ulogu u Božjem delu. U prošlosti ovo često nije ostvarivano. Planovi, po kojima bi talenti svih bili iskorišćeni u aktivnoj službi, nisu jasno izloženi i u potpunosti postignuti. Malo je onih koji shvataju koliko je zbog toga izgubljeno. (T. 9, p. 116)

U svakoj crkvi vernici treba da budu tako obučavani da svoje vreme posvete zadobijanju duša za Hrista. Kako se za crkvu može reći vi ste videlo svetu,“ ako vernici aktivno ne prenose videlo? Neka se oni koji su odgovorni za Hristovo stado probude za svoju dužnost i zaposle mnoge duše. (T. 6, p. 436)

Odaberite službenike koji su upućeni da obučavaju druge

Službenike za nove crkve treba brižljivo odabrati. Neka to budu potpuno obraćeni ljudi i žene. Neka budu izabrani oni koji su najbolje obučeni da poučavaju, oni koji mogu da služe i reču i delom. U svim područjima postoji velika potreba za radom. (T. 6, p. 85)

Starešine i oni koji zauzimaju vodeća mesta u Crkvi treba više da razmišljaju o svojim planovima za vođenje dela. Oni treba tako da srede odnose da svaki vernik ima svoju ulogu, da niko ne vodi besciljan život, već da svi učine ono što mogu u skladu sa svojim različitim sposobnostima... Veoma je važno da se vernici Crkve tako vaspitavaju da postanu nesebični, odani, uspešni radnici za Boga, jer jedino na taj način Crkva se može sprečiti da ne postane besplodna i mrtva... Neka svaki vernik postane aktivan radnik, živi kamen koji odsjajuje svetlošću u Božjem hramu. (RH, 2. 9. 1890)

Vernici treba sami sebe da vaspitavaju

Vernici moraju da rade; oni moraju sami sebe da vaspitaju težeći visokom idealu koji je stavljen pred njih. Gospod će im pomoći da ga dostignu ako budu sarađivali sa Njim. (T. 9, p. 140)

Ne bi trebalo da propustimo nijednu pruženu priliku da se intelektualno osposobimo za rad za Boga. (COL, p. 334)

Božanski ideal

Gospod želi da steknemo svako moguće obrazovanje imajući pred sobom cilj da svoje znanje prenesemo drugima. Niko ne zna gde će ili kako možda biti pozvan da radi ili govori za Boga. Jedino naš nebeski Otac vidi šta može da stvori od ljudi. Pred nama stoje mogućnosti koje naša slaba vera ne zapaža. Naš um treba da bude tako obučen da, ako treba, možemo biti u stanju da predstavimo istine Njegove reči pred najvišim zemaljskim vlastima na način koji će proslaviti Njegovo ime. (COL, p. 333, 334)

Ko se pripremao da pođe i radi u Njegovom vinogradu? Bog nije zadovoljan novajlijama. On želi da najbolje i najviše iskoristimo talante koje nam je On dao. (RH, 2. 4. 1889)

Ilustracija

Sanjala sam da mi je neko doneo komad belog platna i naredio da skrojim odeću za ljude

svih uzrasta, različitih karktera i životnih prilika. Rečeno mi je da je iskrojim i okačim da bi bila spremna za šivenje kad to bude zatraženo. Imala sam utisak da mnogi za koje mi je bilo rečeno da skrojim odeću, nisu toga bili dostojni. Upitala sam da li je to poslednji komad platna koje treba da skrojim i rečeno mi je da nije; da čim završim sa njim treba da se prihvatim i drugih.

Bila sam obeshrabrena zbog veličine posla koji me je čekao i rekla sam da već više od dvadeset godina krojim odeću za druge, da se moj rad ne ceni, i da ne vidim da je ono što sam uradila donelo mnogo dobra. Osobi koja mi je donela platno posebno sam pričala o jednoj ženi za koju mi je rekla da joj skrojim odeću. Kazala sam da ona neće ceniti odeću i da bi poklanjanje odeće njoj značilo gubitak vremena i materijala. Ona je bila veoma siromašna, ne baš mnogo inteligentna, a navikla je da bude neuredna, tako da bi je brzo uprljala. Osoba je odgovorila: „Skroj odeću. To je tvoja dužnost. Gubitak nije tvoj, već moj”. Bog ne gleda kao što čovek gleda. On iznosi posao koji bi želeo da se obavi i ti ne znaš šta će uspeti, ovo ili ono. Na kraju će mnoge takve jadne duše ući u carstvo, dok će drugi koji su uživali u svim blagoslovima života, imali sve prednosti napretka, biti izostavljeni. (T. 2, p. 10, 11)

Vojnici satima uvežbavaju da se oslobode svojih ranaca i da ih ponovo brzo vrate na svoje mesto. Uče kako da odlože svoje oružje i kako da ga brzo zgrabe. Vežbaju kako da iznenada i žestoko napadnu neprijatelja i obučavaju se svim oblicima manevrisanja. Tako se vežba nastavlja, a ljudi pripremaju za bilo kakvu opasnost. Da li oni koji biju bitku za Princa Emanuila treba da budu manje ozbiljni i marljivi u svojoj pripremi za duhovni rat? (GW, p. 75)

STUDENTI ZA VREME UČENJA TREBA DA OBAVLJAJU MISIONARSKI POSAO

Predmet vaspitanja

Pravo vaspitanje je obučavanje za misionarski posao. Svaki Božji sin i svaka kći pozvani su da budu misionari; mi smo pozvani da služimo Bogu i svojim bližnjima; a naša priprema za ovu službu treba da bude predmet našeg vaspitanja. (MH, p. 395)

Da bismo ojačali omladinu protiv iskušenja neprijatelja osnovali smo škole u kojima se mogu osposobiti da budu korisni u ovom životu i služe Bogu tokom čitave večnosti. (CT, p. 495)

Onaj koji teži da stekne znanje da bi mogao da radi za neuke i one koji ginu, obavlja svoj deo posla u ispunjavanju Božjeg velikog cilja za čovečanstvo. U nesebičnoj službi na blagoslov drugima on ispunjava visoki ideal hrišćanskog vaspitanja. (CT, p. 545)

Gospod traži snažne, odane, samopožrtvovne mlade ljude i žene koji će hrabro ići napred i koji će posle kratkog vremena provedenog u školi krenuti da objave vest svetlu. (CT, p. 549)

Učenje kroz rad

Studentima je potrebno, radi njihovog potpunog vaspitanja, dati vreme da obavljaju misionarski posao, vreme da se upoznaju sa duhovnim potrebama porodica u svojoj okolini. Ne treba da budu preopterećeni učenjem da nemaju vremena da iskoriste znanje koje su stekli. Treba ih ohrabriti da učine ozbiljan misionarski napor za one koji su u zabludi, da se upoznaju sa njima i da ih dovedu istini. Radeći ponizno, tražeći mudrost od Hrista, moleći se i stražeći u molitvi, oni drugima mogu preneti znanje koje je obogatilo njihove živote. (CT, p. 545, 546)

Gde god je to moguće studenti treba u toku školske godine da se angažuju u misionarskom poslu i gradovima. Oni treba da obavljaju misionarski posao u manjim gradovima i selima. Oni mogu da organizuju i grupe za pružanje hrišćanske pomoći. Studenti široko treba da sagledaju svoje sadašnje obaveze pema Bogu. Oni ne treba da očekuju vreme posle završetka semestra, kada će moći da rade neki veliki posao za Boga, već treba da uče kako da se u toku svog studentskog života zaposle zajedno sa Hristom u nesebičnoj službi za druge. (CT, p. 547)

Nije dovoljno napuniti umove mladih ljudi važnim lekcijama, oni moraju da nauče da prenesu ono što su primili. (CT, p. 545)

Iz naših koledža i škola treba poslati obučene misionare u daleke zemlje. Dok su u školi neka studenti dobro iskoriste svaku priliku da se pripreme za ovaj posao. Ovde treba da se provere i dokažu da bi se moglo videti kakve su njihove sposobnosti i da li imaju pravi oslonac odozgo. (CT, p. 549)

Uzdignite misionarski duh

Nastavnicima i studentima u našim školama potreban je božanski dodir. Bog za njih može da učini mnogo više nego što je učinio, jer je u prošlosti njegov put bio ograničen. Ako se

ohrabri misionarski duh, čak i ako to oduzme nekoliko sati od programa redovnih studija, biće izliveno mnogo nebeskih blagoslova, pod uslovom da ima više vere i duhovne revnosti, više razumevanja onoga što će Bog učiniti. (CT, p. 546)

Kada se škola završi

Kada završe školu mnogi imaju priliku da izađu u polje kao evanđeoski kolporter. Verni kolporter nalazi način da uđe u mnoge domove u kojima ostavlja literaturu, koja sadrži istinu za ovo vreme. Naši studenti treba da nauče kako da prodaju naše knjige. Postoji potreba za ljudima koji imaju veliko hrišćansko iskustvo, za ljudima dobro uravnoteženog uma, koji treba da se zaposle u ovoj grani dela. Neki imaju talenat, obrazovanje i iskustvo, koje ih može osposobiti da vaspitaju mlade za rad od kuće do kuće i to tako da postignu mnogo više od onoga što se sada čini. Oni koji imaju ovo iskustvo imaju naročitu dužnost da poučavaju druge. (CT, p. 546, 547)

Studenti, izađite na raskršća i između ograda. Trudite se da dođete i do viših i do nižih slojeva u društvu. Ulazite u domove bogatih i u domove siromašnih i kada vam se pruži prilika, pitajte: „Da li biste želeli da vam otpevamo neke evanđeoske himne?” I tada, kada srca omekšaju, možda će vam se otvoriti put da uputite nekoliko reči molitve za Božji blagoslov. Malo je onih koji će odbiti da slušaju. Takva služba je pravi misionarski posao. (CT, p. 547, 548)

SARADNJA PROPOVEDNIKA I LAIKA

Udruženi uđite u polje službe

Neka propovednici i vernici – laici pođu u polja koja su skoro zrela. Moći će da žanju gde god objavljuju zaboravljene biblijske istine. Naći će one koji će prihvatiti istinu i koji će posvetiti svoj život zadobijanju duša za Hrista. (AST, 3. 8. 1903)

Gospodnja namera nije da se propovednicima prepusti da obave najveći deo posla sejanja semena istine. Ljude koji nisu pozvani da obavljaju propovedničku službu treba ohrabriti da rade za Učitelja u skladu sa svojim mogućnostima. Stotine besposlenih ljudi i žena mogli bi da obavljaju korisnu službu. Noseći istinu u domove svojih prijatelja i suseda, oni bi mogli da obave veliki posao za Učitelja. (T, 7, p. 21)

Bog je svojim propovednicima dao vest istine da je objavljuju. Nju treba da prime crkve i na svaki mogući način da je prenesu drugima, hvatajući prve zrake svetlosti i šireći ih dalje. (T. 6, p. 425)

Narod mora da pomogne tamo gde propovednik radi, podržavajući tako njegove napore i pomažući mu da nosi svoj teret, i tada neće biti premoren radom i postati obeshrabren. Nema uticaja koji Crkva može upotrebiti i koji će biti trajan, ukoliko se ljudi razumno ne pokrenu, iz principa, da učine sve što mogu za unapređenje dela. (R&H, 23. 8. 1881)

Ubedljiva kombinacija

Svet će se uveriti, ne onim što se propoveda, već time kako Crkva živi. Propovednička služba objavljuje teoriju Jevanđelja; praktična pobožnost crkve pokazuje njegovu silu. (T. 7, p. 16)

Božje delo na ovoj Zemlji ne može se nikad završiti, sve dok muškarci i žene, koji čine verništvo naše Crkve, zista ne krenu na posao i ujedine svoje napore sa naporima propovednika i crkvenih službenika. (GW, p. 352)

Propovedanje je mali deo posla koji treba obaviti za spasenje duša. Božji Duh kara grešnike za istinu i stavlja ih u naručje Crkve. Propovednici mogu da obave svoj deo posla, ali oni nikada ne mogu da obave posao koji Crkva treba da obavi. (T. 4, p. 69)

Širenje Božje istine nije ograničeno na nekoliko rukopoloženih propovednika. Istinu treba da šire svi koji tvrde da su Hristovi učenici. Ona se mora sejati kraj svake vode. (R&H, 22. 8. 1899)

Propovednici mogu da propovedaju prijatne i ubedljive propovedi i može mnogo posla da obavi da bi Crkva ojačala i bila uspešna; ali ako uskoro njeni vernici ne izvrše svoju ulogu kao sluge Isusa Hrista, Crkva će uvek biti u tami i bez snage. Ma kako da je svet grub i maračan, uticaj stvarno doslednog primera biće sila na dobro. (T. 4, p. 285, 286)

Kobna greška

Kobna je greška smatrati da delo spasavanja duša zavisi samo od propovednika. Ljudi na koje je Gospod položio veće odgovornosti treba da ohrabre poniznog, posvećenog vernika na

koga Gospodar vinograda stavlja teret duše. Oni koji stoje kao vođe u Božjoj crkvi treba da shvate da je Spasiteljev nalog dat svima koji veruju u Njegovo ime. Bog će poslati u svoj vinograd mnoge koji nisu bili posvećeni propovedničkoj službi polaganjem ruku. (AA, p. 110)

Mišljenje da propovednik može da nosi sve terete i da obavi sav posao, je velika greška. Premoren i skrhan radom on može otići u grob, a da je teret bio podeljen kao što je Gospod to isplanirao, on bi možda još živeo. Da bi se teret mogao podeliti, Crkvu moraju da vaspitavaju oni koji mogu da uče radnike da slede Hrista i rade kao što je On radio. (T. 6, p. 435)

Propovednik ne treba da smatra da je njegova dužnost da samo on govori, da samo on radi i da se samo on moli; on treba da obrazuje pomoćnike u svakoj crkvi. Neka se različiti ljudi smenjuju u vođenju sastanaka i davanju biblijskih časova; radeći tako oni će iskoristiti talente koje im je Bog dao i u isto vreme obučavaće se kao radnici. (GW, p. 197)

Propovednici ne treba da obavljaju posao koji pripada crkvi, zamarajući na taj način sebe i sprečavajući druge da obavljaju svoju dužnost. Oni treba da uče vernike kako da rade u crkvi i u društvu. (HS, p. 291)

Kada se čini napor da se naša vera predstavi nevernicima, vernici crkve često stoje po strani kao da nisu zainteresovana strana i dozvoljavaju da sav teret padne na propovednika. Iz tog razloga je rad naših najsposobnijih propovednika ponekad doneo malo dobra. (GW, p. 196)

Dužnost propovednika

Najbolja pomoć koju propovednici mogu da pruže vernicima nije držanje propovedi, već planiranje posla za njih. Dajte svakome da uradi nešto za druge. Pomozite svima da uvide da su kao primaoci Hristove milosti obavezni da rade za Njega. Neka svi budu naučeni da rade. Narocito treba vaspitati one koji su novi u veri da postanu Božji saradnici. (T. 9, p. 82)

Propovednici, propovedajte istine koje će navesti na lični rad za one koji nisu kod Hrista. Na svaki način ohrabrite lični napor. (T. 9, p. 124)

Neka propovednici uče vernike da moraju, da bi duhovno rasli, da nose teret koji je Gospod stavio na njih, teret dovođenja duša istini. Oni koji ne ispunjavaju svoju odgovornost treba da budu posvećeni, sa njima se treba moliti, za njih treba raditi. Ne učite ljude da zavise od vas kao propovednika; učite ih da treba bolje da koriste svoje talente pružajući istinu onima koji su oko njih. Ako tako budu radili, nebeski anđeli sarađivaće s njima i steći će iskustvo koje će ojačati njihovu veru i dati im čvrst oslonac u Bogu. (GW, p. 200)

Radeći tamo gde već ima nekih u veri, propovednik ne treba najpre toliko da teži da obrati nevernike, koliko da obuči vernike za prihvatljivu saradnju. Neka sa svakim pojedinačno radi, trudeći se da ih navede da sami traže dublje iskustvo i rade za druge. Kada budu spremni da svojim molitvama i radom podržavaju propovednika svojim molitvama i radom, njegove napore pratiće veći uspeh. (GW, p. 196)

U izvesnom smislu pastor zauzima položaj sličan položaju poslovođe nad brigadom radnika ili kapetana brodske posade. Od njih se očekuje da gledaju da ljudi nad kojim su postavljeni ispravno i brzo obavljaju posao koji im je dodeljen, a samo u slučaju nužde treba da se bave pojedinostima. Vlasnik jednog velikog mlina zatekao je jednom svog nastojnika u rupi za kamen u kojoj je ovaj vršio neke sitne popravke, dok je pet-šest radnika zaduženih za to stajalo naokolo lenjo posmatrajući. Gazda je, raspitavši se za činjenice da ne bi učinio neku nepravdu, pozvao nastojnika u svoju kancelariju i uručio mu otkaz sa punom platom.

Iznenaden, nastojnik je zatražio objašnjenje. Objašnjenje je dato ovim rečima: „Ja sam te zaposlio da obezbeđuješ posao za šestoricu ljudi. Zatekao sam šestoricu kako lenčare i tebe kako obavljaš posao jednog od njih. Ono što si uradio mogao je isto tako dobro da uradi bilo koji od one šestorice. Ne mogu ja da plaćam sedmoricu samo zato da bi ti učio šestoricu da lenstvuju.“

Ovaj događaj može se primeniti u nekim slučajevima, a u nekim ne može. Mnogi pastori ne uspevaju ne znajući kako ili ne pokušavajući da aktivno angažuju sve vernike u različitim vidovima crkvenog posla. Kada bi pastori sa više pažnje zaposlili svoje stado i učinili da uvek ostane aktivno angažvano u poslu, oni bi učinili više dobra, imali bi više vremena za proučavanje i religiozne posete, i izbegli mnoge uzroke sukoba. (GW, p. 197, 198)

Dobar primer

Apostol (Pavle) je osećao da je u velikoj meri odgovoran za duhovno blagostanje onih koji su se obratili njegovim radom. On je želeo da rastu u poznanju jedinog pravog Boga i Isusa Hrista koga je On poslao. Često se u svojoj propovedničkoj sužbi sastajao sa malim grupama ljudi i žena koji su voleli Isusa i padao s njima na kolena u molitvi tražeći od Boga da ih nauči kako da održe živu vezu sa Njim. Često se sa njima savetovao o najboljim metodama prenošenja svetla evanđeoske istine drugima. Često je, kada je bio odvojen od njih za koje je tako radio, molio Boga da ih sačuva od zla i pomogne im da budu ozbiljni, aktivni misionari. (AA, p. 262)

ORGANIZOVANJE HRIŠĆANSKIH SNAGA

Bitna je Organizacija

Vreme je kratko i zato naše snage moraju biti organizovane da obave obimniji posao. (T. 9, p.27) Organizovanje malih grupa kao osnove hrišćanskog napora predstavio mi je Onaj koji ne može pogrešiti. (T. 7, p. 21, 22)

Neka u svakoj crkvi budu dobro organizovane grupe radnika za rad u blizini te crkve. (R&H, 29. 9. 1891)

U svakom gradu treba da postoje službe organizovanih, veoma disciplinovanih radnika; ne samo jedna ili dve, već na desetine treba da se late posla. (GC, 1893. p. 37)

Neka se u našim crkvama obrazuju grupe za službu. Neka se različiti ujedine u radu kao lovci na ljude. Neka traže da izdvoje duše iz pokvarenosti sveta i uvedu u spasonosnu čistotu Hristove ljubavi. (T. 7, p. 21)

Hristova crkva na Zemlji bila je organizovana s misionarskim ciljem i Gospod želi da vidi kako cela Crkva razmišlja o putevima i sredstvima kako bi veliki i mali, bogati i siromašni mogli čuti vest istine. (T, 6, p. 29)

Ako u crkvi postoji veliki broj vernika, neka se organizuju u male grupe i rade ne samo za vernike, već i za nevernike. Ako su u jednom mestu samo dvoje ili troje koji znaju istinu neka se organizuju u grupu radnika. (T. 7, p. 22)

Ako su disciplina i red potrebni za uspešnu akciju na bojnopolju, još više su potrebni u ratu u kome smo angažovani, jer je ono što treba da postignemo od veće vrednosti i uzvišenijeg karaktera nego ono oko čega se otimaju protivničke strane na bojnopolju. U sukobu u kome smo angažovani na kocki su večni interesi. (T. 1, p. 649)

Bog je Bog reda. Sve što je u vezi sa Nebom nalazi se u savršenom redu; potčinjenost i potpuna disciplina obeležavaju kretanja anđeoske vojske. Samo red i skladni rad mogu biti krunisani uspehom. Bog danas zahteva red i sistem u svom delu, ne manje nego u dane Izrailja. Svi koji rade za Njega treba da rade razumno, ne nemarno i nasumice. Njegov posao treba da obavljamo sa verom i tačnošću, da bi On na njega mogao da stavi pečat svoga odobravanja. (PP, p. 376)

Dobro organizovan posao mora da se izvrši u crkvi, da bi njeni vernici mogli da shvate kako da prenesu videlo drugima i tako ojačaju svoju ličnu veru i povećaju svoje znanje. Kada prenose ono što su primili od Boga, oni se utvrđuju u veri. Crkva koja radi je živa crkva. Mi smo ugrađeni kao živo kamenje i svaki kamen treba da zrači svetlost. Svaki hrišćanin je upoređen sa dragim kamenom koji prihvata Božju slavu i odsjajuje je. (T. 6, p. 435)

Lekcije u savršenoj organizaciji

On (Bog) želi da naučimo lekcije reda i organizacije iz savršenog reda uspostavljenog u doba Mojsija, za dobrobit dece Izrailja. (T. 1, p. 635)

Prvi korak u crkvenoj organizaciji

Rukopoloženjem dvanaestorice učinjen je prvi korak u organizovanju Crkve, koja je posle Hristovog odlaska trebalo da nastavi Njegovo delo na Zemlji. (AA, p. 18)

Model crkvene organizacije

Organizacija crkve u Jerusalimu trebalo je da posluži kao model za organizovanje crkava u svakom drugom mestu u kome vesnici istine zadobijaju obraćenike za Jevanđelje... Kasnije u istoriji rane Crkve, kada su se u različitim delovima sveta mnoge grupe vernika organizovale u crkve, organizacija Crkve bila je dalje usavršavana, da bi se održao red i skladan rad. Svaki vernik bio je podstican da dobro obavi svoj deo posla. Svako je trebalo da mudro iskoristi talente koji su mu povereni. (AA, p. 91,92)

Svako treba da nađe svoje mesto

Svakome ko je obraćenjem došao u redove treba da se dodeli njegova dužnost. Svako treba da je spreman da bude ili da uradi bilo šta u ovom ratu. (T. 7, p. 30)

Ono što Bog zahteva nisu brojne institucije, velike zgrade ili veliko prikazivanje, već skladno delovanje osobitog naroda, naroda koga je Bog izabrao i koji je dragocen. Svaki čovek treba da stoji na svom mestu, razmišljajući, govoreći i postupajući u skladu sa Duhom Božjim. Tada, tek tada, delo će biti potpuna, simetrična celina. (T. 6, p. 293)

Jačina jedne vojske u velikoj meri određuje se efikasnošću ljudi u stroju. Mudar general naređuje svojim oficirima da svakog vojnika obuče za aktivnu službu. On teži da razvije najveću efikasnost kod svih. Ako bi se pouzdao samo u svoje oficire, nikad ne bi mogao da očekuje da će povesti uspešan pohod. On računa na odanu i neumornu službu svakog čoveka u svojoj vojsci. Odgovornost u velikoj meri počiva na ljudima u stroju. (T. 9, p. 116)

Gospod traži evanđeoske radnike. Ko će odgovoriti? Ne mogu svi koji stupe u vojsku da budu generali, kapetani, poručnici, pa čak ni kaplari. Nemaju svi brigu i odgovornost koju imaju vođe. Postoje teški poslovi i drugačije vrste koje treba uraditi. Neki moraju da kopaju rovove i grade utvrđenja; neki treba da stoje kao stražari; neki da nose poruke. Dok ima samo malo oficira, potrebno je mnogo vojnika da se formira stroj i vojna kolona; ipak njen uspeh zavisi od vernosti svakog vojnika. Kukavičluk ili izdaja jednog čoveka mogu doneti katastrofu celoj vojsci. (GW, p. 84, 85)

Tajna uspeha

Tajna našeg uspeha u Božjem delu krije se u skladnom radu našeg naroda. Mora da postoji usredsređena akcija. Svaki deo Hristovog tela mora da obavi svoj posao u Božjem poslu, u skladu sa sposobnošću koju mu je Bog dao. Mi moramo da zbijemo svoje redove da bi smo se oduprli preprekama i poteškoćama, rame uz rame, srce uz srce. (R&H, 2. 12. 1890)

Kada bi hrišćani delovali skladno, krećući se napred kao jedan, pod rukovodstvom jedne Sile za ostvarenje jednog cilja, oni bi pokrenuli svet. - T. 9, p. 221.

Anđeli skladno rade. Savršen red karakteriše sva njihova kretanja. Što vernije se budemo ugrdali na sklad i red anđeoske vojske, to će uspešniji i u našu korist biti naponi ovih nebeskih

izvršilaca. Ako ne vidimo potrebu za skladnim delovanjem, i ako smo nesređeni, nedisciplinovani i neorganizovani u svom pravcu delovanja, anđeli, koji su potpuno organizovani i koji se kreću u savršenom redu, ne mogu uspešno da rade za nas. Oni se okreću od nas u bolu, jer nisu ovlašćeni da blagoslove zbrku, rastrojstvo i dezorganizaciju. Svi koji žele saradnju nebeskih vesnika moraju da rade u saglasnosti sa njima. Oni koji su pomazani odozgo u svim svojim naporima podržavaće red, disciplinu i jedinstvo delovanja i onda će anđeli Božji moći da sarađuju sa njima. Ali ovi nebeski vesnici nikada neće staviti svoje odobrenje na nepravilnost, neorganizovanost i nered. (T. 1, p. 649,650)

Blagovremena opomena

Postoji potreba za sistematskim radom; ali kad neki od vas tako dugo premišljaju i planiraju i spremaju se za posao, sotona zauzima polje očaravajućim pričama i pažnja ljudi zauzima se obmanama majstora varalice. (R&H, 13. 3. 1888)

O kako bi se sotona radovao kada bi mogao da uspe u svojim naporima da se ubaci u ovaj narod i rasturi posao u vreme kad je temeljita organizacija glavna stvar i kada će biti najveća sila koja će čuvati od lažnih pobuna i opovrgavati tvrdnje koje ne odobrava Božja reč! Mi želimo da sve ide neprekidno, da ne bude prekida sistema organizacije i reda koji je izgrađen mudrim, brižljivim radom. Ne sme se dozvoliti delovanje elementima nereda koji žele da kontrolišu posao u ovo vreme. (GW, p. 487)

PROBUĐENJE

Poziv

Neka evanđeoska vest odzvanja kroz naše crkve pozivajući ih na opštu akciju. Neka vernici imaju više vere, neka ih podstiču na revnost njihovi nevidljivi nebeski saveznici, znanje o njihovim neiscrpnim bogatstvima, veličina podhvata u kome su angažovani i sila njihovog Vođe. Oni koji se stavljaju pod Božju kontrolu da ih On vodi i usmerava, ići će u korak sa događajima koji se odvijaju po Njegovoj naredbi. Nadahnuti Duhom Onoga koji je svoj život dao za život sveta, oni više neće stajati nemoćno pokazujući na ono što ne mogu da urade. Obukavši se u nebeski oklop, oni će poći u rat spremni da odvažno učine sve za Boga, znajući da će Njegova svemoć zadovoljiti njihove potrebe. (T. 7, p. 14)

Probudimo se! Bitka se bije. Istina i zabluda približavaju se svom konačnom sukobu. Marširajmo pod krvlju natopljenom zastavom Princa Emanuila i borimo se u dobroj borbi vere da steknemo večne počasti; jer će istina trijumfovati i mi ćemo biti više nego pobednici kroz Onoga koji nas je voleo. Dragoceni časovi probe su pri kraju. Budimo sigurni da radimo za večni život, da bismo mogli da slavimo svog nebeskog Oca i budemo oruđa za spasavanje duša za koje je Hristos umro. (R&H, 13. 3. 1888)

Naređenja za pokret

Vojvoda od Velingtona jednom je bio prisutan kada je Hrišćanska partija razmatrala mogućnosti za uspeh misionarskih napora među paganima. Obratili su se vojvodi da im kaže da li po njegovom prosuđivanju takvi napori imaju izgleda da donesu uspeh srazmeran ceni. Stari vojnik je odgovorio: „Gospodo, kakva su vaša naređenja za pokret? Uspeh nije pitanje o kome treba da raspravljate. Ako ispravno čitam vaša naređenja, ona glase ovako: „Idite po svemu svetu i propovedajte Jevanđelje svakome stvorenju.” Gospodo poslušajte svoja naređenja za pokret.” (GW, p. 115)

Nema vremena za odlaganje

„Blizu je veliki dan Gospodnji, blizu je i ide vrlo brzo.” (Sofonija 1, 14) Da budemo obuveni u evanđeosku obuću, spremni da krenemo čim se za to ukaže potreba. (T. 9, p. 48)

Vernici Crkve... treba da budu uvek spremni da se prihvate rada slušajući Gospodnje zapovesti. Kad god vidimo da neki posao čeka da bude obavljen, treba da ga se latimo i uradimo ga gledajući stalno na Isusa... Kada bi svaki vernik bio živi misionar, Jevanđelje bi bilo brzo objavljeno u svim zemljama, svim narodima, kolenima i jezicima. (T. 9, p. 32)

Približavamo se kraju istorije ove Zemlje. Pred sobom imamo veliki posao, završni posao upućivanja poslednje vesti opomene grešnom svetu. Ima ljudi koje će Gospod uzeti od pluga, iz vinograda, od raznih drugih poslova i poslati da odnesu ovu vest svetu. (T. 7, p. 270)

Zvonite na uzbunu širom cele Zemlje. Govorite ljudima da je dan Gospodnji blizu, da ide vrlo brzo. Neka niko ne ostane neopomenut. I mi smo mogli biti među jadnim dušama koje su u zabludi. I mi smo mogli biti među varvarima. Prema istini koju smo primili, dužni smo da je

prenesemo onima u odnosu na koje smo bili u prednosti. (T. 6, p. 22)

Moja braćo i sestre, prekasno je da svoje vreme i snagu posvećujete službi sebi samima. Neka vas poslednji dan ne zatekne lišene nebeskog blaga. Težite da osvedočite druge u pobedu krsta, težite da obasjate duše, radite za spasenje svojih bližnjih i vaš rad će odoleti vatrenom kušanju. (T. 9, p. 56)

Mi moramo brzo da objavimo ovu vest, zapovest po zapovest, pravilo po pravilo. Ljudi će uskoro biti prisiljeni da donesu velike odluke i naša je dužnost da se postaramo da im se pruži prilika da razumeju istinu, da bi mogli da zauzmu svoj stav na pravoj strani. Gospod poziva svoj narod da radi, da radi ozbiljno i mudro dok traje vreme probe. (T. 9, p. 126)

Nemamo više vremena za gubljenje. Kraj je blizu. Put od mesta do mesta za širenje istine uskoro će biti prepun opasnosti i sa leve i sa desne strane. Svašta će se postavljati da se prepreči put Gospodnjim vesnicima, tako da neće moći da urade ono što mogu da urade sada. Mi moramo potpuno da sagledamo svoj posao i napredujemo što je moguće brže u napadačkom duhovnom ratu. Po svetlosti koja mi je data od Boga znam da sile tame žestoko deluju odozdo, a sotona tajnim i nečujnim korakom napreduje da uzme one koji sada spavaju, kao vuk koji uzima svoj plen. Mi imamo opomene koje sada možemo uputiti, posao koji sada možemo obaviti; ali uskoro će biti teže nego što možemo zamisliti. Bog nam pomaže da širimo snop svetlosti, da radimo očiju uprtih u Isusa, našeg Vođu, i da se strpljivo, istrajno probijamo napred da bismo pobedili. (T. 6, p. 22)

U odlaganju se krije opasnost. Ta duša koju si mogao da nađeš, ta duša kojoj si mogao da otvaraš Pismo, prolazi i do nje više nećeš moći da dođeš. Sotona je pripremio mrežu za njene noge i sutra će možda ona učestvovati u ostvarenje planova starog Božjeg neprijatelja. Zašto odlagati jedan dan? Zašto ne krenuti odmah na rad? (T. 6, p. 443)

Od Hristovih sledbenika u svako doba zahtevana je budnost i vernost ali sada pošto stojimo na samoj ivici večnog sveta, živeći po istinama koje imamo, posedujući tako veliko videlo, tako važan posao, moramo da udvostučimo marljivost. Svako treba da uradi najviše što može. Brate moj, ti ugrožavaš svoje lično spasenje, ako sada oklevaš. Bog će te pozvati da podneseš račun, ako ne obaviš posao koji ti je On dodelio. (T. 5, p. 460, 461)

Važna pitanja

Pred nama se pruža večnost. Zavesa samo što se nije podigla. O čemu razmišljamo dok se tako držimo svoje sebične ljubavi prema lagodnosti dok svuda oko nas ginu duše?

Da li su naša srca postala potpuno neosetljiva?

Zar ne možemo da vidimo i shvatimo da treba da obavimo posao u korist drugih? Moja braćo i sestre, spadate li vi u one koji imaju oči, a ne vide i imaju uši, a ne čuju?

Da li vam je Bog uzalud dao da znate Njegovu volju? Da li vam je uzalud slao opomenu za opomenom o blizini kraja? Da li verujete u objave Njegove reči koje govore o onome što će zadesiti svet?

Da li verujete da Božji sudovi stoje nad stanovnicima Zemlje? Kako, onda, možete sedeti spokojno, bezbrižno i ravnodušno? (T. 9, p. 26, 27)

Poziv na probuđenje

Delo se brzo završava i na sve strane zlo se sve više povećava. Ostalo nam je samo malo

vremena za rad. Probudimo se iz duhovnog sna i posvetimo Gospodu sve što imamo i što jesmo. Njegov duh počivaće na pravim misionarima dajući im silu za službu. (SW, 9. 4. 1903)

Probudite se braćo i sestre, probudite se. Ne spavajte više. Što stojite ovde vazdan besposleni? Isus vas poziva i kaže: "Idite i vi u moj vinograd i radite danas." Ko je god primio Svetoga Duha, on će Ga i pokazati; jer će sve njegove sposobnosti biti zaposlene u najaktivnijoj službi. Svi rade koji zaista verom primaju Hrista. Oni osećaju teret duša. Bog sada poziva svakoga ko poznaje istinu, ko je riznica svete istine, da ustane i prenese nebesku svetlost drugima. (R&H, 6. 12. 1893)

Probudite se, braćo, svojih duša radi, probudite se. Bez Hristove milosti ne možete činiti ništa. Radite dok možete. (SW, 17. 6. 1906)

Kada bi naše oči mogle biti otvorene da primetimo pale anđele kako rade sa onima koji se osećaju lagodno i smatraju da su bezbedni, mi se ne bismo osećali tako sigurnim. Zli anđeli nas prate svakoga trenutka. (T. 1, p. 302)

Bog poziva sve, i propovednike i narod, da se probude. Celo Nebo je na nogama. Prizori iz istorije Zemlje brzo se završavaju. Nalazimo se usred opasnosti poslednjih dana. Pred nama su veće opasnosti, a ipak nismo budni. Ovaj nedostatak aktivnosti i ozbiljnosti u Božjem delu je strašan. Ova smrtna obamrlost je od sotone. (T. 1, p. 260, 261)

Šta da kažem da probudim Božji narod ostatka? Pokazano mi je da su pred nama užasni prizori; sotona i njegovi anđeli svim silama se trude da utiču na Božji narod. On zna da će oni sigurno biti uništeni ako još malo spavaju. (T. 1, p. 263)

U poslednjim časovima probe za sinove ljudske, kada će sudbina svake duše uskoro biti zauvek odlučena, Gospod Neba i Zemlje očekuje da se Njegova crkva probudi na rad kao nikad ranije. One koji su oslobođeni u Hristu poznavanjem dragocene istine, Gospod Isus smatra svojim izabranima, prema kojima je pokazana veća naklonost nego prema svim drugim ljudima na Zemlji; i On računa na njih da će drugima pokazati čast i slavu Onoga koji ih je pozvao iz tame u čudesno videlo. Blagoslovi koji su tako darežljivo dati treba preneti drugima. Radosna vest o spasenju treba da dopre do svakog naroda, kolena i jezika. (PK, p. 716, 717)

Nijedan od sto među nama ne čini ništa osim angažovanja u običnim svetovnim poslovima. Nismo svesni vrednosti duša za koje je Hristos umro. (T. 8, p. 148)

Da su Hristovi sledbenici bili svesni svoje dužnosti, u neznabožačkim zemljama u kojima danas samo jedan propoveda Jevanđelje bilo bi ih na hiljade. I svi oni koji se ne bi mogli lično prihvatiti tog posla, ipak bi ga podupirali svojim sredstvima, svojim srcem i svojim molitvama. Osim toga, i u hrišćanskim zemljama znatno ozbiljnije radilo bi se sa ljudima. (Put Hristu, str. 65; izdanje 1997)

Hiljade uživaju u velikoj svetlosti i dragocenim mogućnostima, ali ne čine ništa da svojim uticajem ili svojim novcem obasjaju druge. Čak ne preuzimaju odgovornost da svoje vlastite duše zadrže u ljubavi Božjoj, da ne bi postali teret Crkvi. Takvi bi bili teret i smetnja na Nebu. Hrista radi, istine radi, njih samih radi, takvi bi trebalo da se probude i marljivo rade za večnost. (R&H, 1. 3. 1887)

Hristova crkva može uspešno da se uporedi sa vojskom. Život svakog vojnika je život teškog rada, lišavanja i opasnosti. Na sve strane su budni neprijatelji koje vodi knez sila tame, koji nikada ne spava i nikada ne napušta svoje radno mesto. Kad god hrišćanin nije na straži, ova moćna zla kob napada iznenada i silovito. Ukoliko vernici nisu aktivni i budni, njena oruđa će ih savladati.

Šta bi bilo kada bi polovina vojnika u nekoj vojsci lenčarila ili spavala kada bi joj bilo

naređeno da bude na dužnosti; rezultat bi bio poraz, ropstvo ili smrt. Ako bi neki i umakli iz ruku neprijatelja, zar bi bili vredni plate? Ne; brzo bi primili smrtnu presudu. Ako je Hristova crkva nemarna ili neverna, posledice su mnogo teže. Uspavana vojska Hristovih vojnika – šta bi moglo da bude strašnije? Kakav bi napredak mogao da se učini prema svetlu, koji je pod kontrolom kneza tame? Oni koji na dan bitke ravnodušno stoje po strani, kao da uopšte nisu zainteresovani i ne osećaju nikakvu odgovornost za ishod borbe, bolje da promene svoj smer ili odmah napuste redove. (T. 5, p. 394)

Akcija mora postojati

Pokazano mi je da pripadnici Božjeg naroda čekaju da se dogodi neka promena, da ih obuzme i prisili neka sila. Ali razočaraće se, jer nisu u pravu. Oni moraju da rade; oni moraju sami da se late posla i ozbiljno vape Bogu za pravo upoznavanje sebe samih. Prizori koji prolaze ispred nas dovoljno su važni da se probudimo i da istina nađe mesto u srcima svih koji slušaju. Žito zemaljsko skoro je zrelo. (T. 1, p.261)

Sve u svemiru poziva one koji poznaju istinu da se potpuno posvete objavljivanju istine kao što im je bilo predstavljeno u vesti trećeg anđela. Ono što vidimo i čujemo poziva nas na našu dužnost. Delovanje sotonskih sila poziva svakog hrišćanina da stoji na svom mestu. (T. 9, p. 25, 26)

Vest o Hristovom skorom dolasku treba odneti svim narodima na Zemlji. Za savlađivanje sile neprijatelja potreban je budan, neumoran napor. Nije naše da mirno sedimo, plaćemo i kršimo ruke, već da ustanemo i radimo za vreme i za večnost. (SW, 29. 3. 1902)

”Učiti nešto, učiti brzo, što god se može; i krilo anđela klone ako počiva dugo; blagoslova tvog ne bi bilo, da ne radiš, Bože”. (T. 5, p. 308)

Neka niko ne misli da ima slobodu da skrsti ruke i ništa ne radi. Spasiti nekoga u lenosti i neaktivnosti nije moguće. Pomislite šta je sve Hristos ostvario u toku svoje zemaljske službe. Kako su bili ozbiljni, kako neumorni Njegovi naponi! On nije dopuštao da Ga išta odvрати od posla koji Mu je dat. Da li idemo Njegovim stopama? (CE, p. 38)

Božanska i ljudska oruđa udružila su se u poslu spasavanja duša. Bog je izvršio svoj deo, sada je potrebna aktivnost hrišćana. Bog to zahteva. On očekuje da Njegov narod ponese svoj deo u predstavljanju svetla istine svim narodima. Ko će se udružiti sa Gospodom Isusom Hristom? (R&H, 1. 3. 1887)

Crkva mora da bude Crkva koja radi ako hoće da bude živa Crkva. Ne treba se zadovoljiti samo odbranom svoje teritorije od neprijateljskih snaga greha i zabluda, ne treba se zadovoljiti napredovanjem sporim korakom, već treba poneti Hristov jaram i ići u korak sa Vođom, zadobijajući usput nove regrute. (R&H, 4. 8. 1891)

Ostalo nem je još malo vremena da vodimo rat; onda će doći Hristos i ovaj prizor pobune biće završen. Tada će naši poslednji naponi da radimo sa Hristom i približimo Njegovo carstvo ljudima biti završeni. Neki koji već dugo stoje na prvoj borbenoj liniji, revnosno pružajući otpor silama koje sve više rastu, padaju na mestu svoje dužnosti; drugi sa žalošću gledaju u pale hroje, ali nemaju vremena da prekinu posao. Oni moraju da zbiju redove, zgrabe barjak iz ruke koja je smrtno ukočena i obnovljenom energijom odbrane istinu i Hristovu čast. Kao nikada ranije, mora se pružiti otpor grehu i silama tame. Vreme zahteva snažnu i odlučnu aktivnost od onih koji veruju u sadašnju istinu. Oni treba da objavljuju istinu i pravilom i primerom. (R&H, 25. 10. 1881)

Gospod sada poziva adventističke hrišćane u svakom mestu da Mu se posvete i učine najbolje što mogu u skladu sa okolnostima u kojima se nalaze, da pomognu u Njegovom poslu. (T. 9, p. 132) Lenost i religija ne idu zajedno; a uzrok našeg velikog nedostatka u hrišćanskom životu i iskustvu je neaktivnost u Božjem delu. Mišići vašeg tela postaće slabi i beskorisni ako ne vežbaju, a tako je i sa duhovnom prirodom. Ako želite da budete jaki, morate da vežbate svoje sposobnosti. (R&H, 13. 3. 1888)

Treba da budemo marljivi radnici; lenj čovek je jadno stvorenje. Ali kakav se izgovor može naći za lenost u velikom poslu za čije je ostvarenje Hristos dao svoj život? Duhovne sposobnosti prestaju da postoje ako se ne upotrebljavaju. Celo Nebo je aktivno angažovano u pripremanju ljudi za Drugi Hristov dolazak na ovaj svet, a mi smo "Bogu pomagači". Kraj svih stvari je blizu. Sada je prilika za rad. (R&H, 24. 1. 1893)

Potrebni su srčani misionari. Grčeviti napori doneće malo dobra. Mi moramo da usredsredimo svu svoju pažnju. Moramo da budemo veoma ozbiljni. (T. 9, p.45)

Ima među nama onih koji bi, kada bi odvojili vreme da o tome razmisle, smatrali svoju potpunu neaktivnost grešnim zanemarivanjem svojih Bogom danih darova. (T. 6, p. 425)

Kakav je naš položaj u svetu? Mi živimo u vreme čekanja. Međutim, ovo razdoblje ne treba provesti u apstraktnoj pobožnosti. Treba spojiti čekanje, straženje i oprezan rad. Naš život ne treba da bude žurba, trka i planiranje poduhvata ovoga sveta, na račun zanemarivanja lične pobožnosti i službe koju Bog zahteva. Dok ne treba da budemo u poslu leni, treba da budemo ognjeni u duhu služeći Gospodu. Žižak duše mora da bude upaljen i mi moramo da imamo ulje milosti u svojim posudama sa svojim žižcima. Moramo preduzeti svaku meru predostrožnosti i sprečiti duhovni pad, da nas dan Gospodnji ne bi zatekao kao lupež. (T. 5, p. 276)

Mi živimo u doba u kome ne treba da bude duhovne lenosti. Svaka duša treba da bude napunjena nebeskom životnom strujom. (T. 8, p. 169)

Saberite sva dobra dela koja možete u ovaj život. (T. 5, p. 488)

Isus želi da svi koji ispovedaju Njegovo ime postanu ozbiljni radnici. Potrebno je da svaki vernik zida na steni Isusu Hristu. Podići će se oluja koja će silovito navaliti na temelj svakoga. Zato izbegavajte peščani teren; tražite stenu. Kopajte duboko; postavite sigurno svoj temelj. Gradite, o, gradite za večnost! Gradite sa suzama, sa iskrenim molitvama. Neka svako od vas od sada ulepša svoj život dobrim delima. Halevi su ljudi koji su najpotrebniji u ove poslednje dane. (T. 5, p.129, 130)

Božansko merenje

Merenje karaktera vrši se neprestano. Božji anđeli ocenjuju vašu moralnu vrednost, utvrđuju vaše potrebe i iznose vaš slučaj Bogu. (R&H, 2. 4. 1889)

Mi ćemo ponaosob biti odgovorni za jednu jotu učinjenu manje nego što smo sposobni da učinimo. Gospod tačno meri svaku mogućnost za službu. Neiskorišćene sposobnosti takođe ulaze u izveštaj, kao i one koje su poboljšane. Bog nas smatra odgovornim za sve ono što smo mogli da postanemo pravim iskorišćavanjem svojih talenata. Sudiće nam se po onome što je trebalo da uradimo, ali što nismo ostvarili jer nismo iskoristili svoje sposobnosti da proslavimo Boga. Čak i ako budemo izgubili svoje duše, u večnosti ćemo shvatiti posledice svojih neiskorišćenih talenata. Za sve znanje i sposobnosti koje smo mogli steći, a nismo, gubitak će se osećati u večnosti. (COL, p. 363)

Šta je moglo biti

Kada bi svaki Hristov vojnik obavio svoju dužnost, kada bi svaki stražar na zidovima Siona trubom dao razgovetan znak, svet bi ranije čuo vest upozorenja. Ali delo je u zakašnjenju mnogo godina. Dok su ljudi spavali, sotona je prešao u vođstvo. (T. 9, p. 29)

Latimo se sada posla koji nam je dodeljen i objavljujmo vesti koje će probuditi ljude i žene da oseće opasnost koja im preči. Kada bi svaki adventistički hrišćanin obavio posao koji mu je poveren, broj vernika bi sada bio mnogo veći nego što jeste. (T. 9, p. 25)

Da li je Božji narod ostvario Njegovu nameru da se svetu odnese vest milosti, Hristos bi već došao na Zemlju i sveti bi sa dobrodošlicom bili primljeni u Božji grad. (T. 6, p. 450)

Nebeska knjiga

Svetu su potrebni misionari, posvećeni misionari po domovima i niko neće biti upisan u nebeske knjige kao hrišćanin koji nema misionarskog duha. (R&H, 23. 8. 1892)

Ako se vernici pojedinačno ne late ovog posla, onda pokazuju da nemaju žive veze sa Bogom. Pored njihovih imena je upisano da su lenje sluge. (T. 5, p. 462, 463)

U svakom verskom pokretu ima onih koji se, iako ne mogu da negiraju da je delo Božje, ipak drže po strani, odbijajući da učine bilo kakav napor da pomognu. Bilo bi dobro da se takvi sete zapisnika koji se vodi na visini, knjige u kojoj nema propusta, niti grešaka i po kojoj će im biti suđeno. Tamo je zapisana svaka zanemarena prilika za obavljanje Božje službe i tamo se, takođe, u večnom sećanju čuva svako delo vere i ljubavi. (PK, p. 639)

Ujutro 23. oktobra 1879. godine, oko dva sata, Duh Gospodnji je počnuo na meni i ja sam ugledala prizore suda koji dolazi... Deset hiljada puta deset hiljada bilo je sakupljeno pred velikim prestolom na kome je sedeo neko veličanstvenog izgleda. Pred njim je bilo nekoliko knjiga, a na koricama svake bilo je ispisano zlatnim slovima koja su izgledala kao gorući plamen – Vođa Neba. Onda je otvorena jedna od ovih knjiga u kojoj su bila imena onih koji tvrde da veruju u istinu. Tog trenutka više nisam videla bezbrojne milione oko prestola i samo oni koji su po svom ispovedanju bili deca svetlosti i istine privukli su moju pažnju...

Otvorena je druga knjiga u kojoj su bili zapisani gresi onih koji ispovedaju istinu. Pod opštim zaglavljem za sebičnost dolazio je svaki drugi greh... Jedna grupa bila je upisana kao teret Zemlji. Dok je prodorno oko Sudije počivalo na njima, njihovi gresi zanemarivanja bili su jasno otkriveni. Bledih, drhtavih usana priznavali su da su bili izdajnici svoje svete dužnosti. Njima su upućivane opomene, oni su imali prilike, ali nisu pazili na njih niti su ih unapredili. Sada su mogli da vide da su pogrešno koristili Božju milost. Istina, oni nisu morali da iznose takva priznanja kao što su morali neiskreni i potpuno pokvareni; ali, kao smokva, oni su bili prokleti zato što nisu doneli rod, zato što nisu iskoristili talente koji su im bili povereni. Ova grupa je uzvisila svoje ja radeći samo za sebične interese. Oni nisu bogato uzvratili Bogu, nisu odgovorili na Njegove zahteve koje im je postavljao. Iako su govorili da su Hristove sluge, oni nisu doveli duše k Njemu. Da je Božje delo zavisilo od njihovih napora, ono bi izgubilo snagu; jer ne samo da su zadržavali sredstva koja im je Bog pozajmio, već su zadržali i sebe... Prepustili su da drugi obave posao u Gospodnjem vinogradu i da nose odgovornosti žetve, dok su oni sebično služili svojim vlastitim privremenim interesima...

Sudija je rekao: „Svi će biti opravdani verom, ali će im se suditi po njihovim delima.“ Kako im je tada njihovo zanemarivanje izgledalo snažno, a kako mudro Božja uredba po kojoj je

svakom čoveku dat posao koji treba da obavi da bi unapredio delo i spasao svoje bližnje. Svako je trebalo da pokaže živu veru u svojoj porodici i svom susedstvu, ljubaznost prema siromašnima, saosećanje prema napaćenima, angažujući se u misionarskom poslu i pomažući Božje delo svojim sredstvima. Ali, kao i u slučaju Miroza, Božje prokletstvo počivalo je na njima zbog onoga što nisu učinili. Voleli su posao koji im je donosio najveći dobitak u ovom životu; i pored njihovih imena u knjizi posvećenoj dobrim delima stajala je žalosna praznina. (T, 4, p. 384-386)

Od nas se više traži nego od naših očeva

Mi smo obasjani većom svetlošću nego naši očevi. Bog nas ne može prihvatiti ili ukazati nam čast ako vršimo istu službu ili činimo ista dela koja su činili naši očevi. Da bi nas Bog prihvatio i blagoslovio kao njih, moramo da se ugledamo na njihovu vernost i revnost, da unapredimo svoju svetlost kao što su oni unapredili svoju i radimo onako kao što bi oni radili da žive u naše vreme. Mi moramo hodati u svetlosti koja nas obasjava, inače će svetlost postati tama. (T. 1, p. 262)

Poziv lenjoj crkvi

Zagonetno je to što nema stotine na poslu tamo gde se sada nalazi samo jedan. Nebo je zaprepašćeno ravnodušnošću, hladnoćom i tromošću onih koji za sebe kažu da su sinovi i kćeri Božje. U istini se nalazi živa sila. (T. 9, p. 42)

Nikada nećemo biti spaseni u lenjosti i neaktivnosti. Istinski obraćena osoba koja živi beskorisnim životom ne pomažući nikome je nešto što ne postoji. Nije moguće da tek tako uđemo u Nebo. Tamo ne može da uđe ni jedan lenjivac. . . Oni koji odbijaju da sarađuju sa Bogom na Zemlji, ne bi sa njim sarađivali ni na Nebu. Ne bi bilo bezbedno uzeti ih tamo. (COL, p. 280)

Celo Nebo sa velikom pažnjom gleda Crkvu da vidi šta svaki od njenih vernika čini da obasja one koji su u tami. (R&H, 27. 2. 1894)

Trebalo bi svečano da razmislite da imate posla sa velikim Bogom i da uvek imate na umu da On nije dete sa kojim možete da se šalite. U Njegovu službu ne možete da se uključite po volji i da je napuštate kad vam se sviđa. (T, 2, p. 221)

Nebeski izveštači su čekali da sarađuju sa ljudskim oruđima, ali mi nismo primetili njihovo prisustvo. (T, 6, p. 297)

Nebeski anđeli već dugo čekaju ljudska oruđa, vernike Crkve, da sarađuju sa njima u velikom poslu koji treba obaviti. Oni čekaju na vas. (T, 9, p. 46, 47)

Mnogi, mnogi se približavaju Božjem danu ne radeći ništa, izbegavajući odgovornosti i zbog toga su duhovni patuljci. Što se tiče rada za Boga, stranice njihove životne istorije pokazuju žalosnu prazninu. Oni su drveta u Božjem vrtu, ali su samo teret zemlji, jer svojim nerodnim granama bacaju senku na tle koje su mogla da zauzmu plodna drveta. (R&H, 22. 8. 1899)

Sada nema vremena za spavanje, nema vremena za prepuštanje beskorisnom žaljenju. Onaj koji se usuđuje da sada drema propustiće dragocene prilike da učini dobro. Nama je data blagoslovena prednost da skupljamo snopove u velikoj žetvi; a svaka spasena duša biće još jedna zvezda na kruni Isusa, našeg ljubljenog Iskupitelja. Ko želi da odloži oklop, kad će, ako

još malo istraje u borbi, postići nove pobjede i ostvariti novi plan za večnost? (R&H, 25. 10. 1881)

Nebeski vesnici obavljaju svoj posao; a šta mi radimo? Braćo i sestre, Bog vas poziva da nadoknadimo vreme. Približite se Bogu. Podstaknite dar koji je u vama. Neka oni koji su imali priliku da se upoznaju sa razlozima naše vere sada iskoriste to znanje za neki cilj. (HS, p. 288)

Kako možete vi koji ponavljate Gospodnju molitvu: "Da dođe carstvo tvoje; da bude volja tvoja i na zemlji kao na nebu," da udobno sedite u svojim domovima ne pomažući da se baklja istine odnese drugima? Kako možete da podignete svoje ruke prema Gospodu i tražite da blagoslovi vas i vaše porodice, kad tako malo činite da pomognete drugima? (HS, p. 288)

Ima među nama onih koji bi, kada bi odvojili vreme da razmisle, gledali na svoj nerad kao na grešno zanemarivanje svojih Bogom danih talenata. Braćo i sestre, vaš Iskupitelj i svi sveti anđeli ožalošćeni su tvrdoćom vašeg srca. Hristos je dao svoj život da spase duše, a ipak vi koji ste upoznali Njegovu ljubav tako se malo trudite da prenesete blagoslove Njegove milosti onima za koje je On umro. Takva ravnodušnost i zanemarivanje dužnosti zaprepašćuje anđele. Na sudu ćete morati da sretnete duše koje ste zanemarili.

Na taj veliki dan sami sebe ćete osuditi. Neka vas Gospod sada povede na pokajanje. Neka On oprostí svom narodu zanemarivanje posla u Njegovom vinogradu koji im je On dao da ga obave. (T, 6, p. 425, 426)

Šta da kažemo lenjom verniku da bi shvatio da treba da iskopa iz zemlje svoj talenat i da ga da trgovcima? U nebeskom carstvu neće se naći nijedan besposlen, nijedan lenjivac. O, kad bi Bog postavio ovu stvar u svoj njenoj važnosti pred crkve koje spavaju! O, kad bi zasjao! (T. 6, p. 434)

Postoji posao koji treba obaviti za one koji ne poznaju istinu, isti onaj posao koji je bio obavljen za vas kada ste bili u tami. Suviše je kasno da bi neko mogao biti lenjivac i neradnik. Domaćin je svakome dao posao. Krenimo napred, a ne nazad. Nama je potrebno novo obraćenje svakog dana. Potrebno je da Isusova ljubav bije u našim srcima, da bismo mogli postati oruđe za spasavanje mnogih duša. (R&H, 10. 6. 1880)

Gospod Isus zahteva da svaka duša koja kaže da je Božji sin ili kći, ne samo odstupi od svakog greha, već i da obiluje delima milosrđa, samoodricanja i poniznosti. Gospod je predstavio delovanje sigurnog zakona uma i akcije koji bi trebalo da nas opomene u pogledu našeg rada. On kaže: „Ko nema uzeće mu se i ono što ima.“ Oni koji ne poboljšavaju svoje prilike, koji ne koriste milost koju im Bog daje, sve su manje skloni da to čine i konačno u pospanoj opuštenosti gube ono što su nekada posedovali. Oni se ne snabdevaju za buduće vreme oskudice stičući velika iskustva, upotrebljavajući umnoženo znanje o božanskim delima, da, kad dođe proba i iskušenje na njih, mogu da stoje. Kad dođe progonoštvo ili iskušenje, ova grupa izgubiće svoju hrabrost i veru, a njihov temelj odneće bujica, jer nisu videli potrebu da urvrde svoj temelj. Oni nisu utvrdili svoje duše na večnoj Steni. (R&H, 27. 3. 1894)

Kako će onog poslednjeg dana biti strašno, kada se ispostavi da će oni sa kojima smo bili prisno povezani biti zauvek odvojeni od nas; kada budemo videli da članovi naših porodica, možda i naša rođena deca, neće biti spašeni: kada među izgubljenim budemo zapazili one koji su posećivali naše domove i jeli za našim stolovima. Tada ćemo postaviti sebi pitanje: „Da li se to dogodilo zbog moga nestrpljenja, moje nehristolike naravi; da li se to dogodilo što ja nije bilo pod kontrolom, pa je Hristova religija izgubila ukus za njih?“ Svet mora biti opomenut da će Gospod uskoro doći. Ostalo nam je još samo malo vremena za rad. Godine su otišle u nepovrat, a mogle su biti unapređene da je traženo najpre carstvo Božje i njegova pravda i da

je nošeno videlo drugima. Bog sada poziva svoj narod koji ima videlo i koji je utemeljen na istini i budući da mu je dodeljeno mnogo posla, da radi za sebe i za druge kao što nikada ranije nije radio. Iskoristite svaku sposobnost; upotrebite svaku moć, svaki povereni talenat; upotrebite svu svetlost koju vam je Bog dao da činite dobro drugima. Ne trudite se da postanete oni koji će propovedati, već oni koji će služiti Bogu. (SW, 20. 6. 1905)

Snažne ilustracije

Božanska ljubav pokrenula se do svojih nedokučivih dubina zbog ljudi i anđeli se čude posmatrajući površnu zahvalnost onih koji primaju tako veliku ljubav. Anđeli se čude čovekovom slabom poštovanju te Božje ljubavi. Nebo negoduje zbog nemarnosti koja se ispoljava prema dušama ljudi. Da li želimo da saznamo kako Hristos gleda na to? Kako bi se osećao otac ili majka kada bi njihovo dete, izgubljeno na mrazu i snegu, mimoišli i ostavili da umre oni koji su mogli da ga spasu? Zar ne bi bili duboko ožalošćeni, veoma ljuti? Zar ne bi optuživali te ubice gnevom tako vreli kao što su njihove suze, silnim kao što je njihova ljubav? Patnje svakog čoveka patnje su Božjeg deteta i onikoji ne pružaju ruku pomoći svom bližnjem koji gone, izazivaju Njegov pravedan gnev. (Čežnja vekova, str. 714; izdanje 1998)

Čitala sam o čoveku koji je, putujući jednog zimskog dana kroz duboke snežne nanose, obamro od hladnoće koja je neprimetno oduzimala njegove životne snage. Kada se skoro smrzao do smrti u zagrljaju ledenog kralja, i kada se skoro predao u borbi za život, začuo je ječanje nekog saputnika koji je umirao od hladnoće. U njemu se probudila želja da ga spase. Protrljao je ledom pokrivene udove nesrećnog čoveka i uz veliki napor, svojim saosećajnim rukama proneo ga je baš kroz one smetove kroz koje je mislio da nikada neće uspeti da prođe. Kada je svoga saputnika doneo na sigurno mesto, postalo mu je jasno da je spasavajući svoga bližnjeg spasio i samoga sebe. Njegovi ozbiljni naponi da spase drugoga ubrzali su krv koja se smrzavala u njegovim venama i stvorili spasonosnu toplotu u udovima njegovog tela. Ove pouke neprestano se moraju ponavljati mladim vernicima, ne samo rečima, nego i primerom, da bi u svom hrišćanskom iskustvu mogli da ostvare slične rezultate. (T. 4, p. 319, 320)

Ne treba da se zatvarate u sebe i budete zadovoljni zato što ste blagosloveni poznavanjem istine. Ko vam je doneo istinu? Ko vam je pokazao svetlost Božje reči? Bog vam nije dao svoju svetlost da je stavite pod sud. Čitala sam o jednoj ekspediciji koja je bila poslata u potragu za ser Džonom Frenklinom. Hrabri ljudi napustili su svoje domove i lutali po Severnom moru, podnoseći oskudicu, glad, hladnoću i nevolju. Zbog čega sve to? Samo da bi pronašli mrtva tela istraživača, ili, ako je moguće, da bi spasli neke iz grupe od strašne smrti koja će ih sigurno snaći ako im pomoć ne stigne na vreme. Kad bi mogli da spasu bar jednog od pogibije, smatrali bi da im se patnja isplatila. Ovo su učinili žrtvujući svu svoju udobnost i sreću.

Razmišljajte o ovome i onda o tome koliko smo malo spremni da se žrtvujemo za spasenje dragocenih duša oko sebe. Mi ne moramo da odlazimo od svoga doma na dugo i zamorno putovanje da bismo spasli život nekog smrtnika koji gine. Na našim vratima, svuda oko nas, ima duša koje treba spasti, duša koje ginu, ljudi i žena koji umiru bez nade, bez Boga, a ipak se osećamo bezbrižni, i govorimo svojim delima ako ne i rečima: "Zar sam ja čuvar brata svojega?" Ovi ljudi koji su izgubili svoj život pokušavajući da spasu druge svet veliča kao heroje i mučenike. Kako bi trebalo da se osećamo mi koji pred sobom imamo mogućnost večnog života, ako ne podnesemo male žrtve, koje Bog traži od nas za spasenje ljudi? (R&H, 14. 8. 1888)

U jednom gradu u Novoj Engleskoj kopan je bunar. Kada je posao bio završen, i dok je jedan čovek još uvek bio na dnu, zemlja se odronila i zatrpala ga. Odmah je data uzbuna i mehaničari, farmeri, trgovci, advokati, svi su bez daha pohitali da ga spasu. Voljne, spremne ruke donele su konopce, lestvice, ašove i lopate. "Spasiite ga, o, spasite ga," vikali su.

Ljudi su očajnički radili, dok graške znoja nisu orosile njihova čela i dok im ruke nisu počele da drhte od iscrpljenosti. Zaboli su dole jednu dugačku cev, kroz koju su vikali pitajući čoveka da li je živ. Odgovor je došao: "Živ sam, ali požurite. Ovde je strašno." Kličući od radosti ponovo su se latili posla i konačno stigli do njega i spasli ga, a veselo klicanje, koje se razlegalo paralo je i samo nebo. "Spasen je", odjekivalo je u svakoj ulici u gradu.

Da li su revnost i zainteresovanost bili preveliki, da li je oduševljenje bilo suviše veliko za spasenje jednog čoveka? Sigurno da nije; ali šta je gubitak prolaznog života u poređenju sa gubitkom duše? Ako mogući gubitak života može u ljudskim srcima da probudi tako snažno osećanje, zar gubitak duše ne bi trebalo da probudi još dublju zabrinutost u ljudima koji tvrde da shvataju kakva opasnost preti onima koji su odvojeni od Hrista? Zar sluge Božje neće pokazati isto tako veliku revnost u radu za spasenje duša kao što je pokazana u borbi za život čoveka zatrpanog u bunaru? (GW, p. 31, 32)

Ispovedanje nasuprot životu

Svaka važna istina u srcu mora da se vidi u životu. U srazmeri sa primanjem Hristove ljubavi ljudi imaju želju da objavljuju njenu moć drugima; a sam akt njenog objavljivanja probuđuje i pojačava njenu vrednost u njihovim dušama. (R&H, 19. 2. 1889)

Naša vera treba da donese rod dobrih dela; jer je vera bez dela mrtva. (T. 4, p. 145)

Svi koji u svoje srce prime vest Jevanđelja čeznuće da je objavljuju. Hristova ljubav, koja je nebeskog porekla, mora da se pokaže. (COL, p. 125)

Treba da slavimo Boga uz pomoć opipljive službe, čineći sve što je u našoj moći na napredak slave Njegovog imena. (COL, p. 300)

Naša vera u ovo vreme ne sme da se zaustavi do slaganja sa teorijom o trećoj anđeoskoj vesti ili do verovanja u nju. Mi moramo imati ulje Hristove milosti koje će napajati žižak i učiniti da videlo života daleko svetli pokazujući put onima koji su u tami. (T. 9, p. 155)

Tvoja duhovna snaga i blagoslovi biće proporcionalni sa tvojim radom ljubavi i dobrih dela. (T. 3, p. 526)

Mnogo više moglo bi se uraditi za Hrista kada bi svi koji imaju svetlost istine praktikovali istinu. (T. 9, p. 40)

Pokazano mi je da mi kao narod imamo nedostatke. Naša dela nisu u skladu sa našom verom. Naša vera svedoči da živimo u vreme objavljivanja najsvečanije i najvažnije vesti koja je ikad data smrtnicima. Ipak, imajući potpuno u vidu ovu činjenicu, naši napori, naša revnost, naš duh samopožrtvovanja ne mogu da se uporede sa karakterom dela. Trebalo bi da se probudimo iz mrtvih i Hristos će nam dati život. (T. 2, p. 114)

Krenite verom napred i objavljujte istinu kao kad ste poverovali u nju, tako da oni za koje radite vide da je ona za vas zaista živa stvarnost. (T. 9, p. 42)

Hristoliki život je najmoćniji argument koji može da svedoči u korist hrišćanstva. (T. 9, p. 21)

Ima mnogo onih koji objavljuju Hristovo ime, a čija srca nisu uključena u Njegovu službu. Oni su jednostavno stali u red ispovedanja pobožnosti i tim činom navukli na sebe veću osudu

i postali prevarnija i uspešnija sotonina oruđa za uništavanje duša. (R&H, 27. 3. 1888)

Oni koji očekuju Gospoda čiste svoje duše poslušnošću istini. Oni ujedinjaju budno straženje sa ozbiljnim radom. Zato što znaju da je Gospod na vratima, njihova revnost postaje delotvorna u saradnji sa božanskim silama u radu na spasavanju duša. To su verne i mudre sluge koje Gospodnjem domu daju „hranu na obrok“. Oni objavljuju istinu koju je naročito moguće primenjivati na sadašnje vreme. Kao što su Enoh, Noje, Avram i Mojsije objavljivali istinu za svoje vreme, tako će sad Hristove sluge uputiti naročitu opomenu svom naraštaju. (Čežnja vekova, str. 549; izdanje 1998)

Naš položaj pred Bogom ne zavisi od količine svetlosti koju smo primili, već od toga kako smo iskoristili ono što imamo. Na taj način čak i neznabošci izaberu ono što je pravo, koliko to mogu da razlikuju, u povoljnijem su položaju od onih koji su dobili veliku svetlost i koji tvrde da služe Bogu, ali ne obraćaju pažnju na tu svetlost i svojim svakodnevnim životom pobijaju ono što ispovedaju. (Čežnja vekova, str. 191; izdanje 1998)

Prednost je svakog hrišćanina, ne samo da željno očekuje, već i da ubrza dolazak našeg Gospoda Isusa Hrista. Kada bi svi koji poštuju Njegovo ime donosili rod Njemu na slavu, kako bi brzo ceo svet bio zasejan semenom Jevanđelja. Brzo bi sazrela poslednja velika žetva i Hristos bi došao da sakupi dragoceno žito. (COL, p. 69)

Hrišćani treba da se probude i prihvate svoje zanemarene dužnosti; jer njihovo spasenje zavisi od njihovih ličnih napora. (R&H, 23. 8. 1881)

Pravo bogoslužjenje sastoji se od zajedničkog rada sa Hristom. Molitve, podsticanja i govori su jevtin plod za koji se često vezujemo; ali plodovi koji se pokazuju u dobrim delima, i staranju za one koji imaju potrebe, za siročad i udovice, su pravi plodovi, i prirodno rastu na dobrom drvetu. (R&H, 16. 8. 1881)

Svaki vernik treba da se prihvati posla koji mu je dodeljen – posla širenja i primanja svetlosti. Niko se ne može opravdati da bude neradnik u Gospodnjem vinogradu. (R&H, 19. 2. 1889)

Princip rada je plod koji Hristos zahteva da donesemo – da činimo dela dobročinstva, govorimo ljubazne reči i pokažemo nežno staranje za jadne, siromašne, namučene. (R&H, 16. 8. 1881)

Samarjanka koja je razgovarala sa Isusom na Jakovljevom studencu, i shvatila da je našla Spasitelja, odmah je odvela druge k Njemu. Ona se pokazala uspešnijim misionarem nego Njegovi vlastiti učenici. Učenici nisu zapazili ništa u Samariji što bi ukazalo da je ona polje koje obećava. Njihove misli bile su usredsređene na posao koji je trebalo obaviti u budućnosti. Oni nisu videli da je oko njih žetva bila spremna za prikupljanje. Ali preko žene koju su prezirali ceo grad bio je doveden da čuje Isusa. Ona je odmah odnela svetlost svojim sugrađanima. Ova žena predstavlja delovanje praktične vere u Hrista. (MH, p. 102)

Adventistički hrišćani napreduju, udvostručuju broj vernika, osnivaju misije i razvijaju zastavu istine na tamnim mestima na Zemlji; pa ipak delo napreduje mnogo sporije nego što bi to Bog želeo. Vernici nisu lično pokrenuti da ulože ozbiljan napor za koji su sposobni, pa je svaka grana dela osakaćena nedostatkom vatrene pobožnosti i odanih, poniznih, bogobojaznih radnika. Gde su vojnici Hristovog krsta? Neka se bogobojazni, časni, oni nepodeljenog srca koji se čvrsto uzdaju u Božju slavu, pripreme za borbu protiv zablude. Ima mnogo plašljivih, kukavičkih srca u ovom času duhovnog sukoba. O, kako bi od slabića mogli postati jaki i hrabri u borbi koji bi nagnali u bekstvo protivničke vojske! (HS, p. 290)

Poznato je načelo da kad god neko odbija da iskoristi svoje sposobnosti koje je dobio od

Boga, ove sposobnosti propadaju i odumiru. Istina koja nije proživljena, koja nije prenetá drugima, gubi svoju životodavnu moć, svoju isceljiteljsku vrlinu. (AA, p. 206)

Ništa neće dati takav izvor sile našoj pobožnosti kao rad na unapređenju stvari za koju govorite da je volite, da radite za nju, a ne da je sakrijete. (T. 4, p. 236)

Oni koji pokušavaju da žive hrišćanskim životom pasivno, prihvatajući blagoslove koje im blagodat daje i ne čineći ništa za Hrista, jednostavno pokušavaju da žive i hrane se bez rada. A u duhovnom, isto kao i u fizičkom životu, to uvek dovodi do degeneracije i raspadanja. (Put Hristu, str. 65; izdanje 1998)

Opasnost koja prati misionisku aktivnost

Ne zaboravimo da, kako se aktivnost širi i mi postajemo uspešniji u obavljanju posla koji treba završiti, postoji opasnost da verujemo u ljudske planove i metode. Pojaviće se sklonost da se manje molimo i imamo manje vere. Bićemo u opasnosti da izgubimo svoje osećanje zavisnosti od Boga koji Jediní može da naš posao učini uspešnim; ali iako postoji ta tendencija, neka niko ne pomisli da ljudsko oruđe treba da radi manje. Ne, ono ne treba da radi manje, već da radi više prihvatajući nebeski dar, Svetoga Duha. (R&H, 4. 7. 1893)

Doći će vreme kada će Crkva biti podstaknuta božanskom silom, a rezultat će biti ozbiljna aktivnost; jer će životodavna sila Svetoga Duha nadahnuti njene vernike da pođu i dovedu duše Hristu. Ali kada se ta aktivnost pokaže, najozbiljniji radnici biće bezbedni jedino dok zavise od Boga neprestanom, ozbiljnom molitvom. Biće potrebno da se ozbiljno i ponizno mole da kroz Hristovu milost budu spaseni od toga da u svoj posao ne unose ponos ili da od svoje aktivnosti ne naprave spasitelja. Oni moraju neprestano da gledaju na Isusa da bi mogli da shvate da je On njihova sila koja obavlja posao i da tako budu spremni da svu slavu pripišu Bogu. Mi ćemo biti pozvani da uložimo najodlučnije napore za proširenje Božjeg dela i molitva našem nebeskom Ocu biće najbitnija. Biće potrebno da se angažujemo u molitvi u svojoj kleti, u porodici i u crkvi. (R&H, 4. 7. 1893)

Po mišljenju rabina biti uvek užurban i zauzet predstavlja vrhunac religije. Da bi pokazali svoju uzvišeniju pobožnost, zavisili su od nekih spoljašnjih radnji. Tako su svoje duše odvajali od Boga i izgrađivali svoju samodovoljnost. Iste opasnosti još uvek postoje. Kad god se povećava delatnost i kada ljudi postignu uspeh u ma kom radu za Boga, postoji opasnost uzdanja u ljudske planove i metode. Tada postoji sklonost da se manje moli i da ima manje vere. Kao i učenici, mi se nalazimo u opasnosti da izgubimo iz vida svoju zavisnost od Boga i pokušamo da od svoje delatnosti načinimo spasitelja. Potrebno je da stalno gledamo na Isusa, shvatajući da Njegova sila obavlja posao. Dok ozbiljno radimo na spasavanju izgubljenih, moramo odvojiti vreme za razmišljanje, molitvu i proučavanje Božje reči. Samo posao završen sa mnogo molitava i posvećen Hristovom zaslugom, na kraju će se pokazati uspešnim za dobro. (Čežnja vekova, str. 308; izdanje 1998)

Ohrabrenje početnicima u hrišćanskoj službi

Najuspešniji radnici su oni koji s radošću prihvataju posao služenja Bogu u malim stvarima. (T. 6, p. 115)

Od svojih svakodnevnih dužnosti treba da napravimo dela odanosti, stalno napredujući u korisnosti, zato što svoj posao posmatramo u svetlu večnosti. (T. 9, p. 150)

Gospod ima mesto za svakoga u svom velikom planu. Talenti koji nisu potrebni nisu ni darovani. (T. 9, p. 37)

Svako ima svoje mesto u večnom planu Neba. Svako treba da saraduje sa Hristom za spasenje duša.

Kao što je sigurno mesto pripremljeno za nas u nebeskim kućama, tako je sigurno i mesto određeno na Zemlji u kome treba da radimo za Boga. (COL, p. 326, 327)

Gospod budno posmatra svakoga u svom narodu: On ima planove koji se tiču Zemlje. (T. 6, p. 12)

Svi mogu da učine nešto u delu. Niko pred Bogom neće biti proglašen da je bez krivice ukoliko ne radi ozbiljno i nesebično za spasenje duša. (T. 5, p. 395)

Vaša dužnost ne može biti prenet na druge. Niko osim vas ne može obaviti vaš posao. Ako zadržite svoje svetlo neko će morati da ostane u tami zbog vaše nemarnosti. (T. 5, p. 464)

Ponizni radnik koji sluša Božji poziv može biti siguran da će primiti božansku pomoć. Prihvatanje tako velike i svete odgovornosti samo po sebi uzdiže karakter. Ono poziva u akciju najviše umne i duhovne sposobnosti i jača i čisti um i srce. Čudesno je kako verom u Božju silu slab čovek može da postane jak, njegovi naponi odlučni i kako može da postigne velike rezultate. Onaj koji počinje sa malo znanja na ponizan način govori ono što zna, dok marljivo teži za još većim znanjem, naći će čitavo nebesko bogatstvo koje čeka da ga on potraži. Što više teži da drugima prenese svetlost, to će više svetlosti primiti. Što se neko više trudi da sa ljubavlju prema dušama drugima objasni Božju reč, to jasnija ona postaje njemu samom. Što više koristimo svoje znanje i upotrebljavamo svoje sposobnosti, imaćemo više znanja i sposobnosti. (COL, p. 354)

Neka svako radi za Boga i za duše; neka svako pokaže mudrost i neka nikad ne bude zatečen u neradu čekajući nekoga ko će ga zaposliti. Taj neko ko bi mogao da vas zaposli pretrpan je odgovornostima i ko čeka njegove smernice gubi vreme. Bog će vam dati mudrosti da se odmah reformišete; jer se još uvek upućuje poziv: "Sinko, idi i ti danas radi u mom vinogradu. Danas ako glas njegov čujete, na budite drvenastih srca." (Jevrejima 3,7.8) Isus započinje zahtev rečju od milošte sinko. Kako je to nežno, kako sažaljivo a ipak hitno! Njegov poziv takođe je zapovest. (CT, p. 419)

Snaga za odupiranje zlu najbolje se dobija prodornom službom. (AA, p. 105)

Svaki čin, svako delo pravde i milosti i dobročinstva stvara muziku na Nebu. (R&H, 16. 8. 1881)

Hristov duh je misionarski duh. Prva težnja preporođenog srca jeste da i druge dovede Spasitelju. (Velika borba, str. 58)

Jedini način da rastemo u milosti jeste da zainteresovano radimo baš onaj posao koji je Hristos naredio da radimo. (R&H, 7. 6. 1887)

Ne čekajte naročite prilike ili izuzetne sposobnosti da počnete da radite za Boga. (Put Hristu, str. 67; izdanje 1997)

Čovek koji je blagoslov društvu i koji je uspešan u životu, je onaj koji, ili neobrazovan, koristi sve svoje sposobnosti u službi Bogu i svojim blišnjima. (SW, 2. 4. 1903)

Mnogi koje je Bog kvalifikovao da obave izvrstan posao ostvaruju vrlo malo, zato što pokušavaju malo. (COL, p. 331)

Ako nisi uspeo dvadeset i devet puta od stotinu, ali si uspeo da spaseš jednu dušu od propasti, učinio si plemenito delo za Gospodnju stvar. (T. 4, p. 132)

Veze između Boga i svake duše su tako osobite i potpune, kao da ne postoji neka druga

duša za koju je On dao svog ljubljenog Sina. (SC, p. 105)

Gospod vidi i razume, i On će te iskoristiti, uprkos tvojoj slabosti, ako svoj talenat prineseš kao posvećeni dar za Njegovu službu; jer u aktivnoj, nepristrasnoj službi slab postaje jak i uživa Njegovu dragocenu pohvalu. Gospodnja radost je elemenat jačine. Ako si veran, mir koji prevazilazi svaki um biće ti nagrada u ovom, a u budućem životu ući ćeš u radost svoga Gospoda. (T. 8, p. 34)

Osobe koje imaju malo talenta, ako verno čuvaju svoja srca u Božjoj ljubavi, mogu da zadobiju mnoge duše za Hrista. Harlan Pejdž bio je siromašni mehaničar običnih sposobnosti i skromnog obrazovanja; ali glavni zadatak koji je postavio sebi bio je da teži da unapredi Božju stvar, i njegovi naponi bili su krunisani znatnim uspehom. On je radio za spasenje svojih bližnjih razgovarajući s njima nasamo i ozbiljno se moleći. Pokrenuo je molitvene sastanke, organizovao subotne škole i rasturao traktate i drugu religioznu literaturu. Na svojoj samrtnoj postelji, sa senkom večnosti koja je počivala na njegovom licu, mogao je da kaže: "Znam da je to sve Božja milost, a ne bilo kakva zasluga za bilo šta što sam učinio; ali mislim da imam dokaz da se više od stotinu duša obratilo Bogu preko mene lično." (T. 5, p. 307, 308)

Ovaj svet nije hrišćaninovo nebo, već samo Božja radionica u kojoj treba da se osposobimo da se sjedinimo sa bezgrešnim anđelima na svetom Nebu. (T. 2, p. 187)

Najskromniji i najsiromašniji Isusovi učenici mogu da budu na blagoslov drugima. Možda i neće biti svesni da čine neko naročito dobro, ali će svojim nesvesnim uticajem pokrenuti talase blagoslova koji će se širiti i produbljivati, a sve do dana konačnog obračuna oni neće znati za njihove blagoslovene posledice. Oni ne osećaju niti znaju da čine nešto veliko. Od njih se ne traži da sebe muče brigom oko uspeha. Treba samo da idu mirno napred, verno obavljajući delo koje im je dodelilo Božje providenje i njihov život neće proći uzalud. Oni će postati sve sličniji Hristu; oni su Božji saradnici u ovom životu i na taj način pripremaju se za uzvišeniji rad i nepomućene radosti u životu koji će doći. (Put Hristu, str 67; izdanje 1997)

Ima mnogo onih koji su se predali Hristu, ali koji ne vide nikakvu priliku za obavljanje velikog posla ili za velike žrtve u Njegovoj službi. Oni možda nalaze utehu u pomisli da nije neminovno mučeničko samopredanje koje je za Boga najprihvatljivije, da u nebeskim knjigama na najvišem mestu ne mora da stoji misionar koji se svakodnevno suočio sa opasnošću i smrću. Hrišćanin koji je takav u svom privanom životu, u svakodnevnom predanju, u iskrenosti namere i čistoti misli, u krotosti kada ga izazivaju, u veri i pobožnosti, u vernosti u onome što je najmanje, onaj koji u svom domu predstavlja Hristov karakter, takav u Božjim očima može da bude dragoceniji čak i od misionara ili mučenika koji je stekao svetsku slavu. (COL, p. 403)

Ne obim obavljenog posla, ili njegovi vidljivi rezultati, već duh u kome je posao urađen, predstavlja vrednost pred Bogom. (COL, p. 397)

Gospod ne podržava zbog obima obavljenog posla, zato što je mnogo ostvareno, već zbog vernosti čak i u malom broju stvari. Ne veliki rezultati koje postižemo, već pobude iz kojih nešto činimo, je ono što može da prevagne kod Boga. On pohvaljuje dobrotu i vernost više nego veličinu posla koji je ostvaren. (T. 2, p. 510, 511)

Ne prolazi pored malih stvari očekujući veliki posao. Možda bi mogao uspešno da obaviš mali posao, a da potpuno ne uspeš lativši se veliog posla i da se potom obeshrabriš. Prihvati se kad god vidiš da ima posla koji treba obaviti. Bilo da si bogat ili siromašan, istaknut ili skroman, Bog te poziva u svoju aktivnu službu. Talenat i sposobnost za rad razviješ radeći po svojoj mogućnosti, svojim rukama, ono što nađeš da treba uraditi. Zanemarivanjem svojih

svakodnevnih prilika ostaćeš bez roda i uvenućeš. To je razlog što ima toliko mnogo bezrodnih drveta u Gospodnjem vrtu. (T. 9, p. 129)

Gospod želi da iskoristimo svaki dar koji imamo; i ako to činimo, moći ćemo da koristimo još veće darove. On nas ne daruje natprirodno kvalifikacijama koje nam nedostaju; ali kad koristimo one koje imamo, On će raditi sa nama da poveća i ojača svaku sposobnost. Sa svakom ozbiljnom žrtvom od celog srca za Gospodnju službu, naše sposobnosti će se povećavati. (COL, p. 353, 354)

Hristu se srce razveseli kad vidi one koji su siromašni u svakom smislu te reči; razveseli kad vidi zlouotrebljene koji su ponizni; razveseli očigledno nezadovoljnima koji su gladni pravde, nesposobnošću mnogih da počnu. On srdačno pozdravlja stanje stvari onakvo kakvo jeste koje bi obeshrabilo mnoge propovednike. (GW, p. 37)

Da bismo radili za Hrista nije potrebno da idemo u neznabožačke zemlje, ili da čak napuštamo uski krug svoga doma, ako nas dužnost veže uz njega. Mi to možemo da radimo u krugu, u crkvi, među onima sa kojima se družimo, među onima sa kojima smo u poslovnim odnosima. (Put Hristu, str. 65. 66; izdanje 1997)

Ako proučavamo Hristov život i učenje, svaki događaj pružiće gradivo za upečatljiviju propoved. (T. 9, p. 63)

Život na Zemlji je početak života na Nebu; vaspitanje na Zemlji je upoznavanje sa načelima Neba; životni poziv ovde priprema nas za životni poziv tamo. Ono što smo sada u karakteru i u svetoj službi, unapred nam jasno otkriva šta ćemo biti. (Vaspitanje, str. 272)

Oni koji odbijaju prednost zajednice sa Hristom u službi, odbacuju jedinu školu koja osposobljava da sa Njime učestvuju u Njegovoj slavi. Odbacuju školu koja u ovom životu daje snagu i plemenitost karakteru. (Vaspitanje, str. 235. 236)

Neka niko ne misli da može živeti sebičnosti, a da onda pošto je odslužio svojim ličnim interesima, uđe u radost svoga Gospodara. U radosti nesebične ljubavi oni ne mogu da učestvuju. Oni nisu podobni za nebeske dvorove. Oni ne bi mogli da cene čistu atmosferu ljubavi koja prožima Nebo. Glasovi anđela i muzika njihovih harfi ne bi ih zadovoljili. Za njihov um nauka Neba bila bi kao zagonetka. (COL, p. 364, 365)

Hristos nas poziva da strpljivo i istrajno radimo za hiljade koji ginu u svojim gresima, koji su rasejani po svim zemljama, kao olupine na napuštenoj obali. Oni koji učestvuju u Hristovoj slavi moraju takođe da učestvuju u Njegovoj službi, pomažući slabima, jadnima i utučenima. (T. 9, p. 31)

Obični ljudi treba da zauzmu mesta radnika. Deleći tuge svojih bližnjih kao što je Spasitelj delio tuge čovečanstva, oni će verom videti kako On radi sa njima. (T. 7, p. 272)

Hristos želi da se Njegov lik naslika u svakom učeniku. Svakoga je Bog predodredio da bude jednak „obličju Sina Njegova“. U svakome od njih treba da se svetu jasno pokaže Hristova ljubav koja dugo trpi, Njegova svetost, krotost, milost i istina. (Čežnja vekova, str. 716)

Poziv da se sve položi na oltar službe upućen je svakome. Od svih nas ne traži se da služimo kao što je Jelisije služio, niti je svima nama naređeno da prodamo sve što imamo; ali Bog traži od nas da Njegovoj službi damo prvo mesto u svom životu, da ne dozvolimo da prođe nijedan dan, a da ništa ne uradimo da unapredimo Njegovo delo na Zemlji. On ne očekuje od svih istu vrstu službe. Jedni će možda biti pozvani da služe u stranim zemljama; od drugih će se možda tražiti da daju svoja sredstva da podupru delo Jevanđelja. Bog prihvata svačiji dar. Ono što je potebno jeste posvećenje života i svih životnih interesa. Oni koji izvrše ovo posvećenje, čuće i poslušaće poziv Neba. (P&K, p. 221)

Mudar čovek koji razmišlja i planira i koji uvek ima na umu svoj posao, treba da teži da postane mudar u stvarima od večnog interesa. Kada bi, da bi osigurao nebesko blago i život koji se meri sa Božjim životom, uložio onoliko snage koliko ulaže da osigura svetovni dobitak, šta ne bi mogao da ostvari? (T. 6, p. 297)

Bog će pokrenuti ljude na skromnim položajima da objave vest sadašnje istine. Mnogi takvi moći će da se vide kako žure tamo i amo, gonjeni Svetim Duhom, da osvetle one koji su u tami. Istina je kao oganj u njihovim kostima koji ihispunjava gorućom željom da svetle onima koji sede u tami. Mnogi, čak i neobrazovani, objavljiće Gospodnju reč. Deca će biti pokrenuta Svetim Duhom da krenu i objave nebesku vest. Duh će se izliti na one koji se predaju Njegovom tihom glasu. Odbacujući ljudska pravila, koja sputavaju i poteze koji preporučuju oprez, oni će se pridružiti Gospodnjoj vojsci. (T. 7, p. 26, 27)

Hrišćanski život

Srce koje prima Božju reč nije kao bara koja isparava, niti kao napukla cisterna koja gubi svoje blago. Ono je kao planinska bujica koju napajaju neiscrpnj izvori, čija haldna, iskričava voda skače sa stene na stenu, osvežavajući umorne, žedne i natovarene. Ono je kao reka koja neprestano teče i kako napreduje postaje sve dublja i šira, sve dok se njene životodavne vode ne razliju po čitavoj Zemlji. Reka koja veselo žubori na svom putu ostavlja za sobom svoj dar zelenila i plodnosti. Trava na njenim obalama je sveža livada, drveće ima bogatije lišće, cveće je obilnije. Kada je zemlja gola i smeđa pod letnjom vrelinom koja prži, linija zelenila obeležava tok reke.

Tako je i sa pravim Božjim detetom. Hristova religija otkriva se sama po sebi kao životvorni princip koji sve prožima, kao živa, delotvorna duhovna energija. Kada je srce otvoreno za nebeski uticaj istine i ljubavi, ovi principi teći će dalje ponovo kao bujice u pustinji, omogućujući pojavu obilja plodova tamo gde je sada neplodnost i smrt. (P&K, p. 233, 234)

Hrišćaninova lozinka

Postoje tri lozinke u hrišćanskom životu na koje moramo da pazimo ako ne želimo da sotona stekne prednost nad nama; one glase – Straži, Moli se, Radi. (T. 2, p. 283)

Svaka duša koja je ispovedala Hrista obećala je da će učiniti sve da bi bila duhovni radnik, da bi bila aktivna, revna i delotvorna u službi za svoga Gospodara. Hristos očekuje da svaki čovek obavlja svoju dužnost; neka to bude lozinka u svim redovima Njegovih sledbenika. (T. 5, p. 460)

Duhovno oduzet

Snaga se dobija vežbanjem. Svi koji koriste sposobnost koju im je Bog dao, moći će Njegovoj službi da posvete uvećanu sposobnost. Oni koji ne čine ništa u Božjem delu, neće rasti u milosti i poznavanju istine. Čovek koji samo leži i odbija da vežba svoje udove, uskoro će izgubiti moć da ih koristi. Tako i hrišćanin koji ne želi da vežba svoje Bogom date sposobnosti, ne samo što neće moći da raste u Hristu, već će izgubiti snagu koju je već imao, on postaje duhovno oduzet. Oni koji, sa ljubavlju prema Bogu i svojim bližnjima, teže da

pomognu drugima, postaju utemeljeni, ojačani, utvrđeni u istini. Pravi hrišćanin radi za Boga ne po nagonu, nego iz principa; ne za dan ili mesec, nego celog svog života. (T. 5, p. 393)

Siguran lek

Za obeshrabrene postoji siguran lek - vera, molitva, rad. Vera i aktivnost doneće sigurnost i zadovoljstvo koje će iz dana u dan rasti. Da li si u iskušenju da se prepustiš osećanjima zabrinutosti i slutnje ili potpune utučenosti? U najmračnijim danima, kada sve zloslutno izgleda, ne boj se. Imaj veru u Boga. On zna tvoju potrebu. On ima svu moć. Njegova beskrajna ljubav i saosećanje nikad se ne umaraju. Ne boj se da On neće promeniti zavet koji je učinio sa onima koji Ga vole. On će svojim vernim slugama darovati meru uspeha koju zahteva njihova potreba. (P&K, p. 164, 165)

Postoji samo jedan pravi lek za duhovnu lenjost, a to je rad, rad za duše kojima je potrebna tvoja pomoć. (T. 4, p. 236)

Ovo je recept koji je Hristos prepisao za malodušnu, sumnjičavu, uzdrhtalu dušu. Neka oni koji su tužni, koji u žalosti hodaju pred Gospodom, ustanu i pomognu nekome kome je potrebna pomoć. (T. 6, p. 266)

Hrišćani koji neprestano rastu u ozbiljnosti, u revosti, u milosti, u ljubavi - takvi hrišćani nikad ne zapadaju ponovo u greh. (R&H, 7. 6. 1887)

Oni koji nisu angažovani u ovom neobičnom poslu su oni koji imaju bolno iskustvo i iscrpljuju se od borbe, sumnje, gundanja, grešenja i kajanja, dok ne izgube svako osećanje za ono što čini pravu religiju. Oni osećaju da ne mogu da se vrate natrag svetu i zato se drže za skute Siona, zadržavajući sitne ljubomore, zavisti, razočarenja i pokajanja. Oni stalno pronalaze greške i hrane se pogreškama i zabludama svoje braće. U svom religioznom životu imaju samo beznadežno, bezverno, mračno iskustvo. (R&H, 2. 9. 1890)

Neopravdani izgovori

Kada je pošao, Isus je svakom čoveku ostavio njegov posao, a "Nema šta da se radi" razlog je za iskušenje među braćom; jer će sotona ispuniti umove dokonih svojim planovima i zaposliti ih... Nema šta da se radi donosi zlo svedočanstvo protiv braće i razmirice u Hristovoj crkvi. Isus kaže: "Onaj koji ne sabira sa mnom, prosipa." (R&H, 13. 3. 1888)

Braćo i sestre, mnogi od vas se izgovaraju da ne rade pravdajući se da nisu sposobni da rade za druge. Ali, da li vas je Bog učinio tako nesposobnim? Zar ta neposlušnost nije proizvod vaše lične neaktivnosti i zar je vaš vlastiti namerni izbor nije učinio trajnim? Zar vam Bog nije dao bar jedan talenat da ga umnožite, ne za svoje lično uživanje i zadovoljstvo, već za Njega? Da li ste shvatili svoju obavezu da kao sluge koje je On unajmio treba da Mu donesete prihod od mudrog i veštog korišćenja ovog poverenog kapitala? Zar niste zanemarili prilike da dobro iskoristite svoje sposobnosti za ovaj cilj? Suviše je istinito da je samo mali broj imao pravo osećanje svoje odgovornosti Bogu. (T. 5, p. 457)

Mnogi smatraju da, ako vode poslovan život ne mogu da učine ništa za spasenje duša, ništa da bi unapredili delo svoga Iskupitelja. Oni govore da ne mogu da rade polovično i zato se okreću od svojih verskih dužnosti i aktivnosti i zakopavaju se u svet. Oni daju prvenstvo svom poslu i zaboravljaju Boga, ni Bog nije zadovoljan njima. Ako se neko bavi poslom u kome ne može da napreduje u duhovnom životu i da usavrši svetlost u strahu Božjem, takav bi trebalo

da promeni posao i da se bavi poslom u kome svakog trenutka može da bude sa Isusom. (T. 2, p. 233, 234)

Neka cilj bude teška kruna

Ne smemo se umoriti niti postati malodušni. Bio bi strašan gubitak zameniti trajnu slavu za lagodnost, udobnost i uživanje ili za telesna zadovoljstva. Dar iz Božje ruke očekuje onoga koji će odeleti iskušenju. Nijedan od nas ga ne zaslužuje; On ga daje besplatno. Divan i slavan biće taj dar, ali setimo se da se zvezda razlikuje u slavi. Ali kako se od nas traži da težimo za savršenstvom, neka nam cilj bude, u sili Isusovoj, da kruna bude teška od zvezda. „I razumni će se sjati kao svetlost nebeska, i koji mnoge privedoše k pravdi, kao zvezde vazda i doveka.“ (R&H, 25. 10. 1881)

Služba je plaćena

Gospod će prilikom svoga dolaska ispitati svaki talenat; On će zahtevati kamatu od kapitala koji je poverio. Svojim ličnim ponižavanjem i agonijom, svojim životom ispunjenim mukotrpnim radom i svojom sramnom smrću, Hristos je platio za službu svih koji su uzeli Njegovo ime i koji govore da su Njegove sluge. (T. 9, p. 104)

Svi su pod najobilnijom obavezom da dobro iskoriste svaku sposobnost za posao zadobijanja duša za Njega. Vi niste svoji, kaže On, jer ste kupljeni skupo; zato proslavite Boga životom službe koji će pridobiti ljude i žene iz greha za pravdu. Mi smo kupljeni za cenu Hristovog života, kupljeni da bismo u vernoj službi mogli vratiti Bogu ono što je Njegovo. (T. 9, p. 104)

Bog mi je dao vest za svoj narod. Pripadnici Njegovog naroda moraju da se probude, da rašire svoje šatore i prošire svoje granice. Moja braćo i sestre, vi ste kupljeni skupo i sve što imate i što jeste treba da iskoristite Bogu na slavu i dobro svojih bližnjih. Hristos je umro na krstu da spasi svet da ne pogine u grehu. On traži da saradujete s Njim u ovom poslu. Vi treba da Mu budete ruka pomoćnica. Ulažući ozbiljan, neumoran napor treba da težite da spsete izgubljene. Ne zaboravite da su vaši gresi učinili krst neophodnim. (T. 7, p. 9)

Hristovi sledbenici su iskupljeni za službu. Naš Gospod uči da je evanđeoska služba najbolji deo života. Sam Hristos je bio radnik i svim svojim sledbenicima On daje zakon službe, službe Bogu i bližnjima... Zakon službe postaje karika koja nas spaja sa Bogom i našim bližnjima. (COL, p. 326)

Idite napred

Često je hrišćanski život ispunjen opasnostima i katkad je teško obaviti dužnost. Mašta pred nama slika propast koja će doći, a iza nas ropstvo i smrt. Ipak Božji glas jasno govori: "Idite napred." Poslušajmo zapovest, iako naš pogled ne može da prodre kroz tamu. Prepreke koje sprečavaju naš napredak nikada neće nestati pred kolebljivim, sumnjičavim duhom. Oni koji odlazu poslušnost, dok ne prođe svaka neizvesnost i dok ne nestane svaka opasnost od neuspeha i poraza, nikad neće poslušati. Vera gleda preko poteškoća i hvata se za nevidljivo, za Onog koji je svemoćan, pa se zato nikada ne može zbuniti. Vera je stezanje Hristove ruke u svakoj opasnosti. (GW, p. 262)

Naši pojmovi su, u celosti vrlo uzani. Bog zahteva neprestano napredovanje u radu na

širenju svetlosti. Moramo proučavati bolje puteve i načine da dođemo do ljudi. Potrebno je da ušima vere čujemo glas moćnog Vojvode Gospodnje vojske kako kaže: "Idite nepred." Mi moramo da delujemo, a Bog nas neće izneveriti. On će uraditi svoj deo kad u veri mi uradimo svoj. Braćo i sestre, koji ste dugo u istini, niste obavili posao koji je Bog od vas tražio da uradite. Gde je vaša ljubav prema dušama? (HS, p. 289, 290)

Spasavati duše za Hrista predstavljalo je radost. Neka to bude vaš posao i vaša radost. Izvršite sve dužnosti i podnesite sve žrtve za Hrista i On će biti vaš stalni Pomagač. Idite pravo napred kuda vas zove glas dužnosti; neka vas ne spreče nikakve prividne poteškoće. Prihvatite svoje Bogom dane odgovornosti i dok nosite svoja ponekad teška bremena, ne postavljajte pitanje: "Zašto moj brat stoji besposlen, zašto na njega nije položen nikakav jaram?" Obavljajte dužnosti koje su vam najbliže i to potpuno i dobro, ne žudeći za pohvalom, već radeći za Gospodara zato što vi pripadate Njemu. (SW, 2. 4. 1903)

Pravac kretanja Božjeg naroda trebalo bi da ide naviše i napred prema pobjedi, većoj nego što je Isus Navin ostvario sa vojskama izrailjskim. U našoj sredini je neko, čak Vojvoda našeg spasenja, koji je rekao da bi nas ohrabrio: ""Gle, ja sam s vama do svršetka veka."

"Radujte se; ja nadvladah svet." On će nas voditi do sigurne pobjede. Ono što Bog obećava, On je kadar i da ispuni u bilo koje doba. A posao koji daje svome narodu da ga obavi, kadar je i da ostvari preko njih. (T. 2, p. 122)

Zašto se ne oduševimo Hristovim Duhom? Zašto smo tako malo ganuti kricima jadnog sveta koji pati? Da li razmišljamo o svojoj uzvišenoj prednosti da možemo dodati jednu zvezdu Hristovoj kruni - jednu dušu oslobođenu od lanaca kojima je sotona vezao, dušu spasenu u carstvu Božjem? Crkva mora da shvati obavezu da odnese Jevanđelje sadašnje istine svakome stvorenju. Ozbiljno vas molim da pročitate treće i četvoro poglavlje proroka Zaharije. Ako ova poglavlja razumete, ako ih primite, obavice posao za one koji su gladni i žedni pravde, posao koji za Crkvu znači ići napred i naviše. (T, 6, p. 296)

Većina stanovnika ove Zemlje poklonila je svoju vernost neprijatelju. Ali mi nismo bili zavedeni. Uprkos očiglednom trijumfu sotone, Hristos nastavlja svoje delo u nebeskoj Svetinji i na Zemlji. Božja reč slika zlo i pokvarenost koji će pratiti poslednje dane. Kako gledamo ispunjenje proročanstva, naša vera u konačni trijumf Hristovog carstva treba da jača; i mi treba da krenemo napred sa novom hrabrošću i obavimo posao koji nam je određen. (GW, p. 26, 27)

Upečatljivi prizor

U noćnim vizijama ispred mene prošao je veoma upečatljiv prizor. Videla sam ogromnu vatrenu loptu kako pada na lepe bele velike kuće i uništava ih u istom trenutku. Čula sam kako neko kaže: "Znali smo da će sudovi Božji doći na Zemlju, ali nismo znali da će doći tako brzo." Drugi su očajničkim glasom rekli: "Znali ste! Zašto nam onda niste rekli? Mi nismo znali!" Na sve strane sam čula slične reči prebacivanja.

Probudila sam se veoma ožalošćena. Ponovo sam zaspala i kao da sam se nalazila na velikom skupu. Neko ko je imao ovlašćenje obraćao se društvu, a pred njim je bila otvorena karta sveta. On je rekao da karta predstavlja Božji vinograd koji obavezno treba obraditi. Kada svetlost s Neba obasja bilo koga, on tom svetlošću treba da obasja druge. Svetla treba upaliti u mnogim mestima, a od njih treba da se upale i druga svetla.

Ponovljene su reči: "Vi ste so zemlji; ako so obljutavi, čim će se osoliti? Ona već neće biti ni

za što drugo osim da se prospe napolje i da je ljudi pogaze. Vi ste videlo svetu; ne može se grad sakriti kad na gori stoji. Nite se užiže sveća i meće pod sud nego na svećnjak, te svetli svima koji su u kući. Tako da se svetli vaše videlo pred ljudima, da vide vaša dobra dela, i slave Oca vašega koji je na nebesima.” (Matej 5, 13-16)

Videla sam zrake svetlosti koji su blistali iz gradova i sela i sa visokih i niskih mesta na Zemlji. Božja reč bila je poslušana i kao rezultat toga u svakom gradu i selu postojali su spomenici Njemu u čast. Njegova istina bila je objavljivana po čitavom svetu. (T. 9, p. 28, 29)

METODE

Od kuće do kuće

Jednako važan kao i posebni javni naponi je rad od kuće do kuće u domovima ljudi. U velikim gradovima postoje izvesne grupe do kojih se ne može doći javnim skupovima. Njih treba pronaći kao što pastir traži svoju izgublenu ovcu. Marljiv rad pojedinaca mora biti uložen za njih. Kada je zanemarivan lični rad, mnoge dragocene prilike su izgubljene, koje bi, da su iskorišćene, odlično unapredile delo. (T. 9, p. 111)

Potrebna su dela kao i reči saučešća. Hristos je objavljivanje svoje vesti započinjao delima ljubavi i dobročinstva. Neka ovi radnici idu od kuće do kuće pružajući pomoć tamo gde je pomoć potrebna i, kada se ukaže prilika, pričaju o krstu. Hristos treba da bude ono o čemu će oni govoriti. Ne treba da se zadržavaju na doktrinarskim predmetima; otkrivajući svojim životom Njegovu čistotu. (T. 7, p. 228) Bog ne uvažava ličnosti. On će iskoristiti ponizne, odane hrišćane, čak i ako nisu potpuno obrazovani kao neki drugi. Neka se takvi angažuju u službi za Njega radeći posao od kuće do kuće. Sedeći u domovima oni mogu – ako su ponizni, pažljivi i pobožni da učine više da zadovolje stvarne potrebe porodica nego što bi to mogao neki rukopoloženi propovednik. (T. 7 p. 127)

Među vernicima naših crkava trebalo bi da bude više rada od kuće do kuće, u okviru koga bi se držali biblijski časovi i rasturala literatura. (T. 9, p. 127)

Oni koji se angažuju u radu od kuće do kuće pronaći će prilike za službu u različitim stvarima. Oni bi trebalo da se mole za bolesne i učine sve što je u njihovoj moći da ih oslovođe patnje. Trebalo bi da rade među skromnima, siromašnima i potlačanima. Trebalo bi da se molimo za i sa bespomoćnima koji nemaju snagu volje da nadgledaju želje koje je strast unizila. Ozbiljan, istrajan napor mora da se uloži za spasenje onih u čijim srcima je probuđeno zanimanje. Do mnogih se može doći jedino postupcima nepristrasne dobrote. Njihove fizičke želje najpre moraju da budu zadovoljene. Kada vide dokaz naše nesebične ljubavi biće im lakše da veruju u Hristovu ljubav. (T. 6, p. 83. 84)

Neka radnici idu od kuće do kuće otvarajući Bibliju ljudima, raznoseći publikacije, pričajući drugima o svetlosti koja je blagoslovila njihove vlastite duše. (T. 9, p. 123)

Naš Spasitelj je išao od kuće do kuće, lečio je bolesne, tešio žalosne, ublažavao bol onima koj su se mučili, govorio o miru neutešenima. Uzimao je malu decu u svoje naručje i blagosiljao ih, izgovarao reči nade i utehe umornim majkama. S neiscrpnom nežnošću i blagošću susretao je svaki oblik ljudske patnje i jada. Radio je ne za sebe, već za druge. Bio je sluga svima. Njegovo jelo i piće bilo je da donese nadu i snagu svima sa kojima je dolazio u dodir. (GW, p. 188)

Predstavljanje istine i ljubavi i jednostavnosti od kuće do kuće u skladu je sa poukama koje je Hristos dao svojim učenicima, kada ih je poslao na prvo misionarsko putovanje. Pesmama hvale, poniznim, iskrenim molitvama može se doći do mnogih. Božanski radnik biće prisutan da uveri srca. "Ja sam s vama u sve dane", glasi Njegovo obećanje. Sa sigurnimsaznanjem da je takav Pomoćnik prisutan, možemo raditi s verom, nadom i hrabrošću. (T. 9, p. 34)

Potrebni su radnici koji će krenuti od kuće do kuće. Gospod zahteva ulaganje odlučnih napora na mestima na kojima ljudi ništa ne znaju o biblijskoj istini. Pevanje, molitve i

proučavanje Biblije potrebni su u domovima ljudi. Sada, upravo sada, je vreme da se poslušala nalog: "Učeći ih da drže sve što sam vam zapovedio." Oni koji rade ovaj posao moraju dobro da poznaju Pismo. "Pisano je" treba da bude njihovo oružje za odbranu. (CT, p. 540)

Moja braćo i sestre, posetite one koji žive blizu vas i težite da saosećanjem i dobrotom doprete do njihovih srca. Gledajte da radite tako da uklonite predrasude, a ne da ih stvarate. I ne zaboravite da će oni koji znaju istinu za ovo vreme, a ipak ograničavaju svoje napore samo na svoje crkve, odbijajući da rade za svoje neobraćene susede, biti pozvani da polože račun za neispunjene dužnosti. (T. 9, p. 34)

Na svom prvom misionom putovanju učenici je trebalo da pođu samo „izgubljenim ovcama doma Izrailjeva“. Da su sada propovedali Jevanđelje neznabošcima i Samarjanima, izgubili bi uticaj među Jevrejima. Izazivanjem farisejskih predrasuda upleli bi se u sukobe koji bi ih obeshrabrili na početku njihovog rada. Čak su i apostoli sporo shvatali da Jevanđelje treba da se odnese svim narodima. Sve dok sami nisu mogli da shvate ovu istinu, nisu bili spremni da rade za neznabošce. Da su Jevreji hteli da prime Jevanđelje, Gospod bi ih učinio svojim vesnicima za neznabošce. Stoga je trebalo da oni prvi čuju vest.

Na celom polju Hristovog rada, postojale su duše koje su se probudile i shvatile svoju potrebu – koje su bile gladne i žedne istine. Vreme je došlo da se ovim srcima prožetim čežnjom pošalju vesti o Njegovoj ljubavi. Učenici su trebalo da pođu svima ovima kao Njegovi predstavnici. Vesnici bi tako bili povedeni da gledaju na njih kao na učitelje naimenovane od Boga, tako da kad Spasitelj bude uzet od njih, ne bi ostali bez učitelja.

Na ovo prvo putovanje učenici treba da pođu samo tamo gde je Isus bio pre njih, a gde je stekao prijatelje. Njihovo pripremanje za put treba da bude najjednostavnije. Ništa ne sme da skrene njihove umove od njihovog velikog dela ili na bilo koji način izazove protivljenje i zatvori vrata budućem radu. Ne treba da prihvate odeću verskih učitelja, ni da upotrebe odeću kojom bi se njihova pojava razlikovala od skromnih seljaka. Ne treba da ulaze u sinagoge i pozivaju narod na javna bogoslužjenja; jer njihovi napori treba da budu usmereni radu od kuće do kuće! Ne treba da gube vreme na nepotrebno pozdravljanje ili da idu iz kuće u kuću radi zabave. Ali u svakom mestu treba da prihvate gostoprimstvo onih koji su bili dostojni, koji će ih srdačno primiti kao da prihvataju samoga Hrista. U domove treba da ulaze sa divnim pozdravom: „Mir kući ovoj.“ (Luka 10,5) Taj dom bio bi blagosloven njihovim molitvama, njihovim pesmama hvale i otvaranjem Svetih spisa u porodičnom krugu. (Čežnja vekova, str. 297, 298; izdanje 1998)

Posetite svoje susede kao prijatelj i upoznajte se sa njima... Oni koji se ne prihvate ovog posla, oni koji budu ravnodušno radili, ubrzo će izgubiti svoju prvu ljubav i počće da kritikuju i osuđuju svoju braću. (R&H, 13. 5. 1902)

Apostolovi napori nisu bili ograničeni na javne govore; bilo je mnogo onih do kojih se na taj način nije moglo doći. On je provodio mnogo vremena u radu od kuće do kuće, koristeći na taj način porodične veze domaćeg druga. Posećivao je bolesne i tužne, tešio napaćene i podizao potlačene. U svemu tome često je govorio i radio, veličajući Isusovo ime. Tako je on radio u slabosti, i u strahu i u mnogom drhtanju. On je drhtao da ne bi njegovo učenje otkrilo obeležje ljudskog, a ne božanskog. (AA, p. 250)

Idite kod svojih suseda redom i zbližite se s njima, dok se njihova srca ne zagreju vašim nesebičnim zanimanjem i ljubavlju. Saosećajte sa njima, molite se sa njima, gledajte kako će vam se pružiti prilika da im učinite dobro i ako možete, sakupite se vas nekoliko zajedno i otvarajte Božju reč njihovim potamnelim umovima. Neprestano strażite kao oni koji će morati

da podnesu izveštaj za duše ljudi i koji će najbolje morati da iskoriste prednosti koje im Bog daje da rade sa Njim u Njegovom vinogradu. Ne zanemaruje da govorite svojim susedima i činite dobro koliko god to možete, da biste po svaku cenu mogli da spasete nekoga. Potrebno je da težimo za duhom koji je prinudio apostola Pavla da pođe od kuće do kuće moleći sa suzama i učeći pokajanje prema Bogu i veru u našeg Gospoda Isusa Hrista. (R&H, 13. 3. 1888)

Gospod mi je pokazao delo koje treba obaviti u našim gradovima. Vernici u ovim gradovima treba u svom susedstvu da rade za Boga. Oni treba da rade tiho i u poniznosti, noseći sa sobom kuda god idu atmosferu Neba. (T. 9, p. 128)

Jedan jedini slušalac

Hristov rad u velikoj meri sastoji se od ličnih razgovora. On je verovao i poštovao i jednog jedinog slušaoca. Ta jedna duša vest koju je primila odnela bi hiljadama. (T. 6, p. 115)

Bio je malaksao i umoran; a ipak nije zanemario priliku da progovori ženi, koja je bila tuđinka, odvojena od Izrailja, živela u otvorenom grehu. (Čežnja vekova, str. 153; izdanje 1998)

Spasitelj nije čekao da se okupi mnoštvo. Svoje pouke često je otpočinjao za samo nekoliko okupljenih oko sebe, ali prolaznici, jedan po jedan, zastajali su da čuju dok veliki broj nije sa divljenjem i strahopoštovanjem slušao Božje reči preko Učitelja poslanog sa Neba. Radnik za Hrista ne treba da smatra da sa istom ozbiljnošću ne može da govori nekolicini slušalaca kao i većem skupu. Može biti da je tu prisutan samo jedan koji sluša vest, ali ko može reći koliko će dalekosežan biti njen uticaj? Čak i Njegovim učenicima izgledalo je nevažno da Spasitelj svoje vreme posveti Samarjanki. Međutim, On je ozbiljnije i rečitije razgovarao sa njom nego sa carevima, velikodostojnicima i prvosveštenicima. Pouke koje je dao ovoj ženi ponavljaju se do najudaljenijih krajeva Zemlje. (Čežnja vekova, str. 153; izdanje 1998)

Bliski lični kontakt

Potrebno je ličnim naporom prići blizu ljudima. Kada bi manje vremena bilo posvećeno držanju propovedi, a više vremena provedeno u ličnoj evanđeoskoj službi, videli bi se veći rezultati. (MH, p. 143)

Gospod želi da se Njegova reč milosti predoči svakoj duši. U velikoj meri ovo treba ostvariti ličnim radom. To je bio Hristov metod. (COL, p. 229)

Oni koji su bili najjači u zadobijanju duša, bili su ljudi i žene koji se nisu ponosili svojom sposobnošću, već koji su u poniznosti i veri težili da pomognu onima oko sebe. Isus je tako činio. On se zbližavao sa onima do kojih je želeo da dopre. (GW, p. 194)

Sa saučešćem koje je Hristos osećao, trebalo bi da se zbližimo sa ljudima, i to sa svakim ponaosob, i težimo da pobudimo njihovo zanimanje za vrednosti večnoga života. Možda će njihova srca biti tvrda kao utabana putanja i možda će napor da im se predstavi Spasitelj izgledati beskoristan; ali ako logika može da izneveri i argument bude neubedljiv, Hristova ljubav otkrivena u ličnoj evanđeoskoj službi, može da omekša kameno srce, tako da seme istine može da uhvati koren. (COL, p. 57)

Ličnim radom dođite do onih koji su oko vas. Upoznajte se sa njima. Propovedanje neće završiti posao koji treba obaviti. Anđeli Božji vas prate u domove onih koje posećujete. Ovaj posao nije moguće obaviti preko zastupnika. Novac posuđen ili dat ne može da ga ostvari.

Propovedi ga neće obaviti. Posećujući ljude, razgovarajući, saosećajući sa njima, zadobićete srca. Ovo je najviši misionarski posao koji možete da obavite. Da biste ga obavili, biće vam potrebna odlučna, istrajna vera, neumorno strpljenje i duboka ljubav prema dušama. (T. 9, p. 41)

Pozivanjem Jovana, Andrije, Simona, Filipa i Natanaila, otpočinja osnovanje Hrišćanske crkve. Jovan je svoja dva učenika uputio Hristu. Tom prilikom je jedan od njih, Andrija, našao svoga brata i pozvao ga Spasitelju. Tada je pozvan Filip, a on je otišao da traži Natanaila. Ovi primeri treba da nas pouče o značaju ličnih napora, o upućivanju neposrednih poziva našim rođacima, prijateljima i susedima. Postoje takvi koji celog života tvrde da poznaju Hrista, ali koji nikada nisu učinili nikakav lični napor da dovedu makar i jednu dušu Spasitelju. Oni sav posao prepuštaju propovedniku. On može biti dobro osposobljen za svoj poziv, ali ne može da učini ono što je Bog ostavio da urade vernici Crkve.

Postoje mnogi kojima je potrebna služba hrišćanskih srca punih ljubavi. Mnogi su propali, a mogli su biti spaseni, da su njihovi susedi, obični ljudi i žene, uložili lični napor za njih. Mnogi čekaju da budu lično oslovljeni. U svakoj porodici, susedstvu, gradu, tamo gde živimo, postoji posao koji treba da obavimo kao Hristovi misionari. Ako smo hrišćani, ovaj posao biće radost za nas. Čim se neko obrati u njemu se rađa želja da i druge upozna sa dragocenim prijateljem koga je našao u Isusu. Spasonosna i posvećujuća istina ne može biti zatvorena u njegovom srcu. (Čežnja vekova, str. 107)

Lični napor je jedan od najuspešnijih načina za prenošenje svetlosti drugima. U domaćem krugu, kraj ognjišta vašeg suseda, kraj bolesničke postelje, nenametljivo možete čitati Pismo i govoriti reč u prilog istini i Isusu. Na taj način možete da sejete dragoceno seme koje će nići i doneti rod. (T. 6, p. 428, 429)

So mora da se pomeša sa supstancom kojoj se dodaje; ona mora da proдре u nju da bi je sačuvala. Tako pomoću ličnog kontakta i druženja, spasonosna sila Jevanđelja dopire do ljudi. Oni se ne spasavaju u masama, već pojedinačno. Lični uticaj je sila. Mi se moramo zbližiti sa onima kojima želimo da budemo od koristi. (TMB, p. 59)

U svakoj duši Isus je video onoga kome mora biti upućen poziv za Njegovo carstvo. On je dopirao do srca ljudi odlazeći među njih kao neko ko im želi dobro. On ih je tražio po ulicama, u domovima, u čamcima, u sinagogi, na obalama jezera i na svadbenoj svečanosti. On ih je sretao na njihovim svakodnevnim zanimanjima i pokazao je zanimanje za njihove svetovne poslove. On je svoje pouke donosio u dom, izlažući porodice u njihovim vlastitim domovima uticaju njegovog božanskog prisustva. Njegovo snažno lično saosećanje pomoglo Mu je da zadobije srca. (Čežnja vekova, str. 117; izdanje 1998)

Jedino Hristova metoda doneće pravi uspeh u dopiranju do ljudi. Spasitelj se mešao s ljudima kao Onaj koji im želi dobro. On je pokazivao svoje saosećanje prema njima, služio je njihovim potrebama i zadobijao njihovo poverenje. Onda ih je pozvao: „Hajdete za mnom.“ (MH, p. 143)

Mi treba da radimo kao što je Hristos radio. Gde god je bio, u sinagogi, kraj puta, u čamcu malo odgurnutom od obale, na gozbi kod fariseja ili za stolom carinika, On je ljudima govorio o stvarima koje su se odnosile na onaj drugi život. Stvari iz prirode, događaje iz svakodnevnog života, On je povezivao rečima istine. Srca njegovih slušalaca bila su privučena Njemu; jer je izlečio njihove bolesne, utešio njihove tužne, uzeo njihovu decu u svoje naručje i blagoslovio ih. Kada je otvarao usta da govori, njihova pažnja bila je uprta u njega i svaka reč je za neku dušu značila miomiris života na život.

Tako bi trebalo da bude i sa nama. Ma gde da se nalazimo, treba da tražimo priliku da govorimo drugima o Spasitelju. Kada bismo sledili Hristov primer činjenja dobra, srca bi se otvarala Njemu. Ne naglo, već sa osećanjem mere dobijenom od božanske ljubavi, možemo im pričati o Onome koji je zastavnik između deset tisuća i onome koji je sav ljubak. Ovo je najuzvišeniji posao u kome možemo zaposliti svoj dar govora. Nama je dato da predstavimo Hrista kao Spasitelja koji prašta greh. (COL, p. 338, 339)

Njegovo prisustvo unosilo je čistiju atmosferu u dom, a Njegov život bio je kao kvasac koji deluje u elementima društva. Bezazlen i neukaljan, On je hodao među neljubaznima, grubima, neučtivima; među nepravednim carinicima, nemarnim rasipnicima, otpalim Samarjanima, paganskim vojnicima, grubim seljacima i mešovitim mnoštvom. Govorio je reč saučešća ovde i reč onde, kada bi video ljude umorne, a ipak prisiljene da nose teške terete. On im je pomagao da nose svoje terete i ponavljao im lekcije koje je naučio iz prirode, lekcije o Božjoj ljubavi, ljubaznosti i dobroti.

On je učio sve da sebe smatraju obdarenima dragocenim talantima, koji bi im kada bi se pravilno upotrebili, osigurali večna bogatstva. On je iz života iskorenio svu taštinu i svojim vlastitim primerom učio da je svaki trenutak povezan sa večnim posledicama; da vreme treba čuvati kao blago i da ga treba koristiti za svete ciljeve. On nije prošao ni pored jednog ljudskog bića kao bezvrednog, već je težio da primeni spasonosni lek kod svake duše. Ma u kakvom društvu da se našao, On je iznosio lekciju koja je odgovarala vremenu i okolnostima. On je težio da nadahne nadom one koji su bili najgrublji i koji su najmanje obećavali, uveravajući ih da mogu postati besprekorni i bezazleni i da mogu steći takav karakter koji će pokazati da su deca Božja. Često je sretao one koji su se prepustili sotoninoj kontroli i koji nisu imali snage da se oslobode iz njegove zamke. Takvima, obeshrabrenima, bolesnima, koji su pali kad su bili kušani, Isus je govorio reči najnežnijeg sažaljenja, reči koje su bile potrebne i koje su mogle biti shvaćene. Sretao je i druge koji su se borili prsa u prsa sa neprijateljem duša. Ove je hrabrio da istraju, uveravajući ih da će pobediti; jer su Božji anđeli na njihovoj strani i daće im pobedu. (Čežnja vekova, str. 65; izdanje 1998)

Kombinacija Duhovno, lično i oživljavanje

Ako su crkve ponovo oživele, to je zato što neki pojedinac ozbiljno teži za Božjim blagoslovom. On je gladan i žedan Boga i u veri traži i prima kako traži. On ide na rad ozbiljno, osećajući svoju veliku zavisnost od Gospoda i probuđene duše teže za sličnim blagoslovom i osveženjem rada na srcima ljudi. Obiman posao neće biti zanemaren. Veći planovi biće napravljeni u pravo vreme; ali lični napor i zanimanje za tvoje prijatelje i susede doneće mnogo više nego što se može proceniti. Zbog nedostatka ove vrste rada ginu duše za koje je Hristos umro.

Jedna duša ima beskrajnu vrednost; jer Golgota govori o njenoj vrednosti. Jedna duša, zadobijena za istinu, biće oruđe u zadobijanju drugih i onda će se videti sve veći rezultat blagoslova i spasenja. Vaš rad može da ostvari više stvarnog dobra nego veliki javni skupovi, lišeni ličnog napora. Ako se sa Božjim blagoslovom oboje ujedine, može se obaviti savršeni i potpuniji posao; ali ako možemo da uradimo makar samo jedan deo, neka to bude lični rad otvaranja Pisma u domovima, upućivanje ličnih poziva, prijateljski razgovor sa članovima porodice, ne o stvarima koje su manje važne, već o velikim temama otkupljenja. Neka uvide da je vaše srce opterećeno spasenjem duša. (R&H, 13. 3. 1888)

Idite ljudima

Ne treba da čekamo da duše dođu k nama; moramo ih potražiti tamo gde se one nalaze. Kada sa propovedaonice propoveda Reč, to je tek početak posla. Jevanđelje neće stići do mnogih, ukoliko im se ne odnese. (COL, p. 229)

Izvršenje Jevanđelja je velika misionarska povelja Hristovog carstva. Učenici je trebalo da ozbiljno rade za duše upućujući svima poziv milosti. Nije trebalo da čekaju da ljudi dolaze k njima; trebalo je da oni sa svojom porukom pođu ljudima. (AA, p. 28)

Pozivajte u svoj dom na proučavanje Biblije

Pozovite svoje susede u svoj dom i čitajte sa njima iz dragocene Biblije i iz knjiga koje objašnjavaju njene istine. Pozovite ih da se u pesmi i molitvi udruže sa vama. Na tim malim sastancima sam Hristos, kao što je obećao, biće prisutan i srca će biti taknuta Njegovom milošću. (MH, p. 152, 153)

Dok je bio u Efesu, Apolo je počeo slobodno da propoveda po zbornicama. Među onima koji su ga slušali bili su Akila i Priskila, koji su ga, primetivši da još nije primio potpuno videlo Jevanđelja, primili k sebi i još bolje mu pokazali put Gospodnji. Zahvaljujući njihovom poučavanju stekao je bolje razumevanje Pisma i postao jedan od najsposobnijih pobornika hrišćanske vere. (AA, p. 270)

Budite društveni

Svima koji rade sa Hristom ja bih rekla: Gde god možete da posetite ljude u njihovim domovima, dobro iskoristite tu priliku. Uzmite svoju Bibliju i otvarajte pred njima njene velike istine. Vaš uspeh neće toliko zavisiti od vašeg znanja i dostignuća, koliko od vaše sposobnosti da nađete put do srca. Ako ste društveni i ako umete da se zbližite s ljudima, moći ćete da skrenete tok njihovih misli bolje nego najveštijim govorom. Predstavljanje Hrista u porodici, kraj ognjišta, u malim skupovima u privatnim kućama, često je uspešnije u zadobijanju duša sa Isusom, nego propovedi održane na otvorenom prostoru, pred masom koja se tiska, ili u dvoranama i crkvama. (GW, p. 193)

Hristov primer u pokazivanju sa interesima čovečanstva treba da slede svi oni koji propovedaju Njegovu Reč i svi oni koji su primili Jevanđelje Njegove milosti. Mi ne treba da se odrekemo društvenih veza. Ne treba da se izolujemo od drugih. Da bismo doprli do svih slojeva, moramo se s njima sresti tamo gde se oni nalaze. Retko će oni potražiti nas svojevolejno. Srca ljudi ne moraju biti tadnuta božanskom istinom samo sa propovedaonice. Postoji i drugo polje rada, skromnije, može biti, ali od koga se isto toliko može očekivati. Ono se nalazi u domu običnih, u raskošnim kućama velikih ljudi; za gostoprимljivim stolom i na skupovima za bezazleno društveno uživanje. (Čežnja vekova, str. 117. 118)

Hristos nije bio isključiv a naročito je uvredio fariseje što se u ovom pogledu udaljio od njihovih strogih pravila. On je zatekao područje religije ograđeno visokim zidovima izolovanosti, kao nešto suviše sveto za svakodnevni život. On je srušio ove zidove odvajanja. U svojim kontaktima s ljudima On nije posavljao pitanje: Šta je vaš kredo? Kojoj crkvi pripadate? On je pružao pomoć svima kojima je pomoć bila potrebna. Umesto da se odvoji u nekoj ćeliji

za pustinjake da bi pokazao svoj nebeski karakter, On je ozbiljno radio za čovečanstvo. On je stalno ponavljao da se biblijska religija ne sastoji u mučenju tela. On je učio da čista i neukaljana religija nije predviđena samo za određeno vreme i posebne prilike. U svako doba i na svakom mestu ispoljavao je zanimanje za ljude sa puno ljubavi i širio oko sebe svetlost radosne pobožnosti. (Čežnja vekova, str. 60. 61; izdanje 1998)

Uprkos njihovim predrasudama, prihvatio je gostoprimstvo onog prezrenog naroda. Spavao je pod njihovim krovovima, jeo je sa njima za njihovim stolovima služio se hranom koju su pripremale i služile njihove ruke, učio je na njihovim ulicama i postupao sa njima sa velikom ljubaznošću i dobrotom. (Čežnja vekova, str. 151; izdanje 1998)

Pokažite saosećajnost

Oni koji biju tešku životnu bitku mogu da se osveže i ojačaju malim pažnjama koje ništa ne koštaju. Ljubazne reči jednostavno izgovorene, male pažnje jednostavno poklonjene, oteraće oblake iskušanja i sumnje koje je i Hristos osećao, pokazano u jednostavnosti, ima moć da otvori vrata srca kome je potreban jednostavan, nežan dodir Hristovog Duha. (T. 9, p. 30)

Do hiljada srca može se doći na najjednostavniji, skroman način. Najiteligentniji, oni koji se smatraju i hvale kao najobdareniji ljudi i žene sveta, često se osveže jednostavnim rečima koje teku iz srca nekoga ko voli Boga i ko može govoriti o toj ljubavi tako prirodno kao što svetovan čovek govori o stvarima o kojima razmišlja i kojima se hrani njegov um. Reči dobro pripremljene i proučene često imaju malo uticaja. Ali prave, čestite reči sina ili kćeri Božje, izgovorene u prirodnoj jednostavnosti, otvoriće vrata srca koja su bila dugo zatvorena. (T. 6, p. 115)

Navedite lično iskustvo

Oni koji su prihvatili Hrista pričaće svoje iskustvo, kako ih je Sveti Duh vodio korak po korak, pričaće kako su bili gladni i žedni znanja o Bogu i Isusu Hristu koga je On poslao, pričaće o rezultatu svoga istraživanja Pisma, svojim molitvama, o patnjama svoje duše i Hristovim rečima koje su im bile upućene: "Gresi su ti oprošteni." Neprirodno je za bilo koga da sve ovo drži u tajnosti i oni koji su ispunjeni Hristovom ljubavi neće tako činiti. U srazmeri sa tim koliko ih je Bog učinio čuvarima svete istine, biće njihova želja da drugi prime isti blagoslov. I dok budu objavljivali bogate riznice Božje milosti, njima će se davati sve više i više Hristove milosti. (COL, p. 125)

Probudite svu duhovnu snagu za akciju. Govorite onima koje posećujete da je kraj svih stvari blizu. Gospod Isus Hristos otvoriće vrata njihovih srca i učiniti trajan utisak na njihov um. Težite da probudite ljude i žene iz njihove duhovne neosetljivosti. Opišite im blagoslov koji dolazi na vas dok sedite kraj Isusovih nogu i učite dragocene pouke iz Njegove Reči. Pričajte im o radosti i sreći koja postoji u hrišćanskom životu. Vaše tople, vatrene reči ubudiće ih da ste našli mnogoceno zrno bisera. Neka vaše vedre, ohrabrujuće reči pokažu da ste sigurno našli bolji put. To je pravi misionarski posao i dok on bude obavljan, mnogi će se produbiti kao iz sna. (T. 9, p. 38)

One koje Bog zaposli kao svoja oruđa mogu neki smatrati nedelotvornim; ali ako mogu da se mole, ako u jednostavnosti mogu da govore istinu zato što je vole, oni mogu doći do ljudi, zahvaljujući sili Svetoga Duha. Dok jednostavno predstavljaju istinu, čitajući iz Reči ili sećajući

se događaja iz svoga iskustva.

Sveti Duh čini utisak na um i karakter. Volja se potčinjava Božjoj volji; istina koja do tada nije bila shvaćena sa živim ubeđenjem dolazi u srce i postaje duhovna stvarnost. (T. 6, p. 444)

Duhovne ilustracije

Poruke milosti učinio je raznovrsnim da bi odgovarale Njegovim slušaocima. Znao je „progovoriti zgodnu reč umornom“ (Isaija 50,4); jer je milost tekla sa Njegovih usana, mogao je na najprivlačniji način preneti ljudima blaga istine. Imao je takta u suočavanju s umovima punim predrasuda, iznenađujući ih slikovitim prikazima koji su privlačili njihovu pažnju. Pomoću mašte dopirao je do srca. Njegovi slikoviti prikazi bili su uzeti iz svakodnevnog života, pa iako jednostavni, imali su čudesnu dubinu značenja. Ptice u vazduhu, ljljani u polju, seme, pastir i ovce – ovim pojmovima Hristos je slikovito prikazao večne istine; i svaki put posle toga, kada su Njegovi slušaoci imali prilike da vide ove pojave u prirodi, sećali su se Njegovih reči. Hristova slikovita prikazivanja stalno su ponavljala Njegove pouke. (Čežnja vekova, str. 204; izdanje 1998)

Apostoli su se trudili da ovim idolopoklonicima prenesu znanje o Bogu Tvorcu i njegovom Sinu, Spasitelju ljudskog roda. Najpre bi im usmerili pažnju na divna Božja dela - Sunce, Mesec i zvezde, skladan red ponavljanja godišnjih doba, moćne, snegom pokrivene planine, blagorodna drveta i druga razna čuda prirode koja su otkrivala veštinu izvan ljudskog shvatanja. Preko ovih dela Svemoćnog, apostoli su vodili umove neznabožaca u razmišljanju o velikom Vladaru svemira. (AA, p. 180)

Praktične osnove

Pavle je bio rečit govornik. Pre svoga obraćenja često je težio da ostavi utisak na svoje slušaoce koristeći govorničke veštine. Ali sada je sve to stavio na stranu. Umesto da se prepusti pesničkim opisima i maštovitim prikazima, koji bi možda godili osećanjima i zadovoljili maštu, ali koji ne bi dotakli svakodnevno iskustvo, Pavle je težio da korišćenjem jednostavnog jezika predoči srcima istine koje su od životnog značaja. Maštoviti prikazi istine mogu da prouzrokuju ekstazu osećanja; ali istine često, predstavljene na ovaj način, ne donose hranu koja je potrebna da vernik ojača i da se okrepi za životne borbe. Trenutne potrebe, sadašnja iskušenja duša koje se bore, moraju se zadovoljiti zdravim, praktičnim poučavanjem osnovnim hrišćanskim principima. (AA, p. 251, 252)

Afirmativna istina

Često će se, kad želite da predstavite istinu, podići protivljenje; ako protivljenje dočekujete argumentom, samo ćete ga povećati, a to ne smete dopustiti. Držite se afirmativnog. Božji anđeli vas posmatraju i oni znaju kako da naprave utisak na one čije protivljenje ne želite da dočekate argumentom. Ne zadržavajte se na negativnim pitanjima koja se javljaju, već u svom umu prikupite afirmativne istine i zadržite ih tu uz veoma ozbiljne molitve i uz posvećenje srca. (T. 9, . 247, 248)

Predstavnici u prometnim mestima na glavnim putevima

Oni koji su odgovarajući na poziv vremena stupili u službu Gospodara Radnika, neka dobro prouče Njegove metode rada. U toku svoje zemaljske službe Spasitelj je koristio prilike koje su Mu pružale kraj glavnih puteva kojima se tada putovalo. U Kapernaumu Isus je povremeno boravio u Kapernaumu pre nego što bi odlazio ili dolazio s putovanja i tako se proćuo kao njihov grad. Ovaj grad je baš odgovarao da bude centar Spasiteljevog rada. Budući da je bio na glavnom putu od Damaska prema Jerusalimu i Egiptu i Sredozemnom moru, on je bio prometno mesto. Ljudi iz mnogih zemalja prolazili su kroz grad ili su se zadržavali da bi se odmorili na svojim putovanjima u jednom ili drugom pravcu. Tu je Isus mogao da sretne sve narode i sve staleže, bogate i velike, kao i siromašne i ponizne; tako je trebalo da Njegove pouke budu prenošene u druge zemlje i mnoge domove. Istraživanje proroćanstava bi tako bilo podstaknuto; pažnja bi bila usmerena Spasitelju i Njegova misija bi bila predstavljena svetu. (T. 9, p. 121)

U poznatim zdravstvenim odmaralištima i turistićkim centrima, prepunih hiljadama onih koji traže zdravlje i zadovoljstvo, treba da budu smešteni propovednici i kolporteri sposobni da privuku pažnju mnoštva. Neka ovi radnici traže priliku da predstave poruku za ovo vreme i neka drže javne sastanke kad god za to imaju mogućnosti. Neka budu brzi da ugrabe prilike i govore ljudima. Praćeni silom Svetoga Duha, neka doćekaju ljude sa porukom Jovana Krstitelja: „Pokajte se, jer se približi carstvo nebesko.“ (Matej 3,2) Božja reć treba da bude predstavljena jasno i silno, da bi oni koji imaju uši da ćuju mogli ćuti istinu. Na taj naćin će Jevandelje sadašnje istine biti postavljeno na put onih koji ga ne poznaju i prihvaćiće ga ne mali broj i odneti u svoje domove u svim krajevima sveta. (T. 9, p. 122)

Služba isceljenja i Hristove oćigledne pouke su naroćito pogodni za korišćenje u turistićkim centrima i trebalo bi ućiniti sve moguće da se primerci ovih dela nađu u rukama onih koji su u dokolici i koji vole da ćitaju. (T. 9, p. 85)

Treba organizovati restorane zdrave hrane i prostorije za lećenje. Naši napori u ovom podrućju treba da ukljućuju primorska odmarališta. Kao što je glas Jovana Krstitelja rekao u pustinji: „Pripremite put Gospodnji,“ tako se glas Božjih glasnika mora ćuti u velikim turistićkim i primorskim odmaralištima. (T. 7, p. 55, 56)

Poslati dva i dva

Pozvavši dvanaestoricu k sebi, Isus im je naložio da dvojica po dvojica idu u gradove i sela. Niko nije bio poslat sam, već je brat bio udružen sa bratom, prijatelj sa prijateljem. Tako su mogli da pomažu i hrabre jedan drugoga, da se savetuju i mole zajedno, da snaga jednoga nadoknađuje slabost drugoga. Na isti naćin je On kasnije poslao i sedamdeseticu. Spasiteljeva namera je bila da vesnici evandelja budu udruženi na ovaj naćin. U naše vreme evandeoski rad bio bi mnogo uspešnji da se ovaj primer doslednije sprovodio. (Ćežnja vekova, str. 296; izdanje1998)

Medicinsko-evandeoski obilasci

Iz uputstva koja mi je Gospod s vremena na vreme davao, znam da treba da postoje radnici koji će vršiti medicinsko-evandeoske posete gradova i sela. Oni koji budu radili ovaj posao

prikupiće bogatu žetvu duša, kako iz viših tako i iz nižih slojeva društva. Put za ovaj posao biće najbolje pripremljen naporima vernih kolportera. (T. 9, p. 172)

Evandeosko-medicinski misionari

Sada su potrebni radnici, evandeosko-medicinski misionari. Za pripreme se ne smeju potrošiti godine. Vrata koja su sada otvorena za istinu uskoro će biti zatvorena. Odnosite vest sada. Ne čekajte dozvoljavajući neprijatelju da zauzme polja koja sada slobodna stoje pred vama. Neka male grupe krenu da obave posao koji je Hristos odredio svojim učenicima. Neka rade kao evanđelisti rasturajući naše publikacije i govoreći o istini onima koje sreću. Neka se mole za bolesne služeći njihovim potrebama, ne veštačkim, već prirodnim lekovima, učeći ih kako da povrate zdravlje i izbegnu bolest. (T. 9, p. 172)

Moja braćo i sestre, predajte sebe Gospodu za službu. Neka nijedna prilika ne prođe nieiskorišćena. Posećujte bolesne i napaćene i pokažite ljubaznu zainteresovanost za njih. Ako je moguće, učinite sve da bi im bilo bolje. Zahvaljujući ovim sredstvima moći ćete da dođete do njihovih srca i kažete im za Hrista. Tek će večnost otkriti koliko dalekosežan može da bude ovakav posao. I druge prilike da budu korisni otvoriće se onima koji su spremni da izvrše dužnost koja im najviše odgovara. (T. 9, p. 36)

Priprema za rad

Postoji mnogo siromašnih porodica za koje se može obaviti najbolji misionarski posao tako što će im se pomoći da se zadrže na nekom komadu zemlje i pouče kako da se od njega izdržavaju. Potreba za takvom pomoći i poučavanjem ne postoji samo u gradovima. Čak i na selu, koje pruža mnoštvo mogućnosti za bolji život, mnogi siromašni su u velikoj bedi. Čitave opštine lišene su vaspitnog delovanja na unapređenju rada i higijene. Porodice žive u straćarama, sa oskudnim nameštajem i odećom, bez alata, bez knjiga, lišene udobnosti i pritisnute pogrešnim navikama. Ovi ljudi moraju biti vaspitani od same osnove. Oni su živeli životom nesposobnosti, lenosti i pokvarenosti i zato je potrebno da budu naučeni kako da ispreve navike. (MH, p. 192)

Treba osnovati različita preduzeća, tako da siromašne porodice mogu da nađu zaposlenje. Stolari, kovači i svi koji znaju bilo kakav koristan posao, treba da se osećaju odgovornim da nauče i pomognu neukima i nezaposlenima. (MH, p. 194)

Hrišćani koji se bave poljoprivredom mogu da obave pravi misionarski posao, pomažući siromašnima da nađu dom na imanju, učeći ih kako da obrađuju zemlju i učine je rodnom. Učite ih kako da koriste poljoprivredna sredstva, kako da gaje različite useve, kako da zasade i neguju voćnjake. (MH, p. 193)

U misionarskom radu za siromašne postoji široko polje službe za sve ljude. Vešta kuvarica, pazikuća, krojačica, negovateljica – pomoć svih njih je potrebna. Neka članovi siromašnog domaćinstva budu poučeni kako da kuvaju, kako da sašiju i zakrpe svoju odeću, kako da neguju bolesne, kako da uspešno doprinose svome domu. Neka dečaci i devojčice budu dobro naučeni nekom korisnom zanatu ili zanimanju. (MH, p. 194)

Pozivajte na evanđeoske sastanke

Ima mnogo poslova koji se mogu raditi samo ako neko ima želju da radi. Ima mnogo onih koji neće otići u crkvu da čuju istinu koja se propoveda. Ličnim naporima u jednostavnosti i mudrosti oni mogu biti ubeđeni da svoj korak upute prema Božjoj kući. Njihov um biće osvedočen kad čuju predavanje o sadašnjoj istini. Ako vaši ozbiljni poziv budu odbijeni, nemojte se obeshrabriti. Budite istrajni sve dok uspeh ne kruniše vaše napore. (R&H, 10. 6. 1880)

Okupite ih u subotnoj školi

Drugi posao u kome svi mogu da učestvuju je okupljanje dece i omladine u subotnoj školi. Mladi na ovaj način mogu uspešno da rade za svog dragog Spasitelja. Oni mogu da utiču na sudbinu duša. Oni mogu da obave posao za Crkvu i svet čija se veličina neće saznati sve do dana poslednjeg polaganja računa, kada će dobrima i vernima biti rečeno - Dobro je urađeno. (R&H, 10. 6. 1880)

Perom i živom rečju

Perom i živom rečju objavljujte da Isus živi i posreduje za nas. Udružite se sa velikim Glavnim Radnikom, sledite Iskupitelja na Njegovom hodočasničkom putu ljubavi na Zemlji, koji je uvek bio spreman na samoodricanje. (R&H, 24. 1. 1893)

Neki će raditi ovako, a neki onako, kako ih Gospod bude pozvao i vodio. Ali svi oni zajedno treba da se trude, težeći da delo učine savršenom celinom. Perom i živom rečju oni treba da rade za Njega. (T. 9, p. 26)

Hristos raspeti - govorite o tome, spominjite u molitvi, pevajte o tome, i to će slomiti i osvojiti srca. (T. 6, p. 67)

Pero je sila u rukama ljudi koji osećaju da istina gori na oltaru njihovih srca i koji imaju razumnu revnost za Boga uravnoteženu zdravim rasuđivanjem. Pero, umočeno u izvor čiste istine, može da pošalje zrake svetlosti u tamne krajeve od kojih će se zraci ponovo odbiti, dodajući novu silu i dajući joj veće videlo koje treba da svetli na sve strane. (LS, p. 214)

Naši propovednici sve svoje snage ne treba da ulažu u držanje propovedi i da se njihov rad završi na tome. Oni treba da poučavaju vernike kako da pokrenu i uspešno nastave ovu granu dela (Dopisna biblijska škola), koja je našem društvu za traktate i misionarstvo kao točak u točku. Kretanje ovog unutrašnjeg točka čini da onaj spoljni točak bude upotrebljen u zdravoj, snažnoj akciji. Kad ovaj unutrašnji točak prekine svoj rad, posledica će se videti u životu i aktivnosti u društvu za traktate i misionarstvo. (R&H, 10. 6. 1880)

Nemojte da se umorite od vrednog misionorskog rada. To je posao u kome svi možete uspešno da se angažujete, samo ako želite da se povežete s Bogom. Pre nego što počnete da pišete pisma sa upitnicima u molitvi uvek podignite svoje srce Bogu da biste postali uspešni u prikupljanju divljih loza koje bi mogle da se nakaleme na pravi čokot i donesu rod i slavu Bogu. Svi koji poniznog srca učestvuju u ovom poslu, neprestano će se obrazovati kao radnici u Gospodnjem vinogradu. (R&H, 10. 6. 1880)

MEDICINSKO-MISIONARSKI RAD

Posao prvorazrednog značaja

U toku svoje službe Isus je više vremena posvećivao lečenju bolesnih nego propovedanju. (MH, p. 19) Pravom reformatoru medicinsko-misionarski rad otvoriće mnoga vrata. (T. 7, p. 62)

Iskren medicinski misionarski posao je Jevanđelje u praksi. (T. 8, p. 168)

Medicinsko-misionarski rad je pionirski evanđeoski posao. U službi reči i u medicinsko-misionarskom radu Jevanđelje treba da se propoveda i sprovodi u život. (MH, p. 144)

Spasitelj sveta posvećivao je više vremena i truda isceljivanju bolesnih od njihovih bolesti nego propovedanju. Njegov poslednji nalog apostolima, Njegovim predstavnicima na Zemlji, bio je da polaganjem ruku leče bolesne. Kada Gospod dođe, On će pohvaliti one koji su posećivali bolesne i olakšavali teret napaćenima. (T. 4, p. 225)

Prema Njegovom planu medicinsko-misionarski rad pripremiće put za predstavljanje spasonosne istine za ovo vreme - objavljivanje treće anđeoske vesti. Ako se deluje u skladu sa ovim planom, vest neće biti bačena u zasenak niti će njen napredak biti sprečen. (T. 6, p. 293)

Najpre zadovoljite svetovne potrebe siromašnih i olakšajte njihove fizičke nedostatke i patnje i tada ćete naći otvoren put do srca u koje ćete moći da posejete dobro seme vrline i religije. (T. 4, p. 227)

Ništa neće dati veću duhovnu snagu i dublje i ozbiljnije osećanje kao posećivanje i evanđeoska služba bolesnima i utučenima, pomaganje da vide svetlost i vežu svoju veru za Isusa. (T. 4, p. 75, 76)

Božanski primer

Hristos, veliki medicinski misionar, je naš Primer... On je isceljivao bolesne i propovedao Jevanđelje. U Njegovoj službi lečenje i učenje bili su usko povezani jedno s drugim. Ni danas to dvoje ne treba odvajati. (T. 9, p. 170, 171)

Hristove sluge treba da slede Njegov primer. Dok je išao od mesta do mesta, On je tešio napaćene i lečio bolesne. Zatim je pred njih iznosio velike istine o svome carstvu. To je posao njegovih sledbenika. (COL, p. 233, 234)

Hristov primer treba da slede oni koji tvrde da su Njegova deca. Olakšajte fizičke terete svojim bližnjima i njihova zahvalnost srušiće prepreke i omogućiti vam da doprete do njihovih srca. Razmotrite ozbiljno ovu mogućnost. (T. 9, p. 127)

Medicinski misionari u duhu, reči i karakteru naročito treba da pokažu da slede Hrista koji je božanski uzor u medicinsko-misionarskim naporima. (T. 7, p. 127)

Zajedno sa evanđeoskom službom

Jevanđelje i medicinsko-misionarski rad treba zajedno da napreduju. Jevanđelje treba da bude povezano sa načelima zdravstvene reforme. Hrišćanstvo treba uneti u praktičan život. Treba obaviti ozbiljan, temeljit reformatorski posao... Mi treba da predstavimo načela

zdravstvene reforme ljudima, čineći sve što je u našoj moći da uverimo ljude i žene u njihovu neophodnost i u to da ih sprovede u život. (T. 6, p. 379)

Božanski plan je da radimo kao što su učenici radili. Fizičko lečenje povezano je sa evanđeoskim nalogom. U delu Jevanđelja učenje i lečenje nikada ne treba da budu razdvojeni. (MH, p. 141)

Medicinsko-misionarski rad i služba Jevanđelja su kanali kroz koje Bog želi da izlije određeni deo svoje dobrote. Oni treba da budu kao reka života koja napaja Njegovu Crkvu. (BE, 12.8.1901)

Neka naši propovednici, koji su stekli iskustvo u propovedanju Reči, nauče kako da pružaju jednostavnu zdravstvenu pomoć i neka onda mudro rade kao medicinsko-misionarski evanđelisti. (T. 9, p. 172)

Kada ide od mesta do mesta, anketar će naći mnoge bolesnike. On treba da poseduje praktično znanje o uzrocima bolesti i treba da zna kako da pruži jednostavnu zdravstvenu pomoć, da bi mogao da donese olakšanje onima koji pate. I više od toga, on treba da se moli u veri i jednostavnosti za bolesne, upućujući ih na velikog Lekara. Kad tako ide i radi sa Bogom, službeni anđeli su pored njega, omogućavajući mu pristup srcima. Kakvo široko polje za misionarski napor leži pred vernim, požrtvovanim anketarom; kakav će blagoslov primiti, dok marljivo obavlja ovaj posao! (SW, 20.11.1902)

Svaki evanđeoski radnik treba da zna da je poučavanje načelima zdravog načina života deo posla koji im je naložen. Postoji velika potreba za ovim poslom i svet je otvoren za njega. (MH, p. 147)

Desna ruka vesti

Neprestano sam poučavana da medicinsko-misionarski rad treba da ima isti odnos sa delom treće anđeoske vesti kao ruka i šaka sa telom. Pod upravom božanske Glave, oni treba da rade zajedno na pripremanju puta za Hristov dolazak. Desna ruka tela istine treba da bude stalno aktivna, stalno na delu i Bog će je ojačati. Ali od nje ne treba načiniti telo. Isto tako telo ne treba da kaže ruci: „Nisi mi potrebna.“ Ruka je potrebna telu da bi obavljala aktivni, obavezni posao. Oboje imaju svoj određeni posao i svako od njih trpeće veliki gubitak, ako jedno od drugog nezavisno rade. (T. 6, p. 288)

Treba obavljati medicinsko-misionarski posao... On za Božje delo treba da bude ono što je ruka za telo. (T. 8, p. 160)

Božanska saradnja

Hristos oseća jad svakog nevoljnika. Hristos oseća prokletstvo, kada zli duhovi razdiru neko ljudsko telo. On oseća samrtne muke, kada groznica iscrpljuje životnu snagu. On je i danas, kao kada je bio lično na Zemlji, isto tako spreman da isceli bolesnog. Hristove sluge su njegovi predstavnici, kanali za Njegovo delo. On želi da preko njih upotrebi svoju isceljujuću silu. (Čežnja vekova, str. 712; izdanje 1998)

Božji je plan da bolesni, nesrećni i opsednuti zlim duhovima čuju Njegov glas preko Njegovih slugu. Preko svojih ljudskih oruđa, On želi da bude Tešitelj kakvog svet ne poznaje. (MH, p. 106)

Hristos saraduje sa onima koji se angažuju u medicinsko-misionarskom poslu. (T. 7, p. 51)

Gospod je radio preko njih. Svuda gde god su stigli, bolesni su se isceljivali i siromašnima se propovedalo Jevanđelje. (AA, p.106)

Hristos nije više na ovom svetu lično prisutan, da prolazi kroz naše gradove i sela lečeći bolesne; ali On nam je naložio da produžimo da radimo medicinsko-misionarski posao koji je započeo. (T. 9, p. 168)

Posao svake crkve

Postoji vest o zdravstvenoj reformi koju treba odneti u svakoj crkvi. (T. 6, p. 370)

Medicinsko-misionarski rad treba da bude deo rada svake crkve u našoj zemlji. (T. 6, p. 370)

Došlo je vreme da se svaki vernik lati medicinsko-misionarskog posla. (T. 7, p. 62)

Delo zdravstvene reforme je Gospodnje sredstvo za smanjenje patnje u našem svetu i čišćenje Njegove Crkve. Poučavajte narod da može da radi kao Božja ruka pomoćnica, saradujući sa Gospodarom, Radnikom, u obavljanju fizičkog i duhovnog zdravlja. Ovo delo nosi potpis Neba i otvaraće vrata da bi ušle druge dragocene istine. Postoje radna mesta za sve koji će se razumno prihvatiti ovog posla. (T. 9, p.112. 113)

Pred nama su burna vremena, i zato ne treba da izgovorimo nijednu reč neverovanja ili obeshrabrenja. Setimo se da nosimo vest isceljenja svetu punom grešnih i bolesnih duša. (ST, B, 8, p. 24)

Ovo delo, ako je vođeno kako treba, spasiće mnoge jadne grešnike koje su crkve zanemarivale. Mnogi koji nisu naše vere čeznu za onom pomoći koju su hrišćani po svojoj dužnosti obavezni da pruže. Kada bi pripadnici Božjeg naroda pokazali pravo zanimanje za svoje suse, do mnogih bi stigli naročitim istinama za ovo vreme. Ništa neće, niti će ikada moći, da da karakter delu kao pružanje pomoći ljudima upravo tamo gde se nalaze. Hiljade bi se danas radovalo vesti, kada bi oni koji tvrde da ljube Boga i drže Njegove zapovesti radili kao što je Hristos radio. Kada medicinsko-misionarski posao tako zadobija ljude i žene za spasonosno poznavanje Hrista i Njegove istine, novac i ozbiljan rad mogu se sigurno ulagati u njega; jer je to posao koji će trajati. (T. 6, p. 280)

Neka naš narod pokaže da je živo zainteresovan za medicinsko-misionarski rad. Neka se pripreme da bude koristan, proučavajući knjige koje su napisane da bismo se poučili u ovim stvarima. Ove knjige zaslužuju mnogo više pažnje i poštovanja nego što im se to ukazuje. Mnogo, od onoga, što je korisno da svi shvate, napisano je sa posebnim ciljem da pouci o principima zdravlja. Oni koji proučavaju i sprovode u život ove principe biće u velikoj meri blagosloveni, fizički i duhovno. Razumevanje filozofije zdravlja biće zaštita od mnogih zala koja stalno rastu. (T. 7, p. 63)

Poučena sam da će medicinsko-misionarski posao otkriti ljude i to na samom dnu izopačenosti koji će, iako su sebe predali neumerenim, raskalašnim navikama, odgovoriti pravoj vrsti rada. Međutim, njih treba prepoznati i ohrabriti. Za njihovo podizanje biće potreban snažan, strpljiv, ozbiljan napor. Oni sami ne mogu da se povrate. Oni će možda čuti Hristov poziv, ali njihove uši suviše su ogluvele da bi razabrale njegov značaj; njihove oči su slepe da vide bilo kakvo dobro koje se čuva za njih. Oni su mrtvi u prestupima i gresima. Pa, ipak, čak ni oni ne treba da budu isključeni sa evanđeoske gozbe. Oni treba da čuju poziv: „Dođite.“ Iako će se možda osećati nedostojnima, Gospod kaže: „Naterajte ih da uđu.“ Ne prihvatajte nikakav izgovor. Privucite ih ljubavlju i dobrotom. (T. 6, p. 279. 280)

Oni koji se prihvate ove vrste posla (pozajmljivanje štampanih stvari) treba pripremljeni da krenu na medicinsko-misionarski posao. Bolesnima i napaćenima treba pružiti pomoć. Mnogi za koje je ovo delo milosti urađeno čuće i prihvatiti reči života. (T. 9, p. 34)

Ko se priprema da se s puno razumevanja prihvati medicinsko-misionarskog posla?... Svaki radnik treba da bude sposoban da dobro obavlja posao i ima razumevanja za potrebe ljudi. Tada će istinu moći da predstavi onako kako je ona predstavljena u Isusu. (T. 7, p. 70)

Neka Gospodnje delo napreduje. Neka medicinsko-misionarsko i vaspitno delo napreduje. Siguran sam da je ovo naš veliki nedostatak - ozbiljni, posvećeni, razumni, sposobni radnici. (T. 9, p. 168. 169)

Neka unesu žive principe zdravstvene reforme u zajednice koje u velikoj meri ne poznaju ove principe. (T. 9, p. 118)

Naloženo mi je da učiteljima zdravstvene reforme kažem: Idite napred. Svetu je potrebna svaka jota uticaja koji možete da vršite da bi plima moralnog jada bila potisnuta. Neka oni koji propovedaju treću anđeosku vest stoje verno za svoje boje. (T. 9, p. 113)

Plan za širenje medicinskog dela

Gospod će našim sanatorijumima, koji već rade, pružiti priliku da sarađuju sa njim u pružanju pomoći novoosnovanim institucijama. Svaku novu instituciju treba smatrati sestrom-pomoćnicom u velikom poslu objavljivanja treće anđeoske vesti. Bog je pružio našim sanatorijumima priliku da pokrenu posao, koji će biti pun života kao kamen koji biva sve veći dok ga valja nevidljiva ruka. Neka se ovaj tajanstveni kamen pokrene. (T. 7, p. 59)

Institucionalni posao

Zdravstvene restorane i prostorije za lečenje treba otvarati. Naši napori u ovoj oblasti treba da obuhvate velika odmarališta na moru. Kao što se glas Jovana Krstitelja čuo u pustinji: „Pripravite put Gospodu,“ tako mora da se čuje glas Gospodnjih vesnika u velikim turističkim i primorskim odmaralištima. (T. 7, p. 55. 56)

Dato mi je svetlo da je u mnogim gradovima preporučljivo da restorani budu povezani sa prostorijama za lečenje. To dvoje mogu sarađivati u podržavanju pravih principa. Ponekad je dobro da uz to postoje i sobe koje će služiti za smeštaj bolesnika. Ove ustanove služice za popunjavanje sanatorijuma koji se nalaze u unutrašnjosti. (T. 7, p. 60)

Gospod ima vest za naše gradove i tu vest treba da objavljujemo na sastancima pod šatorima, prilikom pojavljivanja u javnosti, a i preko naših publikacija. Uz to treba otvarati dijetalne restorane u gradovima i pomoću njih objavljivati vest o umerenosti. Treba napraviti planove za održavanje sastanaka povezanih sa našim restoranima. Kad je god to moguće treba obezbediti prostoriju u koju mogu biti pozvani stalni gosti na predavanja o zdravlju i hrišćanskoj umerenosti, gde mogu da prime pouke o pripremanju zdrave hrane i drugim važnim predmetima. (T. 7, p. 115)

Onima koji dolaze u naše restorane treba davati nešto za čitanje. Treba im skrenuti pažnju na našu literaturu o umerenosti i reformi ishrane, a takođe im treba davati traktate sa Hristovim poukama. Teret rasturanja ove literature treba da podele svi naši ljudi. Svi koji dolaze treba da dobiju nešto za čitanje. Možda će mnogi ostaviti traktat nepročitanim, ali neki od onih u čije ga ruke date, možda će tragati za svetlom. Oni će čitati i proučavati ono što im

date, a onda će to preneti drugima. (T. 7, p. 116)

Poučena sam da je jedan od glavnih razloga zašto treba otvarati dijetalne restorane i prostorije za lečenje u centrima velikih gradova, taj što će na taj način biti privučena pažnja vodećih ljudi na treću anđeosku vest. Zapazivši da su ovi restorani vođeni na potpuno drugačiji način od načina na koji su vođeni obični restorani, razumni ljudi počće da se raspituju o razlozima za razliku u poslovnim metodima i istraživaće principe, koji nas vode da ponudimo bolju hranu. Na taj način doći će do znanja o vesti za ovo vreme. (T. 7, p. 122. 123)

Škole kuvanja

Poučena sam da ohrabrim organizovanje škola kuvanja u svim mestima u kojima se obavlja medicinsko misionarski posao. Ljudima se mora pružiti sve što ih može pokrenuti na reformu. Neka ih obasja što veća svetlost. Učite ih da napreduju koliko god mogu u pripremanju hrane i hrabrite ih da i drugima prenesu ono što su naučili. (GW, p. 362. 363)

Treba držati tečajeve kuvanja. Ljudi treba da nauče kako da pripremaju zdravu hranu. Treba im pokazati da je potrebno da odbace nezdravu hranu. Ali nikada ne treba da zastupamo dijetu izgladnjivanja. Moguće je imati zdravu, potpunu ishranu, oslobođenu upotrebe čaja, kafe i mesne hrane. Posao učenja ljudi da pripremaju hranu koja je i zdrava i ukusna, ima najveću važnost. (T. 9, p. 112)

Vest u pravi čas

Ne mogu uspešno da privolim sve naše vernike, sve koji su pravi misionari, sve koji veruju u treću anđeosku vest, sve koji odvrćaju svoju nogu od Subote, da razmišljaju o vesti pedesetosmog poglavlja proroka Isaije. Delo milosrđa koje je naređeno u ovom poglavlju je delo koje Bog zahteva da Njegov narod ostvaruje u ovo vreme. To delo je lično On naložio. Nismo ostavljeni u nedoumici gde vest odneti i kada će se приметно ispuniti, jer piše: „I tvoji će stajati od kolena do kolena, i prozvaćeš se: koji sazida razvaline i opravi putove za naselje.“

Božji spomenik, sedmi dan, Subota, znak da je On stvorio svet, uklonjen je sa svoga mesta od strane grešnog čoveka. Božji narod treba da obavi naročit posao u popravljanju razvalina koje su načinjene u Njegovom zakonu; i što smo bliže kraju, ovaj posao postaje sve hitniji. Svi koji ljube Boga pokazaće da nose Njegov znak držanjem njegovih zapovesti. Oni su obnovitelji puteva za naselje... Pravi medicinsko-misionarski posao nerazdvojno je povezan sa držanjem Božjih zapovesti, od kojih je Subota naročito spomenuta, jer je ona veliki spomenik Božjeg svaralačkog dela. Praznovanje Subote povezano je sa delom obnavljanja moralne slike Boga u čoveku. To je služba koju Božji narod treba da nastavi u ovo vreme.

Ova služba će, ako bude izvršena kako treba, doneti bogate blagoslove Crkvi. (T. 6, p. 265. 266)

BIBLIJSKI EVANGELIZAM

Ideja s Neba

Plan držanja biblijskih časova je bio ideja s Neba. Ima mnogih, i ljudi i žena, koji mogu da se angažuju u ovoj grani misionarskog rada. Na taj način mogu se razviti radnici koji će postati silni Božji ljudi. Na ovaj način se Božja reč pruža hiljadama; a radnici dolaze u lični kontakt sa ljudima iz svih naroda i jezika. Biblija dospeva u porodice, a njene istine shvataju. Ljudi su zamoljeni da čitaju, ispituju i donose sud i sami prihvataju odgovornost primanja ili odbacivanja božanskog prosvetljenja. Bog neće dozvoliti da ovaj, za Njega dragocen posao ostane nenagrađen. On će krunisati uspehom svaki ponizni napor učinjen u Njegovo ime. (GW, p. 192)

Naš napor je za nas odredio naš nebeski Otac. Mi treba da uzmemo svoje Biblije i krenemo da opomenemo svet. Mi treba da budemo Božje ruke-pomoćnice u spasavanju duša, kanali kroz koje Njegova ljubav, iz dana u dan, treba da teče onima koji su u smrtnoj opasnosti. (T. 9, p. 150)

Jasan poziv

Mnogi će biti pozvani u polje da rade od kuće do kuće držeći biblijske časove i moleći se sa onima koji su zainteresovani. (T. 9, p. 172)

Mnogi radnici treba da obave svoj deo posla radeći od kuće do kuće i držeći biblijske časove u porodicama. (T. 9, p. 141)

Posvećene žene treba zaposliti u biblijskom radu od kuće do kuće. (T. 9, p. 120. 121)

Ako idemo Hristovim stopama, moramo da se približimo onima kojima je potrebna naša služba. Mi moramo da otvaramo Biblije onima koji razumeju, da predstavljamo zahteve Božjeg zakona, čitamo obećanja onima koji oklevaju, podstičemo nemarne, jačamo slabe. (GW, p. 336)

U iskustvu u kome učestvuju Filip i Etiopljanin predstavljen je posao na koji Gospod poziva svoj narod. Etiopljanin predstavlja veliku grupu ljudi kojima su potrebni misionari kao što je Filip, misionari koji će čuti Božji glas i ići kuda ih On šalje. U svetu ima onih koji čitaju Pismo, ali ne mogu da razumeju šta znači. Potrebni su ljudi i žene koji imaju znanje o Bogu da ovim dušama objasne reč. (T. 8, p. 58. 59)

Među vernicima u našim crkvama treba da bude više rada od kuće do kuće u držanju biblijskih časova. (T. 9, p. 127)

Neka radnici idu od kuće do kuće i ljudima otvaraju Bibliju. (T. 9, p. 123)

U mnogim državama postoje naselja vrednih, imućnih farmera, koji nikada nisu imali istinu za ovo vreme. Takva mesta treba obraditi. Neka se naši članovi-laici prihvate ove vrste službe. Pozajmljujući ili prodajući knjige, rasturajući časopise i držeći biblijske časove, naši vernici-laici mogli bi da urade dosta posla u svom susedstvu. Ispunjeni ljubavlju prema dušama, oni mogu silno da objavljuju vest da će se mnogi obratiti. (T. 9, p. 35)

Upečatljivi prizori

Mogu se videti stotine i hiljade onih koji posećuju porodice i otvaraju pred njima Božju reč. Srca su bila osvedočena silom Svetoga Duha i duh pravog obraćenja bio je očigledan. (T. 9, p. 126)

Dva biblijska radnika sedela su u jednoj porodici. Sa otvorenom Biblijom ispred sebe, predstavljali su Gospoda Isusa Hrista kao Spasitelja koji prašta grehe. Ozbiljna molitva bila je upućena Bogu, a omekšala srca potčinila su se uticaju Božjeg Duha. Ove molitve bile su izrečene živo i snažno. Kada je Božja reč bila objašnjena, videla sam kako je laka, blistava svetlost obasjala Pismo i ja sam tiho kazala: „Iziđi na putove i među ograde, te nateraj da dođu da mi se napuni kuća.“ (T. 9, p. 35)

Ima mnogo onih koji čitaju Pismo, a ne mogu da shvate njegovo pravo značenje. Po čitavom svetu ljudi i žene s čežnjom gledaju prema Nebu. Molitve, suze i pitanja uzdižu se iz duša koje čaznu za svetlošću, za milošću, za Svetim Duhom. Mnogi su na ivici carstva, čekajući samo da ih neko uvede unutra. (AA, p. 109)

Priprema za posao

Isusovi sledbenici ne ispunjavaju Božju nameru i volju, ako se zadovoljavaju time što ne poznaju Njegovu reč. Svi treba da postanu studenti Biblije. Hristos je naredio svojim sledbenicima: „Pregledajte Pisma; jer vi mislite da u njima imate život večni: i ona svedoče za mene.“ Petar nas podstiče: „Nego Gospoda Boga svetite u srcima svojim. A budite svagda gotovi na odgovor svakome koji vas zapita za vaše nadanje. S krotošću i strahom imajte dobru savest.“ (T. 2, p. 633. 634)

Oni koji su zaista obraćeni moraju sve bolje da se upoznaju sa Pismom, da bi mogli da govore reči videla i spasenja onima koji su u tami i koji ginu u svojim gresima. (T. 9, p. 121)

Mi treba da uputimo poslednju Božju opomenu ljudima i revno da širimo videlo! Neka svaka duša koja je primila božansko prosvetljenje teži da ga prenese drugima. Neka radnici idu od kuće do kuće otvarajući Bibliju ljudima, deleći publikacije, govoreći drugima o videlu koje je blagoslovilo njihove duše. (GW, p. 353)

Dobro uravnotežen posao može biti najbolje obavljen, kada napreduje škola za učenje Biblije. Dok se održavaju javni sastanci, sa ovom školom za učenje Biblije ili gradskom misijom treba da budu povezani iskusni radnici sa dubokim duhovnim razumevanjem, koji svakodnevno mogu poučavati biblijske radnike i koji se celim srcem, takođe, mogu pridružiti opštem naporu za delovanje u javnosti koje je u toku. (T. 9, p. 111)

Tajna uspeha

Unesite ozbiljnost i vatrenost u svoje molitve, u svoje biblijske časove, u svoje propovedanje, da biste mogli da ostavite utisak da su za vas svete istine koje predstavljate drugima živa stvarnost. Šta god radili za Isusa, trudite se svim svojim silama da to ozbiljno radite. Nemojte nikada misliti da ste postigli najvišu tačku i da zato ne možete da se više uzdignete... Usredsredite svoj um na zadatak, da biste mogli da predstavite istinu na način koji će im biti zanimljiv. Uzmite najzanimljivije delove Pisma koje možete da im iznesete, predite odmah na temu i trudite se da pridobijete njihovu pažnju i učite ih putevima Gospodnjim.

(R&H, 26. 7. 1887)

Veliki posao može se završiti ako se Biblija, onako kako piše, predstavlja ljudima . Onesite Božju reč na vrata svakom čoveku, osvedočite savest svakog čoveka u njene jasne istine, ponavljajte svima Spasiteljevu zapovest: „Pregledajte pismo.“ Savetujte ih da prihvate Bibliju onakvu kakva jeste, da se ozbiljno mole za božansko prosvetljenje i da onda, kada svetlost zasija, radosno prihvate svaki dragoceni zrak i neustrašivo podnesu posledice. (T. 5, p. 388)

Radosna vest

Otvirati Pismo drugima je radostan posao. (T. 9, p. 118)

Otvorite Pismo nekome ko je u tami i nećete se žaliti da vas istina zamara ili nedovoljno zanima. Vaše srce biće probuđeno za zabrinutost za duše i radost u pokazivanju vere ispuniće vaše srce i vi ćete znati „da će onaj koji napaja sam biti napojen“. (R&H, 13. 3. 1888)

SLUŽBA ŠTAMPANE STRANICE

Posao od prvorazrednog značaja

Ako je neki posao važniji od drugih, onda je to iznošenje naših publikacija u javnost, pozivajući je da na taj način istražuje Pismo. Misionarski posao - donošenje naših publikacija u porodice, vođenje razgovora i molitve sa i za njih - jeste dobar posao. (CE, p. 80)

Neka se svaki adventistički hrišćanin zapita: „Šta mogu da uradim da objavim treću anđeosku vest?“ Hristos je došao na ovaj svet da ovu vest donese svom sluzi da je da crkvama. Ona treba da bude objavljena svakom narodu, jeziku i kolenu. Kako ćemo je odneti? Rasturanje naše literature predstavlja jedno sredstvo pomoću koga vest treba objavljivati. Neka svaki vernik rastura traktate, brošure i knjige koje sadrže vest za ovo vreme. Potrebni su kolportereri koji će krenuti da svuda raznesu naše publikacije. (SW, 5. 1. 1904)

Časopisi i knjige su Gospodnja oruđa da vest za ovo vreme neprestano bude pred njima. Prosvetljujući i osvedočavajući duše u istinu, publikacije će obaviti mnogo veći posao od onoga koji može biti obavljen samom službom reči. Tihi vesnici ostavljeni u domovima ljudi radom kolportera, na svaki način ojačaće službu Jevandelja; jer će Sveti Duh uticati na umove dok budu čitali knjige, kao što utiče na um onih koji slušaju propovedanje reči. Ista anđeoska služba prati knjige koje sadrže istinu kao što prati posao propovednika. (T. 6, p. 315. 316)

Nemojte dopustiti da kolporterski posao sustane. Neka knjige koje sadrže svetlost o sadašnjoj istini budu stavljene pred što više ljudi. Predsednici naših oblasti i drugi na odgovornim položajima dužni su da nešto učine za ovu stvar. (SW, 25. 4. 1905)

Svet treba da primi svetlost istine evangelizacionom službom reči u našim knjigama i časopisima. Naše publikacije treba da pokažu da je kraj svih stvari blizu. (CE, p. 100)

Bog poziva pripadnike svog naroda da se ponašaju kao živi ljudi, a ne da budu lenji, tromi i ravnodušni. Mi moramo odneti publikacije ljudima i ubediti ih da ih prime. (SW, 25. 4. 1905)

Naše publikacije sada seju seme Jevandelja i predstavljaju oruđe koje Hristu dovodi isto toliko duša koliko i propovedana reč. Čitave crkve osnovane su kao rezultat njihovog širenja. U ovom poslu može učestvovati svaki Hristov učenik. (R&H, 10. 6. 1880)

Vesnik sa Neba stajao je usred nas i govorio reči opomene i poučavanja. Lepo nam je objasnio da je Jevandelje o carstvu vest za kojom svet gine i da ova vest, onako kako je iznesena u publikacijama koje su u štampi, i onim koje treba tek da izađu, treba da se raširi među ljudima koji su blizu i daleko. (T. 9, p. 67)

Posao sa knjigama treba da bude sredstvo da se sveta svetlost sadašnje istine brzo otkrije svetu. (T. 9, p. 69)

Sotona je veoma zauzet u ovoj grani posla, jer rastura literaturu koja snižava moral i truje um mladih.

Neverničke publikacije raširene su po čitavoj Zemlji. Zašto svaki vernik ne bi bio isto tako duboko zainteresovan za rasturanje publikacija, koje će uzdići um ljudi i neposredno doneti istinu pred njih? Ovi listovi i traktati predstavljaju videlo svetu i često su bili oruđe za obraćanje duša. (R&H, 10. 6. 1880) Spavali smo na poslu koji može da se obavi rasturanjem dobro pripremljene literature. Mudrim korišćenjem časopisa i knjiga možemo odlučno i energično da propovedamo Reč, da bi svet mogao da razume vest koju je Hristos dao Jovanu

na ostrvu Patmos. (CE, p. 101)

Vernici Crkve, postanite svesni važnosti rasturanja naše literature i posvetite više vremena ovom poslu. Odnosite u domove ljudi časopise, traktate i knjige koji će propovedati Jevanđelje svaki na svoj način. Nema vremena za gubljenje. Neka se mnogi spremno i nesebično posvete kolportaži i tako pomognu da odjekne opomena koja je toliko potrebna. Kada se Crkva prihvati posla koji joj je naložen, krenuće napred „lepa kao mesec, jasna kao sunce i strašna kao vojska sa zastavama“. (SW, 20. 11. 1902)

Svetlost istine obasjava svet svojim sjajnim zracima pomoću misionarskog napora. Štamparska delatnost je oruđe pomoću koga se dolazi do mnogih, do kojih bi bilo nemoguće doći naporom propovednika. (T. 5, p. 388)

Noć iskušenja skoro da je prošla. Sotona je upregao svu svoju sposobnost i moć, jer zna da vremena malo ima. Božja kazna očekuje svet pozivajući sve koji poznaju istinu da se sakriju u raselini Stene i gledaju slavu Božju. Istina se sada ne sme prigušiti. Moraju se izgovarati jasne tvrdnje, iznositi neulepšavana istina, u traktatima i brošurama, koji se moraju rasturati kao jesenje lišće. (T. 9, p. 231)

Potrebni su kolporteri da se late posla i odnesu ove tihe vesnike istine ljudima, kolporteri koji osećaju teret za duše i koji mogu da na vreme govore reči onima koji traže svetlost. Neki će možda reći: „Ja nisam propovednik; ja ne mogu da propovedam ljudima.“ Možda niste sposobni da propovedate, ali možete biti evanđelisti koji služe potrebama onih sa kojima dolazite u dodir; vi možete biti Božja ruka pomoćnica, ako radite kao što su učenici radili; možete pitati one koje srećete da li vole Gospoda Isusa. (SW, 20. 11. 1902)

Izdavačke kuće uspešna oruđa

Bog je izabrao adventističke hrišćane da budu osobit narod, odvojen od sveta. Velikim mačem istine On ih je odvojio od kamenoloma sveta i povezao sa sobom. Učinio ih je svojim predstavnicima i pozvao ih da u poslednjem poslu spasavanja budu Njegovi ambasadori. Najveće bogatstvo istine koje je ikad bilo povereno smrtnicima, najsvečanije i najstrašnije opomene koje je Bog ikad poslao čoveku, predate su njima da bi ih dali svetu; a u ostvarivanju ovog posla naše izdavačke kuće spadaju u najuspešnija oruđa. (T. 7, p. 138)

Naše izdavačko delo osnovano je pod Božjom upravom i Njegovim naročitim nadzorom. (T. 7, p. 138)

Preko naših izdavačkih kuća u velikoj meri treba ostvariti delo drugog anđela koji silazi s Neba sa velikom silom i od čije je slave zasjala Zemlja. (T. 7, p. 140)

Naređeno mi je da poručim našim izdavačkim kućama: „Podignite zastavu; podignite je više. Objavite treću anđeosku vest tako da je može čuti čitav svet. Neka se vidi da su to oni „koji drže zapovesti Božje i imaju veru Isusovu“. (Otkrivenje 14,12) Neka naša literatura odnese vest kao svedok celom svetu.“ (T. 9, p. 61)

Širenje izdavačke delatnosti

Vi koji verujete u istinu za ovo vreme, probudite se. Vaša je dužnost da odmah prikupite sva moguća sredstva da pomognete objavljivanje Istine onima koji je razumeju. Deo novca koji potiče od prodaje naših publikacija treba iskoristiti za povećanje naših kapaciteta za štampanje više literature koja će otvoriti slepe oči i razbiti neobrađenu zemlju srca. (T. 9, p.

62)

Pre mnogo godina Gospod mi je dao naročita uputstva podizanje zgrada na mnogim mestima u Americi, Evropi i drugim zemljama, za objavljivanje literature koja sadrži svetlo sadašnje istine. On je dao uputstvo da se uloži svaki mogući napor da se preko štampane reči svetu pošalju poruke sa pozivima i opomenama. Do nekih se može stići pomoću naše literature, do kojih se inače ne bi došlo na neki drugi način. Iz naših knjiga i časopisa treba da sijaju sjajni zraci svetlosti koji će sadašnjom istinom obasjati svet. (T. 8, p. 87)

Pokazano mi je da naše publikacije treba štampati na različitim jezicima i poslati u svaku civilizovanu zemlju. Kakva je vrednost novca u ovo vreme u poređenju sa vrednošću duša? Svaki dolar naših sredstava treba smatrati Gospodnjim, a ne našim; i kao dragocenost koju nam je Bog poverio; ne da se potroši na nepotrebne prohteve, već da se pažljivo iskoristi za Božju stvar, u delu spasavanja ljudi i žena od propasti. (LS, p. 214)

Štampanu reč istine treba prevesti na različite jezike i odneti do krajeva Zemlje. (T. 9, p. 26)

Ove publikacije treba prevesti na svaki jezik, jer Jevanđelje treba propovedati celom svetu. Svakom radniku Hristos obećava božansku delotvornost koja će njegov rad pretvoriti u uspeh. (T. 9, p. 34)

Naše publikacije treba da stignu svuda. Treba ih izdavati na mnogo jezika. Treću anđeosku vest treba odneti pomoću tog sredstva i preko živog učitelja. Vi koji verujete u istinu za ovo vreme, probudite se. (CE, p. 101)

Mnogi iz Božjeg naroda treba da krenu sa publikacijama u mesta u kojima treća anđeoska vest nikada nije objavljivana. Naše knjige treba štampati na mnogo raznih jezika. Sa ovim knjigama, ponizni, verni ljudi treba da izađu kao kolporter-evanđelisti i da istinu odnesu onima koji inače nikada ne bi bili prosvetljeni. (T. 9, p. 33. 34)

Od grada do grada, od zemlje do zemlje, oni treba da nose publikacije koje sadrže obećanja o skorom Spasiteljevom dolasku. (T. p. 34)

Pokazano mi je da publikacije već obavljaju svoje delo u nekim umovima u drugim zemljama u rušenju zidova predrasuda i praznoverja. Pokazani su mi ljudi i žene kako sa velikim zanimanjem proučavaju časopise i nekoliko stranica traktata o sadašnjoj istini. Oni su čitali dokaze koji su za njih bili tako divni i novi i otvarali svoje Biblije sa dubokim i novim zanimanjem, jer su predmeti istine koji su za njih bili mračni, postali jasni, pogotovo svetlost o Suboti, iz četvrte zapovesti. Dok su pretraživali Pismo da vide da li je to tako, nova svetlost obasjala je njihovo razumevanje, jer su anđeli lebdeli nad njima i činili da istine sadržane u publikacijama, koje su čitali, ostave utisak na njihov um.

Videla sam kako u jednoj ruci drže časopise i traktate, a u drugoj Bibliju, dok su im obrazi bili vlažni od suza; i kako se klanjaju pred Bogom u ozbiljnoj, poniznoj molitvi, da budu vođeni u svakoj istini, tražeći ono što je On činio za njih pre nego što su Ga molili. I kada je Istina ušla u njihova srca, i kada su videli skladan lanac Istine, Biblija je za njih postala nova knjiga; privili su je na svoje srce sa zahvalnom radosti, dok su njihova lica blistala srećom i svetom radošću.

Oni nisu bili zadovoljni da sami uživaju u svetlosti i počeli su da rade za druge. Neki su podneli velike žrtve za istinu da bi pomogli onoj braći koja su bila u tami. Na taj način priprema se put za objavljivanje velikog posla rasturanja traktata i listova na drugim jezicima. (LS, p. 214. 215)

Prilike za slobodno rasturanje

Neka se literatura razumno rastura u vozovima, na ulici, na velikim morskim brodovima i preko pošte. (GW, p. 353)

U ovo doba putovanja, prilike za dodir sa ljudima i ženama iz svih slojeva i nacionalnosti mnogo su veće nego i doba Izrailja. Gradovi pored velikih saobraćajnica mnogostruko su se umnožili. Bog je divno pripremio put. Štamparska delatnost sa svojim velikim kapacitetima je pod našom upravom. Biblije i publikacije na mnogim jezicima koje nose istinu za ovo vreme su nam pri ruci i mogu brzo stići u svaki deo sveta. (GW, p. 352)

Neka leci i traktati, časopisi i knjige krenu na sve strane. Nosite sa sobom kuda god da idete paket izabranih traktata koje možete da podelite kad vam se pruži prilika. Prodajte što možete, a pozajmljajte ili dajte ako to bude potrebno. Slediće rodni rezultati. (R&H, 10. 6. 1880)

Pokazano mi je da nismo obavljali svoju dužnost šireći besplatno male publikacije. Ima mnogo časni duša koje bi prihvatile istinu samo preko ovog oruđa... Ovi mali traktati od četiri, osam ili šesnaest stranica mogu se jevtino obezbediti, od sredstava prikupljenih od onih kojima je delo na srcu. Kada pišete nekom prijatelju, možete, povećavajući poštarinu, da priložite jedan ili dva. Kada srećete ljude u autobusu, na brodu ili na nekom drugom putovanju, koji vam se čine da imaju uho da slušaju, možete im pružiti neki traktat. (T. 1, p. 551. 552)

Obezbedite pretplate

Sestre mogu uspešno da rade na prikupljanju pretplata za naše časopise, donoseći na taj način videlo mnogim umovima. (R&H, 10. 6. 1880)

Mi sada imamo velike mogućnosti za širenje istine; ali naš narod nije dorastao prednostima koje su mu date. Oni ne vide i ne osećaju potrebu da u svakoj crkvi iskoriste svoje sposobnosti u spasavanju duša. Oni ne shvataju svoju dužnost da treba da dobiju pretplate za naše časopise, uključujući naš zdravstveni časopis i da predstave naše knjige i brošure. (T. 4, p. 391)

Prodavanje knjiga

Mnogi su tužni i obeshrabreni, slabi u veri i poverenju. Neka učine nešto da pomognu nekome kome je pomoć potrebna nego njima samima i ojačaću u Božjoj sili. Neka se angažuju u dobrom poslu prodavanja knjiga. Na taj način pomoći će drugima, a stečeno iskustvo pružiće im sigurnost da su Božja ruka pomoćnica. Kada budu molili Gospoda da im pomogne, On će ih povesti onima koji traže svetlost. Hristos će biti uz njih učeći ih šta da kažu i učine. Tešeći druge, sami će biti utešeni. (CE, p. 40)

Delo u gradovima

Živimo u vreme kada treba obaviti veliki posao. Na Zemlji vlada glad za čistim Jevandeljem i gladnim dušama treba dati hleb života. Nema bolje prilike za obavljanje ovog posla od one koja je pružena posvećenom kolporteru. Hiljade knjiga koje sadrže dragoceno videlo Istine

treba odneti u domove ljudi u velikim gradovima. (SW, 20. 11. 1902)

Blagoslovene biblijske istine koje služe za spasavanje duša objavljene su u našim časopisima. Ima mnogo onih koji bi mogli da pomognu u poslu prodavanja naših časopisa. Gospod poziva sve nas da težimo da spasavamo duše koje ginu. Sotona radi na tome da zavede i same izabrane i sada je trenutak da radimo budno i oprezno. Naše knjige i časopisi treba da privuku pažnju ljudi; Jevanđelje i sadašnju Istinu bez odlaganja treba pružiti našim gradovima. Zar se nećemo zainteresovati za svoje dužnosti? (T. 9, p. 63)

Zdravstvena literatura

Kolporteri treba da privuku pažnju onih koje posećuju na naša zdravstvena izdanja, tako će im govoriti o vrednim poukama koje ovi časopisi sadrže o brizi za bolesne i lečenju bolesti. Govorite im da će ove pouke, kada ih prouče i sprovedu u delo, doneti zdravlje porodici. Objasnite da je važno da svaka porodica razume nauku života. Upravite njihov um na Onoga koji je stvorio i koji održava divan organizam tela. Recite im da se od nas očekuje da saradujemo sa Bogom, starajući se mudro za sve svoje sposobnosti i organe.

Odgovarajuća briga o telu je velika odgovornost i zahteva razborito poznavanje njegovih delova. Govorite im da se Bog obeščašćuje kada čovek, da bi zadovoljio apetit i strast, zloupotrebljava organizam, pa tako on svoj posao obavlja nemoćno i sa teškoćama. Recite im da su knjige koje imate veoma vredne pouke o zdravlju i da se sprovođenjem ovih pouka u život mogu izbeći mnoge patnje, i uštedeti mnogo novca koji se troši za plaćanje računa za lečenje. Recite im da u ovim knjigama postoje saveti koje možda ne mogu dobiti od svog lekara u toku kratkih poseta koje on čini. (SW, 20. 11. 1902)

Kada mladi ljudi prihvate kolporterski posao, ispunjeni snažnom težnjom za spasavanje svojih bližnjih, oni će videti kako se duše obraćaju. Zahvaljujući njihovom radu prispeće žetva za Gospoda. Onda neka krenu kao misionari da sadašnja istina kruži, moleći se neprestano za veće svetlo i znanje da bi znali kako da govore reči na vreme onima koji su umorni. Oni treba da iskoriste svaku priliku da čine dela dobročinstva sećajući se da na taj način obavljaju poslove za Gospoda... U svom radu trebalo bi da nose neke zdravstvene knjige sa sobom; jer je zdravstvena reforma desna ruka vesti. (SW, 15. 1. 1903)

Rasturajte literaturu ne praveći razliku

Ima mnogo mesta na kojima se glas propovednika ne može čuti, mesta do kojih se može doći samo pomoću publikacija, knjiga, časopisa i traktata, koji su puni biblijskih istina potrebnih ljudima. Naša literatura treba svuda da se širi. Istinu treba sejati kraj svake vode; jer ne znamo šta će napredovati, ovo ili ono. Prema svom rasuđivanju, koje može biti pogrešno, možemo pomisliti da nije mudro svima koji žele davati literaturu. Mi ne znamo šta bi moglo da donese dobre rezultate, kad se podeli neki traktat koji sadrži sadašnju istinu. (SW, 5. 1. 1904)

Pazite na svaki komad

Kada je čudom nahranjeno mnoštvo sa nekoliko hlebova i riba, hrana se umnožavala dok je Hristos dodavao onima koji su je primali. Tako će biti i prilikom širenja literature. Božja

istina će se, za vreme deobe, u velikoj meri umnožiti. I kao što su učenici, po Hristovom nalogu, sakupili komade hrane da se ne bi ništa izgubilo, tako i mi treba da čuvamo svaki komad literature koji sadrži istinu za ovo vreme. Niko ne može da proceni uticaj koji čak i pocepana stranica koja sadrži istinu treće anđeoske vesti, može imati na srce nekoga koji traži istinu. (SW, 5. 1. 1904)

Napravite spremišta

U svakom važnom mestu treba da postoje spremišta za publikacije. I neko ko zaista ceni istinu treba da učini sve da ove knjige stignu u ruke svih koji žele da čitaju. (T. 1, p. 473)

Anđeli pripremaju put

Videla sam da delo sadašnje istine treba da ujedini interesovanje svih. Štampanje istine je plan koji je Bog naložio, kao sredstvo opomene, utehe, ukora, podsticanja ili osude svih koji će zapaziti tihe, bezglasne vesnike. Božji anđeli treba da odigraju svoju ulogu u pripremanju srca koja treba da se posvete istinama koje su štampane, da bi mogla da se pripreme za svečane prizore koji ih očekuju. (T. 1, p. 590)

VERSKA SLOBODA

Odgovarajuća molitva

David se molio: „Vreme je da Gospod radi: oboriše zakon tvoj.“ Ova molitva nije manje značajna u sadašnje vreme. Svet je zastranio od Boga i njegovo stanje bezakonja treba da ozbiljno opomene i pokrene sve koji su verni velikom Caru da rade na reformi. Papska sila nameravala je da promeni Božji zakon zamenjujući Jehovinu subotu lažnom; u celom religioznom svetu poštuje se lažna subota, dok se prava gazi nesvetim nogama...

Baš oko Božjeg zakona vodiće se poslednja, velika bitka u borbi izeđu Hrista i Njegovih anđela i sotone i njegovih anđela, i ona će biti odlučujuća za ceo svet... Ljudi na odgovornim položajima neće samo lično zanemarivati i prezirati Subotu, već će sa svetog mesta obavezivati ljude da poštuju prvi dan nedelje, navodeći tradiciju i običaj u korist institucije koju je stvorio čovek. Oni će ukazivati na nesreće na kopnu i moru - na olujne vetrove, poplave, zemljotrese, uništenja požarom - kao na sudove koji pokazuju Božje nezadovoljstvo zato što se nedelja ne poštuje kao svetinja. Ove nesreće postaće sve češće, jedna katastrofa slediće drugu; a oni koji su pokvarili Božji zakon upiraće prst u mali broj onih koji drže Subotu iz četvrte zapovesti kao na one koji na svet donose gnev. Ova laž je sotonino oruđe koje može da uhvati u zamku neoprezne. (SW, 28. 6. 1904)

Predstojeći događaji

Naš narod je smatran suviše beznačajnim da bi bio vredan pažnje; ali promena će doći.

Hrišćanski svet sada čini neke korake koji će neminovno dovesti na prvo mesto narod koji drži zapovesti. Božja istina se stalno potiskuje teorijama i lažnim doktrinama ljudskog porekla. Čine se koraci da se porobi savest onih koji bi želeli da budu verni Bogu. Sile koje donose zakone biće protiv Božjeg naroda. Svaka duša biće stavljena na probu. (T. 5, p. 546)

Ljudi će uzdignuti i strogo nametnuti zakone koji su u neposrednoj suprotnosti sa Božjim zakonom. Mada revni u nametanju svojih sopstvenih zapovesti, oni će se okrenuti od jasnog: „Ovako veli Gospod.“ Uzdižući lažni dan odmora, oni će prisiljavati ljude da osramote Jehovin Zakon koji je slika Njegovog karkatera. Iako nisu učinili nikakvo zlo, Božje sluge biće predate da pretrpe poniženje i zlostavljanje od ruku onih koji su, budući da ih nadahnjuje sotona, ispunjeni zavišću i verskom netrpeljivošću. (T. 9, p. 229)

Religiozne sile, povezane sa Nebom svojim zvanjem, koje tvrde da imaju osobine jagnjeta, svojim delima pokazaće da imaju srce aždaje i da ih sotona podstiče i nadgleda. Dolazi vreme kada će Božji narod osetiti ruku progonstva zato što svetkuje sedmi dan... Ali Božji narod treba da stoji čvrsto uz njega. A Gospod će raditi u njihovu korist, jasno pokazujući da je On Bog nad bogovima. (T. 9, p. 229. 230)

Svaka uredba, prekor i okrutnost na koje sotona može da podstakne ljudska srca da ih zamisle, snalaze Isusove sledbenike. To će se ponovo dogoditi na već viđen način; jer je telesno srce još uvek u neprijateljstvu sa Božjim zakonom i ne želi da bude pokoreno njegovim naredbama. Svet danas nije više u skladu sa Hristovim principima, nego što je bio u dane apostola. Ista mržnja koja je izazvala povik: „Raspni ga! Raspni ga,“ ista mržnja koja je dovela do progonstva učenika, još uvek deluje u deci naposlusnosti. Isti duh koji je u mračnom srednjem veku predavao ljude i žene u tamnice, progonstvo i smrt, koji je smislio inkvizitorska mučenja, koji je planirao i izvršio masakr u Vartolomejskoj noći i koji je zapalio vatre Smitfilda, još uvek opasnom energijom deluje u neprepođenim srcima. Istorija istine je uvek bila izveštaj o borbi između dobra i zla. Objavljivanje Jevanđelja je u ovom svetu uvek napredovalo uprkos otporu, opasnosti, gubitku i patnji. (AA, p. 84. 85)

Crkva ostaka doživeće veliku probu i nevolju. Oni koji drže Božje zapovesti i imaju veru Isusovu, osetiće ljutnju aždaje i njenih vojski. Sotona smatra svet svojim podanicima; on je zadobio kontrolu nad otpalim Crkvama; ali ovde je malo društvo onih koji se opiru njegovoj vrhovnoj vlasti. Kad bi mogao da ih istrebi sa zemlje, njegov trijumf bi bio potpun. Kao što je uticao na neznabožačke narode da unište Izrailj, tako će u skoroj budućnosti podsticati zle sile na Zemlji da unište Božji narod. Od svih će biti zahtevano da budu poslušni ljudskim ediktima i da krše Božji zakon. One koji će ostati verni Bogu i dužnosti izdaće „i roditelji, i braća, i rodbina, i prijatelji“. (T. 9, p. 231)

Nije daleko vreme kada će na svaku dušu doći proba. Poštovanje lažne subote će nam se nametati. Biće borbe između Božjih zapovesti i ljudskih zapovesti. Oni koji su korak po korak popuštali svetskim zahtevima i prilagodili se svetskim običajima, tada će se radije pokoriti silama koje postoje, nego da se izlože rujanju, vređanju, pretnjama zatvorom i smrti... U to će se vreme zlato odvojiti od troske... Mnoge će se zvezde kojima smo se divili zbog njihovog sjaja tada će se ugaziti u tami. Oni koji su navodno bili ukras Svetinje, ali koji nisu bili obučeni u Hristovu pravdu, pojaviće se tada u sramoti sopstvene golotinje. (P&K, p. 188)

Predstoji nam neprestana borba uz opasnost da budemo zatvarani, da izgubimo imanje, pa čak i život, u odbrani Božjeg zakona koji je pokvaren ljudskim zakonima. (T. 5, p.712)

Brzo se približava vreme, kada će oni koji su stali u odbranu istine iskusiti šta znači biti učesnik u Hristovim patnjama. Veliki tlačitelj zna da ima malo vremena za svoj posao, da će

izgubiti svoju vlast nad čovekom i da će mu se uzeti sila i zato deluje sa svakom prevarom nepravde među onima koji ginu. Praznoverje i zabluda gaze istinu i pravdu. Jača svaka sila koja se suproti istini. (SW, 31. 10. 1905)

Posao koji je Crkva propustila da uradi u vreme mira i napretka moraće da uradi u vreme strašne krize, u najobeshrabujućim, najstrašnijim uslovima. Opomene koje je prilagođenost svetu utišavala ili zadržavala, moraju biti upućene pod najžešćim protivljenjem neprijatelja vere. I u to će se vreme površna, umerena grupa, čiji je uticaj stalno usporavo napredak dela, odreći vere i stati uz svoje otvorene neprijatelje, prema kojima je dugo gajila simpatije. Ovi otpadnici tada pokazaće najgore neprijateljstvo, čineći sve što je u njihovoj moći da tlače i oklevetaju svoju raniju braću i izazovu ogorčenje protiv njih. Taj dan je upravo pred nama. Vernici Crkve biće pojedinačno stavljeni na probu da se pokažu. Mnogi će biti pozvani da govore pred većima i sudovima pravde, možda odvojeno i sami. Iskustvo koje bi im bilo od pomoći u ovakvim vanrednim prilikama oni su zanemarili da steknu i njihove duše zato su opterećene kajanjem zbog propuštenih prilika i zanemarenih prednosti. (T. 5, p. 463)

Protestantski svet vidi danas u malom društvu koje drži Subotu, Mardoheja na vratima. Njegov karakter i vladanje koji izražavaju poštovanje prema Božjem zakonu, stalno su prekor onima koji su odbacili strah Gospodnji i koji gaze Njegovu Subotu; nepoželjni nametljivac na neki način mora da se ukloni s puta. (T. 5, p. 450)

Sotona će podsticati ogorčenje protiv ponizne manjine koja svesno odbija da prihvati popularne običaje i tradicije. Ljudi od položaja i ugleda udružiće se sa bezakonicima i podlacima da se posavetuju protiv Božjeg naroda. Bogatstvo, genijalnost i obrazovanje udružiće se u preziru prema njima. Vladari progonitelji, ministri i vernici kovaće zaveru protiv njih. Usmenom i štampanom rečju, hvalisanjem, pretnjama i ismejavanjem, pokušaće da obore njihovu veru. Lažnim prikazivanjima i gnevnim obraćanjima podstićeće strasti ljudi. Ne imajući mogućnosti da protiv zastupnika biblijske Subote upotrebe „Pisano je,“ oni će pribeći ugnjetačkim odredbama da nadoknade nedostatak. Da bi osigurali popularnost i podršku, zakonodavci će se pokoriti zahtevu za nedeljni zakon... Na ovom bojnopolju dolazi do poslednjeg velikog sukoba u borbi između istine i zablude. (T. 5, p. 450. 451)

Važnost progonstva

Kada su zbog progonstva bili rasejani, krenuli su napred ispunjeni misionarskom revnošću. Shvatili su odgovornost svoje misije. Znali su da su u svojim rukama imali hleb života za izgubljeni svet; ljubav Hristova nagnala ih je da prelamaju ovaj hleb svima kojima je bio potreban. (AA, p. 106)

Bog želi da probna istina bude stavljena na prvo mesto i postane predmet istraživanja i rasprave, pa makar bila na to mesto postavljena zbog prezira. Umovi ljudi moraju da se uznemire. Svako neslaganje, svaki prekor, svaka kletva, biće Božje sredstvo za izazivanje interesa i buđenje umova koji bi inače spavali. (T. 5, p. 453)

Zašto progonstvo spava

Apostol Pavle je izjavio da svi „koji žele pobožno da žive biće gonjeni“. Zašto onda izgleda da je progonstvo skoro prestalo? Jedini razlog je taj što se crkva prilagodila svetu te ne izaziva nikakvo protivljenje. Vera naših dana nema više onaj čisti i sveti karakter koji je obeležavao

hrišćansku veru u vreme Isusa i apostola. Hrišćanstvo izgleda tako popularno u svetu samo zbog kompromisa sa grehom, zbog toga što se na velike istine Božje reči gleda tako ravnodušno, i što ima tako malo prave pobožnosti u crkvi. Čim se verni vrata veri i sili apostolske crkve, opet će oživeti duh progonstva i oganj gonjenja će se ponovo raspaliti. (Velika borba, str. 48)

Trostruko ujedinjenje za progonstvo

Dvema velikim zabludama, zabludom o besmrtnosti duše i zabludom o svetkovanju nedelje, sotona će uspeli da obmane ljude. Dok prva zabluda postavlja temelj spiritizmu, druga stvara vezu prijateljstva sa Rimom. Protestanti Sjedinjenih Država će biti prvi preko ponora pružiti ruku da bi prihvatili ruku spiritizma. Oni će prihvatiti ruku rimske vlasti, i pod uticajem ovog trostrukog saveza ova će zemlja poći stopama Rima time što će gaziti prava savesti. (Velika borba, str. 475. 478)

Poslednji čin drame

Zamena Božjeg zakona ljudskim zakonima, uzdizanje nedelje na mesto biblijske Subote čisto ljudskim autoritetom, predstavlja poslednji čin drame. Kada ova zamena postane univerzalna, Bog će se otkriti. On će ustati u svom veličanstvu da strašno potrese Zemlju. On će izaći sa svoga mesta da kazni stanovnike sveta za njihov greh i Zemlja će obelodaniti svoju krv i više neće pokrivati svoje ubijene. (T. 7, p. 141) Kada se naša nacija bude toliko odrekla principa svoje vladavine i donese nedeljni zakon, protestantizam će se ovim činom udružiti papstvom; ovo neće biti ništa drugo do vraćanje života tiraniji koja je dugo željno čekala priliku da ponovo pokrene aktivni despotizam. (T. 5, p. 712)

Dekretom o nametanju papske institucije uz kršenje Božjeg zakona, naša nacija potpuno će se udaljiti od pravde. Kada protestantizam bude ispružio svoju ruku preko ponora da stegne ruku spiritizmu, kada se, pod uticajem ovog trostrukog saveza, naša zemlja bude odrekla svakog principa svoga ustava kao protestantska i republikanska vladavina i bude preduzela mere za širenje papskih laži i prevara, onda možemo znati da je došlo vreme za čudesno delovanje sotone i da je kraj blizu. (T. 5, p. 451)

Nije daleko vreme kada ćemo, kao prvi učenici, biti primorani da potražimo utočište u pustim i usamljenim mestima. Kao što je opsada Jerusalima od strane Rimljana bila signal judejskim hrišćanima za bekstvo, tako će primenjivanje sile od strane naše nacije u dekretu koji silom nameće papsku subotu, biti opomena za nas. Tada će biti vreme da napustimo velike gradove, spremni da napustimo i manje i da se povučemo u usamljene domove na izolovanim mestima među planinama. (T. 5, p. 464. 465)

Mnogi su zaslepljenih očiju

Ima mnogo onih koji su angažovani u ovom pokretu za nametanje nedelje koji su slepi za posledice koje će nastati posle ovog postupka. Oni ne vide da se neposredno bore protiv verske slobode. Ima mnogo onih koji nikada nisu razumeli zahteve biblijske Subote i lažan temelj na kome počiva nedelja. (T. 5, p. 711)

Odgovornosti i dužnosti Božjeg naroda

Barjak istine i verske slobode, koji su visoko držali osnivači evanđeoske crkve i Božji svedoci u toku vekova koji su otada prošli, u ovom poslednjem sukobu predat je u naše ruke. Odgovornost za ovaj veliki dar počiva na onima koje je Bog blagoslovio poznavanjem Njegove reči. Tu Reč treba da primimo kao vrhovni autoritet. Mi treba da priznamo ljudsku vlast kao red postavljen od Boga i učimo da joj treba biti poslušan kao svetoj dužnosti u okviru njene zakonske sfere. Ali kada se njeni zahtevi sukobljavaju sa Božjim zahtevima, mi moramo pre poslušati Boga, a ne ljude. Božja reč mora biti uzdignuta iznad svakog ljudskog zakonodavstva. „Ovako kaže Gospod,“ ne sme da se stavi na stranu zbog „Ovako kaže crkva“ ili „Tako kaže država“. Hristova kruna treba da se uzdigne iznad dijadema zemaljskih moćnika. (AA, p. 68. 69)

Mi kao narod nismo završili posao koji nam je Bog naložio. Mi nismo spremni za ono što će nam doneti nametanje nedeljnog zakona. Naša je dužnost da krenemo na rad, kad vidimo znake približavanja opasnosti. Neka niko ne sedi i hladno iščekuje zlo, tešeći se verovanjem da će ovo delo morati da ide napred zato što je proročanstvo to proreklo, a da će Gospod zaštititi svoj narod. Mi ne činimo Božju volju ako mirno sedimo ne radeći ništa da sačuvamo slobodu savesti. Vatrema, usrdna molitva treba da se podiže Nebu da se ova nesreća odgodi dok ne završimo posao koji je toliko dugo zanemarivan. Neka bude više ozbiljne molitve; i onda radimo u skladu sa svojim molitvama. (T. 5, p.713. 714)

Naša je dužnost da činimo sve što je u našoj moći da sprečimo opasnost koja preti. Mi treba da se trudimo da razoružamo predrasude postavljajući se pred ljudima u pravom svetlu. Pred njih treba da iznesemo pravo sporno pitanje, ubacujući tako delotvoran protest protiv mera koje će ugroziti slobodu savesti. (T. 5, p. 452)

Kad nam je Bog dao svetlost koja otkriva opasnosti koje su pred nama, kako možemo biti pravi pred Njim ako zanemarujemo da uložimo svaki napor da je otkrijemo ljudima? Možemo li se zadovoljiti time da ih ostavimo da se neupozoreni suoče sa ovim značajnim pitanjem? (T. 5, p. 712)

Kada su nacionalni reformatori počeli da se zalažu za mere koje ograničavaju versku slobodu, trebalo je da naši vodeći ljudi budu svesni situacije i da ozbiljno deluju protiv tih napora. Božja zapovest nije da se svetlost krije od ljudi, jer je ona upravo sadašnja istina koja bi im bila potrebna za ovo vreme. Naši propovednici koji propovedaju treću anđeosku vest često ne razumeju šta sačinjava tu vest. Nacionalni reformni pokret neki su smatrali malo važnim, da nisu ni pomišljali da je potrebno da mu pridaju mnogo pažnje pa su čak smatrali da bi, čineći to, gubili vreme na pitanjima koja nemaju veze sa trećom anđeoskom vest. Neka Gospod oprostimo našoj braći što su tako tumačili vest koja je upravo za ovo vreme. (T. 5, p. 715)

Mnogo godina očekujemo da se u našoj zemlji donese nedeljni zakon; sada kada je pokret upravo pred nama, pitamo se: Hoće li naš narod obaviti svoju dužnost u ovom pitanju? Zar ne bismo mogli da pomognemo da se podigne zastava i da se na front pozovu oni koji poštuju svoja verska prava i privilegije? Brzo se približava vreme kada će oni koji su izabrali da se pokoravaju Bogu, a ne ljudima, osetiti ruku tlačitelja. Zar ćemo onda ćutanjem osramotiti Boga, dok se Njegove zapovesti gaze nogama? Dok protestantski svet pored svog stava pravi ustupke Rimu, probudimo se da shvatimo prilike i sagledamo borbu koja je pred nama u njenom pravom vidu. Neka stražari sada podignu svoj glas i objave vest koja je sadašnja istina

za ovo vreme. Pokažimo ljudima gde se nalazimo u proročkoj istoriji i težimo da probudimo duh pravog protestantizma, da bi svet osetio vrednost privilegija verske slobode koju je toliko dugo uživao. (T. 5, p. 716)

Narod naše zemlje treba da se probudi i pruži otpor napredovanju ovog najopasnijeg neprijatelja građanskoj i verskoj slobodi. (SP, 4, p. 382)

Hoćemo li sedeti skrštenih ruku ne radeći ništa u ovoj krizi?... Bog neka nam pomogne da se probudimo iz obamrlosti koja nas je godinama držala. (R&H, 18. 12. 1888)

Mudar pravac koji treba slediti

Prkošenje nedeljnim zakonima samo će ojačati verske fanatike u njihovom progonilačkom raspoloženju, jer teže da ih silom nametnu. Nemojte im dati povoda da vas nazovu kršiteljima zakona. Kada bi im bilo dozvoljeno da podvlaste ljude koji se ne boje ni Boga ni ljudi, to bi za njih ubrzo izgubilo svoju novinu i oni bi videli da im ne odgovara da budu strogi u poštovanju nedelje. Samo nastavite sa svojim misionarskim poslom, sa svojom Biblijom u rukama i neprijatelj će uvideti da je sam upropastio svoju stvar. Niko neće primiti žig zverin zbog toga što pokazuje da shvata da je mudro držati se mira i uzdržavati se od posla koji nekoga vređa, radeći u isto vreme najvažniji posao. (T. 9, p. 232)

Ako nedelju posvetimo misionarskom poslu, bič će biti izbačen iz ruku despotskih revnitelja, koji bi bili veoma zadovoljni da ponize adventističke hrišćane. Kada vide da smo nedeljom zauzeti posećivanjem ljudi i otvaranjem Pisma pred njima, znaće da bi bilo uzalud da pokušaju da spreče naš posao donošenjem nedeljnih zakona. (T. 9, p. 232. 233)

Nedelja se može iskoristiti za obavljanje različitih poslova u delu, koji će mnogo doprineti za Gospoda. Toga dana mogu da se održavaju sastanci na otvorenom i sastanci u kamp – kućicama, kao i posao od kuće do kuće. Oni koji pišu taj dan mogu da posvete pisanju članaka. Kad god je to moguće, neka se verske službe održavaju nedeljom. Ti sastanci treba da budu veoma zanimljivi. Pevajte prave, ohrabrujuće himne i govorite sa silom i sigurnošću u Spasiteljevu ljubav. Govorite o umerenosti i o pravom verskom iskustvu. (T. 9, p. 233)

Neka nastavnici u našim školama posvete nedelju misionarskim naporima. Poučena sam da će na taj način moći da zaustave namere neprijatelja. Neka nastavnici povedu sa sobom učenike da drže časove onima koji ne poznaju istinu. Tako će postići mnogo više nego što bi postigli na bilo koji drugi način. (T. 9, p. 233)

Pobeda istine

Sumnjičavost može da se odnosi prema zahtevima Božjeg zakona sa podsmehom, porugom i poricanjem. Duh svetovnosti može da zatruje mnoge i nadgleda neke; Božje delo može da sačuva svoj položaj samo uz veliki napor i neprestano žrtvovanje; ipak, na kraju istina će slavno trijumfovati. (P&K, p. 186)

U Božjem zaršnom delu na Zemlji zastava Njegovog zakona biće ponovo uzdignuta. Lažna religija može da preovladava, greha može biti u izobilju, ljubav mnogih može da se ohladi, krst sa Golgote može nestati iz vida, a tama, kao mrtvački pokrov, može da se raširi po svetu; snaga popularnog strujanja može da se okrene protiv istine; zavera za zaverom može da se kuje protiv Božjeg naroda; ali u času najveće opasnosti Bog Ilijin podići će ljudska oruđa da objavi vest koja neće biti učutkana. U gusto naseljenim gradovima na našoj Zemlji i u mestima u

kojima su ljudi najdalje otišli govoreći protiv Najvišega, čuće se glas strogog ukora. Ljudi koje je Bog postavio hrabro će osuditi ujedinjenje Crkve sa svetom. Oni će ozbiljno pozvati ljude i žene da napuste poštovanje institucije koju je postavio čovek zarad poštovanja prave Subote. (P&K, p.186. 187)

Svetlost u tami

Među stanovnicima Zemlje rasejanim po svim krajevima, ima onih koji nisu savili svoja kolena pred Valom. Kao zvezde na Nebu, koje se javljaju samo noću, ovi verni blistaće kada tama bude pokrila Zemlju, a gusti mrak narode. U paganskoj Africi, u katoličkim zemljama Evrope i Južne Amerike, u Kini, u Indiji, na ostrvima u morima, u svim krajevima Zemlje, Bog čuva nebeski svod izabranih koji će sjati usred tame, otkrivajući jasno otpalom svetu preobražavajuću silu poslušnosti Njegovom zakonu. Čak i sada oni se javljaju u svakom narodu, u svakom jeziku i kolenu; a u času najdubljeg otpada, kada će sotona uložiti najveći napor da postigne da „svi, mali i veliki, bogati i siromašni, slobodnjaci i robovi“ prime, pod pretnjom smrću, žig vernosti lažnom danu odmora, ovi verni, „besprekorni i bezazleni sinovi Božji“ sijaće kao videla na svetu.“ Što je noć tamnija, to će oni sjajnije blistati. (P&K, p. 188. 189)

Kada se oluja progonstva zaista bude sručila na nas, prave ovce čuće glas svoga Pastira. Napori puni samoodricanja biće uloženi da se spasu izgubljeni i mnogi koji su zastranili, vratiće se da slede Velikog Pastira. (AST. S, 26. 1. 1903)

Božanska zaštita

Ali iako sukob ne prestaje, niko nije ostavljen da se bori sam. Anđeli pomažu i štite one koji ponizno hode pred Bogom. Gospod nikada neće izdati onoga koji Mu veruje. Kada Mu se Njegova deca približe tražeći zaštitu od zla, u sažaljenju i ljubavi On podiže za njih zastavu protiv neprijatelja. „Ne diraj ih,“ govori On, „jer su oni Moji. Ja sam ih izrezao na dlanovima svojih ruku.“ (P&K, p. 571)

Nebo je veoma blizu onih koji pate zbog pravde. Hristos poistovećuje svoje interese sa interesima svoga vernog naroda; On pati u liku svojih svetih; i ko god dira Njegove izabrane, dira Njega. Sila koja je blizu da spasi od većeg zla, omogućiće Božjem sluzi da sačuva svoje dostojanstvo u svim okolnostima. (P&K, p. 545)

Ponekad će izgledati kao da je Gospod zaboravio na opasnosti koje prete Njegovoj crkvi i na povrede koje su joj naneli njeni neprijatelji. Ali Bog nije zaboravio. Ništa na ovom svetu nije tako drago Božjem srcu kao Njegova crkva. Njegova volja nije da svetska politika pokvari njen uspeh. On ne ostavlja svoj narod da ga nadvladaju sotoniska iskušenja. On će kazniti one koji Ga rđavo predstavljaju, ali će biti milostiv prema svima koji se iskreno kaju. (P&K, p. 590)

PRIKUPLJANJE ŽETVE

Složen problem

Godinama je složeno pitanje stajalo pred nama: Kako možemo prikupiti sredstva koja će biti dovoljna da se podrže misije koje je Bog otvorio idući ispred nas? Čitamo jasne zapovesti Jevanđelja; a misije, i na domaćim i stranim poljima, iznose svoje potrebe. Pozitivna otkrivenja Providenja ujedinjaju se i teraju nas da brzo obavimo posao koji čeka da bude obavljen. (T. 9, p. 114)

Uspešan plan

Jedan od novih planova kako stići do nevernika i Kampanja prikupljanja žetve za misije. U mnogim mestima, u toku proteklih nekoliko godina, ovo je donelo uspeh donoseći blagoslov mnogima i povećavajući priliv sredstava u misionarsku blagajnu. Kada su se oni koji nisu naše vere upoznali sa napretkom treće anđeoske vesti u neznabožačkim zemljama, probudile su se njihove simpatije i neki su tražili da saznaju više o istini koja ima takvu silu da promeni srca i živote. To je stiglo do ljudi i žena iz svih slojeva i ime Božje je proslavljeno. (MS. „CERU,“ 5. 6. 1914)

Neki će možda dovesti u pitanje prikladnost primanja darova od nevernika. Neka se takvi zapitaju: „Ko je pravi vlasnik našeg sveta? Kome pripadaju njegove kuće i imanja i njegova blaga u zlatu i srebru?“ Bog ima obilje u našem svetu i On je svoja dobra stavio u ruke svih, i poslušnih i neposlušnih. On je spreman da pokrene srca svetovnih ljudi, čak idlolopoklonika, da daju od svog izobilja za podršku Njegovom delu; i On će učiniti čim Njegov narod nauči da mudro priđe ovim ljudima i privuče njihovu pažnju na ono što je njihova prednost da učine. Kad bi potrebe Gospodnjeg dela bile iznete u jasnom svetlu onima koji imaju sredstva i uticaj ti ljudi bi mogli mnogo da učine da se unapredi delo sadašnje istine. Božji narod je izgubio mnoge prednosti koje je mogao da iskoristi da nije izabrao da stoji odvojen od sveta. (SW, 15. 3. 1904)

Gospod i dalje pokreće srca careva i vladara u korist svog naroda. Oni koji rade za Njega treba da iskoriste pomoć na koju On nagovara ljude da upute u napredak Njegovog dela. Agenti kroz koje ovi pokloni dolaze mogu otvoriti načine na koje će se svetlost istine odneti u mnoge mračne zemlje. Ovi ljudi možda nemaju simpatije prema Božjem delu, ni vere u Hrista, ni poznavanje Njegove reči; ali njihove poklone zbog toga ne treba odbiti. (SW, 15. 3. 1904)

Gospod je stavio svoja dobra u ruke nevernih, kao i u ruke vernih; svi mogu da Mu vrate Njegovo da se obavi posao koji mora da se izvrši za pali svet. Sve dok smo na ovom svetu, sve dok se Duh Božji pre sa ljudskom decom, sve dotle treba da primamo blagoslove, ali i da ih prenosimo. Mi svetu treba da damo svetlost istine koja je otkrivena u Pismu; i mi treba da primamo od sveta ono što im je Bog naložio da učine u korist Njegovog dela. (SW, 15. 3. 1904)

Iako je sada skoro sasvim u posedu grešnih ljudi, sav svet sa svojim bogatstvima i blagom pripada Bogu. „Gospodnja je zemlja i što je god u njoj.“ „Moje je srebro i moje je zlato, kaže Gospod nad vojskama.“ „Jer je moje sve gorsko zverje, i stoka po planinama na tisuće. Znam sve ptice po gorama, i krasota poljska preda mnom je. Da ogladnim, ne bih tebi rekao, jer je

moja vasiljena i sve što je u njoj.“ O kad bi hrišćani mogli potpunije da shvate da je njihova prednost i njihova dužnost da, negujući prava načela, iskoriste svaku Nebom danu priliku za unapređenje Božjeg carstva na ovom svetu. (SW, 15. 3. 1904)

Upozorenje radnicima

Svima koji nameravaju da se prihvate naročitog misionarskog posla sa listom pripremljenom za korišćenje u Kampanji prikupljanja žetve, ja bih rekla: „Budite vredni u svojim naporima; živite prepušteni vođstvu Svetoga Duha. Uvećavajte svakoga dana svoje hrišćansko iskustvo. Neka oni koji imaju naročite sposobnosti rade za neverne na visokim kao i na nižim položajima. Marljivo tražite duše koje ginu. Mislite na Hristovu čežnju i želju da u svoju zajednicu ponovo vrati one koji su zastranili!

Pazite na duše kao oni koji će morati da polože račun. U vašem misionarskom radu u crkvi i susedstvu neka vaše svetlo blista tako jasnim, postojanim zracima, da niko ne može ustati na sudu i reći: ‘Zašto nisi mario za moju dušu?’ Budimo marljivi u rasturanju literature koja je brižljivo pripremana za korišćenje među onima koji nisu naše vere. Iskoristimo najbolje što možemo svaku priliku da privučemo pažnju nevernika. Stavimo literaturu u svaku ruku koja će je primiti. Posvetimo se objavljivanju vesti: ‘Pripremite put Gospodu, poravnite u pustoši stazu Bogu našem.’“ (MS. „CERU,“ 5. 6. 1914)

Važno za uspeh

Kada se prati bilo koji plan, koji se može primeniti da bi drugi saznali za sadašnju istinu i veličanstvena providenja povezana sa napredovanjem istine, prvo se potpuno posvetimo onome čije ime želimo da uzvisimo. Molimo se takođe ozbiljno za one koje nameravamo da posetimo, da ih živom verom jednog po jednog, dovedemo u Božje prisustvo. Gospod zna misli i namere čoveka i zašto lako može da nas omekša! Kako njegov Duh, kao vatra, može da savlada kameno srce! Kako On može da ispuni dušu ljubavlju i nežnošću! Kako nam može dati milost svoga Svetoga Duha i pripremiti nas da ulazimo i izlazimo, radeći za duše! (MS. „CERU,“ 5. 6. 1914)

Gospodnje delo bi moglo da primi mnogo veće blagoslove nego što sada prima, kada bismo se približili ljudima mudro, upoznajući ih sa delom, pružajući im priliku da urade ono što će biti za njegov napredak, i zato je naša prednost da ih navedemo da to urade. Kada bismo mi, kao Božje slugе, uzeli mudar i obazriv pravac, Njegova dobra ruka učinila bi da uspemo u svojim naporima. (SW, 15. 3. 1904)

Kada bi svi, koji su angažovani u Gospodnjem delu, shvatili koliko zavise od svoje vernosti i mudrog promišljanja, njihove napore pratio bi mnogo veći uspeh. Zbog neodlučnosti i nazadnosti često ne uspevamo da osiguramo ono što se može postići kao pravo od sila koje vladaju. Bog će raditi za nas ako smo spremni da učinimo što možemo i što treba da uradimo sa svoje strane. (SW, 15. 3. 1904)

Domaće prema stranim misijama

Domaće misionarsko delo biće mnogo naprednije u svakom pogledu kada se pokaže duh veće trpeljivosti, samoodricanja i samopožrtvovanja za napredak stranih misija; jer napredak

domaćeg dela u velikoj meri zavisi, osim od Boga, i od povratnog uticaja evanđeoskog rada obavljenog u dalekim zemljama. Aktivnim radom i zadovoljenjem potreba Božjeg dela dovešćemo duše u dodir sa Izvorom svake sile. (T. 6, p. 27)

Jedan američki poslovni čovek, koji je bio ozbiljan hrišćanin, u razgovoru sa jednim radnikom primetio je da je on sam dvadeset četiri sata dnevno radio za Hrista. „U svim svojim poslovnim odnosima,“ rekao je, „trudim se da zadobijem druge za Njega. Po čitav dan radim za Hrista. A noću, dok spavam, imam čoveka koji u Kini radi za Njega.“ Da bi objasnio, dodao je: „U svojoj mladosti odlučio sam da kao misionar idem neznabošcima. Međutim, posle smrti svoga oca morao sam da se latim posla da bih izdržavao porodicu. Sada, umesto da idem ja sam, izdržavam misionara. U tom i tom gradu, te i te provincije u Kini, smestio se moj radnik. I tako čak i kad spavam, ja, preko svog predstavnika, još uvek radim za Hrista.“

Zar nisu adventisti ti koji će učiniti isto tako? Umesto da drže propovednike da rade za crkve koje već poznaju istinu, neka vernici kažu ovim radnicima: „Idite radite za duše koje ginu u tami. Mi ćemo sami da se brinemo za službe crkve. Mi ćemo održavati sastanke i, živeći u Hristu, održavaćemo duhovni život.“

Mi ćemo raditi za duše koje su oko nas, a svoje molitve i svoje darove upućivaćemo da podupremo radnike u slabijim i siromašnijim poljima.“ (T. 6, p. 29. 30)

Vredan primer

Siromašna udovica koja je bacila dve lepte u Gospodnju riznicu nije mnogo znala šta je činila. Njen primer samopožrtvovanja delovao je na hiljade srca u svim zemljama u svim vekovima. On je u Božju riznicu doneo darove od velikih i malih, bogatih i siromašnih. Pomagao je da se izdržavaju misije, da se otvore bolnice, da se nahrane gladni, obuku goli, izleče bolesni i da se evanđelje propoveda siromašnima. Mnogi su bili blagoslovljeni zahvaljujući njenom nesebičnom delu. (T. 6, p. 310)

Pouke iz Nemijinog života

U proteklim godinama govorila sam u prilog planu za prestavljanje našeg misonarskog rada i njegovog napretka pred našim prijateljima i susedima i pozivala se na Nemijin primer. I sada želim da nagovorim našu braću i sestre da ponovo prouče iskustvo ovog čoveka molitve, vere i zdravog rasuđivanja, koji se usudio da zamoli svog prijatelja, cara Artakserksa, za pomoć kojom je trebalo da unapredi interese Božjeg dela. (MS. „CERU,“ 5. 6. 1914)

Sredstva tražena od onih koji mogu da ih daruju. - Ljudi molitve treba da budu ljudi akcije. Oni koji su spremni i voljni naći će način i sredstva za rad. Nemiju nije mučila neizvesnost. Sredstva koja su mu nedostajala potražio je od onih koji su mogli da ih daruju. (SW, 15. 3. 1904)

Hrabrost za zadatak primljena u sili. - Nemija i Artakserks stajali su licem k licu, jedan sluga iz podjarmljenog naroda, drugi monarh velike svetske imperije. Međutim, beskrajno veća od razlike u rangu bila je moralna udaljenost koja ih je razdvajala. Nemija se pokorio pozivu Cara nad carevima: „Neka se uhvati za moju snagu da sklopi mir sa mnom i sklopiće mir sa mnom.“ Tiha molba koju je poslao Nebu bila je ista ona koju je već nedeljama upućivao da Bog daruje uspeh njegovoj molbi. I sada, skupivši hrabrost kroz pomisao da ima Prijatelja, sveznajućeg i svemogućeg, koji radi u njegovu korist, Božji čovek otkrio je caru svoju želju da

na neko vreme bude otpušten iz svoje službe na dvoru i dobije punomoć da sagradi opustošena mesta u Jerusalimu i da ga ponovo učini jakim i zaštićenim gradom. Životno važne posledice po judejski grad i narod zavisile su od ove molbe. „I,“ rekao je Nemija, „dade mi car, jer dobra ruka Boga mojega beše nada mnom.“ (SW, 8. 3. 1904)

Osigurano zvanično odobrenje. - Kada je njegova molba caru bila tako povoljno primljena, Nemija se ohrabrio da zatraži onakvu pomoć kakva je bila potrebna za izvođenje njegovih planova. Da bi svojoj misiji obezbedio dostojanstvo i punomoć, kao i da bi imao zaštitu na putovanju, postarao se za vojnu pratnju. Dobio je carska pisma upućena upravnicima provincija s one strane Eufrata, jer je to bila teritorija kroz koju je morao da prođe na svom putu u Judeju; dobio je i pismo za čuvara carskih šuma u planinama Libana, u kome mu je bilo naređeno da obezbedi građu, koja će biti potrebna za jerusalimski zid i za zgrade koje je Nemija predložio da se podignu. Da ne bi bilo prilike za tužbu da je prekoračio svoje ovlašćenje, Nemija se postarao da punomoć i privilegije, koji su mu dati, budu jasno određeni. (SW, 15. 3. 1904)

Carska pisma upravnicima provincija duž njegovog puta, obezbedila su Nemiji častan prijem i brzu pomoć. Nijedan neprijatelj nije se usudio da učini neko zlo službeniku koga je čuvala sila persijskog cara i koga su provincijski vladari posebno uvažavali. Nemijino putovanje bilo je sigurno i uspešno. (SW, 22. 3. 1904)

Nailaze prepreke. - Međutim, njegov dolazak u Jerusalim uz pratnju vojske, što je pokazivalo da dolazi nekim važnim poslom, izazvao je ljubomoru i mržnju izrailjskih neprijatelja. Neznabožačka plemena naseljena blizu Jerusalima gajila su neprijateljstvo prema Jevrejima vređajući ih kad god su za to imali priliku. U ovom zlom poslu prednjačile su neke poglavice ovih plemena, Sanavalat Oronjanin, Tovija Amonac i Gisem Arapin; od ovoga trenutka ove vođe ljubomorno su posmatrale Nemijine poteze i trudile se svim sredstvima, koja su im bila na raspolaganju, da osujete njegove planove i spreče njegov rad. (SW, 22. 3. 1904)

Oni su pokušavali da izazovu razdor među radnicima unoseći sumnje i pobuđujući neverovanje u njihov uspeh. Oni su takođe ismejavali napore graditelja, izjavljivali da ono što su preduzeli nema nikakve mogućnosti i predviđali sraman neuspeh... Graditelji na zidu su se uskoro suočili sa još većim protivljenjem. Bili su prisiljeni da neprestano straže protiv zavera svojih budnih neprijatelja. Neprijateljski emisari su se trudili da unište njihovu hrabrost stvarajući lažne glasine; stvarame su zavere pod raznim izgovorima s ciljem da uvuku Nemiju u svoje poslove i dok su prevrtljivi Jevreji već bili spremni da pomognu njihov poduhvat... Neprijateljski emisari, izdajući se za prijatelje, umešali su se među graditelje sugerišući promene u planu, trudeći se na razne načine da odvrte pažnju radnika, da izazovu zabunu i pobude nepovrenje i sumnju. (SW, 12. 4. 1904)

Sa istim preprekama danas se suočavaju vođe. Nemijino iskustvo ponavlja se u istoriji Božjeg naroda u ovo vreme. Oni koji rade za istinu otkriće da ne mogu to činiti, a da ne izazovu ljutnju svojih neprijatelja. Najsvetije stvari biće predstavljene u smešnom svetlu da bi se zabavili bezbožni. Malo sarkazma i humora, udruženih sa zavišću, ljubomorom, bezbožnošću i mržnjom, dovoljno je da razveseli bezbožnog rugača. Ovi drski podsmevači oštre uzajamno svoju dovrtljivost i ohrabruju jedan drugoga u svom bogohulnom poslu. Prezir i rujanje zaista su bolni za ljudsku prirodu; ali svi koji su verni Bogu moraju da ih podnose. Sotonina politika je da tako odvrati duše da ne obavljaju posao koji je Gospod položio na njih. (SW, 12. 4. 1904)

Pribiranje utučenih snaga. - U tajnosti i tišini Nemija je završio zid koji je opasivao grad. On

kaže: „Ali poglavari ne znadijahu kuda sam išao ni šta sam radio, jer do tada ne bejah ništa rekao ni Judejcima ni sveštenicima ni knezovima ni poglavarima ni drugima koji upravljaju poslom.“ U ovom bolnom pregledu nije želeo da privuče pažnju ni prijatelja ni neprijatelja, jer bi se tako stvorilo uzbuđenje i počele da kruže glasine koje bi možda porazile, ili ometale njegov posao. Nemija je ostatak noći posvetio molitvi; ujutro mora da uloži ozbiljan napor da podstakne i ujedini svoje utučene i podeljene sunarodnike. (SW, 22. 3. 1904)

Iako je Nemija nosio carsku poruku koja je zahtevala od stanovnika da sarađuju sa njim u obnovi gradskih zidina, on je odlučio da ne zavisi od pukog pokazivanja punomoći. Želeo je da stekne poverenje i simpatiju naroda, znajući dobro da je jedinstvo srca i ruku bitno za uspeh u velikom poslu koji je preduzeo.

Kada je sledećeg dana sazvaio narod, izneo je takve činjenice koje su probudile uspavane snage naroda i sjedinile raštrkano mnoštvo... Pošto je pred narod potpuno izneo plan, pokazujući da ima podršku i punomoć i od persijskog cara i Boga Izrailjevog, Nemija je pripadnicima naroda uputio neposredno pitanje da li će iskoristiti ovu povoljnu priliku, ustati s njim i graditi zid. Ovaj poziv je dopro pravo do njihovih srca; iskazivanje naklonosti Neba prema njemu doprinelo je da se postide svojih strahovanja. S novom hrabrošću uzvikivali su u jedan glas: „Ustanimo i zidajmo.“ (SW, 29. 3. 1904)

Nemijina sveta snaga i uzvišena nada preneli su se na pripadnike naroda. Kada ih je obuzeo isti duh, oni su se posle izvesnog vremena uzdigli na moralni nivo svoga vođe. Svako je, u svom domenu, bio Nemija; i svako je snažno i podržavao svoga brata u poslu. (SW, 29. 3. 1904)

Izrailjski sveštenici odazvali su se među prvima. - Među prvima koji su bili obuzeti Nemijinim duhom revnosti i ozbiljnosti bili su sveštenici u Izrailju. Budući da su zauzimali uticajno mesto, ovi ljudi mogli su mnogo da učine da ometu ili unaprede posao. Njihova spremnost da sarađuju na samom početku mnogo je doprinela njegovom uspehu. Tako bi trebalo da bude u svakom poduhvatu. Oni koji zauzimaju uticajne i odgovorne položaje u Crkvi treba da budu prvi u Božjem delu. Ako se oni nerado pokreću, ostali se nikako neće pokrenuti. Ali „njihova revnost će pokrenuti mnoge“. Kada njihova svetlost bude blistala punim sjajem, hiljade baklji upaliće se od tog plamena. (SW, 5. 4. 1904)

Nemija kao organizator. Narod je živeo sa jednim srcem i jednom dušom punom rodoljublja i vedre aktivnosti. Sposobni i uticajni ljudi organizovali su različite grupe građana u društva, čije su vođe bile odgovorne za podizanje određenog dela zida. Bog i anđeli sa odobravanjem su gledali zaposlene grupe kako složno rade na porušenim jerihonskim zidovima i lepo je bilo čuti zveket alatki od rane zore dok „se zvezde nisu pojavile“. (SW, 5. 4. 1904)

Dokazivanje pravog vođstva. - Nemijina revnost i energija nisu se smanjili kad je posao stvarno počeo. On nije skrstio ruke smatrajući da bi breme moglo da se spusti. S neumornom budnošću neprestano je nadgledao posao usmeravajući radnike, zapažao svaku prepreku i obezbeđivao sve što je bilo hitno potrebno. Njegov uticaj stalno se osećao čitavom dužinom zida. Zgodnim rečima hrabrio je bojažljive, hvalio marljive ili podsticao zaostale. Oštrim okom pratio je kretanje svojih neprijatelja, koji su se ponekad sakupljali u daljini i ozbiljno razgovarali kao da kuju zaveru o nekom nedelu, a onda se približavali radnicima pokušavajući da odvrate njihovu pažnju i ometu posao.

Dok su oči svakog radnika često bile uprte u Nemiju, spremne da povedu računa i o najmanjem znaku, Nemijine oči i srce dizali su se Bogu, velikom Nadzorniku celokupnog posla

i Onome koji je izgradnju stavio na srce svome sluzi. I kada bi vera i hrabrost ojačale u njihovom vlastitom srcu, Nemija bi uzviknuo a njegove reči, koje su se ponavljale i odjekivale, krepile bi srca radnika duž cele linije: „Bog nebeski će nam dati uspeha!“ (SW, 5. 4. 1904)

Nemija i njegovi drugovi nisu zazirali od teškoća, niti se izgovarali da se ne okušaju u službi. Ni noću ni danju, čak ni za kratko vreme određeno za odmor oni nisu skidali svoju odeću niti odlagali na stranu svoje oružje. „A ja i moja braća i momci moji i stražari što idu za mnom nećemo svlačiti sa sebe haljina, osim što ih svako skida radi pranja.“ (SW, 26. 4. 1904)

U svakom verskom pokretu postoji suprotan uticaj. - Većina viđenih ljudi i knezova u Izrailju takođe, su se plemenito odazvali svojoj dužnosti; ali bilo je nekoliko plemića iz Tekuje koji „ne saviše vrata svojega na službu Gospodu svojemu“. Dok verni graditelji imaju častan spomen u knjizi Božjoj, sećanje na ove lenje sluge žigosano je sramom i kao opomena preneto svim budućim naraštajima.

U svakom verskom pokretu ima pojedinaca koji će, iako ne mogu da negiraju da je to Božje delo, stajati po strani, odbijajući da ulože bilo kakav napor da ga unaprede. Ali u želji da ostvare svoje sebične interese ovi ljudi često se pokazuju kao najaktivniji i najenergičniji radnici. Bilo bi dobro zapamtiti da izveštaj koji se čuva na Nebu, je knjiga Božja, u kojoj su zapisane sve naše pobude i naša dela, knjiga u kojoj nema propusta niti grešaka i po kojoj će nam biti suđeno. Tamo će biti verno zapisana svaka zanemarena prilika u kojoj je mogla da bude obavljena služba za Boga i svako delo vere i ljubavi, koje ma kako bilo skromno, ostaće u večnom sećanju. (SW, 5. 4. 1904)

Poziv savremenim Nemijama

Potreba za Nemijama postoji i danas u crkvi, ne za ljudima koji će se samo moliti i propovedati, već za ljudima čije su molitve i propovedi poduprte čvrstom i određenom namerom. Kurs koji je ovaj jevresjki patriota sledio u ostvarivanju svojih planova treba danas da usvoje propovednici i vodeći ljudi. Kada načine planove oni treba da ih predstave Crkvi, da bi zadobili njen interes i saradnju. Neka ljudi shvate planove i učestvuju u poslu, pa će biti lično zainteresovani za njegov napredak. Uspeh koji je pratio Nemijine napore pokazuje šta mogu da učine molitve, vera i mudra, odlučna akcija. Duh koji budu pokazale vođe u velikoj meri pokazaće se u narodu. Ako vođe koje kažu da veruju u svečane, važne istine, koje treba da stave na probu svet u ovo vreme, ne pokažu vatrenu revnost u pripremi ljudi da opstanu na dan Gospodnji, moramo očekivati da Crkva bude bezbrižna, neradna i da teži uživanju. (SW, 29. 3. 1904)

POKRET ŠIRENJA CRKVE

Božanski plan

Božja namera nije da Njegov narod stvori kolonije ili da živi u velikim zajednicama. Hristovi učenici su Njegovi predstavnici na Zemlji i po Božjoj zamisli oni treba da se raseju po celoj Zemlji, po gradovima, manjim mestima i selima, kao videla usred tame. (T. 8, p. 244)

Plan za stvaranje kolonija ili seljenja iz različitih mesta u kojima ima samo malo snage ili uticaja i koncentracije uticaja mnogih na jednom mestu, predstavlja uklanjanje svetla sa mesta na kojima bi Bog želeo da svetle. (T. 2, p. 633)

Kada bi Hristova crkva ispunjavala nameru našeg Gospoda, svetlost bi obasjala sve koji sede u tami i u oblasti i senci smrti. Umesto da se skupljaju na jednom mestu i izbegavaju odgovornost i nošenje krsta, vernici treba da se raseju po svim zemljama, dopuštajući da Hristova svetlost blista iz njih i radeći kao što je On činio za spasenje duša da bi ovo „Jevanđelje o carstvu” bilo brzo preneto čitavom svetu. (TMB, p. 69. 70)

Braćo i sestre, zašto se toliko zadržavate u crkvama? Proučavajte priču o izgubljenoj ovci i pođite kao pravi pastiri da tražite izgubljene koji su u pustinji greha. Spasite one koji ginu. (R&H, 12. 12. 1893)

Vernici-laici u našim crkvama mogu da izvrše posao koji dosad jedva da su i započeli. Niko ne treba da se preseli u novo mesto samo radi neke svetovne prednosti; tamo gde postoji mogućnost da se zaradi za život, neka se presele porodice koje su dobro utemeljene na istini, jedna ili dve porodice u jednom mestu, da bi radile kao misionari. Oni treba da osećaju ljubav prema dušama, da osećaju teret rada za njih i treba dobro da prouče kako da ih dovedu u istinu. Oni mogu da raznose naše publikacije, da drže sastanke u svojim domovima, da se upoznaju sa svojim susedima i da ih pozivaju da dođu na ove sastanke. Na taj način omogućiće da njihovo svetlo sija u dobrim delima. (T. 8, p. 245)

Braća koja žele da promene svoja mesta boravka, koji imaju u vidu slavu Božju i koji osećaju da na njima počiva odgovornost da drugima čine dobro, da im budu od koristi i da spasu duše za koje Hristos nije žalio svoju dragocenu dušu, treba da se presele u gradove i sela u kojima ima malo ili uopšte nema svetlosti i gde mogu da budu od stvarne koristi u službi i da služe na blagoslov drugima svojim radom i iskustvom. Potrebni su misionari koji će poći u gradove i sela i podići barjak istine, da bi Bog dobio svoje svedoke rasute po celoj Zemlji, da bi svetlost istine prodršla tamo gde do sada još nije doprla, da bi barjak istine mogao biti podignut tamo gde još nije poznat. (T. 2, p. 115)

Ništa neće toliko probuditi samopožrtvovnu revnost i proširiti i ojačati karakter kao angažovanje u poslu za druge. Mnogi takozvani hrišćani u traženju veze sa Crkvom misle samo na sebe. Oni žele da uživaju u druženju sa vernicima i pastoralnoj brizi. Oni postaju vernici velikih i uspešnih crkava i zadovoljni su onim malim što čine za druge. Na taj način oni krađu sami sebi najdragocenije blagoslove. Mnogi bi imali velike koristi kaka bi žrtvovali svoja prijatna, lagodna druženja. Oni treba da odu tamo gde će njihove snage biti pozvane na hrišćanski posao i gde mogu da nauče da nose odgovornosti. (MH, p. 151)

Postoji hiljade mesta u koja treba ući u kojima barjak istine nikad nije bio podignut, u kojima se objavljivanje istine nikad nije čulo. Postoje i hiljade onih koji bi mogli, da uđu u

žetveno polje, koji su sada verski lenji i koji zbog toga idu kao bogalji na svom putu prema Nebu, izražavajući svoju sumnju da li su hrišćani. Ono što im je potrebno jeste životna zajednica sa Isusom Hristom. Tada se za njih može reći: „Vi ste Bogu pomagači.” Mnogima želim da kažem: „Vi čekate da vas neko odnese u vinograd i postavi vas da radite, ili da vinograd donese k vama, da ne biste doživeli nikakvu neugodnost u radu. Čekaćete uzalud. Kada biste podigli svoje oči, videli biste, bez obzira na koju stranu gledate, da je žetva zrela, spremna za srp; posao ćete naći i blizu i daleko. Ali kolikima će Hristos na sudu reći: „Dobri i verni slugo?” Mislim o tome kako se anđeli osećaju gledajući kako se kraj približava i one koji tvrde da poznaju Boga i Isusa Hrista, koga je On poslao, kako se zbijaju, prave kolonije i odlaze na sastanke u crkvi i kako su nezadovoljni ako nema dovoljno propovedanja koje će koristiti njihovim dušama i ojačati Crkvu, dok bukvalno ništa ne rade... Ako njihovi svetovni, finansijski poslovi ne budu imali isto toliko izgleda kad se presele u mesta u kojima istina nije objavljivana ili gde ima samo malo svetla koje tinja, zar neće učiniti upravo ono što je Isus učinio da ih spase? (GCB, 1893, p.131)

Mi zapažamo veliku potrebu za misionarskim radom koji će istinu odneti ne samo stranim zemljama, već i onima koji su blizu nas. Oko nas su gradovi i gradići u kojima nisu uloženi nikakvi napori da se spase duše. Zašto se porodice koje poznaju sadašnju istinu ne bi preselile u ove gradove i sela da tamo postave Hristov barjak, radeći u poniznosti, ne na svoj lični način, već na Božji način, da donesu svetlost onima koji nemaju nikakvog znanja o njoj?

Kada Crkva bude zaista imala duh vesti, ona će sve svoje snage uložiti u posao spasavanja duša za koje je Hristos umro. Oni će ući u nova polja. Neki koji nisu rukopoloženi propovednici biće Bogu pomagači, posećivaće crkve i trudiće se da ojačaju one koji zaostaju, koji samo što nisu umrli. Biće laika koji će se preseliti u gradove i gradiće, u zabačena mesta da bi svetlost koju im je Bog dao mogla da obasja druge. Neki sa kojima će se oni susretati neće naizgled mnogo obećavati, jer jedino pitanje koje treba postaviti glasi: Hoće li se oni složiti sa Hristom? Hoće li postati deoničari Njegovog Duha, da bi njihov uticaj, u proučavanju i primeru, mogao da otkrije privlačnost Autora istine i pravednosti?

U mestima u kojima istina nije poznata, braća koja su navikla na posao, mogla bi da iznajme dvoranu, ili neko drugo pogodno mesto za sakupljanje i pozovu sve da dođu. Tada neka poučavaju ljude istini. Oni ne treba da drže propovedi, već da uzmu Bibliju i dopuste da Bog neposredno govori iz svoje Reči. Ako je prisutan samo mali broj, oni mogu da čitaju „Tako govori Gospod”, bez velikog isticanja ili uzbuđenja; neka samo čitaju i objašnjavaju jednostavnu evanđeosku istinu i pevaju i mole se sa njima. (R&H, 29. 9. 1891)

Avram, dostojan primer

Proba koja je došla na Avrama nije bila mala, niti mala žrtva koja je zatražena od njega. Postojale su jake veze koje su ga vezivale za njegovu zemlju, njegov narod i njegov dom. Ali nije oklevao da poslušati poziv. Nije postavljao nikakva pitanja u vezi sa obećanom zemljom, da li je zemljište plodno i klima zdrava; da li je okolina toga kraja prijatna i da li nudi mogućnosti za sticanje bogatstva. Bog je rekao i Njegov sluga mora da poslušati; najsrećnije mesto na Zemlji za njega bilo je mesto na kome je Bog želeo da bude.

Mnogi su još uvek na probi kao što je bio Avram. Oni ne čuju Božji glas koji govori neposredno sa Neba, ali On ih poziva učenjima svoje Reči i događajima iz ovoga providenja. Od njih će možda biti zahtevano da se odreknu karijere koja obećava bogatstvo i čast, da napuste

unosna društva i odvoje se od roda, da krenu stazom samoodricanja, teškoća i požrtvovanja. Bog za njih ima posao koji treba da obave; ali lagodan život i uticaj prijatelja i rodbine sprečavao bi razvoj osobina koje su važne za ostvarivanje tog posla. On ih poziva da se odvoje od ljudskog uticaja i pomoći i vodi ih da osete potrebu za Njegovom pomoći, da zavise jedino od Njega, da bi im se On mogao otkriti.

Ko je spreman da se na poziv Proviđenja odrekne dragih planova i poznatog društva? Ko će prihvatiti nove dužnosti i ući u nepožnjevena polja i odlučno i sa ljubavlju obavljati Božji posao i za Hrista brojati dobitak njegovih gubitnika? Onaj ko će ovo činiti ima veru Avramovu i deliće sa njim „mnogo pretežniju slavu”. (P&P, p. 126. 127)

Šta ćeš ti tu?

Mnogo zavisi od neprestane aktivnosti onih koji su verni i puni poverenja; zbog toga sotona ulaže svaki napor da spreči da poslušni ispune božansku nameru. On čini da pojedini izgube iz vida svoju uzvišenu i svetu misiju i budu usmereni zadovoljstvima ovoga života. On ih navodi da se smire u lagodnosti, ili da se, zbog većih svetovnih prednosti, presele iz mesta u kojima bi mogli da budu sila na dobro. On čini da drugi obeshrabreni pobegnu od dužnosti, zbog protivljenja ili progonstva. Međutim, na sve takve Nebo gleda sa najnežnijim sažaljenjem. Svakom Božjem detetu čiji je glas, neprijatelj duša uspeo da učutka, postavlja se pitanje: „Šta ćeš ti tu?” Naložio sam ti da ideš po celom svetu i propovedaš Jevanđelje, da pripremaš ljude za dan Božji. Zašto si ovde? Ko te je poslao?” (P&K, p. 171. 172)

Porodicama, kao i pojedincima postavlja se pitanje: Šta ćeš ti tu?” U mnogim crkvama postoje porodice koje su dobro upućene u istine Božje reči, koje bi noogle da prošire sferu svoga uticaja, kada bi se preselile u mesta u kojima je potrebna služba koju su oni sposobni da obave. (P&K, p. 172)

Poziv hrišćanskim porodicama

Misionarske porodice treba da se nastane u pustim mestima. Neka farmeri, finansijeri, graditelji i oni koji poznaju različite veštine i zanate, odu u zanemarena polja, iskoriste zemlju, osnuju preduzeća, naprave skromne domove za sebe i pomognu svojim susedima. (MH, p. 194)

Bog poziva hrišćanske porodice da posete zajednice koje žive u tami i zabludi i da rade mudro i istrajno za Gospoda. Odgovor na ovaj poziv zahteva samopožrtvovanje. Dok mnogi čekaju da se ukloni svaka prepreka, duše u svetu umiru bez nade i bez Boga. Mnogo, veoma mnogo njih, zbog svetovnih prednosti, zbog sticanja naučnog znanja, spremni su da se izlože opasnostima, da podnose teškoće i oskudicu. Gde se nalaze oni koji su voljni da učine ovo da bi drugima govorili o Spasitelju? Gde su ljudi i žene koji će se preseliti u oblasti u kojima nema Jevanđelja, da bi mogli da upute na Otkupitelja one koji su u tami? (T. 9, p. 33)

Postoje čitave porodice koje bi mogle da budu misionari angažujući se u ličnom radu, radeći za Gospoda mukotržno, vrednim rukama i aktivnim umom, smišljajući nove metode za uspeh Njegovog dela. (T. 9, p. 40)

Kada bi se porodice nastanile u tamnim krajevima Zemlje, krajevima u kojima su ljudi obavijeni duhovnim mrakom i kada bi dopustili da svetlost Hristovog života blista kroz njih, veliko delo bilo bi ostvareno. Neka započnu svoj posao na tih, nenametljiv način, ne uzimajući

od oblasti sredstva sve dok interesovanje ne postane tako veliko da ne mogu da se snađu bez pomoći propovednika. (T. 6, p. 442)

Presadivanje zahteva mudre radnike

Pripremite radnike da pođu na puteve i između ograda. Nama su potrebni mudri radnici koji će u razna mesta presaditi drveća i pružiti im preimućstva da mogu da rastu. Dužnost Božjeg naroda je da pođe u daleke predele. Neka uloži sve snage u raščišćavanje novog zemljišta, da osnuje nove centre uticaja gde god da se za to pruži prilika. Prikupite radnike koji poseduju misionarsku revnost i neka krenu da blizu i daleko odnesu svetlost. (T. 9, p. 118)

Mnogi članovi naših velikih crkava bukvalno ne čine ništa. Oni bi mogli postizati dobra dela ako bi se, umesto da se zbijaju zajedno, raštrkali po mestima u koje istina još nije ušla. Drveta koja se pregusto sade ne mogu napredovati. Njih rasaduje baštovan, da bi imala mesta da rastu, da ne postanu patuljasta i bolesna. Isto pravilo važi i za naše velike crkve. Mnogi vernici duhovno umiru u želji za ovim istim poslom. Oni postaju bolesni i neuspešni. Presađeni, imali bi prostora za snažan rast. (T. 8, p. 244)

Sigurnost u rezultati

Kada vernici-laici ustanu da obave posao koji mogu da izvrše, krećući u rat po svom ličnom nalogu, da svako vidi koliko može da postigne u zadobijanju duša za Isusa, videćemo da mnogi napuštaju sotonine redove i staju pod Hristovu zastavu. Ako naš narod bude postupao prema svetlu koje je dato u ovih nekoliko reči uputstva, mi ćemo sigurno videti Božje spasenje. Uslediće divna oživljavanja. Grešnici će se obraćati i mnoge duše pridružiće se Crkvi. (T. 8, p. 246)

Vernici naše Crkve treba da budu duboko zainteresovani za domaće i strane misije. Veliki blagoslovi doći će na njih, kada budu uložili požrtvovni trud da postave barjak istine na novoj teritoriji. Novac uložen u ovaj posao doneće bogat prihod. Novoobraćeni će, radujući se u svetlu koje su primili iz Reči, sa svoje strane dati deo svojih sredstava da se svetlost istine odnese drugima. (T. 9, p. 49)

U poljima u kojima su uslovi tako nepovoljni i obeshrabrujući da mnogi radnici odbijaju da idu u njih, mogu se ostvariti vredne promene na bolje naporima požrtvovnih vernika-laika. Ovi ponizni radnici ostvariće mnogo, jer ulažu strpljiv, istrajan napor, koji se ne oslanja na ljudsku silu, već na Boga koji ih daruje svojom naklonošću. Veličina dobra koje ovi radnici mogu da ostvare neće nikada biti poznata na ovom svetu. (T. 7, p. 22. 23)

Pouka iz neuspeha starog Izrailja

Kada su ušli u Hanan, Izrailjci nisu ispunili Božju nameru da zauzmu celu zemlju. Pošto su delimično osvojili zemlju, oni su se smirili i počeli da uživaju plodove svoje pobede. U svom neverovanju i ljubavi prema lagodnosti, zbili su se u oblasti koje su već bile osvojene, umesto da nastave sa osvajanjem novih teritorija. Tako su počeli da se udaljavaju od Boga. Time što nisu ostvarili Njegovu nameru, oni su Mu onemogućili da im ispuni svoje obećanje o blagoslovima. Zar Crkva danas ne čini istu stvar? Mada je pred njima ceo svet željan Jevandelja, takozvani hrišćani zbijaju se tamo gde mogu da uživaju u evandeoskim

prednostima. Oni ne osećaju potrebu za osvajanjem novih teritorija, za nošenjem vesti spasenja u daleke krajeve. Oni odbijaju da ispune Hristov nalog: „Idite po celom svetu i propovedajte jevanđelje svakom stvorenju.” Da li su oni manje krivi nego što je bila jevrejska crkva? (T. 8, p.119)

HRIŠĆANSKO PRUŽANJE POMOĆI

Božanskim stopama

Mnogi smatraju velikom prednošću posetu mestima iz Hristovog života na Zemlji, hodanje stazama kojima je On prošao, posmatranje jezera pored koga je voleo da poučava, kao i brda i dolina na kojima je često počivao Njegov pogled. Ali nije potrebno da pođemo u Nazaret, Kapernaum ili Vitaniju, da bismo išli Isusovim stopama. Njegove stope naći ćemo kraj bolesničke postelje, u bednim krovinjarama, na prepunim ulicama velikog grada i na svakom mestu na kome se nalaze ljudska srca gladna utehe. Ići ćemo Njegovim stopama ako činimo ono što je On činio dok je bio na Zemlji. (Čežnja vekova, str. 555; izdanje 1998)

Isus je radio na tome da ublaži svaku patnju koju je video. On je imao malo novaca za davanje, ali se često lišavao hrane da bi pomogao onima čije su Mu potrebe izgledale veće od Njegovih. Njegova braća su osećala da Njegov uticaj seže daleko, nasuprot njihovom. On je posedovao istančano razumevanje koje niko od njih nije imao ili želeo da ima. Kada su grubo govorili sa siromašnim, poniženim bićima, Isus je potražio baš te osobe i govorio im reči ohrabrenja. Onima kojima je bilo potrebno, davao je čašu hladne vode i tiho spuštao svoj obrok u njihove ruke. Pošto je otklonio njihove patnje, istine koje je poučavao bile su povezane sa Njegovim delima milosrđa i tako urezane u sećanje. (Čežnja vekova, str. 61; izdanje 1998)

Odobranje

Hristovi sledbenici treba da rade kao On. Mi treb da nahranimo gladne, da obučemo gole i utešimo nevoljne i ucveljene. Mi treba da služimo očajnicima i nadahnemo nadom beznadežne. Tada će se i na nama ispuniti obećanje: „Pred tobom će ići pravda tvoja, slava Gospodnja biće ti zadnja straža.“ (Čežnja vekova, str. 296; izdanje 1998)

Oni koji su se angažovali u pružanju hrišćanske pomoći čine, ono što Gospod želi, i On prihvata njihov rad. Ono što je učinjeno na ovom polju jeste posao koji svaki adventistički hrišćanin treba od srca da podržava i odobrava i koji ozbiljno treba prihvatiti. Ako Crkva zanemaruje ovaj posao, koji je u granicama njenih mogućnosti, i odbija da nosi ovaj teret, ona će trpeti veliki gubitak. Da je Crkva prihvatila ovaj posao, kao što je trebalo to da učini, bila bi oruđe za spasenje mnogih duša. (T. 6, p. 295)

Svi njegovi darovi treba da budu iskorišćeni na blagoslov čovečanstvu, za olakšanje patnje i bede. Mi treba da hranimo gladne, oblačimo gole, da se brinemo za udovice i siročad, da propovedamo ožalošćenima i ugnjetenima. Božja namera nikada nije bila da na svetu postoji tolika beda. On nikada nije želeo da jedni žive u izobilju i raskoši, a da deca drugih plaču očekujući hleb. Sve što čovek ima povrh onoga što mu je stvarno potrebno za život, povereno mu je da čini dobro, da služi na blagoslov čovečanstvu. Gospod kaže: „Prodajte što imate i dajte milostinju.“ Kad činiš gozbu, zovi siromahe, kljaste, hrome, slepe. „Neka dobro čine, neka se bogate u dobrim delima, neka budu podašni, zajedničari.“ „Da razvežeš sveze bezbožnosti, da razdrešiš remenje od bremena, da otpustiš potlačene i da izlomiš svaki jaram... Da prelamaš hleb svoj gladnome, i siromahe prognane da uvedeš u kuću... Kad vidiš gola, da ga

odeneš... i nasitiš dušu nevoljnu.” „Idite po svemu svetu i propovedajte jevandjelje svakome stvorenju.” To su Gospodnje zapovesti. Da li svi oni koji sebe nazivaju hrišćanima obavljaju ovaj posao? (COL, p. 370. 371)

Dobra dela su plod koji Hristos traži da donesemo; ljubazne reči, dela milosrđa, nežni obzir prema siromašnima, bednima, namučenima. Kada srca saosećaju sa srcima opterećenim obeshrabrenjem i bolom, kada ruka pruža siromašnome, kada goli bivaju obučeni, kada se strancu poželi dobrodošlica u vašoj gostinskoj sobi i mesto u vašem srcu, anđeli dolaze veoma blizu i na Nebu se na to odgovara zategnutom strunom. Svako delo pravde, milosti i dobročinstva stvara melodiju na Nebu. Otac sa svoga prestola gleda one koji čine ova dela milosti i daje im svoja najdragocenija blaga. „I oni će biti moji, kaže Gospod nad vojskama, onoga dana kada budem sakupljao svoje blago.” Svako milostivo delo učinjeno siromašnom, napaćenom, smatra se kao da je učinjeno Isusu. Kada pomažete siromašnima, saosećate sa namučenima i ugnjetanima, kada se sprijateljite sa siromašnima, onda ste u prisnijem odnosu sa Hristom. (T. 2, p. 25)

Posao okupljanja siromašnih, ugnjetenih, napaćenih, bednih, je posao, koji je već odavno trebalo da čini svaka crkva koja veruje u istinu za ovo vreme. Mi treba da pokažemo nežno saosećanje Samarićanina starajući se za fizičke potrebe, hraneći gladne, dovodeći u svoje domove odbačene siromahe, prikupljajući od Boga svakog dana milost i snagu koja će nas osposobiti da dosegemo do samih dubina ljudske bede i pomognemo onima koji sebi nikako ne mogu pomoći. Obavljajući ovaj posao imaćemo povoljnu priliku da objavimo Hrista raspetoga. (T. 6, p. 276)

Mnogi se pitaju zašto su njihove molitve tako beživotne, njihova vera tako slaba i kolebljiva, njihovo hrišćansko iskustvo tako mračno i nesigurno. „Zar nismo postili,“ kažu oni, „i hodali žalosni pred Gospodom nad vojskama?” U 58. poglavlju knjige proroka Isaije, Hristos je pokazao kako se ovo stanje može promeniti... Stihovi 6. i 7. To je recept koji je Isus prepisao za one koji su slabog srca, za duše koje sumnjaju i drhte. Neka tužni, oni koji žalosno hode pred Gospodom, ustanu i pomognu nekom kome je pomoć potrebna. (T. 6, p. 266)

Slava Neba podiže pale, teši uznemirene. Gde god Hristos živi u ljudskim srcima, On će se otkriti na isti način. Gde god deluje, Hristova religija će blagosiljati. Gde god ona radi, tu je svetlost. (COL, p. 386)

Udovica iz Sarepte podelila je svoj zalogaj sa Ilijom; i za uzvrat, sačuvan je njen život i život njenog sina. Svima koji, u vreme nevolje i potrebe, pruže saosećanje i pomoć drugima koji imaju veće potrebe, Bog je obećao velike blagoslove. On se nije promenio. Njegova sila sada nije manja nego u Ilijino vreme. (PK, p. 131. 132)

Hristova ljubav, pokazana u nesebičnoj službi, biće uspešnija u reformisanju onog koji čini zlo nego mač ili sud pravde. Oni su neophodni da bi izazvali strah u prekršitelju zakona, ali misionar pun ljubavi može učiniti više od toga. Često će se srce koje je otvrdnulo pod prekorima istopiti pod Hristovom ljubavlju. (MH, p. 106)

Da se pamti

U svim našim društvima treba upamtiti da u iskustvu drugih postoje poglavlja koja su zapečaćena od smrtnog pogleda. Na stranicama memoara nalaze se tužne istorije koje se pažljivo čuvaju od radoznalih očiju. Tu su zapisane duge, teške bitke s iskušavajućim okolnostima, možda nevolje u kućnom životu, koji iz dana u dan slabe hrabrost, poverenje i

veru. Oni koji se bore u bici života mogu biti ojačani i ohrabreni malim pažnjama koje staju samo trud iz ljubavi. Takvima bi snažan, koristan stisak ruke iskrenog prijatelja bio vredniji od zlata ili srebra. Ljubazne reči dočekuju se dobrodošlicom kao i osmeh anđela. Ima mnogo onih koji se bore sa siromaštvom, koji su prisiljeni da za malu platu naporno rade i koji jedva mogu da zarade za goli život. Težak rad i odricanje, bez nade da će biti bolje, čini njihovo breme veoma teškim. Kada se ovome doda bol i bolest, breme je skoro nepodnošljivo. Izjedeni brigom i ugnjeteni, oni ne znaju kome da se obrate. Pokažite saosećanje prema njima u njihovim kušanjima, njihovim tugama i razočarenjima. To će vam otvoriti put da im pomognete. Govorite im o Božjim obećanjima, molite se sa njima i za njih, ulijte u njih nadu. (MH, p. 158)

Ima mnogo onih za koje je život borba puna bola; oni osećaju svoje nedostatke, jadni su i bez vere; smatraju da nemaju na čemu da budu zahvalni. Ljubazne reči, pogledi puni saosećanja, izrazi razumevanja, bili bi za mnoge koji se bore i koji su usamljeni, kao čaša hladne vode žednoj duši. Reč saosećanja i delo dobročinstva, podigli bi terete koji teško padaju umornim leđima. Svaka reč ili delo nesebične dobrote izraz je Hristove ljubavi za izgubljeni ljudski rod. (TMB, p. 40)

Pružite ruku pomoći

Greh je najveće od svih zala, a naše je da sažaljevamo i pomognemo grešnima. Međutim, svima se ne može pristupiti na isti način. Ima mnogo onih koji kriju glad svoje duše. Za takve bi mnogo značila nežna reč ili ljubazan poziv. Ima i drugih koji su u najvećoj bedi, ali oni to ne znaju. Oni ne shvataju strašno siromaštvo svoje duše. Mnogi su toliko duboko pali u greh da su izgubili osećanje za večnu stvarnost, koji su izgubili svoju sličnost sa Bogom i koji jedva da znaju da li treba da se spasu ili ne. Oni nemaju ni veru u Boga ni poverenje u čoveka. Do ovakvih može se doći jedino delima nesebične dobrote. Oni moraju da se nahrane, operu i pristojno odenu. Kada vide dokaz vaše nesebične ljubavi, biće im lakše da poveruju u Hristovu ljubav.

Mnogo je onih koji greše i koji su svesni svoje sramote i nerazumnosti. Oni toliko razmišljaju o svojim greškama i zabludama, sve dok ih ne obuzme očajanje. Ove duše ne smemo zanemariti. Kad neko mora da pliva protiv struje, onda ga sva sila matice vuče nazad. Njemu treba pružiti ruku pomoći, kao što je Petru, dok je tonuo, pružio ruku stariji Brat. Govorite mu reči pune nade da biste stekli poverenje i probudili ljubav. (COL, p. 387)

Duši koja je umorna od grešnog života, ali koja ne zna gde da nađe olakšanje, predstavite milostivog Spasitelja. Uzmite je za ruku, podignite je, govorite joj reči ohrabrenja i nade. Pomozite joj da se uhvati za Spasiteljevu ruku. (MH, p. 168)

Gostoljubivost je hrišćanska dužnost

Naš posao na ovom svetu je da živimo za druge, da budemo drugima na blagoslov, da budemo gostoljubivi; pružanje gostoljubivosti onima kojima je potrebno naše staranje, naše društvo i naš dom, često može da nam donese neugodnosti. Neki izbegavaju ovo neophodno breme. Ali neko mora da ga nosi; i pošto braća i sestre uglavnom ne učestvuju podjednako u ovim hrišćanskim dužnostima, teret nosi mali broj onih koji imaju dobru volju i koji s radošću pomažu onima kojima je potrebna pomoć. (T. 2, p. 645)

„Gostoljubivosti ne zaboravljajte, jer neki ne znajući iz gostoljubivosti primiše anđele na konak...” Iako je prošlo mnogo vremena, ove reči nisu izgubile svoju silu. Naš nebeski Otac i dalje na put svoje dece stavlja prilike koje su preruseni blagoslovi; i oni koji koriste te prilike nalaze veliku radost. (P&K, p. 132)

Proces probe

Bog nas stavlja na probu i ispituje običnim pojavama u životu. Upravo male stvari otkrivaju poglavlja nečijeg srca. Male pažnje, brojni sitni događaji i jednostavne učtivosti u životu, čine sumu životne sreće, a zanemarivanje ljubaznih, ohrabrujućih, nežnih reči i jednostavnih učtivosti u životu, pomaže da se načini zbir životne bede. Na kraju će se videti da nedavanje sebe za dobro i sreću onih koji su oko nas čini veliki deo životnog izveštaja na Nebu. (T. 2, p. 133)

Videla sam da su po Božjem providenju udovice i siročad, slepi, gluvi, hromi i osobe koje imaju razne nevolje, postavljeni u prislan hrišćanski odnos sa Njegovom crkvom; to je zbog toga da se Njegov narod pokaže i da se razvije njihov pravi karakter. Božji anđeli gledaju da vide kako se ponašamo prema onima kojima je potrebno naše saučešće, ljubav i dobročinstvo iz čistih pobuda. Tako Bog proba naš karakter. Ako imamo tu pravu biblijsku veru, osećaćemo da smo taj dug ljubavi, dobrote i zainteresovanosti dužni Hristu u korist Njegove braće; i učinimo ništa manje od toga da pokažemo svoju zahvalnost za Njegovu neizmerenu ljubav prema nama, dok smo bili grešnici nedostojni Njegove milosti, zanimajući se i imajući nesebičnu ljubav za one koji su naša braća i koji su manje srećni od nas. (T. 3, p. 5)

Primenjena parabola

Dva velika principa Božjeg zakona su ljubav prema Bogu iznad svega i nesebična ljubav prema našim bližnjima. Prve četiri zapovesti i poslednjih šest vise o njima, ili proističu iz ova dva principa. Hristos je objasnio zakoniku ko je njegov bližnji pričom o čoveku koji je putovao iz Jerusalima u Jerihon i koga su napali lopovi, pokrali i pretukli i ostavili polumrtva. Sveštenik i Levit videli su kako ovaj čovek pati, ali njihova srca nisu odgovorila na njegove potrebe. Zaobišli su ga tako što su prešli na drugu stranu. Tuda je prolazio Samarjanin i kada je video da je nepoznatom čoveku potrebna pomoć, nije pitao da li je on iz njegovog roda, ili iz njegove zemlje i da li je njegove vere, već je prionuo na posao da pomogne paćeniku, jer je bilo posla koji je trebalo obaviti. Pokušao je da mu olakša patnje kako je najbolje mogao, stavio ga na svoje kljuse, odneo u gostionicu i platio za njegov smeštaj i lečenje.

Ovaj Samarjanin je, rekao je Hristos, bio bližnji onome koga su uhvatili razbojnici. Levit i sveštenik predstavljaju one u crkvi koji su ravnodušni prema onima kojima je potrebno njihovo saučešće i pomoć. Ovi vernici su, uprkos njihovom položaju u crkvi, kršitelji zakona. Samarjanin predstavlja prave Hristove pomagače koji, čineći dobro, slede Njegov primer.

One koji sažaljevaju nesrećne, slepe, hrome, napaćene, udovice, siročad i siromahe, Hristos predstavlja kao one koji drže zakon, kao one koji će imati večni život... Hristos smatra da su sva dela milosrđa, dobročinstva i pažnje za nesrećne, slepe, hrome, bolesne, udovice, siročad, učinjena kao Njemu; ova dela sačuvana su u nebeskim izveštajima i biće nagrađena. S druge strane, biće napisan izveštaj u knjizi protiv onih koji pokazuju ravnodušnost sveštenika i Levita prema nesrećnima, i koji na bilo koji način iskorišćavaju nesreće drugih i uvećavaju

njihovu patnju da bi iz sebičnih razloga nešto i sami dobili. Bog će svakako platiti za svako delo nepravde i svako ispoljavanje bezbrižne ravnodušnosti i zanemarivanja napaćenih koji žive među nama. Svako će na kraju biti nagrađen prema svojim delima. (T. 3, p. 511-513)

SASTANCI POD ŠATORIMA KAO POMOĆ U HRIŠĆANSKOJ SLUŽBI

Važnost

Sastanci pod šatorima predstavljaju jedan od najvažnijih načina u našem radu. Oni su jedan od najuspješnijih metoda za privlačenje pažnje ljudi. (T. 6, p. 31)

Zbunjeni smo i ne znamo kako da u našem radu uklonimo prepreke svetovnosti i predrasuda i pred ljude iznesemo dragocenu istinu koja im je toliko potrebna. Gospod nas je poučio da su sastanci pod šatorima jedno od najvažnijih sredstava za ostvarivanje ovog posla. (T. 6, p. 31. 32)

Cilj

Šta je cilj našeg sakupljanja? Da li treba da obavestimo Boga, da Ga poučimo pričajući Mu u molitvi sve što znamo? Mi se sastajemo da bismo razmenom misli i osećanja poučili jedni druge, da bismo prikupili snagu, svetlost i hrabrost upoznavajući se sa nadama i težnjama koje imamo; u svojim ozbiljnim molitvama koje verom i od srca upućujemo, primamo osveženje i snagu sa izvora naše snage. (T. 2, p. 578)

Naši sastanci pod šatorima imaju drugi cilj... Oni treba da predstave duhovni život među našim vlastitim narodom... Bog nam je u ruke dao najsvetiji posao i mi treba da se sastajemo da bismo primali pouke da bismo se pripremili da obavimo ovaj posao. Treba da razumemo koji ćemo deo posla lično da obavimo u izgradnji Božjeg dela na Zemlji, u odbrani Božjeg svetog zakona od optužbi i u uzdizanju Spasitelja „Jagnjeta Božjeg koje uze na se grehe sveta.” (Jovan 1,29) Mi treba da se sastajemo da bismo od Boga primili uputstva i mogli shvatiti svoj posao u domu. (T. 6, p. 32. 33)

Ako se valjano organizuju, sastanci pod šatorom mogu biti škola u kojoj će pastori, starešine i đakoni moći da nauče da obavljaju bolji posao za Gospoda. To treba da bude škola u kojoj se vernicima Crkve, starim i mladim, pruža prilika da bolje nauče put Gospodnji, mesto na kome vernici mogu da prime obrazovanje koje će im pomoći da pomognu drugima. (T. 6, p. 49)

Zahvaljujući našim sastancima pod šatorom tokom proteklih godina, Božje sluge iskoristile su mnoge dragocene prilike za poučavanje naših ljudi praktičnim metodima u predstavljanju spasonosne istine treće anđeoske vesti svojim prijateljima i poznanicima. Mnogi su se učili kako da rade kao misionari koji se sami izdržavaju u svojim mestima stanovanja. Mnogi su se sa ovih godišnjih sastanaka vratili kući da rade sa većom revnošću i razumevanjem. Bogu bi bilo drago kada bi mnogo više ovih praktičnih pouka bilo pruženo vernicima koji prisustvuju ovim sastancima pod šatorima, nego što je pružano u proteklim godinama. Naši radnici i naša braća i sestre u svakoj oblasti treba da zapamte da je jedan od ciljeva naših godišnjih sastanaka da svi steknu znanje o praktičnim metodima za lični misionarski rad. (T. 9, p. 81)

U nekim od naših oblasti vođe su oklevale da uvedu ove praktične metode proučavanja. Neki su prirodno više skloni da propovedaju nego da poučavaju. Ali u takvim prilikama, kao što su naši godišnji sastanci pod šatorima, ne smemo nikada da izgubimo iz vida mogućnosti

koje su nam pružene za poučavanje vernika kako da obavljaju praktičan misionarski posao u mestima u kojima žive. (T. 9, p. 82)

Praktično pokazivanje misionarskih metoda

Svojim angažovanjem u poslu na sastancima pod šatorima, svi mogu da uče kako uspešno da rade u svojim mesnim crkvama. (T. 9, p. 49)

Na nekim od naših sastanaka pod šatorima organizovane su jake grupe radnika za obilazak gradova i predgrađa, rasturanje literature i pozivanje ljudi na sastanke. Na ovaj način stotine ljudi odazvali su se i redovno dolazili u toku druge polovine sastanka, koji inače ne bi mnogo razmišljali o tome. (T. 6, p. 36) Na sastanke pod šatorima možemo ići ne samo da bismo primali, već i da bismo davali. Svako kome je Hristos pružio svoju ljubav i oproštenje, svako ko je prosvetljen Duhom Božjim i koji se obratio i primio istinu, znaće da za ove dragocene blagoslove treba da vrati dug svakoj duši sa kojom dolazi u dodir. Ponizne u srcu Gospod će iskoristiti da dođe do duša do kojih rukopoloženi propovednici ne mogu doći. Oni će biti pokrenuti da govore reči koje otkrivaju spasonosnu Hristovu milost. (T. 6, p. 43)

Kada sledimo planove koje je Gospod postavio, mi smo „Bogu pomagači“. Na kakvom god da smo položaju, bilo da smo predsednici oblasti, propovednici, nastavnici, studenti ili vernici-laici mi smo odgovorni pred Gospodom da najbolje iskoristimo prilike koje nam se pružaju za prosvetljivanje onih koji ne poznaju sadašnju istinu. Jedno od najvažnijih sredstava koje nam je On naložio da koristimo jeste štampana strana. U našim školama i sanatorijumima, u našim mesnim crkvama, a posebno na našim godišnjim sastancima pod šatorima, moramo da naučimo da mudro koristimo ovo dragoceno sredstvo. Strpljivo i marljivo, izabrani radnici moraju da poučavaju naše ljude kako da priđu nevernima na ljubazan i privlačan način i kako da im u ruke stave literaturu u kojoj je jasno i silno predstavljena istina za ovo vreme. (T. 9, p. 86. 87)

Rad na našim sastancima pod šatorima treba da bude organizovan, ne prema ljudskoj zamisli, već prema načinu Hristovog rada. Vernike Crkve treba pridobiti za rad. (T. 9, p. 120)

Naročita odlika sastanaka pod šatorima pri kraju vremena

Pokazano mi je da naši sastanci pod šatorima treba da pokrenu zanimanje i donesu uspeh. Što se više približavamo kraju, kako mi je pokazano, na ovim sastancima biće sve manje propovedanja, a više proučavanja Biblije. Biće manjih grupa po celom kampu u kojima će mnogi ljudi sa Biblijom u ruci voditi proučavanje Pisma u obliku slobodnog razgovora. (T. 6, p. 87)

Izostanak je ozbiljan gubitak

Naši sastanci pod šatorima organizuju se i održavaju uz velike troškove. Božji propovednici koji se zalažu za nepopularnu istinu, rade preterano na ovim skupovima da palim grešnicima iznesu vest milosti o raspetom Iskupitelju. Zanimarivati ili ravnodušno se ponašati prema ovim sastancima, znači omalovažavati Božju milost i Njegov glas upozorenja i preklinjanja. Vaš izostanak sa ovih sastanaka veoma je štetan za vaše duhovno dobro. Propustili ste silu koju ste mogli dobiti slušanjem Božje reči koja je propovedana i druženjem

sa onima koji veruju u Istinu. (T. 4, p. 115)

Nije mali zadatak za jednu porodicu da stoji kao Isusov predstavnik, držeći Božji zakon usred onih koji ne veruju. Od nas se traži da budemo žive poslanice koje poznaju i čitaju svi ljudi. Taj položaj podrazumeva velike odgovornosti. Da biste mogli da živite u svetlosti, morate da dođete tako svetlost sija. Brat K. žrtvujući sve što je potrebno, treba da smatra svečanom obavezom da sa svojom porodicom prisustvuje bar na godišnjim sastancima onih koji vole Istinu. To bi ojačalo i njega i njih i pripremio ih za kušanje i dužnost. Nije dobro za njih da gube prednost druženja sa onima koji su iste vere; jer Istina gubi svoj značaj u njihovim umovima, njihova srca više nisu obasjana i osnažena rečima koje je propovednik uživo izgovorio. Svetovne misli i svetovni poslovi zaokupljaju njihov um i potiskuju dohovne teme. (T. 4, p. 106)

Neka svi oni koji mogu prisustvuju ovim godišnjim skupovima. Svi treba da osećaju da to Bog zahteva od njih. Ako ne iskoriste prednosti koje je On za njih obezbedio da bi postali jaki u Njemu i u sili Njegove milosti, oni će biti sve slabiji i slabiji i imaće sve manje i manje želje da sve posvete Bogu.

Braćo i sestre, dođite na ove svete skupove da nađete Isusa. On će doći na svečanost. On će biti prisutan i On će učiniti za vas ono što vam je najpotrebnije. Ne treba da smatrate da su vaši posedi vredniji od viših interesa duše. Sva blaga koja posedujete, bez obzira na njihovu vrednost, neće biti dovoljna da kupite sebi mir i nadu, što bi bilo beskrajan dobitak, ako bi vas koštalo i svega što imate, i truda i patnje čitavog života. Snažno, jasno osećanje za večne vrednosti i srce voljeno da se preda Hristu, to su blagoslovi koji više vrede nego sva bogatstva, i zadovoljstva i slave ovoga sveta. (T. 2, p. 575. 576)

DOMAĆE I STRANO POLJE

Posao važan kao i onaj u stranim poljima

Probudite se, probudite se, moja braćo i sestre, i uđite u polja u Americi u kojima se nikad nije radilo. Ako ste dali nešto za strana polja, nemojte misliti da ste izvršili svoju dužnost. Postoji posao koji treba obaviti u stranim poljima, ali postoji i posao koji treba uraditi u Americi, koji je isto tako važan. U američkim gradovima žive ljudi koji govore skoro svim jezicima. Njima je potrebna svetlost koju je Bog dao svojoj Crkvi. (T. 8, p. 36)

Dok se ostvaruju planovi da se opomenu pripadnici različitih nacija u dalekim zemljama, mora mnogo da se učini u korist stranaca koji su došli na obale naše zemlje. Duše u Kini nisu dragocenije od duša koje žive nedaleko od naših vrata. Božji narod treba vredno da radi u dalekim zemljama kada Njegovo providenje otvori put; i on isto tako treba da ispuni svoju dužnost prema strancima različitih nacionalnosti u gradovima i selima i obližnjim krajevima. (R&H, 25. 7. 1918)

U Njujorku, Čikagu i drugim velikim populacionim centrima, postoji veliki strani element – mnoštvo raznolikih nacionalnosti, i svi su praktično neupozoreni. Među Adventistima sedmog dana postoji velika revnost – neću reći da je ima previše – za rad u stranim zemljama; ali Bog bi bio zadovoljan kada bi se proporcionalna revnost pokazala u radu u obližnjim gradovima. Potrebno je da se Njegov narod razumno kreće. Posvećeni i talentovani ljudi mogu se poslati u ove gradove na rad. Mnoge klase radnika treba da se ujedine u sprovođenju napora za upozoravanje ljudi. (R&H, 25. 7. 1918)

Prilika koju je Nebo poslalo

U našoj zemlji žive hiljade ljudi iz svih nacija, jezika i naroda i ljudi koji su neuki i sujeverni, koji nemaju nikakvo znanje o Bibliji ili njenim svetim učenjima. Božja ruka bila je s njima, kada su dolazili u Ameriku da bi došli u dodir sa prosvetljujućim uticajem istine otkrivene u Njegovoj Reči i postali sudeonici u Njegovoj spasonosnoj veri. (R&H, 1. 3. 1887)

Bog je, u svom providenju, doveo ljude do naših vrata i bacio ih u naše ruke, da bi mogli naučiti istinu i kvalifikovati se za posao koji mi ne možemo obaviti u odnošenju svetlosti ljudima koji govore drugim jezicima. (R&H, 25. 7. 1918)

Mnogi od ovih stranaca su ovde po Božjem providenju, da bi imali priliku da čuju istinu za ovo vreme i da bi se pripremili da se vrate u svoje zemlje kao nosioci dragocene svetlosti koja neposredno zrači sa Božjeg prestola. (PUR, 21. 4. 1910)

Velike koristi imalo bi Božje delo u dalekim krajevima, kada bi se verno radilo za strance u gradovima naše domovine. Među ovim ljudima i ženama ima onih koji bi, prihvativši istinu mogli brzo da se osposobe za rad u ovoj i drugim zemljama. Mnogi bi mogli da se vrate u mesta iz kojih su došli u nadi da će zadobiti svoje prijatelje za istinu. Mogli bi da potraže svoje rođake i susede i prenesu im znanje o vesti trećeg anđela. (R&H, 25. 7. 1918)

Nemarnost zbog lenjosti

Među nama kao narodom vlada nemarnost zbog lenjosti i zločinačko neverovanje koje nas je zadržalo da ne radimo posao koji nam je Bog ostavio da uradimo da naša svetlost obasja ljude iz drugih nacija. (LS E. G. W. p. 213)

Pokazano mi je da mi kao narod spavamo kada je u pitanju naša dužnost da odnesemo svetlost ljudima iz drugih nacija. (LS E. G. W. p. 212)

Mi ne idemo u korak sa Božjim providenjem koje nam otvara vrata. Isus i anđeli su na poslu. Ovo delo ide napred, dok mi mirno stojimo ostavljeni u pozadini. Kada bismo sledili Božje providenje koje nam otvara vrata, brzo bismo приметili sva otvorena vrata i najbolje što možemo iskoristili bismo svaku priliku, koja nam je nadohvat ruke, da bi se videlo obasjalo i druge nacije. (LS E. G. W. p. 212. 213)

Osnažiti ruke radnicima

Bogu bi bilo milo da vidi kako je Njegov narod uradio mnogo više u predstavljanju istine za ovo vreme strancima u Americi, nego što je bilo urađeno u prošlosti. Ojačajmo ruke starešini Olsenu* i njegovim pomoćnicima u radu. Ne dopustimo da se sami bore, imajući samo škrtu naknadu za veliki posao koji obavljaju. (R&H, 25. 7. 1918)

Pastor Olsen nam je, takođe, govorio o ohrabrujućim počecima među Italijanima, Srbima, Rumunima, Rusima i nekoliko drugih nacionalnosti. Mi smo se radovali sa njima za sve što je učinjeno, a ipak naša srca su se rastužila kad smo saznali da je mnogo toga što je moglo biti učinjeno, ostavljeno neurađeno zbog nedostatka sredstava. Nadamo se da će posebno sakupljanje...koje se obavlja u svim našim crkvama u Americi omogućiti da naša braća, zadužena za ovo odeljenje, obave veći posao u velikim gradovima u zemlji. Na ovaj način mnogi mogu da budu pridobijeni za naše redove, a među njima će se naći i oni koji će se razviti u radnike koji mogu da objave vest svojim sunarodnicima u našoj zemlji i drugim narodima na Zemlji. (R&H, 25. 7. 1918)

KAKO DOSPETI DO BOGATIH I UTICAJNIH

Ne treba ih zanemariti

Postoji posao koji treba obaviti za bogate. U njima treba da se probudi osećanje odgovornosti, jer su im povereni nebeski darovi. Treba ih podsetiti da moraju da polože račun Onome koji će suditi živima i mrtvima. Potrebno je da u ljubavi i straju Božjem radite za bogatog čoveka. Takav čovek često se uzda u svoje bogatstvo i nije svestan opasnosti koja mu pretili. Njegov um treba uputiti na stvari od večne vrednosti. (COL, p. 230)

Oni koji u svemu zauzimaju visok položaj zahvaljujući svom obrazovanju, bogatstvu ili zanimanju retko su lično pozvani da razmišljaju o svojoj duši. Mnogi hrišćanski radnici oklevaju da se približe ovom sloju ljudi. Ali ne bi trebalo tako da bude. Kada bi se neko davio, ne bismo mirno stajali i gledali ga kako gine zato što je advokat, trgovac ili sudija. Kada bismo videli ljude kako srljaju u ponor, ne bismo oklevali da ih vratimo, bez obzira šta su po zanimanju i kakav položaj zauzimaju. Isto tako ne treba da oklevamo da upozorimo ljude na opasnost koja pretili njihovoj duši. Niko ne sme biti zanemaren zbog svoje očigledne predanosti svetovnim stvarima. (COL, p. 230. 231)

Nama na duši treba da leže oni koji su na visokim mestima; mi i njima treba da uputimo milostivi poziv da dođu na svadbenu svečanost. (SW, 15. 3. 1904)

Gospod želi da se imućni ljudi obraćaju, jer bi to pomoglo da se stigne do drugih. On želi da oni koji mogu da pomognu u poslu reformisanja i obnavljanja vide dragocenu svetlost istine i promene svoj karakter, a kapital koji im je poveren bude iskorišćen u Njegovoj službi. On želi da sredstva koja im je pozajmio, ulože u službu dobra, u otvaranje puta propovedanju Jevanđelje svim klasama koje žive blizu i daleko. (T. 9, p. 114)

One koji pripadaju višim društvenim slojevima treba potražiti nežnom ljubavlju i bratskim staranjem. Ljudi u poslovnom svetu, na visokim i poverljivim položajima, ljudi sa velikim pronalazačkim sposobnostima i naučnim znanjem, genijalni ljudi, učitelji Jevanđelja čiji um još nije upućen u naročite istine za ovo vreme - to su ljudi koji teba prvi da čuju poziv. Njima mora da se uputi poziv. (COL, p. 230)

Pogrešno je bilo to što nije postojala težnja da se sa istinom dođe do propovednika viših klasa. Ljudi koji nisu naše vere dugo su izbegavani. Iako ne bi trebalo da se družimo sa njima, da ne bismo poprimili njihov način života, svuda ima čestitih za koje treba sa puno ljubavi, obazrivo, mudro i razumno raditi, brinući za njihove duše. Treba da se prikupe Sredstva za obrazovanje ljudi i žena, koji će raditi za ove više klase, treba prikupljati i ovde i u drugim zemljama. (T. 5, p. 580. 581)

Posebne kvalifikacije radnika

Neki su posebno sposobni za rad sa višim klasama. Oni treba da traže mudrost od Boga da bi znali kako da dođu do ovih ljudi, ne da se s njima samo slučajno upoznaju, već da ih ličnim trudom i živom verom probude da bi uvideli potrebe svoje duše, da ih postepeno upoznaju sa Istinom, onakvom kakva je u Isusu. (MH, p. 213)

Neka se oni koji rade za više klase ponašaju zaista dostojanstveno, ne zaboravljajući da su

anđeli njihovi prijatelji. Neka njihova riznica uma i srca bude ispunjena sa „Pisano je.” (MH, p. 215)

U svakom naporu da se dospe do viših klasa, Božjem radniku je potrebna jaka vera. Okolnosti nekad mogu izgledati obeshrabrujuće; ali u najtamnijem času svetlost zasija odozgo. (AA, p. 242)

Bog traži ozbiljne, ponizne radnike koji će odneti Jevanđelje višim klasama. (AA, p. 140)

Sigurni rezultati

Događaće se čuda u istinskim obraćenjima, čuda koja se sada ne mogu primeniti. Najveći ljudi na ovoj Zemlji nisu izvan domašaja sile Boga koji čini čuda. Ako oni koji su Bogu pomagači budu ljudi koji koriste svaku priliku, ispunjavajući svoju dužnost hrabro i verno, Bog će istaći božanska načela. Kada se obrati Istini, oni će postati oruđa u Božjoj ruci koja će nositi svetlost. Oni će poneti naročit teret za druge duše ove zanemarivane klase. Vreme i novac biće posvećeni Gospodnjem delu, i Crkva će dobiti novu silu i efikasnost. (AA, p. 140)

Mnogi na visokim društvenim položajima su ranjenoga srca i siti taštine. Oni čeznu za mirom koji nemaju. U najvišim društvenim slojevima ima onih koji su gladni i žedni spasenja. Mnogi bi prihvatili pomoć, kada bi im se Gospodnji radnici lično približili, na ljubazan način, sa srcem nežnim od Hristove ljubavi. (COL, p. 231)

Mnogi od najvećih naučnika i državnika, naznačajniji ljudi sveta, u ove poslednje dane okrenuće se od videla, jer svet u svojoj mudrosti ne poznaje Boga. Pa ipak, Božje sluge treba da iskoriste svaku priliku da ovim ljudima iznesu Istinu. Neki će priznati svoje nepoznavanje Božjih stvari i zauzeće svoje mesto kao ponizni učenici kod nogu Isusovih, koji je najveći Učitelj. (AA, p. 241. 242)

Bogati ljudi iz biblijskih vremena

Etiopljanin je bio čovek su velikim ugledom i uticajem. Bog je video da će on, kad se obrati, drugima preneti svetlost koju je primio i da će izvršiti jak uticaj u korist Jevanđelja. Anđeli Božji pratili su ovog tražitelja svetlosti i on je bio privučen Spasitelju. Uz pomoć Svetoga Duha, Gospod ga je doveo u vezu sa onim koji ga je mogao povesti prema svetlosti. (AA, p. 107)

Kada su Jevreji pokušali da unište mladu Crkvu, Nikodim je istupio u njenu odbranu. Ne ponašajući se više obazrivo i ne postavljajući pitanja, on je ohrabrio veru učenika i iskoristio svoje bogatstvo da pomogne i podrži crkvu u Jerusalimu i doprinese da delo Jevanđelja ide napred. Oni koji su mu nekada ukazivali poštovanje, sada su ga prezirali i progonili, a on je postao siromašan u dobrima ovoga sveta; ipak nije posustao u odbrani svoje vere. (AA, p. 105)

DOM KAO CENTAR ZA MISIONARSKO OBUČAVANJE

Od prvorazrednog značaja

Dom je prva škola za dete i tu treba postaviti temelje za život posvećen službi. (MH, p. 400)
Prvi veliki posao u vašem životu je da budete misionari u svome domu. (T. 4, p. 138)

Obnavljanje i uzdizanje čovečanstva počinje u domu. Posao roditelja leži u osnovi svakog drugog posla... Dobrobit društva, uspeh Crkve i napredak nacije zavise od uticaja u domu. (MH, p. 349)

Što više duh prave misionarske službe prožima dom, to će se više on razvijati u životu dece. Ona će naučiti da nalaze radost u službi i žrtvovanju za dobro drugih. (MH, p. 401)

Neka roditelji ne zaborave veliko misionarsko polje koje leži pred njima u domu. Svaka majka ima svetu obavezu pred Bogom za decu koja su joj poverena. „Uzmi ovog sina, ovu kćer,“ kaže Bog, „i obučavaj ga za mene. Daj im karakter uglađen poput palate koja će zauvek blistati u dvorovima Gospodnjim.“

Svetlost i slava koji sijaju sa Božjeg prestola počivaju na vernoj majci dok pokušava da vaspita svoju decu da se odupru uticaju zla. (T. 9, p. 37)

Naš rad za Hrista treba da počne sa porodicom u domu... Nema misionarskog polja koje je važnije od ovog. Poučavanjem i primerom roditelji treba da uče svoju decu da rade za neobraćene. Deca treba da budu tako vaspitana da saosećaju sa starima i napaćenima i da žele da ublaže patnje siromašnih i ojađenih. Oni treba da uče da budu marljivi u misionarskom poslu; i od najranijih godina u njih treba ulivati samoodricanje i žrtvovanje za dobro drugih i napredak Hristovog dela, da bi bili Bogu pomagači. Ali ako ikada budu naučili da obavljaju pravi misionarski posao za druge, oni moraju prvo da nauče da rade za one u kući, koji imaju prirodno pravo na njihovu službu ljubavi. (T. 6, p. 429)

Naši domovi moraju da budu sređeni i ozbiljni naponi moraju biti uloženi da se svaki član porodice zainteresuje za misionarske poduhvate. Moramo da se trudimo da naša deca zavole ozbiljan posao za neobraćene, da daju sve od sebe u svako doba i na svakom mestu, da predstave Hrista. (R&J. 4. 7. 1893)

Zapis anđela

Kada muževi odlaze na posao ostavljajući svoje žene u kući da se brinu za decu, žena i majka obavlja potpuno jednak i značajan posao kao muž i otac. Iako je jedan u misionarskom polju, drugi je misionar u domu čije brige, strahovanja i tereti često daleko prevazilaze one koje ima muž i otac. Njen posao je svečan i važan - da oblikuje um i karakter svoje dece, da ih obučiti da budu korisni ovde i da se pripreme za budući, večni život. Muž u otvorenom misionarskom polju možda će primiti počasti od ljudi, dok mučenica u domu neće primiti nikakvo zemaljsko priznanje za svoj rad. Ali ako ona radi za najbolje interese svoje porodice, trudeći se da po božanskom Uzoru, oblikuje karakter članova svoje porodice, anđeo zapisničar upisaće njeno ime među najveće misionare sveta. Bog ne gleda stvari onako kako ih vidi čovekovo ograničeno oko. (T. 5, p. 594)

Deca treba da učestvuju u nošenju duhovnih i fizičkih tereta

Svi mogu nešto da učine. Trudeći se da nađu izgovor, neki kažu: „Moje dužnosti u domu i moja deca treba da budu vaši pomoćnici, koji uvećavaju vašu snagu i sposobnost da radite za Gospoda. Deca su mlađi članovi Gospodnje porodice. Ona treba da uče da sebe posvete Bogu kome pripadaju po rođenju i otkupljenju. Oni treba da se uče da sve sposobnosti njihovog tela, uma i duše pripadaju Njemu. Oni treba da se obučavaju da pomažu u raznim granama nebeske službe. Ne dozvolite da vaša deca postanu smetnja. Sa vama deca treba da dele i duhovne i fizičke terete. Pomažući drugima oni uvećavaju svoju sreću i korisnost. (T. 7, p. 63)

Dalekosežni uticaj doma

Uredan hrišćanski dom je moćan argument u korist stvarnosti hrišćanske religije - argument koji nevernici ne mogu poreći. Svi mogu da vide da je u porodici na delu uticaj koji deluje na decu i da je Bog Avramov sa njima. Kada bi domovi onih koji tvrde da su hrišćani imali pravi verski karakter, oni bi imali i moćan uticaj na dobro. Oni bi zaista bili „videlo svetlu“ (P&P, p. 144)

Misija doma prevazilazi njegove članove. Hrišćanski dom treba da bude očigledna lekcija koja ilustruje izvanrednost pravih životnih načela. Takva ilustracija biće sila za dobro u svetu. Mnogo moćniji nego bilo koja propoved, koja može da se propoveda, jeste uticaj vernog doma, lekcije koje su naučili prenose drugima. U druge domove unose plemenitije principe života, a u društvu se oseća uticaj koji uzdiže. (MH, p. 352)

Najveći dokaz sile hrišćanstva, koji može da se predstavi svetu, jeste uredna, disciplinovana porodica. Ona će preporučiti istine bolje od bilo čega drugog; zato što je ona živi svedok njene praktične sile koja deluje na srce. (MH, p. 304)

Božja volja je da porodice na Zemlji budu simbol porodice na Nebu. Hrišćanski domovi, osnovani i vođeni u skladu sa Božjim planom spadaju u Njegova najuspešnija sredstva za oblikovanje hrišćanskog karaktera i napredak Njegovog dela. (T. 4, p. 430)

Naša sfera uticaja može izgledati uzana, naša sposobnost mala, naše prilike retke, naša dostignuća ograničena; pa ipak, divne mogućnosti su naše ako u veri koristimo prilike koje nam pruža naš vlastiti dom. Ako budemo otvorili svoja srca i domove božanskim načelima života, postaćemo kanali kroz koje će teći životodavna sila. Iz naših domova poteći će reke isceljenja donoseći život, lepotu i plodnost tamo gde su sada neplodnost i smrt. (MH, p. 355)

Odabiranje zastave za dom

Videla sam kako sotona postavlja svoju zastavu u domovima onih koji govore da su Božji izabranici; ali oni koji hodaju u videlu treba da budu sposobni da načine razliku između crne zastave neprijatelja i krvlju popriskanog Hristovog barjaka. (T. 4, p. 200)

Važnost porodičnog oltara

Vi koji govorite da volite Boga, vodite Isusa sa sobom kuda god idete; i, kao patrijarsi u staro doba, podignite oltar u ovom pogledu - reforma koja će biti duboka i široka. (T. 5, p. 320. 321)

Sotona čini veliki napor da pripadnike Božjeg naroda odvoji od Boga; i on uspeva u svojoj

nameri, kada se verski život guši u poslovnim brigama, kada može tako da zaokupi njihov um poslom, da prinesu žrtve hvale i zahvalnosti na oltar ujutro i uveče. (T. 5, p. 426)

Neka porodična bogoslužjenja budu ugodna i interesantna. (T. 5, p. 335)

Ona (deca) treba da budu poučena da poštuju čas molitve; od njih treba tražiti da ustanu ujutro i da prisustvuju porodičnom bogoslužjenju. (T. 5, p. 424)

Religiju treba učiniti privlačnom za decu, a ne odbojnom. Čas porodičnog bogoslužjenja treba učiniti najsrećnijim časom u toku dana. Neka tekst iz Pisma bude dobro odabran i jednostavan; neka se deca pridruže u pesmi; a molitve neka budu kratke i konkretne. (SW,13. 6. 1905)

Za porodičnim stolom i oltarom gosti su dobrodošli. Vreme molitve ostavlja utisak za one kojima je pruženo gostoprimstvo, a čak i jedna poseta može značiti spasenje jače od smrti. Za ovaj posao Gospod daje račun govoreći: „Ja ću platiti.” (T. 6, p. 347)

Decu treba učiti da poštuju i uživaju u času molitve. Pre nego što napusti kuću i krene na posao, cela porodica treba da uputi žarku molitvu Bogu da ih čuva u toku dana. Dođite u poniznosti sa srcem punim nežnosti i sa osećanjem da su pred vama i pred vašom decom iskušenja i opasnosti; u veri ih privedite oltaru, usrdno moleći da se Gospod brine za njih. Službeni anđeli čuvaće decu koja su tako posvećena Bogu. Dužnost je hrišćanskih roditelja da ujutro i uveče ozbiljnom molitvom i istrajnom verom podignu ogradu oko svoje dece. Ona treba da žive da bi ugodila Bogu. (T. 1, p. 397. 398)

Avram, „prijatelj Božji,“ postavio nam je vredan primer. Njegov život je bio ispunjen molitvom. Kad god je podizao svoj šator, odmah uz njega podizao je i oltar pozivajući sve iz svoga logora na jutarnju i večernju žrtvu. Kada je sklanjao šator, oltar je ostajao. U narednim godinama među hananskim nomadima bilo je onih koji su primili pouke od Avrama; i kad god bi neko od njih prišao oltaru, znao je ko je bio tu pre njega; i kada je ponovo podizao svoj šator, on je opravljao svoj oltar i tu služio živome Bogu. (P&P, p. 128)

MOLITVA I MISIONARSKI SASTANAK

Tajna uspešne molitve

Građenje Božjeg carstva se usporava ili ubrzava, a to zavisi od nevernosti ili vernosti ljudskih oruđa. Delo nailazi na prepreke, kada ljudi ne saraduju sa Bogom. Ljudi mogu da se mole: „Da dođe carstvo tvoje; da bude volja tvoja i na zemlji kao na nebu,“ ali ako se u svom životu ne ponašaju u skladu sa ovom molitvom, njihove molbe biće uzaludne. (T. 6, p. 437. 438)

Molitva na vagi

Celo Nebo posmatra stanovnike Zemlje. Anđeli i Bog nebeski posmatraju one koji tvrde da su hrišćani i mere njihove molitve. (AST, 22, 6. 1903)

Sastanci treba da budu zanimljivi

Neka misionarski sastanak bude dobro iskorišćen i ljudi pouče kako da obavljaju misionarski posao. (AOC, p. 11)

Naši molitveni i društveni sastanci treba da budu vreme pomoći i ohrabrenja. Svako treba da učini nešto da ovi skupovi budu što zanimljiviji i korisniji. Ovo se najbolje može učiniti sticanjem svakodnevnih iskustava u Božjem delu i spremnošću da se govori o Njegovoj ljubavi na skupovima Njegovog naroda. Ako ne dopustite da tama i neverovanje uđu u vaša srca, oni se neće pojaviti ni na vašim sastancima. (SW, 7. 3. 1905)

Naše sastanke treba učiniti veoma zanimljivim. Oni treba da budu prožeti samom atmosferom Neba. Neka na njima ne bude dugih, suvoparnih govora i formalnih molitava, samo zato da popune vreme. Svi treba da budu spremni da izvrše svoju ulogu i kada svi obave svoju dužnost, sastanak treba da bude završen. Na taj način interesovanje će biti zadržano do kraja. To je prinošenje prihvatljivog bogoslužjenja Bogu.

Njegovu službu treba učiniti zanimljivom i privlačnom i ne sme se dozvoliti da se pretvori u suhu formu. Mi moramo da živimo za Hrista iz minuta u minut, iz sata u sat i iz dana u dan; tada će Hristos boraviti u nama i kada se budemo sastajali, Njegova ljubav u našim srcima biće kao izvor u pustinji, koji osvežava sve i čini da oni koji su bili blizu smrti budu željni da piju vodu života. (T. 5, p. 609)

Nemojte zamišljati da ćete kod mladih pobuditi interesovanje ako pođete na misionarski sastanak i propovedate dugu propoved. Planirajte način kako ćete pobuditi živo zanimanje. Iz nedelje u nedelju mladi treba da donose svoje izveštaje, da govore šta su pokušali da urade za Spasitelja i u čemu su uspeli. Ako misionarski sastanak bude prilika za iznošenje takvih izveštaja, on neće biti dosadan, nezanimljiv i zamoran. Biće pun zanimljivosti i biće dobro posećen. (GW, p. 210. 211)

Kada se vera uhvati za Hrista, Istina će doneti duši radost a verska služba neće biti dosadna i nezanimljiva. Vaši društveni sastanci sada dosadni i bez duha, biće oživljeni Svetim Duhom; svakoga dana sticaćete bogato iskustvo ako hrišćanstvo koje ispovedate, sprovodite u

život. (T. 6, p. 437)

Svedočanstvo ličnog iskustva

Kao Hristovi sledbenici treba da pazimo da naše reči budu pomoć i ohrabrenje našim bližnjima u hrišćanskom životu. Mnogo više nego do sada, treba da govorimo o dragocenim poglavljima u svom iskustvu. (COL, p. 338)

Crkvi su potrebna nova, živa iskustva vernika koji imaju stalnu zajednicu sa Bogom. Suvoparna, slaba svedočanstva i molitve, bez pokazivanja Hrista u njima, nisu od pomoći narodu. Kada bi svako ko tvrdi da je dete Božje, bio ispunjen verom, svetlošću i životom, kakvo divno svedočanstvo bi bilo pruženo onima koji dolaze da čuju istinu! Koliko bi duša bilo zadobijeno za Hrista? (T. 6, p. 64)

Naše priznanje Njegove vernosti je Nebom odabrano oružje za otkrivanje Hrista svetu. Mi treba da priznamo Njegovu milost kao što su je objavljivali sveti ljudi u prošlosti; ali ono što će biti najuspešnije je svedočenje o našem vlastitom iskustvu. Mi smo Božji svedoci, kada otkrivamo u sebi delovanje božanske sile. Svaka osoba ima život koji se razlikuje od svih drugih i iskustvo, koje se bitno razlikuje od iskustva drugih. Bog želi da se naša hvala uzdigne Njemu, obeležena našom ličnošću. Ova dragocena priznanja u hvalu slave Njegove milosti, ako su potkrepljena hristolikim životom, imaju neodoljivu silu koja radi za spasenje duša. (MH, p. 100)

Hvala i zahvaljivanje

Hvaliti Boga u punini i iskrenosti srca je isto toliko naša dužnost kao što je molitva. Mi treba da pokažemo svetu i svim nebeskim umovima da cenimo divnu Božju ljubav prema palom ljudskom rodu i očekujemo sve veće blagoslove iz Njegovog beskrajnog obilja... Posle naročitog izlivanja Svetog Duha, naša radost u Gospodu i naš uspeh u Njegovoj službi povećaće se u velikoj meri nabranjem Njegove dobrote i Njegovih divnih dela u korist Njegove dece. Kada ovako činimo sotonina sila mora da se povuče. Na ovaj način potisnućemo mrmljanje i pritužbe, a kušač gubi tlo. Ovako negujemo osobine karaktera koji će udostojiti stanovnike Zemlje za nebeske stanove. Takvo svedočanstvo uticaće na druge. Nema uspešnijeg sredstva za zadobijanje duša za Hrista. (COL, p. 299. 300)

Gospod želi da spominjemo Njegovu dobrotu i da govorimo o Njegovoj sili. On je počastvovan izrazom hvale i zahvaljivanja. On kaže: „Onaj mene poštuje koji prinosi hvalu na žrtvu.” Izrailjski narod je, dok je putovao kroz pusstinju, hvalio Boga svetim pesmama. Gospodnje zapovesti i obećanja pretvarani su u muziku i u toku celog putovanja hodočasnici su pevali o njima. I u Hananu na svojim svetim praznicima, spominjali su divna Božja dela i Njegovom imenu prinošena je hvala na žrtvu. Božji plan je bio da život Njegovog naroda bude život hvale. (COL, p. 298. 299)

Opasna politika

Neki, bojeći se da ne izgube zemaljska blaga, zanemaruju molitvu i bogoslužjenja, da bi više vremena posvetili svom imanju ili svom poslu. Oni svojim delima pokazuju šta najviše cene. Oni žrtvuju verske prednosti bitne za njihov duhovni napredak, stvari ovog života i propuštaju

priliku da steknu znanje o Božjoj volji. Oni ne usavršavaju svoj hrišćanski karakter i ne zadovoljavaju Božje merilo. Njima su njihovi prolazni, svetovni interesi na prvom mestu i Bogu kradu vreme, koje bi trebalo da posvete Njegovoj službi. Takve ljude Bog obeležava i oni će primiti prokletstvo, a ne blagoslov. (T. 2, p. 654)

Utešno obećanje

Bog neće zaboraviti one koji se sastaju i misle o Njegovom imenu i sačuvaće ih od velikog ognja. Oni će u Njegovim očima biti kao drago kamenje. (T. 4, p. 107)

RAZNE GRANE MISIONARSKOG POSLA

Briga za slepe

Anđeli su poslani da služe Božjoj deci koja su fizički slepa. Anđeli čuvaju njihove korake i spasavaju ih od bezbrojnih opasnosti koje vrebaju na njihovoj stazi, a oni to ne znaju. (T. 3, p. 516)

On ne želi da sluša molitve svoga naroda dok... su slepi i bolesni zanemareni među njima. (T. 3, p. 518) Ako u crkvi ima onih koji spotiču slepe, oni će biti izvedeni pred pravdu, jer nas je Bog postavio da budemo čuvari slepih, napaćenih, udovica i siročadi. Kamen spoticanja koji se spominje u Božjoj reči ne označava kamen postavljen pred noge slepcu da se ovaj spotakne; on označava mnogo više od toga. On označava postupke koji povređuju uticaj slepoga brata, koji rade protiv njegovog interesa ili sprečavaju njegov napredak. (T. 3, p. 519)

Slep čovek se na svakom doraku susreće sa nezgodama zbog nedostatka vida. Srce u kome se ne budi sažaljenje i saosećanje kada vidi slepog čoveka, koji pipajući traži put kroz svet, koji je za njega obavijen tamom, zaista je tvrdo i mora da se omekša Božjom milošću. (T. 3, p. 521)

Briga za siročad

Sve dok pobeda ne bude progutala smrt, biće siročadi za koje će biti potrebna briga, koji će patiti mnogo više ako vernici Crkve ne pokažu prema njima nežno sažaljenje i dobrotu. Gospod nam zapoveda: „Uvedi prognane siromahe u svoju kuću.“ Hrišćanstvo mora da nadoknadi očeve i majke ovim beskućnicima. Sažaljenje za udovice i siročad pokazano u molitvama i delima, javiće se u Božjem sećanju da bi uskoro bilo nagrađeno. (R&H, 27. 6. 1893)

Kada pomažete siromašnima, saosećate sa napaćenima i potlačenima i kada se sprijateljujete sa siročadi, vi stupate u bliskiji odnos sa Isusom. (T. 2, p. 25)

Ima siročadi za koju se treba starati; ali mnogi se ne usuđuju da se prihvate takvog posla, jer on zahteva više truda nego što oni žele da ulože, jer će im onda ostati malo vremena za lična zadovoljstva. Ali kada Car bude vršio istragu, ove sebične, uskogrude duše, koje ništa ne rade saznaće tada da je Nebo za one koji su bili radnici, za one koji su se Hrista radi odricali sebe. Ništa nije pripremljeno za one koji su uvek posebno voleli i pazili sebe. Strašna kazna kojom je Car pretio onima koji su Mu bili s leve strane u ovom slučaju nije zbog nekog velikog zla koje su Mu učinili. Oni nisu osuđeni zbog dela koje su učinili, već zbog onoga što nisu učinili. Oni nisu činili ono što im je Nebo naložilo da čine. Oni su udovoljavali sebi i mogu da dobiju svoj deo sa sebičnima. (R&H, 16. 8. 1881)

Ima siročadi za koju je Hristos naredio svojim slednicima da ih prime kao one koji su im od Boga povereni. Međutim, kraj njih se često nemarno prolazi. Oni su možda u ritama, neugledni po izgledu i u svakom pogledu neprivlačni; ipak, oni su Božja svojina.

Oni su kupljeni skupo i oni su u Njegovim očima dragoceni koliko i mi. Oni su članovi velike Božje porodice i hrišćani kao Njegovi pristavi, odgovorni su za njih. „Njihove ću duše,“ kaže On „iskati iz tvoje ruke.“ (COL, p. 386. 387)

Gospod poziva svakog vernika da izvrši svoju dužnost prema ovim siromašnima. Međutim,

nemojte za njih raditi smo zato što ste dužni, već zato što ih volite i što je Hristos umro da ih spase. Hristos je otkupio ove duše kojima je potrebno vaše staranje i On očekuje da ih volite kao što je On voleo vas u vašim gresima i svojevolsnosti. (R&H, 27, 6. 1893)

On ne želi da sluša molitve svoga naroda dok se siročad, oni koji su bez oca, hromi, slepi i bolesni među njima zanemaruju. (T. 3, p. 518)

Široko polje pruža se pred svima koji žele da rade za Gospoda starajući se za ovu decu i mlade koji nemaju prijatelje, postavljajući ih na mesto koje će biti povoljno za oblikovanje pravog karaktera, da bi mogli da postanu deca Božja. Ima dece koja ne obećavaju mnogo i koju treba nežno pridobijati; mnogi koji su inače odrasli u neznaju i koji su bili zavedeni od društva, koje ih je odvelo u porok i zločin, mogli bi da dobiju povoljne uslove i da pod hrišćanskim, nežnim staranjem i pažnjom budu spaseni za Hrista... Ovaj rad za druge zahtevaće napor, samoodricanje i žrtvu; ali šta je mala žrtva koju možemo da prinesemo u poređenju sa Božjim velikim darom u ličnosti Njegovog jedinorodnog Sina? Bog nam je dao prednost da postanemo Njegovi pomagači. (R&H, 27. 6. 1893)

Ljudi druge boje

U ovoj zemlji postoji veliko, neobrađeno polje. Obojena rasa, koja broji hiljade i hiljde, moli za pažnju i saosećanje svakog pravog, praktičnog vernika u Hristu. Ovi ljudi ne žive u stranoj zemlji i oni se ne klanjaju idolima od drveta i kamena. Oni žive među nama i često je preko svedočenja Svetog Duha Bog pokušao da obrati našu pažnju na njih, govoreći nam da su ovde zanemarena ljudska bića. Ovo široko polje leži pred nama neobrađeno i traži svetlost, koja je data nama. (T. 8, p. 205)

Zidovi razdvajanja podignuti su između belaca i crnaca. Ovi zidovi predrasuda sami će se srušiti, kao zidovi Jerihona, ako hrišćani budu poslušali Božju reč, koja im naređuje da iznad svega ljube Gospoda, a nepristrasno svoje bližnje.

...Neka svaka crkva, čiji vernici tvrde da veruju u istunu za ovo vreme, pogleda na ovu zamnarenu, ugnjetenu rasu, koja je zbog ropstava bila lišena prednosti da misli i radi za sebe. (R&H, 17. 12. 1985)

Prionimo na posao za južnjake. Ne budimo zadovoljni samo posmatranjem i davanjem predloga, koji nikad nisu ostvareni; već učinimo nešto od srca Gospodu da ublažimo jad naše obojene braće. (R&H, 4. 2. 1896)

Ime crnog čoveka upisano je u Knjigu života pored imena belog čoveka. Svi su jedno u Hristu. Rođenje, položaj ili boja ne mogu uzdići ili uniziti ljude. Karakter čini čoveka. Ako crveni čovek, Kinez, ili Afrikanac predaju svoje srce Bogu u poslušnosti i veri, Isus ga ne ljubi manje zbog njegove boje. On ga naziva svojim ljubljenim bratom. (SW, p. 8, 20. 3. 1891)

Dolazi dan kada bi zemaljski kraljevi i gospoda rado zamenili mesta sa najprezrenijim Afrikancem koji se uhvatio za nadu Jevanđelja. (SW, p. 8, 20. 3. 1891)

Bog ne brine manje za duše afričke rase, koje bi se mogle pridobiti da Mu služe, nego što je brinuo za Izrailj. On traži mnogo više od svog naroda nego što mu je on pružio i misionarskom radu među ljudima sa Juga u svom klasama i naročito među obojenom rasom. Zar nemamo još veću obavezu da radimo za obojene ljude nego za one kojima je život bio naklonjeniji? Ko je držao ovaj narod u ropstvu? Ko ih je držao u neznanju?... Ako je rasa degradirana, ako su zaostali u navikama i ponašanju, ko ih je učinio takvima? Zar im beli ljudi nisu mnogo dužni? Posle toliko nepravde koja im je učinjena, zar ne bi trebalo uložiti ozbiljan napor da se

podignu? Istina mora da im se odnese. I oni moraju spasavati duše kao i mi. (SW, p. 11. 12; 20. 3. 1891)

Reforma koja uzdiže umerenost

Od svih koji tvrde da se ubrajaju među prijatelje umerenosti, adventistički hrišćani treba da stoje u prvim redovima. (GW, p. 384)

U pitanju umerenosti, ne zauzmaite stav oklevanja. Budite čvrsti kao stena. (GW, p. 394)

Pored držanja javnih predavanja, mi treba da obavimo posao u prilog umerenosti. Mi moramo da predstavimo svoja načela u traktatima i u našim časopisima. Moramo da iskoristimo svako moguće sredstvo da podstaknemo naše ljude da izvrše svoju dužnost stupe u vezu sa onima koji ne poznaju istinu. Uspeh koji smo postigli u misionarskom poslu potpuno je usklađen sa samoodricanjem i samopožrtvovanjem koje smo uložili. Jedino Gospod zna šta smo mogli da ostvarimo da smo se kao narod ponizili pred Njim i jasno objavljivali istinu o umerenosti. (GW, p. 385)

Pitanje umerenosti treba da dobije odlučnu podršku Božjeg naroda. Neumerenost teži da stekne prevlast; samopovlašćivanje sve više raste, pa su zato neophodne publikacije koje se bave zdravstvenom reformom. Literatura koja govori o ovoj tački je ruka koja pomaže Jevandelju, koja vodi duše da istražuju Bibliju da bi bolje razumeli Istinu. Treba da se začuje glas upozorenja protiv velikog zla neumerenosti; a da bi ovo moglo učiniti, svaki poštovalac Subote treba da proučava i sprovodi u život pouke koje se nalaze u našim zdravstvenim časopisima i u našim zdravstvenim knjigama. Oni treba da urade i više od ovoga: treba ozbiljno da se potrude da ove publikaacije kruže među njihovim susedima i prijateljima. (SW, 20. 11. 1902)

Pozivajte na potpuno uzdržavanje, tražite da se novac, koji bi inače bio potrošen za piće, duvan ili slična zadovoljstva, posveti za pomoć bolesnima, siromašnima ili za obučavanje dece i omladine za koristan život u svetu. (MH, p. 211)

Važno je nastaviti započeti posao

Rezultat predavljanja Istine na velikim skupovima je buđenje duha radoznalosti i veoma je važno da ovo zanimanje bude praćeno ličnim radom. Oni koji žele da istražuju Istinu, treba da budu naučeni da marljivo proučavaju Božju reč. Neko im mora pomoći da zidaju na sigurnom temelju. U ovom kritičnom trenutku u njihovom verskom iskustvu, veoma je važno da im mudri biblijski radnici pruže pomoć i da u skladu sa njihovim shvatanjem otvore riznicu Božje reči. (T. 9, p. 111)

Zlatan trenutak je izgubljen. Posle utisaka koji su učinjeni nije nastavljen rad. Bolje bi bilo da nije probuđeno nikakvo interesovanje, jer gde je jednom pružan otpor, a ona ipak nadvladala, veoma je teško da Istina ponovo ostavi utsak. (T. 2, p. 118)

Upravljanje sredstvima

Kad god trošimo novac, treba da težimo da ispunimo nameru Onoga koji je alfa i omega u svim hrišćanskim naporima. (T. 9, p. 49)

Novac ima veliku vrednost, zato što može učiniti mnogo dobra. U rukama Božje dece on je

hrana gladnome, piće žednim i odelo neodevenim. On je zaštita ugnjetenim i pomoć bolesnim. Ali novac ne vredi više od peska, ako se ne iskoristi za obezbeđivanje životnih potreba, za blagoslov drugima i unapređenje Hristovog dela. (COL, p. 351)

Bog je izradio planove za unapređenje svoga dela i On je svom narodu obezbedio višak sredstava, da bi, kad On zatraži pomoć, mogli da se odazovu i kažu: „Gospode, tvojim talantima zaradio sam još talanata.” (T. 9, p. 58)

Novac se ne može preneti u onaj drugi život; on tamo nije potreban; ali dobra dela učinjena da se zadobiju duše za Hrista biće preneti u nebeske dvorove. Oni koji sebično, samo za sebe, troše Gospodnje darove, ostavljajući svoje bližnje bez pomoći i ne čineći ništa da unaprede Božje delo u svetu, sramote svoga Tvorca. Krađa koju su učinili Bogu zapisana je kraj njihovih imena u nebeskim knjigama. (COL, p. 266)

Kakva je vrednost novca u ovo vreme u poređenju sa vrednošću duša? Svaki naš dinar treba smatrati Gospodnjim, a ne našim, dragocenošću koju je Bog poverio nama; ne da bi bio potrošen na nepotrebna zadovoljstva, već da bi brižljivo bio iskorišćen za Božje delo u radu na spasavanju ljudi i žena od propasti. (LS, E. G. W, p. 214)

Zar misionarski posao koji treba obaviti u našem svetu nije dovoljno značajan da može nadgledati naš uticaj i sredstva? Zar ne bi trebalo da sebi uskratimo svako odlaženje u krajnost i da svoje darove stavimo u Božju riznicu, da Istina bude poslata u druge zemlje i potpomognute domaće misije? Zar ovaj posao neće naići na odobravanje Neba? Delo za ove poslednje dane nije potpomognuto velikim zaveštanjima, niti je unapređeno svetovnim uticajem. Ono je potpomognuto darovima koji su bili rezultat samoodricanja, duha požrtvovanja. Bog nam je dao prednost da učestvujemo sa Hristom i Njegovim patnjama ovde i omogućio nam da budemo naslednici na novoj Zemlji. (R&H, 2. 12. 1890)

Pokazano mi je da anđeo zapisničar verno beleži svaki dar posvećen Bogu i stavljen u riznicu, kao i šta je postignuto sredstvima koja su tako darovana. Božje oko vidi svaku paru koja je posvećena Njegovom delu i da li je onaj koji daje, daje rado ili nerado. Pobuda prilikom davanja takođe je zabeležena. Oni koji su samopožrtvovni, posvećeni, koji vraćaju Bogu ono što je Njegovo, kao što On zahteva od njih, biće nagrađeni prema svojim delima. Čak i ako se sredstva koja su tako posvećena, ne upotrebe valjano i ne ostvare cilj koji je davalac imao u vidu - na slavu Bogu i spasenje duša - oni koji su se iskrene duše žrtvovali sa jedinom namerom da proslave Boga, neće izgubiti svoju platu. (T. 2, p. 518. 519)

Svaka prilika da se pomogne bratu koji je u nevolji ili da se pomogne Božjem delu u širenju Istine, je biser koji možete poslati pred sobom i uložiti ga u nebesku banku da se čuva na sigurnom mestu. Bog vas stavlja na probu da se pokažete. On vam je izdašnom rukom davao blagoslove i sada čeka da vidi kako ih koristite, da vidi da li ćete osetiti vrednosti duša i učiniti šta možete sa sredstvima koja vam je On poverio. (T. 3, p. 249. 250)

Nebeski sistem izveštavanja

Anđeli vode veran zapisnik o delima svakog čoveka. (T. 1, p. 198)

Svaki postupak ljubavi, svaka ljubazna reč, svaka molitva za napaćene i potlačene, stoje u izveštaju koji se donosi pred večni presto i koji se ne može promeniti ili proći. (T. 5, p. 133)

Na Nebo odlazi izveštaj o svakom uspešnom naporu koji smo uložili da odagnamo tamu i raširimo znanje o Hristu. Kada se takvo delo spomene pred Ocem, od radosti zadrhte srca čitave nebeske vojske. (AA, p. 154)

Anđelima je naloženo da budu naši pomagači. Oni su između Zemlje i Neba, noseći zapis o tome šta ljudi čine. (SW, 2. 4. 1903)

Bilo bi dobro... setiti se zapisa koji se čuva na visini - te knjige u kojoj nema omaški, nema grešaka i po kojoj će im biti suđeno. Tamo je zapisana svaka zanemarena prilika za službu Bogu; i tamo se za večni život takođe čuva spomen na svako delo vere i ljubavi. (PK, p. 639)

KVALIFIKACIJE ZA USPEŠNU HRIŠĆANSKU SLUŽBU

Uspešnost

Tromost i neuspešnost nisu odlike pobožnosti. Kada shvatimo da radimo za Boga, imaćemo više osećanje svetosti duhovne službe nego što smo ikad imali. To shvatanje uliće život i budnost i istrajnu energiju u vršenje svake dužnosti. (T. 9, p. 150)

Vreme zahteva veću uspešnost i potpunije posvećenje. O, ja sam tako obuzeta ovim predmetom, da vičem k Bogu: „Podigni i pošalji vesnike ispunjene osećanjem sopstvene odgovornosti, vesnike u čijim srcima je raspeto klanjanje samome sebi, koje je temelj svakoga greha.” (T. 9, p. 27)

Posao naložen učenicima zahtevao je veliku uspešnost, jer je plima zla silno navaljivala protiv njih. (AA, p. 31)

Kultivisan govor

Prava kultura i korišćenje dara govora treba da se vidi u svakoj grani hrišćanskog rada... Treba da se navikavamo da govorimo prijatnim tonom, da koristimo čist i korektan jezik i ljubazne i učtive reči. (COL, p. 336)

Svaki propovednik i svaki učitelj treba da ima na umu da ljudima donosi vest koja otkriva večne interese. Istina koja je izgovorena sudiće im u dan konačnog obračuna. Kod nekih duša način na koji neko iznosi vest odrediće da li će je one primiti ili odbaciti. Zato neka reč bude tako izgovorena da deluje na razum i utiče na srce. Ona treba da bude izgovorena polako, razgovetno i svečano, sa svom ozbiljnošću koju zahteva njen značaj. (COL, p. 336)

Kada želite da druge uvedete u krug Njegove ljubavi, neka čistota vašeg jezika, nesebičnost vaše službe, radost u vašem ponašanju, svedoče u prilog sili Njegove milosti. (MH, p. 156)

Svaki hrišćanin je pozvan da drugima objavi neistraživa Hristova bogatstva; zbog toga on treba da teži savršenstvu govora. On treba da iznosi Božju reč na način koji će je preporučiti onima koji je slušaju. Bog ne želi da Njegovi ljudski kanali budu grubi. Njegova volja nije da čovek omalovažava ili zapostavi nebesku reku koja od Njega teče u svet. (COL, p. 336)

Oni će se vaspitavati da budu strpljivi, ljubazni, prijatni i predusretljivi. Oni će pokazivati pravu hrišćansku učtivost, imajućina umu da Hristos, njihov Prijatelj, ne može da odobri grube reči ili osećanja. Njihove reči biće pročišćene. Dar govora smatraće dragocenim talentom, koji im je pozajmljen da obave uzvišen i svet posao. (GW, p. 97)

Umna kultura

Umna kultura je ono što je nama kao narodu potrebno i što moramo imati da bismo zadovoljili zahteve vremena. (T. 4, p. 414)

Ne smemo nasumice ući u Gospodnje delo i očekivati uspeh. Gospodu su potrebni umni ljudi, misleni ljudi, Isus traži saradnike, ne nesigurne i nespretne. Bog želi razumne ljude koji pametno razmišljaju kako da obave veliki posao, neophodan za spasenje duša. (T. 4, p. 67)

Neki treba vežbanjem da disciplinuju svoj um. Oni treba da ga prisile na razmišljanje. Sve dok se oslanjaju na nekog drugog da misli za njih, da rašava njihove poteškoće, a sami odbijaju

da svoj um opterete razmišljanjem, sve dotle trajaće slabo pamćenje, nesposobnost gledanja napred i praveljenja razlika između stvari. Svako mora da se potruži da obrazuje svoj um. (T. 2, p. 188)

Bog ne želi da budemo zadovoljni lenjim, nedisciplinovanim umom, tupim mislima i slabim pamćenjem. (CT, p. 506)

Božji ljudi moraju biti marljivi u učenju, ozbiljni u sticanju znanja, koji nikad ne gube ni časa. Istrajni napor pomoći će im da se uzdignu do visokog stepena uzvišenosti kao hrišćani, kao ljudi sile i uticaja. (T. 4, p. 411)

Svaki trenutak je dragocen... Vreme provedeno na putovanju, trenuci provedeni u čekanju na jelo, u čekanju onih koji kasne na sastanak; kada bi u ruci bila neka knjiga i kada bi ovi trenuci bili iskorišćeni za proučavanje, čitanje ili temeljno razmišljanje, šta sve ne bi bilo urađeno! (COL, p. 343. 344)

Čvrsta namera, istrajno zalaganje i brižljivo korišćenje vremena, osposobiće ljude da steknu znanje i mentalnu disciplinu koja će ih osposobiti za svaki koristan i uticajan položaj. (COL, p. 344)

Ljudi na odgovornim položajima treba stalno da se usavršavaju. Oni ne smeju da se usidre u nekom starom iskustvu i misle da nije potrebno da postanu naučni radnici. Čovek, iako najbesspomoćnije od svih Božjih stvorenja, kad dođe na svet i najizopaćenije po svojoj prirodi, ipak je sposoban da stalno napreduje. On može biti prosvetljen naukom, oplemenjen vrlinom i može da napreduje u umnom i moralnom dostojanstvu, sve dok ne dostigne savršenstvo inteligencije i čistotu karaktera malo manje od savršenstva i čistote anđela. (T. 4, p. 93)

Oni koji žele da budu Božji pomagači, moraju da teže savršenstvu svakog organa svoga tela i kvalitata uma. Pravo vaspitanje je priprema fizičkih, umnih i moralnih sposobnosti za izvršenje svake dužnosti, to je obučavanje tela, uma i duše za službu Bogu. Ovo je vaspitanje koje će trajati do večnog života. (COL, p. 330)

Mehaničari, advokati, trgovci, ljudi svih zanata i profesija, obrazuju se da bi ovladali svojim poslom. Zar Hristovi sledbenici treba da budu manje razumni i da dok su navodno angažovani u Njegovoj službi, ne znaju koje načine i sredstva treba da upotrebe? Poduhvat dobijanja večnog života prevazilazi svako zamaljsko razmišljanje. Da bi duše mogle biti dovedene Isusu treba da postoji znanje o ljudskoj prirodi i proučavanje ljudskog uma. Potrebno je mnogo brižljivog razmišljanja i vatrenih molitava da bi se uspešno prilazilo ljudima i ženama u pitanju velikog predmeta Istine. (T. 4, p. 67)

Hrišćansko dostojanstvo i učtivost

Nedostatak pravog dostojanstva i hrišćanske uglađenosti u redovima poštovalaca Subote je protiv nas kao naroda i čini da istina koju propovedamo bude neukusna. Ako oni koji propovedaju istinu ne iskoriste svoje prednosti i prilike da rastu do pune visine ljudi i žena u Hristu Isusu, oni neće služiti na čast delu Istine, niti na čast Hristu. (T. 4, p. 358. 359)

Obavezno sačuvajte dostojanstvo dela urednim životom i pobožnim razgovorima. Nikad se ne plašite misleći da ste previsoko podigli zastavu... Sva prostota i grubost moraju da se uklone od nas. Učtivost, prefinjenost, hrišćanska uglađenost moraju se negovati. Pazite da ne budete osorni i nabusiti. Ne smatrajte to vrlinama, jer ih Bog ne smatra vrlinama. Trudite se da nikoga ne uvredite. (R&H, 25. 11. 1890)

Postoji veoma velika potreba da ljudi i žene, koji poznaju volju Božju, nauče da budu

uspešni radnici u Njegovom delu. Oni treba da budu ugladene osobe pune razumevanja, bez varljivog spoljašnjeg sjaja, sa nameštenim i usiljenim osmehom svetovnog čoveka, već sa ugladenošću i pravom učtivošću koja ima ukus Neba i koju će svaki hrišćanin imati učestvuje u božanskoj prirodi. (T. 4, p. 358)

Mi imamo najveću istinu i nadu koje su ikada date našem svetu i najveću veru; i mi želimo da ih predstavimo svetu u njihovoj uzvišenosti. Mi često zauzimamo stav kao da prolazimo kroz svet tražeći izvinjenje od njega zbog toga što se usuđujemo da verujemo ovu dragocenu, svetu Istinu; mi treba da želimo da ponizno hodamo sa Bogom i da se ponašamo kao deca najvišeg Boga kao oni koji su slaba oruđa, ali se bave najvažnijim i uzvišenijim od bilo kog prolaznog, svetovnog posla. (R&H, 26. 7. 1887)

Rad za duše zahteva posvećenost, poštenje, razum, marljivost, energičnost i taktičnost. Kad neko ima ove kvalifikacije, on ne može biti nezainteresovan; naprotiv, on će vršiti snažan uticaj na dobro. (GW, p. 111)

Na poslu treba da budu ljudi koji su spremni da budu poučeni najboljem načinu da se približe pojedincima i porodicama. Njihova odeća treba da bude uredna, ali ne gizdava, a njihovo ponašanje tako da ne bude odvratno ljudima. Postoji velika potreba za učtivošću među nama kao narodom. Ovo treba da neguju svi koji se prihvataju misionarskog rada. (T. 4, p. 391. 392)

Iskrenost

Oni koji imaju tako svetu i svečanu vest, kao što imamo mi koji smo i pozvani da je nosimo, ne smeju da preteruju u životu. Svet posmatra adventističke hrišćane, jer nešto zna o njihovom ispovedanju vere i njihovoj visoko podignutoj zastavi, i kada vidi one koji ne žive u skladu sa svojim ispovedanjem, on sa prezirom upire prst u njih. (T. 9, p. 23)

Ljudi mogu imati izvanredne darove, dobre sposobnosti, sjajne kvalifikacije, ali jedna mana, jedan tajni greh, stvara u karakteru ono što čini crvotočna daska brodu - potpunu katastrofu i propast! (T. 4, p. 90)

Pavle je sa sobom nosio atmosferu Neba. Svi koji su se družili sa njim osećali su uticaj njegovog jedinstva sa Hristom. Činjenica da je njegov život pružio primer za istinu koju je on objavljivao, davala je ubedljivu moć njegovom propovedanju. U tome leži moć istine. Nesračunat, nesvestan uticaj svetog žovota je najubedljivija propoved koja može da se izgovori u prilog hrišćanstvu. Argument, čak i ako na njega ne može da se odgovori, može da izazove samo protivljenje, ali primer pobožnosti ima silu kojoj se ne može odoleti. (GW, p. 59)

Pravi karakter se ne oblikuje spolja i onda obuče; on zrači iznutra. Ako želimo druge da uputimo na stazu pravde, načela pravde kao dragocenost moraju biti čuvana u našim srcima. Naše ispovedanje vere može da objavljuje teoriju religije, ali naša stvarna pobožnost propoveda reč istine. Dosledan život, sveti razgovor, nepokolebljiva čestitost, delotvoran, dragovoljan duh, primer pobožnosti - to su sredstva kojima se svetlost pronosi svetu. (Čežnja vekova, str. 254; izdanje 1998)

Molitve, ozbiljne opomene i govorenje su jeftini rodovi, koji su često samo dodati; ali rodovi koji se pokazuju u dobrim delima, u brizi za bedne, siročad i udovice, to su pravi rodovi i prirodno rastu na dobrom drvetu. (T. 2, p. 24)

Prodornost

Bog ne čini čuda da bi Njegova istina napredovala. Ako ratari zanemare i ne obrađuju zemlju, Bog ne čini čudo da spreči sigurne posledice. On deluje u skladu sa velikim načelima koja su nam objavljena, sa svoje strane mi treba da napravimo mudre planove i upotrebimo sredstva pomoću kojih će Bog ostvariti sigurne rezultate. Oni koji ne ulažu odlučan napor, već samo čekaju da ih Sveti Duh pokrene na akciju, izginuće u tami. Vi ne treba mirno da sedite i ne radite ništa u Božjem delu. (SW, 1. 12. 1903)

Neki koji se angažuju u misionarskoj službi su slabi, hladnokrvni, bez duha, koji se lako obeshrabre. Njima nedostaje pregalaštvo. Oni nemaju pozitivne crte karaktera, koji im može dati snagu da nešto urade, nedostaje im duh i energija koji mogu zapaliti oduševljenje. Oni koji žele da postignu uspeh moraju da budu hrabri i puni nade. Oni treba da neguju ne samo pasivne nego i aktivne vrline. (GW, p. 290)

Gospodu su potrebni radnici koji će učiniti da se uzdigne pobeda Hristovog krsta. (R&H, 6. 5. 1890)

Vest se ne sme iznositi dosadnim, beživotnim rečima, već jasnim, odlučnim podsticajnim rečima. (T. 8, p. 16)

Za objavljivanje ove vesti nisu potrebni slatkorečivi govornici. Istina se mora iznositi u svoj svojoj prodornoj ozbiljnosti. Potrebni su ljudi od akcije, ljudi koji će delovati ozbiljnom i neiscrpnom energijom da se Crkva očisti i svet opomene. (T. 5, p. 187)

Bogu nisu potrebni lenji ljudi u Njegovom delu; On želi promišljene, ljubazne, srdačne, ozbiljne radnike. (T. 4, p. 411)

Odlučnost

Oni koji su u Božjoj službi moraju da pokažu živost i odlučnost u radu na zadobijanju duša. Ne zaboravite da će neki izginuti ukoliko mi, kao Božja oruđa, ne budemo radili sa odlučnošću koja neće izneveriti niti se obeshrabriti. (T. 6, p. 418)

On nam je dao da obavimo veliki posao. Obavimo ga tačno i odlučno. Pokažimo u svom životu šta je istina učinila za nas. (T. 6, p. 418)

Revnost

Potrebna je ozbiljna hrišćanska revnost - revnost koja će se pokazati u delovanju... Ko što se vode Nijagare ne mogu zaustaviti da ne teku niz vodopade, tako ni duša koja ima Hrista neće biti sprečena da Ga ispoveda. (T. 2, p. 233)

Svako ko prihvata Hrista kao svog ličnog Spasitelja čeznuće za prednošću da služi Bogu. Kada bude razmišljao o onome što je Nebo učinilo za njega, njegovo srce biće pokrenuto bezgraničnom ljubavlju i zahvalnošću sa obožavanjem. On je željan da istakne svoju zahvalnost posvećenjem svojih sposobnosti Božjoj službi. On čezne da pokaže svoju ljubav za Hrista i sve one koje je On otkupio i koji Mu pripadaju. On pomaže u mukotrpnom radu, tegobama, žrtvi. (MH, p. 502)

Postoji široko polje za Marte sa njihovom revnošću za delotvorni verski rad. Međutim, neka one najpre sednu zajedno sa Marijom kraj Isusovih nogu. Neka tačnost i snaga budu posvećeni Hristovom milošću, pa će tada život biti nepobediva sila za dobro. (Čeznja vekova,

str. 450. 451; izdanje 1998)

U ime Gospoda, sa neumornom istrajnošću i trajnom revnošću koje je Hristos unosi u svoj rad, i mi treba da nastavimo Gospodnje delo. (T. 9, p. 25)

Treba da prekinemo jednoličnost svog verskog rada. Mi obavljamo posao u svetu, ali ne pokazujemo dovoljno aktivnosti i revnosti. Kada bismo bili ozbiljniji, ljudi bi bili uvereni u istinitost naše vesti. Dosadnost i jednoličnost naše službe za Boga odbijaju mnoge duše iz viših klasa koje treba da vide duboku, ozbiljnu, posvećenu revnost. (T. 6, p. 417)

Strpljenje

Da biste postali Isusovi saradnici, treba da imate veliko strpljenje sa onima za koje radite, ne prezirući jednostavnost posla, već gledajući na blagosloveni rezultat. Kada oni za koje radite ne zadovolje potpuno vaše mišljenje, često u svom srcu kažete; „Neka idu; nisu vredni spasenja.” Šta bi bilo da se Hristos na sličan način ponašao prema bednima i odbačenima? On je umro da spase jadne grešnike, i ako radite u istom duhu i na isti način, kako je pokazao primer Onoga koga sledite, prepuštajući rezultate Bogu, nikada u ovom životu ne možete da izmerite koliko ste dobra učinili. (T. 4, p. 132)

Radite bez interesa, s ljubavlju i strpljenjem prema svima sa kojima dođete u kontakt. Nemojte pokazivati nestrpljenje. Nemojte izgovoriti ni jednu neljubaznu reč. Neka Hristova ljubav bude u vašim srcima, a zakon ljubavi na vašim usnama. (T. 9, p. 41)

Taktičnost

Oni koji se potpuno predaju Bogu uložice u svoj rad promišljenost i molitvu i ozbiljnu, posvećenu taktičnost. (ST, 29. 5. 1893)

Ako je neko taktičan, marljiv i oduševljen, on će uspeti u ovozemaljskom poslu, a iste osobine, posvećene Božjem delu, pokazaće se stostruko uspešnim; jer će se božanska sila udružiti sa ljudskim naporom. (T. 5, p. 276)

U radu za zadobijanje duša, potrebna je velika taktičnost i mudrost. Spasitelj nikada nije krio istinu, već ju je uvek izgovarao u ljubavi. U svojim kontaktima sa ljudima, On je uvek pokazivao najveću taktičnost i uvek je bio ljubazan i promišljen. Nikada nije bio grub, nikada bez potrebe nije izgovorio oštru reč, nikada osetljivoj duši nije zadavao nepotreban bol. On nije osuđivao ljudsku slabost. Bez straha je osuđivao licemerje, nepoverenje u greh, ali je sa suzama i drhtavim glasom izgovarao svoje oštre ukore. On istinu nikada nije činio okrutnom, već je uvek pokazivao veliku nežnost za ljudski rod. U Njegovim očima svaka duša bila je dragocena. On se držao božanski dostojanstveno; pa ipak saginjao se sa najnežnijim saosesćanjem i obzirom nad svakim članom Božje porodice. U svima je video duše koje je u skladu sa svojim zadatkom trebalo da spase. (GW, p. 117)

Neke nagle, impulsivne, a ipak iskrene duše posle održanog oštrog predavanja, prići će onima koji nisu sa nama, na veoma osoran način i učiniti da istina koju želimo da prime za njih postane odbojna. Naraštaji dece ovoga sveta mudriji su od naraštaja dece videla. Poslovni ljudi i političari uče se učtivosti. Njihova politika zahteva da postanu što privlačniji. Oni uče da se obraćaju i ponašaju tako da imaju najveći uticaj na um onih koji su oko njih. Oni vešto koriste svoje znanje i sposobnosti u želji da postignu ovaj cilj. (T. 4, p. 68)

Ovu vest treba odneti, ali dok je budemo nosili treba da pazimo da ne napadnemo i ne

vršimo pritisak i ne osuđujemo one koji nemaju svetlost koju mi imamo. Mi ne treba da skrećemo sa svoga puta vršeći oštre napade na katolike. Među katolicima ima mnogo onih koji su najsvesniji hrišćani i koji hodaju u svojoj svetlosti, koja sija na njih i Bog će delovati u njihovu korist. (T. 9, p. 243)

Postojanost

Pravi hrišćanin radi za Boga, ne prema podsticajima, već prema principima; ne dan ili mesec, već celog života. (CT, p. 518)

Spasitelj je bio neumoran radnik. On svoj rad nije merio satima. Njegovo vreme, Njegovo srce, Njegova snaga bili su predati radu u korist čovečanstvu. Čitavi dani bili su posvećeni radu, a čitave noći provedene u molitvu, da bi primio snagu za susret sa lukavim neprijateljem i svim njegovim prevarama i da bi mogao da obavlja svoj posao podizanja i obnove čovečanstva. Čovek koji voli Boga ne meri svoj rad po osmočasovnom sistemu. On radi u svako doba i nikada nije udaljen od dužnosti. Kad god mu se pruži prilika, on čini dobro. Svuda i u svako doba i na svim mestima on pronalazi priliku da radi za Boga. Kuda god ide, on nosi miomiris. (T. 9, p. 445)

Onaj koji neopreznim postupkom Božje delo izlaže prekoru, ili slabi ruke drugim radnicima, stavlja na svoj vlastiti karakter mrlju, koja se ne može lako ukloniti i postavlja ozbiljnu prepreku svojoj budućoj korisnosti. (P&K, p. 659)

„Uzmite jaram moj na sebe”, kaže Isus. Jaram je oruđe službe. Stoka se upreže u jaram da bi radila, a jaram je neophodan da bi mogla uspešno da radi. Ovim slikovitim prikazom Hristos nas uči da smo pozvani u službu dok god traje naš život. Moramo da uzmemo na sebe Njegov jaram, da bismo mogli postati Njegovi saradnici. (Čežnja vekova, str. 277; izdanje 1998)

Saosećanje i druželjubivost

U svakom odeljenju Božjeg dela potrebni su ljudi i žene koji saosećaju sa jadima čovečanstva; ali takvo saosećanje je retka pojava. (R&H, 6. 5. 1890)

Nama je potrebno više saosećanja koje je Hristos imao; ne samo saosećanje za one koji su po našoj proceni besprekorni, već saosećanje za sirote, napaćene duše, duše koje se bore, koje često prave greške, čine greh i kaju se, koje su kušane i obeshrabrene. Mi treba da odemo k svojim bližnjima, dirnuti kao naš milostivi Prvosveštenik, svesni njihovih slabosti. (GW, p. 141)

Kao narod mnogo gubimo ako nam nedostaje saosećanje i ako se ne družimo jedni sa drugima. Onaj koji govori o nezavisnosti i zatvara se u sebe, ne ispunjava zadatak koji mi je Bog namenio. Mi smo Božja deca i da bi smo bili srećni zavisimo jedni od drugih. Božje zahteve i zahteve čovečanstva treba da izvršimo. Mi treba da odigramo svoju ulogu o ovom životu. Valjano negovanje naših prirodnih društvenih elemenata, stvara saosećanje prema našoj braći i čini nas srećnim u našim naporima da drugima budemo na blagoslov. (T. 4, p. 71. 72)

Spasitelj je bio gost na gozbi Fariseja. On je prihvatio pozive i od bogatih kao i od siromašnih, i prema svom običaju, povezivao je scene pred sobom sa poukama istine. (COL, p. 219)

Jednostavnost

Kada je Hristos svojim učenicima rekao: „Idite u moje ume i skupite u crkvu sve koji veruju,“ On je pred njih prosto izneo potrebu da zadrže jednostavnost. Što manje razmetanja i sjaja, to će veći biti uticaj na dobro. Učeinici je trebalo da govore isto tako jednostavno kao što je Hristos govorio. (AA, p. 28)

Do hiljade se može stići na najjednostavniji i najponizniji način. Najumniji, oni na koje se gleda kao na najobdarenije ljude u svetu, često se osveže jednostavnim rečima onoga koji voli Boga i koji može govoriti o toj ljubavi isto tako prirodno kao što svetovni čovek govori o temama koje ga najviše zanimaju.

Reči koje su dobro pripremljene i naučene često imaju samo malo uticaja. Međutim, pravo, iskreno izražavanje Božjeg sina ili kćeri, izrečeno prirodno i jednostavno, ima moć da otključa vrata srca koja su dugo bila zatvorena za Hrista i Njegovu ljubav. (COL, p. 232)

Vera

Božjim radnicima potrebna je vera u Boga. On je svesta njihovog rada. On ceni njihov posao. Božanska oruđa određena su da sarađuju sa onima koji su Bogu pomagači. Kada mislimo da Bog neće učiniti onako kako je rekao i da nema vremena da zapazi svoje radnike, sramotimo svoga Tvorca. (SW, 2. 8. 1904) Onome koji radi za Boga potrebna je jaka vera. Okolnosti mogu izgledati strašne; ali i u najtamnijem času svetlost sija iza tame. Snaga onih koji u veri ljube i služe Bogu, obnavljaće se iz dana u dan. (GW, p. 262)

U pravoj veri je vedrina duha i postojanost načela i nepromenljivost namere, koje ni vreme niti teškoće ne mogu oslabiti. (COL, p. 147)

Često je život hrišćanina prepun opasnosti i ponekad izgleda kao da je teško ispuniti dužnost. Uobrazilja predstavlja kao da ga napred čeka propast, a iza vreba ropstvo i smrt. Ipak Božji glas jasno govori: „Idite napred.“ Mi treba da poslušamo ovu zapovest, iako naše oči ne mogu da prodru kroz tamu, i ako osećamo hladne talase oko svojih stopala. Prepreke koje sprečavaju naše napredovanje nikada neće nestati pred kolebljivim, sumnjičavim duhom. Oni koji odgađaju poslušnost, nikada neće poslušati sve dok ne nestane poslednja senka neizvesnosti i ne ostane nikakva opasnost koja bi dovela do promašaja ili poraza. Neverovanje šapuće: „Sačekajmo dok se ne uklone smetnje i dok jasno ne vidimo svoj put,“ ali vera hrabro ide napred, svemu se nadajući i sve verujući. (PP, p. 290)

Hrabrost

Veliki posao treba obaviti; treba napraviti šire planove; mora se podići glas koji će probuditi narode. Ljudi čija je vera slaba i kolebljiva nisu oni koji treba da ponesu delo napred u ovoj značajnoj krizi. Nama je potrebna hrabrost heroja i vera mučenika. (T. 5, p. 187)

Kada se u veri uhvatimo za Njegovu snagu, On će divno promeniti najbeznadežnije i obeshrabrujuće izglede. On će to učiniti u slavu svoga imena. Bog poziva svoje, koji veruju u Njega da ohrabre one koji ne veruju i nemaju nade. Neka nam Gospod pomogne da pomažemo jedan drugome i živom verom predstavimo pravog Boga. (T. 8, p. 12)

Nada i hrabrost imaju važnu ulogu u usavršavanju službe za Boga. One su rodovi vere. Potištenost je grešna i nije razumna. (PK, p. 164)

Oni moraju da imaju hrabrosti, snage i istrajnosti. Iako očigledne nemogućnosti stoje na njihovom putu, oni treba da idu napred uz pomoć Njegove milosti. Umesto da se žale na poteškoće, pozvani su da ih savladaju. Ne smeju da očajavaju ni zbog čega, treba da se nadaju svemu. Zlatnim lancem svoje neuporedive ljubavi, Hristos ih je povezao sa Božjim prestolom. Njegova je namera da najviši uticaj u svemiru, koji potiče iz Izvora svake sile, bude njihov. Oni treba da imaju silu da se odupru zlu, silu koju ni zemlja, ni smrt, ni grob ne mogu da savladaju, silu koja će ih osposobiti da nadvladaju kao što je Hristos nadvaladao. (GW, p. 39)

Posvećenost

Prava svetlost je potpuno predanje u službi Bogu. To je stanje pravog hrišćanina. Hristos traži bezrezervnu posvećenost za nepodeljenu službu... On traži srce, um dušu, snagu. Svoje 'ja' ne treba negovati. Onaj koji živi sebi nije hrišćanin. (COL, p. 48. 49)

Prvo što da nauče svi, koji će postati Božji saradnici, je pouka o nepoverenju u samoga sebe; tada će biti spremni da dobiju Hristov karakter. To se ne može steći vaspitanjem u višim školama. To je plod mudrosti koja se može dobiti samo od božanskog Učitelja. (Čežnja vekova, str. 200; izdanje 1998)

Duhovni zanos u vanrednim okolnostima, nije ubedljiv dokaz da je neko hrišćanin. Svetlost nije zanesenost: to je potpuno predavanje Božjoj volji; to je život od svake reči koja izlazi iz usta Božjih; to je ispunjavanje volje našeg nebeskog Oca; to je poverenje u Boga u iskušenju, u tami kao i u svetlosti; to je hodanje zahvaljujući veri, a ne vidu; to je oslanjanje na Boga sa čvrstim poverenjem i počivanje u Njegovoj ljubavi. (AA, p. 51)

Svesrdnost

Božji narod treba da se odlikuje time što Mu kao narod služi potpuno, svesrdno, ne pripisujući nikakvu čast sebi i ne zaboravljajući da se najsvečanijim zavetom obavezao da služi Gospodu i samo Njemu. (T. 9, p. 17)

Sada će stajati samo ljudi i žene čije je srce celo i koji su potpuno odlučni. Hristos je rešetao svoje sledbenike sve dok u jednom trenutku nisu ostala jedanaestorica i nekoliko vernih žena, da postave temelj Hrišćanskoj crkvi. Ima onih koji će ustuknuti kad treba poneti teret, ali kada je Crkva cela u žaru, oni se oduševе, pevaju i viču i postaju ushićeni; ali nastavite da ih posmatrate. Kada groznica prođe, samo mali broj vernih Haleva istupiće napred i držati se nepokolebljivog načela. Oni su so i zadržavaju ukus. Onda kada u poslu ima poteškoća, u Crkvi se razvijaju pravi pomagači. (T. 5, p. 130)

Nijedan čovek ne može uspeti u službi Bogu ako celo njegovo srce nije u poslu i ne drži sve za štetu prema prevažnom poznanju Hrista. Nijedan čovek koji se usteže, ne može biti Hristov učenik, a još manje Njegov saradnik. (Čežnja vekova, str. 223; izdanje 1998)

Oni ne treba da se bave špekulacijama, niti da ulaze u poslovne poduhvate sa nevernima, jer bi ih to sprečilo u njihovom poslu koji im je Bog dao. (T. 9, p. 19)

Otkupitelj neće prihvatiti podeljenu službu. Svakoga dana radnik za Boga mora da uči šta znači predavanje samoga sebe. (GW, p. 113)

Lojalnost

Gospod prezire ravnodušnost i nelojalnost u vreme krize u Njegovom delu. Ceo svemir sa neizrecivim zanimanjem posmatra završne prizore velike borbe između dobra i zla. Božji narod približava se granicama večnoga sveta; šta mu može biti važnije nego da bude lojalan Bogu nebeskom? Kroz sve vekove Bog je imao moralne heroje; On ih ima i sada, one koji se, kao Josif i Ilija i Danilo, nisu postideli da priznaju da pripadaju Njegovom posebnom narodu. Njegov naročiti blagoslov prati rad vrednih ljudi; ljudi koje ništa ne može skrenuti sa pravog puta dužnosti, koji puni božanske energije pitaju: „Ko je na Gospodnjoj strani?” Ljudi koji neće samo prestati da greše, već će zahtevati da oni koji su odučili da se izjednače sa Božjim narodom, istupe napred i otkriju svoju vernost Caru nad carevima i Gospodararu nad gospodarima. Takvi ljudi svoje želje i planove podređuju Božjem zakonu. Njemu za ljubav, oni neće žaliti ni svoj život. Njihov posao je da dobiju svetlost iz Reči i da je puste da jasnim, stalnim zracima blista svetu. Vernost Bogu je njihov moto. (PK, p. 148)

Spretnost

Dužnost je svakog hrišćanina da usvoji navike reda, temeljitosti i brzog obavljanja poslova. Nema izgovora ni za kakav karakter ako se sporo i nevešto petlja oko posla. Kada neko stalno nešto radi, a posao se nikad ne završi, to je zato što ni um ni srce nisu uloženi u rad. Onaj ko je spor i ko radi preko volje, treba da shvati da su to greške koje treba ispraviti. On treba da vežba da planira kako da iskoristi vreme i postigne najbolje rezultate. Koristeći određene metode i taktičnost, neko će uraditi za pet sati onoliko posla, koliko bi drugi uradio za deset. Neki koji se bave domaćim poslovima stalno rade, ne zato što imaju toliko posla, već zato što ne planiraju da dobro iskoriste vreme. Zato što su spori i što odugovlače, oni od malo naprave mnogo posla. Ali svi koji hoće mogu da prevaziđu navike sitničavosti i odugovlačenja. Neka u svom poslu imaju određeni cilj. Neka odrede koliko im je vremena potrebno za dati zadatak i onda neka ulože trud da obave posao za označeno vreme. Vežbanje snage volje učiniće da se ruke spretno pokreću. (COL, p. 344)

Služba Hristu zahteva hitnu poslušnost. (SW, 9. 8. 1904)

Gospod zahteva da se u Njegovim slugama nađe duh koji je brz da oseti vrednost duša, brz da primeti dužnosti koje treba obaviti, brz da odgovori na obaveze koje Gospod stavlja pred njih. (T. 9, p. 123)

Marljivost u dužnostima koje je Bog odredio, predstavlja važan deo prave religije. Ljudi treba da ugrabe prilike kao Božja sredstva za ostvarivanje Njegove volje. Hitna i odlučna akcija u pravo vreme doneće slavan trijumf, dok odlaganje i zanemarivanje donose neuspeh i sramotu Bogu. (P&K, p. 676)

Održati visoki standard

Mnogi koji su osposobljeni da obave izvrstan posao, ostvaruju malo, zato što se malo trude. Hiljade prolaze kroz život kao da nemaju nikakav veliki cilj za koji vredi živeti, nikakav visoki standard koji treba postići. Jedan od razloga za to je što malo cene sebe. Hristos je platio beskrajnu cenu za nas, i prema ceni koja je plaćena, On želi da cenimo sebe. (GW, p. 291)

U toku celog života na Zemlji, Isus je bio ozbiljan i istrajan radnik. On je očekivao mnogo; zato je preduzimao mnogo. (Čežnja vekova, str. 48; izdanje 1998)

Oni koji su angažovani u službi za svog Gospoda treba da steknu više, dublje i šire iskustvo od onoga koje su do sada i pomošljali da treba da steknu. Mnogi koji su već članovi velike Božje porodice malo znaju o tome šta znači gledati Njegovu slavu i menjati se iz slave u slavu. Mnogi imaju nejasnu predstavu o Hristovoj uzvišenosti i njihova srca drhte od radosti. Oni čeznu za punijim, dubljim osećanjem Spasiteljeve ljubavi. Neka neguju svaku želju duše za Bogom. (GW, p. 274)

Imam vest koju želim da prenesem našim propovednicima, lekarima, nastavnicima i svima ostalima koji su angažovani u bilo kojoj grani službe za Gospoda. Gospod vam naređuje da idete dalje, da dostignete svetiji standard. Morate steći iskustvo koje je dublje od onog koje ste ikada pomišljali da steknete. Mnogi koji su već članovi velike Božje porodice malo znaju o tome šta to znači gledati Njegovu slavu i menjati se iz slave u slavu. Mnogi od vas imaju nejasnu predstavu o Hristovoj uzvišenosti i vaše duše drhte od radosti. Vi čeznete za punijim dubljim osećanjem Spasiteljeve ljubavi. Vi ste nezadovoljni. Ali ne očajavajte. Poklonite Isusu najbolja i najsvetlija osećanja srca. Brižljivo čuvajte svaki zrak svetlosti. Negujte svaku želju duše za Bogom. Negujte duhovne misli i vodite svete razgovore. Videli ste tek prve zrake rane zore Njegove slave. Kako budete sve više upoznawali Gospoda, znaćete da je Njegov izlazak pripremljen kao jutro. „Staza pravednih je kao svetlost zore, koja sija sve više i više, dok ne osvane pravi dan.” Pošto smo se pokajali za svoje grehe, priznali ih i našli oprostjenje, treba da nastavimo da učimo o Hristu, sve dok ne dostignemo zenit savršene evanđeoske vere. (T. 8, p. 318)

Obazrivost i promišljenost

Dok je Nemija preklinjao tražeći pomoć od Boga, nije sedeo skrštenih ruku, smatrajući da nema više šta da brine niti da ima neku odgovornost za ostvarenje svoje namere obnove Jerusalima. Sa zadivljujućom obazrivošću i promišljenošću nastavio je da priprema sve što je potrebno da osigura uspešnost tog poduhvata. Svaki potez bio je obeležen velikom opreznošću. (SW, 15. 3. 1904)

Primer ovog svetog čoveka (Nemije) treba da bude pouka čitavom Božjem narodu, da ne treba samo da se moli u veri, već i da deluje marljivo i verno. Sa koliko se poteškoća susrećemo, kako često sprečavamo Proviđenje da radi u našu korist, zato što smatramo da obazrivost, promišljenost i marljivost imaju malo veze sa religijom! To je ozbiljna greška. Naša je dužnost da negujemo i iskoristimo svaku sposobnost, koja će nas učiniti uspešnim radnicima za Boga. Brižljivo razmatranje i dobro napravljeni planovi danas su isto tako važni za uspeh svetih poduhvata kao i u vreme Nemije. (SW, 15. 3. 1904)

Kako delovati protiv obeshrabrenja

Sluge Gospodnje moraju očekivati obeshrabrenje svake vrste. Njih će kušati ne samo gnev, prezir i okrutnost neprijatelja i pomagača... Čak i neki koji naizgled žele napredak Božjeg dela, ipak će slabiti ruke Njegovim slugama slušanjem, prenošenjem i delimičnim verovanjem klevetama, hvalisanjima i pretnjama njihovih neprijatelja... Usred velikih obeshrabrenja, Nemija se pouzdao u Boga; i to je naša odbrana. Sećanje na ono što je Gospod učinio za nas

biće podrška u svakoj opasnosti. „Onaj koji ne poštede svoga Sina, već ga predade za sve nas, kako da nam s njim sve ne darova?” Ma kako bile lukave sotonine zamke i ma kako bila raspoređena njegova oružja, Bog može da ih otkrije i učini da propadnu sve njegove namere. (SW, 19. 4. 1904)

Oni koji stoje u prvim borbenim redovima i koje Sveti Duh podstiče da obavljaju naročiti posao, često će osetiti reakciju kad pritisak prestane. Učtivost može da poljulja i najherojskiju veru i oslabi i najpostojaniju volju. Međutim, Bog razume i još uvek sažaljeva i ljubi. On čita pobude i namere srca. Čekati strpljivo, imati poverenja kada sve izgleda mračno, to je pouka koju vođe u Božjem delu treba da nauče. Nebo ih neće izneveriti u dan njihove nesreće. Ništa nije naizgled bespomoćnije, a ipak nepobedivije od duše koja oseća svoju ništavost i potpuno se oslanja na Boga. (PK, p. 174. 175)

Gospod traži vojnike koji neće izneveriti niti se obeshrabriti; ali ko će se prihvatiti posla sa svim njegovim neprijatnim odlikama. On želi da Hristos svima nama bude uzor. - R&H,17.7.1894.

Oni koji danas uče nepopularne istine ne treba da se obeshrabre ako se ponekad sretnu sa ne manje nepovoljnim prijemom, čak i kod onih koji tvrde da su hrišćani, nego što su se sreli Pavle i njegovi saradnici kod ljudi među kojima su radili. Vesnici krsta moraju da se naoružaju budnošću i molitvom, i da idu napred sa verom i hrabrošću, uvek radeći u ime Isusovo. (AA, p. 230)

Blagost

Duh koji ostaje blag i kada je izazvan, mnogo će delotvornije govoriti u korist istine nego svaki dokaz, ma kako bio snažan. (Čežnja vekova, str. 299; izdanje 1998)

Kao što rosa i tiha kiša padaju na bilje, tako neka reči nežno padaju, kada ljudi požele da se izvuku iz zablude. Božji plan predviđa da se najpre dopre do srca. Mi treba da govorimo istinu u ljubavi, imajući poverenja u Njega da će joj On dati silu za promenu života. Sveti Duh će napominjati duši reč koja je izgovorena u ljubavi. (MH, p. 157)

Nežan duh, blago, prijatno ponašanje može spasiti one koji su u zabludi i pokriti mnoštvo greha. Otkrivenje Hrista u vašem karakteru imaće preobražavajuću silu na sve sa kojima dolazite u dodir. Ako dozvolite da se Hristos svakodnevno pokazuje u vama, On će preko vas otkriti stvaralačku energiju svoje Reči - blag, ubedljiv, a ipak moćan uticaj koji u drugim dušama obnavlja lepotu Gospoda našeg Boga. (TMB, p. 185)

Nepriistrasnost

Dok god je živeo među ljudima, naš Spasitelj je delio sudbinu siromašnih. On je iz iskustva poznao njihove brige i teškoće i mogao da uteši i ohrabri sve skromne radnike. Oni koji pravilno razumeju učenje Njegovog života nikada neće smatrati da treba praviti razliku između društvenih slojeva, da bogate treba više ceniti od čestitih siromaha. (Čežnja vekova, str. 48; izdanje 1998)

Kada se okrećete od onih koji naizgled ne obećavaju i koji nisu privlačni, da li shvatate da zanemarujete duše koje Hristos traži? Baš u tom trenutku kada se okrećete od njih, možda im je najpotrebnije vaše sažaljenje. Na svakom bogoslužjenju ima duša koje čeznu za odmorom i mirom. Možda će izgledati kao da žive bezbrižnim životom, ali oni nisu neosetljivi na uticaj

Svetoga Duha. Mnogi među njima mogli bi prići Hristu. (COL, p. 191)

Poziv Jevanđelja ne sme da se suzi i iznosi samo izabranima, koji će nam kako smatramo, učiniti čast ako prihvate. Vest treba da bude data svima. Gde god su srca otvorena da prihvate istinu, Hristos je spreman da ih poučava. (Čežnja vekova, str. 152; izdanje 1998)

Čestitost - vrednost - marljivost

Kada se nekome povere odgovornosti, ne postavlja se pitanje da li je on rečit ili bogat, već da li je častan, veran i marljiv; jer ma kakva bila njegova dostignuća, bez ovih osobina on je potpuno nepodoban za bilo kakav poverljiv položaj. (T. 4, p. 413)

Nesebičnost

Hristov rad treba nam postane primer. On se neprestano trudio da čini dobro. U Hramu i u sinagogama, na gradskim ulicama, na pijaci i u radionici, pored mora i na proplancima, propovedao je Jevanđelje i lečio bolesne. Njegov život, život nesebične službe treba da postane naš udžbenik. Njegova nežna ljubav puna sažaljenja, ukorava našu sebičnost i bezdušnost. (T. 9, p. 31)

Pobuda koja nas nadahnjuje da radimo za Boga ne treba da sadrži ništa što bi bilo nalik na služenje samom sebi. Nesebična odanost i duh žrtve uvek su bili i uvek će biti prava potreba prihvatanja službe. Naš Gospod i Učitelj ne želi da se ijedna nit sebičnosti utka u Njegovo delo. U svoje napore treba da unesemo taktičnost i umešnost, tačnost i mudrost, koje je Bog savršenstva zahtevao od graditelja zemaljskog šatora; pa ipak u svim svojim poslovima treba da imamo na umu da su najveći talenti ili najslavnije službe prihvatljive jedino ako je „ja“ položeno na oltar, kao živa, ugodna žrtva. (PK, p. 65) Od svih ljudi na svetu reformatori treba da budu najnesebičniji, najljubazniji, najučtiviji. Iz njihovog života treba da zrači prava dobrota nesebičnih dela. (MH, p. 157)

Prestanite da brinete

Poslovi će krenuti slabo zbog neposvećenih radnika. Možda ćete liti suze zbog toga: ali ne brinite. Blagosloveni Gospodar potpuno nadgleda svoje delo. Sve što On traži jeste da radnici dolaze k Njemu po svoje naloge i slušaju Njegova uputstva. Sve - naše crkve, naše misije, naše subotne škole, naše institucije - On nosi na svom božanskom srcu. Zašto brinuti? Duboka čežnja da se crkva vidi kao živo i blistavo svetlo, kao što po Božjem planu i treba da bude, mora da se prekali sa potpunim poverenjem u Boga. (R&H, 14. 11. 1893)

Negujte mirnoću i predajte svoje duše da ih čuva Bog, verni Tvorac. On će sačuvati ono što Mu je povereno. Njemu nije milo da suzama i žalbama pokrивamo Njegov oltar. Već sada imate dovoljno razloga da hvalite Boga, ako i ne vidite još neku dušu koja se obraća. Dobar posao biće nastavljen samo ako želite da krenete napred i ne pokušavate da sve podredite ličnim idejama. Neka mir Božji vlada u vašim srcima i budite zahvalni. Neka Gospod ima prostora da radi. Ne zatvarajte Mu put. On može i On će delovati ako Mu to dopustimo. (T. 9, p. 136)

Nosite božansku pomoć

Bog može iskoristiti tačno i u srazmeri sa tim koliko može da unese Svetoga Duha u hram duše. Posao koji će On prihvatiti je posao koji odsajuje Njegov lik. Njegovi sledbenici treba da nose, kao svoju punomoć svetu, neizbrisive karakteristike Njegovih besmrtnih načela. (T. 7, p. 144)

Hristovo ime trebalo je da bude njihova lozinka, njihov znak prepoznavanja, njihova veza jedinstva, punomoć za pravac delovanja i izvor njihovog uspeha. U Njegovom carstvu ništa ne treba priznati što ne nosi Njegovo ime i natpis. (AA, p. 28)

Vojnici u pripravnosti

Budite verni vojnici u pripravnosti da slavite Onoga koji vas je pozvao iz tame u svoje čudesno videlo. (R&H, 24. 1. 1893)

Božje sluge treba da budu vojnici u pripravnosti, uvek spremni da idu onoliko brzo koliko im providenje brzo otvara put. Svako kažnjenje s njihove strane daje vreme sotoni da radi na tome da ih porazi. (P&P, p. 423)

Njegov narod koji drži zapovesti treba neprestano da bude u pripravnosti za službu. (T. 8, p. 247) Oni koji su zaista Hristovi predstavnici rade za dobro drugih. Oni oduševljeno čine sve da Božje delo napreduje i u zemlji i izvan nje. Njih vide i čuju i njihov uticaj se oseća na molitvenim sastancima. Oni će se truditi da zamene propovednika, onda kada on ne može da radi sa njima. Oni ne teže da uzdignu sebe, ili da im se pripíše da obavljaju veliki posao, već rade ponizno, krotko, verno, bilo da obavljaju male poslove ili da rade neki veći posao, ako je potrebno, jer je Hristos učinio mnogo za njih. (R&H, 6. 9. 1881)

Hrabri i odani

Crkvi je u ove dane opasnosti potrebna vojska radnika koji su se, kao Pavle, vaspitavali da budu korisni, koji imaju veliko iskustvo u Božjem delu i koji su ispunjeni ozbiljnošću i revnošću. Potrebni su posvećeni i samopožrtvovni ljudi; ljudi koji neće izbegavati nevolju i odgovornost; ljudi koji su hrabri i odani; ljudi u čijim je srcima Hristos postao „nada slave,“ i koji će usnama koje je dotakao sveti oganj, „propovedati reč“. Zbog nedostatka takvih radnika Božje delo je klonulo i kobne zablude, kao smrtonosni otrov, prljaju moral i razbijaju nade velikog dela ljudskog roda. (AA, p. 507)

Odlučnom borbom, usred protivljenja, opasnosti, gubitka i ljudske patnje, delo spasavanja duša treba da ide napred. U nekoj bici, kada su jedan od odbranbenih potisle horde neprijatelja, zastavnik je na frontu ostao na svome mestu, dok su se njegove trupe povlačile. Kapetan mu je dovikivao da zastavu vrati nazad, ali zastavnik je odgovorio: „Vrati ljude zastavi!“ To je posao koji treba da razvija svaki verni stegonoša - da se ljudi vrate zastavi. Gospod zahteva celo srce. Svi mi znamo da je greh mnogih takozvanih hrišćana njihov nedostatak hrabrosti i snage da sebe i one sa kojima su povezani vrate zastavi. (T. 9, p. 45. 46)

Bog ne može da iskoristi ljude koji su se u vreme opasnosti, kada je potrebna snaga, hrabrost i uticaj svih, boje da zauzmu čvrst stav za pravu stvar. On traži ljude koji će se verno boriti protiv nepravde, ratujući protiv poglavara i vlasti, protiv upravitelja tame ovoga sveta, protiv duhova pakosti ispod neba. Ovakvima će On reći ove reči: „Dobro, slugo dobri i verni.“

(PP, p. 142)

Bog traži ljude kao što je bio Ilija, Natan i Jovan Krstitelj, ljude koji će verno nositi vest, bez obzira na posledice; ljude koji će hrabro govoriti istinu, iako to zahteva žrtvovanje svega što imaju. (PK, p. 142)

Pastirsko staranje

Pastir koji otkrije da mu jedna od ovaca nedostaje, ne gleda bezbrižno na stado koje je smešteno na sigurnom i ne kaže: „Imam devedeset devet, a stajalo bi me suviše truda da idem i tražim onu jednu koja se izgubila. Neka se ona vrati, a ja ću otvoriti vrata tora i pustiti je unutra.” Ne; čim se ovca izgubi, pastir oseti žalost i zabrinutost. On broji i prebrojava stado. Kada je siguran da je jedna izgubljena, on ne spava. On ostavlja devedeset devet u toru; i odlazi da traži izgubljenu ovcu. Što je noć tamnija i oluja strašnija, a put opasniji, to je veća pastirova zabrinutost i ozbiljnije njihovo traženje. On čini sve da nađe tu jednu izgubljenu ovcu.

Sa velikim olakšanjem osluškuje iz daljine njeno slabašno blejanje. Isući u pravcu odakle se čuje njen glas, on se penje uz strme litice, ide do same ivice provalije, rizikujući sopstveni život. I tako on traga, dok mu blejanje, koje je sve slabije, govori da je ovca skoro na umoru. I konačno, njegov trud se isplatio; izgubljena je nađena. On je ne grdi zato što mu je donela toliko muke. On je ne tera prutom. On čak ne pokušava da je vodi kući. U svojoj radosti on podiže drhtavo stvorenje na svoja ramena; ako je izbijana i ranjena, uzima je u naručje i pritiska na svoje grudi, da bi joj toplina njegovog srca dala život. Zahvalan što njegovo traganje nije bilo uzalud, on je nosi natrag u tor. (COL, p. 187. 188)

Poniznost

Birajući ljude i žene za svoju službu, Bog ne pita da li su učeni i rečiti ili bogati svetovnim bogatstvom. On pita: „Da li su ponizni, da ih mogu naučiti svome putu? Mogu li da stavim svoje reči na njihove usne? Hoće li Me predstavljati?” (T. 7, p. 144)

Pokušavajući da pomognete siromašnima, prezrenima, napuštenima, nemojte da radite za njih uzdignuti na štulama svoga dostojanstva i nadmoćnosti, jer na taj način nećete ništa postići. (T. 6, p. 277)

Ono što će naše crkve učiniti snažnim i uspešnim u njihovim naporima, nije užurbanost, već tih, ponizan rad; ne parada i neskromnost, već strpljiv, istrjan trud sa mnogim molitvama. (T. 5, p. 130)

Poniženje zbog poraza često se pokaže kao blagoslov, jer nam pokazuje našu nesposobnost da izvršimo Božju volju bez Njegove pomoći. (PP, p. 633)

Talenti poniznog radnika potrebni su u radu od kuće do kuće i mogu da učine više u ovom poslu nego sjajni darovi. (T. 9, p. 37. 38)

Celo Nebo je zainteresovano za ovaj posao koji Božji vesnici, u ime Isusa Hrista iz Nazareta, nastavljaju u svetu. To je veliki posao, braćo i sestre, i trebalo bi svakoga dana da se ponizimo pred Bogom, a ne da smatramo da je naša mudrost savršena. Trebalo bi da se ozbiljno latimo posla. Ne bi trebalo da se molimo da nas Bog ponizi; jer kad Bog to prihvati, poniziće nas na način koji nam neće biti prijatan. Iz dana u dan moramo da se ponižavamo pod moćnom Božjom rukom. Treba da gradimo svoje spasenje sa strahom i drhtanjem. Dok je Bog

Onaj koji čini u nama da hoćemo i činimo što je Njemu ugodno, mi treba da saradujemo sa Njim, dok radi kroz nas. (R&H, 12. 7. 1887)

Mi treba da težimo da uđemo na uska vrata. Međutim, ova vrata se ne kreću lagano na svojim šarkama. Ona neće propustiti sumnjive karaktere. Mi sada moramo da težimo za večnim životom koja odgovara vrednosti nagrade koja je pred nama. Novac, ili imanje ili položaj, neće pred nama otvoriti vrata raja, već posedovanje hristolikog karaktera. Neće dostojanstvenost, niti umna dostignuća za nas zadobiti krunu besmrtnosti. Samo će krotki i ponizni, oni kojima je Bog bio uspeh, primiti ovaj dar. (SW, 16. 4. 1903)

Kada se vratite sa misionarskog rada, ne hvalite sebe, već uzdignite Isusa; uzdignite krst sa Golgote. (T. 5, p. 596)

Pre časti ide poniznost. Da popuni visoko mesto pred ljudima, Nebo bira radnike koji, kao Jovan Krstitelj, zauzimaju nisko mesto pred Bogom. Učenik koji najviše nalikuje detetu najuspešniji je u radu za Boga. Nebeska bića mogu da saraduju sa onim koji ne želi da uzvisi sebe, već da spasava duše. (Čežnja vekova, str. 376; izdanje 1998)

Umerenost

Kada bi svako dete Božje moglo da shvati da je za obavljanje najboljeg posla u Božjem delu, neophodno biti umeren u jelu, oblačenju i radu. Kada radnika već duže vreme tište rad i brige, i kad je premoren umno i telesno, on treba da se skloni na stranu i malo odmori, ne zbog sebičnog zadovoljstva, već da bi se mogao malo bolje pripremiti za buduće dužnosti. Mi imamo budnog neprijatelja koji nam je uvek za petama s ciljem da iskoristi svaku slabost i postigne uspeh svojim kušanjima na zlo. Kada je um prenapregnut i telo oslabljeno, on to može da iskoristi i pritisne dušu najžešćim kušanjima, da bi slomio Božje dete. Neka onaj koji radi za Boga pažljivo čuva svoju snagu; kada se umori od napornog rada koji mora da obavi, neka se skloni na stranu, odmori i razgovara sa Isusom. (R&H, 14. 11. 1893)

Zloupotreba naših fizičkih snaga skraćuje period vremena u kome naš život može da se iskoristi na slavu Bogu. Ona nas onesposobljava da obavimo posao koji nam je Bog dao da obavimo. Dozvoljavajući sebi da stvorimo rđave navike, ostajući kasno u noć, zadovoljavajući apetit na račun zdravlja, polažemo temelj slabosti. Zanemarujući fizičke vežbe, premoravajući um i telo, remetimo ravnotežu nervnog sistema. Oni koji na taj način skraćuju svoj život, i ne poštujući prirodne zakone, onesposobljavaju sebe za službu, krivi su, jer potkradaju Boga. Oni takođe potkradaju i svoje bližnje. Oni su onesposobili sebe za priliku da budu na blagoslov drugima, za posao na koji ih je Bog poslao, da za kraće vremensko razdoblje učine ono što su mogli da ostvare. Gospod nas smatra krivima kada svojim štetnim navikama uskraćujemo svetu dobro. (COL, p. 346. 347)

Naš Gospod je milostiv, pun sažaljenja i određen u svim svojim zahtevima. On neće tražiti od nas da činimo nešto što će doprineti da izgubimo zdravlje ili što će oslabiti sposobnosti našeg uma. On ne želi da radimo pod pritiskom i napregnuti, dok se ne iscrpimo i ne iznurimo svoje živce. Bog nam je dao razum i On očekuje da pokažemo razum i postupamo u skladu sa zakonima života koji su u nas usađeni, slušajući ih da bismo imali dobro uravnoteženu organizaciju. Dan ide za danom i svaki dan donosi svoje odgovornosti i dužnosti, ali posao koji pripada sutrašnjici ne sme da se ugura u današnjicu. Radnici u Božjem delu treba da osete kako je svet Njegov karakter i treba danas da se pripreme za sutrašnji posao razumnim upošljavanjem svojih mogućnosti. (R&H, 7. 11. 1893)

Odmaranje i razmišljanje

Bilo je potrebno da Isusovi učenici nauče kako treba da rade i kako treba da se odmaraju. Danas je potrebno da Božji izabrani radnici poslušaju Hristovu zapovest da se uklone na stranu i malo odmore. Mnogi vredni životi su žrtvovani, a nisu morali, zbog neposlušnosti prema ovoj zapovesti... Iako je žetva velika, a poslanika je malo, ništa se ne postiže žrtvovanjem zdravlja i života... Ima mnogo slabih, iskorišćenih radnika, koji se osećaju duboko ožalošćenim kada vide koliko je posla ostalo, a koliko malo mogu da urade. Koliko čeznu za fizičkom snagom da učine više; ali Isus im kaže: „Dođite vi malo nasamo i odmorite se.” (R&H, 7. 11. 1893)

Hrišćanski život se ne sastoji od neprestane aktivnosti ili od neprekidnog razmišljanja. Hrišćani moraju ozbiljno da rade za spasenje izgubljenih i moraju takođe da odvajaju vreme za razmišljanje, za molitvu i proučavanje Božje reči. Nije dobro uvek biti pritisnut poslom i biti uznemiren, jer se na taj način zanemaruje lična pobožnost, a sile uma i tela se oštećuju. (R&H, 7. 11. 1893)

Svima koji su u Božjoj školi potreban je tihi čas prisne veze sa njihovim vlastitim srcem, sa prirodom i sa Bogom. U njima se otkriva život koji nije u skladu sa svetom, njegovim običajima ili navikama; njima je potrebno lično iskustvo u sticanju znanja o Božjoj volji. Svako od nas ponaosob mora da ga čuje kako govori našem srcu. Kada utihne svaki drugi glas i kad u tišini čekamo pred Njim, ćutanje duše čini da glas Božji bude još jasniji. On nam nalaže: „Ućutite i poznajte da sam ja Bog.” Ovo je uspešna priprema za svaki rad za Boga. Usred žurne gomile li napetosti poteklih iz teških životnih aktivnosti, onaj koji je ovako osvežen, biće okružen atmosferom svetlosti i mira. On će primiti novi dar i fizičke i umne snage.

Njegov život odisaće miomirisom i otkriti božansku silu koja će dopreti do srca ljudi. (MH, p. 58)

SVETI DUH

Obećanje

I nama danas, isto kao i prvim učenicima, pripada obećanje Duha. Bog će danas podariti ljudima i ženama silu odozgo, kao što je podario onima koji su na dan Pedesetnice čuli reč spasenja. I u ovom času Njegov Duh i Njegova milost pripadaju svima kojima su potrebni i koji žele da prime Njegovo obećanje. (T. 8, p. 20)

Obećanje Svetoga Duha nije ograničeno ni na koje doba ili narod. Hristos je objavio da će božanski uticaj Njegovog Duha sve do kraja biti sa Njegovim sledbenicima. Od dana Pedesetnice do današnjega dana, Utešitelj je bio poslan svima koji su se potpuno predali Gospodu i Njegovoj službi. (AA, p. 40)

Bog želi da osveži svoj narod darom Svetoga Duha, krštavajući ga ponovo u svojoj ljubavi. Nema potrebe da Crkva oskudeva u Svetome Duhu. Posle Hristovog vaznesenja, Sveti Duh je sišao na učenike koji su Ga čekali, molili se, i verovali sišao je sa puninom i silom koja je doprla do svakog srca. Zemlja je ubuduće trebalo da bude obasjana slavom Božjom. Božanski uticaj trebalo je da stigne do sveta od onih koji su posvećeni istinom. Zemlja je trebalo da bude okružena atmosferom milosti. Sveti Duh je trebalo da radi na ljudskim srcima, uzimajući ono što je Božje i pokazujući ga ljudima. (SW, 5. 9. 1905)

Istina je da će na kraju vremena, kada se Božje delo na zemlji privede kraju, uloženi iskreni naponi od strane posvećenih vernika pod vođstvom Svetog Duha, biti praćeni posebnim znacima božanske naklonosti. Pod slikom ranog i poznog dažda, koji pada u Istočnim zemljama u vreme setve i žetve, jevrejski proroci predskazali su izlivanje duhovne milosti u izvanrednoj meri na Božju crkvu. Izlivanje Duha u dane apostola bilo je početak ranog dažda, a rezultat je bio slavan. Na kraju vremena, prisustvo Duha boraviće sa pravnom crkvom. (AA, p. 54. 55)

Izlivanje Duha u dane apostola bio je „rani dažd“ i rezultat je bio slavan. Ali pozni dažd biće obilniji. Koje je obećanje dato onima koji žive u ove poslednje dane? „Vratite se ka gradu, sužnji, koji se nadate, još ti i danas javljam da ću ti platiti dvojinom. Tražite od Gospoda dažd u vreme poznoga dažda; da bi Gospod načinio sjajne oblake i dao im pljuskove kiše i svakome trave u polju.“ (T. 8, p. 21)

Božja spremnost da daruje

Gospod je spremniji da da Svetoga Duha onima koji Mu služe, nego što su roditelji spremni da daju dobre darove svojoj deci. (AA, p. 50)

U sva vremena doba i na svakom mestu, u svim tugama i svim nevoljama, kada su izgledi mračni, a budućnost neizvesna, kad se osećamo bespomoćnima i usamljenima, Utešitelj će biti poslat kao odgovor na molitvu vere. Okolnosti nas mogu razdvojiti od svakog zemaljskog prijatelja; ali nikakva prilika, nikakva udaljenost ne može nas odvojiti od nebeskog Utešitelja. Gde god se nalazili, kuda god išli, On nam je uvek sa desne strane da nas podupre, podigne, pomogne i obodri. (Čežnja vekova, str. 581; izdanje 1998)

Jutro za jutrom, kada glasnici Jevanđelja budu padali na svoja kolena pred Gospodom i

obnavljali svoje zavete posvećenosti Njemu, On će im davati prisustvo svoga Duha, sa Njegovom oživljavajućom, posvećujućom silom. Kada budu odlazili na svoje svakodnevne dužnosti, imaće sigurnost da ih nevidljiva sila Svetoga Duha osposobljava da budu „Bogu pomagači”. (AA, p. 56)

Mi živimo u vreme sile Svetoga Duha. Ona teži da se proširi preko ljudskih oruđa, povećavajući na taj način svoj uticaj u svetu. (SW,3. 11. 1903)

Uslovi za primanje

Sveti Duh će doći na sve koji mole za hleb života da bi ga dali svojim bližnjima. (T. 6, p. 90)

Kada svoja srca sjedinimo sa Hristom i svoje živote dovedemo u sklad sa Njegovim delom, Duh koji je sišao na učenike na dan Pedesetnice, sići će i na nas. (T. 8, p. 246)

Bogatstva Božje milosti ne teku prema Zemlji ljudima ne zbog bilo kakvog ograničenja sa Njegove strane. (COL, p. 419)

Duh očekuje da Ga tražimo i primimo. (COL, p. 121)

Zato što je to način na koji ćemo primiti silu, zašto nismo gladni i žedni dara Duha? Zašto ne govorimo o tome, molimo se za to i propovedamo o tome? (AA, p. 50)

Ako se ispunjavanje obećanja ne vidi kao što bi moglo, to je zato što se obećanje ne ceni kao što treba. Kada bi svi bili voljni, svi bi bili ispunjeni Duhom. (AA, p. 50)

Za svakodnevno krštavanje Duhom, svaki radnik svoju molbu treba da uputi Bogu. Čete hrišćanskih radnika treba da se skupe i traže naročitu pomoć, nebesku mudrost, da bi znali kako da na mudar način planiraju i izvršavaju planove. Naročito bi trebalo da se mole da Bog krsti svoje izabrane predstavnike u misionarskim poljima sa bogatom merom svoga Duha. (AA, p. 50. 51)

Neka hrišćani uklone sve razmirice i predaju se Bogu za spasenje izgubljenih. Neka u veri traže obećani blagoslov i on će doći. (T. 8, p. 21)

Učenici nisu tražili blagoslov za sebe. Oni su bili opterećeni teretom duša. Jevandelje je trebalo odneti do krajeva zemaljskih i oni su zahtevali dar sile koji je Hristos obećao. Tada je Sveti Duh bio izliven i hiljade su se obraćale u jedan dan. (SW, 1. 8. 1905)

Hristos je svojoj Crkvi obećao dar Svetoga Duha i to obećanje pripada i nama koliko i prvim učenicima. Ali kao i svako drugo obećanje i ovo je dato pod izvesnim uslovima. Ima mnogo onih koji veruju i tvrde da polažu pravo na Gospodnje obećanje; oni govore o Heistu i o Svetome Duhu, ali od toga nemaju nikakve koristi. Oni ne pokoravaju svoju dušu božanskim silama da je vode i upravljaju njome. Mi ne možemo da upotrebljavamo Svetog Duha. Duh treba nas da upotrebi. Bog svojim Duhom deluje na svoj narod da hoće i učini „kao što mu je ugodno“ (Filibljanima 2,13) Ali mnogi ne žele da se potčine ovome.

Oni žele da upravljaju sami sobom. To je rezlog što ne primaju ovaj nebeski dar. Duh se daje samo onima koji ponizno čekaju Boga, koji očekuju Njegovo vođstvo i milost. Božja sila očekuje njihov zahtev i prihvatanje. Ovaj obećani blagoslov, koji tražimo verom, donosi sa sobom sve druge blagoslove. On se daje prema bogatstvu Hristove milosti, i On je spreman da ga da svakoj duši prema meri u kojoj može da ga primi. (Čežnja vekova, str. 583. 584; izdanje 1998)

Veliko izlivanje Božjeg Duha, koji Njegovom slavom obasjava celu Zemlju, neće doći sve dok ne budemo imali prosvetljen narod koji iz iskustva zna šta znači biti Bogu pomagač. Kada smo potpuno, celim srcem posvećeni Hristovoj službi, Bog će to priznati izlivanjem Svetoga

Duha bez mere; ali to se neće dogoditi dok veći deo Crkve ne postane Bogu pomagač. (R&H, 21. 7. 1896)

Važno za uspeh

Prisustvo Duha među Božjim radnicima daće objavljivanju Istine silu, koju ne može dati sva čast ili slava sveta. (AA, p. 51)

Bog ne traži od nas da radimo u svojoj sili posao koji je pred nama. On je obezbedio božansku pomoć za sve što se može dogoditi, a čemu naša ljudska snalažljivost nije dorasla. On daje Svetoga Duha da pomogne u svakoj teškoj prilici, da jača našu nadu i sigurnost, da osvetli naš um i očisti naše srce. (SW, 1. 8. 1905)

Posle silaska Svetoga Duha, učenici su bili tako ispunjeni ljubavlju prema Njemu (Hristu) i prema onima za koje je On umro, da su se srca topila od reči koje su oni izgovarali i molitava koje su upućivali. Oni su govorili u sili Duha; pod uticajem te sile, hiljade su se obraćale. (AA, p. 22)

Nema granice korisnosti onoga, koji stavljaajući sebe na stranu, pravi mesta u svome scru za delovanje Svetoga Duha i živi životom koji je potpuno posvećen Bogu. (SW, 1. 8. 1905)

Koji je bio rezultat izlivanja Duha na dan Pedesetnice? Dobre vesti o vaskrsnom Spasitelju odnošene su do krajnjih granica poznatog sveta... Uz pomoć njihovog rada dodati su crkvi izabраниh ljudi, primajući reč života, posvećujući svoje živote davanju nade drugima koja je ispunila njihova srca mirom i radošću. Stotine je objavljivalo poruku, „Približi se carstvo Božje“. Oni se nisu mogli zadržati niti zaplašiti.

Gospod je govorio kroz njih; i gde god da su išli, bolesni su lečeni, i siromašni su slušali jevanđelje. Tako snažno Bog može raditi kada se ljudi predaju kontroli Njegovog Duha. (SW, 1. 8. 1905)

Sveti Duh je dah duhovnog života u duši. Davanje Duha je davanje Hristovog života. On ispunjava primaoca Hristovim osobinama. Samo oni koji su tako poučeni od Boga, u kojima deluje Sveti Duh i u čijem životu se ispoljava Hristov život, treba da stoje kao predstavnici ljudi i služe za dobrobit Crkve. (Čežnja vekova, str. 695; izdanje 1998)

Uskoro će se dogoditi čudne i brze promene i Božjem narodu treba da bude podaren Sveti Duh, da bi nebeskom mudročću mogao da dočeka nevolje ovog vremena i koliko god može da deluje nasuprot nemoralnim pokretima u svetu. Ako Crkva ne spava, ako Hristovi sledbenici bdiju i mole se, biće prosvetljeni da shvate i procene poteze neprijatelja. (T. 6, p. 436)

Obećanje koje se ne ceni

Hristos je objavio da će božanski uticaj Duha biti sa Njegovim sledbenicima sve do kraja. Ali to obećanje se ne ceni kao što bi trebalo; i zato se njegovo ispunjenje ne vidi kao što bi moglo. Obećanje Duha je predmet o kome se malo razmišlja; a posledica je ono što se može i očekivati - duhovna suša, duhovna tama, duhovni pad i smrt. Manje važne stvari zaokupljaju pažnju, a božanska sila neophodna za rast i napredak Crkve, koja bi donela sa sobom sve druge blagoslove, nedostaje, iako je ponuđena u beskrajnom obilju. (T. 8, p. 21)

Uzaludno očekivanje vremena osveženja

Neki koji ne rade očekuju vreme osveženja. Ima onih koji, umesto da mudro iskoriste sadašnje prilike, dokono očekuju neko posebno vreme duhovnog osveženja, koje će njihovu sposobnost da obasjaju druge povećati u velikoj meri. Oni zanemaruju sadašnje dužnosti i prednosti i dopuštaju da njihovo svetlo nejasno gori, dok očekuju neko vreme kada će, bez ikakvog truda sa svoje strane, primiti naročiti blagoslov, koji će ih preobraziti i osposobiti za službu. (AA, p. 54)

Hristov naslednik

Sveti Duh je Hristov predstavnik, ali ne u ljudskom obličju, pa je od tog obličja nezavisan. Zato što je nosio ljudsku prirodu, Hristos nije mogao biti lično na svakom mestu. Zato je za njih bilo bolje da ode Ocu i pošalje Duha da bude Njegov naslednik na Zemlji. Tada niko neće imati nikakvu prednost koju mu donosi prebivalište ili lični dodir sa Hristom. Posredstvom Duha svi će moći da pristupe Spasitelju. U ovom smislu On će im biti bliži nego da se nije vazneo na Nebo. (Čežnja vekova, str. 580; izdanje 1998)

Sveti Duh od početka na delu

Od početka je Bog u ostvarivanju svojih namera, delovao preko ljudskih oruđa svojim Svetim Duhom u korist palog ljudskog roda. To je bilo očigledno u životu patrijaraha. Crkvi u pustinji, u vreme Mojsija, Bog je takođe dao svoga „dobroga Duha da ih poučava“. I u dane apostola On je silno radio za svoju Crkvu preko Svetoga Duha. Ista sila koja je pomagala patrijarhe, koja je dala Halevu i Isusu Navinu veru i hrabrost i koja je učinila da rad apostolske Crkve bude uspešan, podržavala je Božju vernu decu u svim nastupajućim vekovima. Zahvaljujući sili Svetoga Duha u toku mračnog srednjeg veka valdežanski hrišćani doprineli su da se pripremi put reformaciji. Bila je to ista sila koja je učinila da uspeju napori plemenitih ljudi i žena, koji su prokrčili put za osnivanje savremenih misija i za prevođenje Biblije na jezike i dijalekte svih naroda. (AA, p. 53)

USPEH JE SIGURAN

Božanske garancija

Bog će obaviti posao ako Mu prepustimo oruđa. (T. 9, p. 107)

Bog će prihvatiti službu iz celog srca i sam će nadoknaditi nedostatke. (MH, p. 150)

Svako delo pravednosti biće učinjeno besmrtnim, iako onaj koji ga je učinio možda neće osećati da je učinio bilo šta što je vredno zapaziti. (T. 2, p. 683)

Ako ste istinski posvećeni, Bog će preko vas, dovesti Istini druge koje može da iskoristi kao kanale za prenošenje Istine mnogima koji pipajući traže put po mraku. (T. 9, p. 63)

Istina će uskoro trijumfovati i svi koji sada biraju da budu Bogu pomagači, trijumfovaće sa njom. (T. 9, p. 135)

Svakome koji sebe nudi Gospodu za službu, ništa ne zadržavajući, data je sila za postizanje neizmernih rezultata. (T. 7, p. 30)

Kada marljivo radimo za spasenje svojih bližnjih, Bog će učiniti da uspe svaki naš napor. (T. 9, p. 86)

Gospod ima mesta za svakoga u svom velikom planu. Talenti koji nisu potrebni, nisu ni darovani. Pretpostavimo da je talenat mali. Bog ima mesto za njega, i taj jedan talenat, ako se verno iskoristi, obaviće posao koji je Bog isplanirao da on treba da uradi. (T. 9, p. 37)

Najponizniji radnici, u saradnji sa Hristom, mogu dodirnuti žice čije će vibracije odzvanjati do krajeva Zemlje i stvarati melodiju kroz čitavu večnost. (MH, p. 159)

Pravi uspeh u bilo kojoj grani dela nije rezultat slučaja ili sudbine. On je rezultat delovanja Božjih providenja, nagrada za veru i slobodno odlučivanje, za vrlinu i istrajnost. Izvrsne umne sposobnosti i visoki moralni ton nisu rezultat slučaja. Bog pruža prilike; uspeh zavisi od toga kako će biti iskorišćene. (PK, p. 486)

Oni koji su oduševljeni da uđu u delo, bilo u domaćem polju ili u dalekim oblastima, treba, u ime Gospodnje, da pođu napred. Ako budu osećali svoju zavisnostod Boga za milost i snagu, oni će uspeti. U početku će njihov posao možda biti mali, ali ako budu sledili Gospodnje planove, on će se uvećavati. Bog živi. On će na svakom mestu raditi za svakog nesebičnog, samopožrtvovnog radnika. (SW, 9. 4. 1903)

Saradnja nebeskih predstavnika

Misiju anđela treba bolje da shvatimo nego što smo je do sada shvatali. Bilo bi dobro imati na umu da svako pravo dete Božje ima saradnju nebeskih bića. Nevidljive vojske svetlosti i sile prate krotke i ponizne, koji veruju i traže da Bog ispuni obećanja. Heruvimi i serafimi i anđeli koji se odlukuju snagom, stoje Bogu s desne strane, „svi službeni duhovi, poslani da služe onima koji će biti naslednici spasenja.” (AA, p. 154)

Ne zaboravite da je Gospod Isus glavni Radnik. On zahteva sejanje semena. On u vaš um stavlja reči koje će dopreti do srca drugih. (T. 9, p. 41)

Posvetite se potpuno Božjem delu. On je vaša snaga i On će vam biti s desne strane, pomažući vam da ostavite Njegove milostive planove. (T. 9, p. 41)

Nebeska bića radiće preko ljudskog oruđa koje čvrstom verom teži savršenstvu karaktera,

koje će se ogledati u savršenstvu akcija. Svakome koji je angažovan u ovom poslu Hristos kaže: „Ja sam ti s desne strane da ti pomognem.” (COL, p. 332)

Kada čovekova volja saraduje sa Božjom voljom, ona postaje svemoguća. Sve što na Njegovu zapovest treba učiniti, može se postići u Njegovoj sili. Svaka Njegova zapovest sadrži silu za poslušnost. (COL, p. 333)

U radu za duše koje ginu, vi imate društvo anđela. Hiljade i hiljade, deset hiljada puta deset hiljada anđela očekuju saradnju sa vernicima crkava u nošenju svetla koje je Bog obilno dao, da bi ljudi mogli da se pripreme za Hristov dolazak. (T. 9, p. 129)

U ovom poslu svi nebeski anđeli spremni su da saraduju. Sva bogatstva Neba stoje na raspolaganju onima koji teže da spasu izgubljene. Anđeli će vam pomoći da dođete do najpravdnodušnijih i najokorelijih. Kada se jedan vrati Bogu, celo Nebo se raduje; serafimi i heruvimi uzimaju svoje zlatne harfe i pevaju hvale Bogu i Jagnjetu za njihovu milost i dobrotu prema ljudskoj deci. (COL, p. 197)

Onaj koji je pozvao galilejske ribare još uvek poziva ljude u svoju službu. Isto je toliko voljan da svoju silu ispolji kroz nas kao i kroz svoje prve učenike. Ma koliko bili nesavršeni i grešni, Gospod nam pruža svoju ponudu da se udružimo sa Njim, da učimo kod Hrista. On nas poziva da dođemo na božansko poučavanje, da ujedini se sa Hristom, možemo činiti Božja dela. (Čežnja vekova, str. 245; izdanje 1998)

Zar ne mislite da Hristos ceni one koji žive sasvim za Njega? Zar ne mislite da On posećuje one koji su, kao ljubljani Jovan, Njega radi, na teškim i odgovornim mestima? On nalazi svoje verne i održava prisnu vezu sa njima, hrabreći ih i jačajući ih. Svoje anđele, koji se odlikuju snagom, Bog šalje da služe Njegovim ljudskim radnicima koji govore istinu onima koji je ne znaju. (T. 8, p. 17)

Celo Nebo je aktivno i Božji anđeli čekaju da saraduju sa svima koji žele da prave planove po kojima će duše za koje je Hristos umro, moći da čuju radosne vesti o spasenju. Anđeli koji služe onima koji će biti naslednici spasenja, govore svakom pravom svecu: „Ima posla za tebe.” „Idite i stanite u crkvi te govorite narodu sve reči ovoga života.” (Dela 5,20) Ako oni kojima je upućen ovaj nalog budu poslušali, Gospod će pripremiti put pred njima, darujući im sredstva sa kojima treba da pođu. (T. 6, p. 433. 434)

U vreme kao što je ovo, svako Božje dete treba da bude aktivno angažovano u pomaganju drugima. Kada oni koji razumeju biblijsku istinu pokušavaju da pronađu ljude i žene koji čeznu za svetlošću, anđeli Božji ih prate. A kuda anđeli idu, niko ne treba da se boji da krene napred. Kao rezultat vernih napora posvećenih radnika, mnogi će se obratiti od idolopoklonstva da služe živome Bogu. Mnogi će prestati da plaćaju danak institucijama, koje je čovek uspostavio, i neustrašivo stati na stranu Boga i Njegovog zakona. (PK, p. 171)

Poglavarstva i vlasti Neba prate rat koji, pod očigledno obeshrabrujućim okolnostima, Božje sluge ne prestaju da vode. Kada hrišćani, ujedinjeni oko zastave svoga Otkupitelja, pođu napred da se bore u dobroj borbi vere, postižu nove pobede i stiču nova odlikovanja. Svi nebeski anđeli su u službi poniznog, vernog Božjeg naroda; i dok Gospodnja vojska radnika ovde na Zemlji peva svoje pesme hvale, gore na Nebu pridružuje im se hor odajući hvalu Bogu i Njegovom Sinu. (AA, p. 154)

Delo ne čini uspešnim sila koja potiče od ljudi, već sila nebeskih bića koja rade preko ljudskih oruđa i tako dovodi delo do savršenstva. Pavle može da poseje, Apolo da zalije, ali je Bog taj koji daje da poraste. Čovek ne može da obavi Božji deo posla. Kao ljudsko oruđe, on može da saraduje sa nebeskim bićima i da u prostoti i krotosti čini najbolje, shvatajući da je

Bog veliki glavni Radnik. Iako radnici mogu da preminu, delo neće stati, već će ići napred, dok se potpuno ne završi. (R&H, 14. 11. 1893)

Hrišćanin u Gospodu uvek ima snažnog pomagača. Možda nam način na koji Gospod pomaže neće biti poznat; ali ovo nam je poznato – On nikada neće izneveriti one koji se uzdaju u Njega. Kada bi hrišćani mogli da shvate koliko je puta Gospod pripremio njihov put, da se namere neprijatelja koje je imao prema njima ne bi mogle ostvariti, oni se ne bi spoticali putem i žalili se. Njihova vera bi se čvrsto oslanjala na Boga i nikakva nevolja ne bi imala snage da ih pokrene. Oni bi Ga priznali kao svoju mudrost i uspeh i On bi učinio da se ostvari ono što On želi da učini preko njih. (P&K, p. 576)

Svi koji učestvuju u propovedanju su Božji pomagači. Oni su saradnici anđela; u stvari to su ljudska oruđa preko kojih anđeli obavljaju svoju misiju. Anđeli govore njihovim glasom i rade njihovim rukama. Ljudska bića, saradujući s nebeskim silama, uživaju blagoslov njihovog obrazovanja i iskustva. (Vaspitanje, str. 241)

Hristos poziva svakog čoveka i ženu da uzme oružje Njegove pravednosti i počne da radi. „Ja sam vam s desne strane da vam pomognem,” kaže On. „Recite svom Bogu sve što vas muči i zbunjuje. On nikada neće izdati vaše poverenje.“ Hristu nije ništa tako drago kao Njegovo otkupljeno blago, Njegova crkva, radnici koji idu napred da poseju seme Istine... Razmišljajte o Isusu. On je na svom svetom mestu, ne usamljen, već okružen sa deset hiljada puta deset hiljada nebeskih anđela koji čekaju da izvrše Njegovo naređenje. On im nalaže da pođu i da rade za najslabije srce koje se pouzda u Boga. Velikom i malima, bogatim i siromašnima, obezbeđena je ista pomoć. (SW, 7. 11. 1905)

Ni pomisao o neuspehu

Radnici za Hrista ne treba nikada da misle, a još manje da govore o neuspehu u svom poslu. Gospod Isus je naš uspeh u svim poduhvatima; Njegov Duh treba da bude naše nadahnuće; kada se predajemo u Njegove ruke, da postanemo kanali svetlosti, naša sredstva za činjenje dobra nikada neće biti iscrpljena. Mi možemo crpsti iz Njegovog obilja i primati od te milosti koja nema granica. (GW, p. 19)

Kada se potpuno predamo Bogu i u svom poslu sledimo Njegova uputstva, On tada smatra sebe odgovornim za ostvarivanje tog posla. On ne želi da nagađamo da li će naši iskreni napori uspeti ili ne. Nijedan jedini put ne treba da pomislimo na neuspeh. Mi smo pozvani da saradujemo sa Onim koji ne zna za neuspeh. (COL, p. 363)

Gospod je razočaran kada se Njegova deca malo cene. On želi da Njegovo izabrano nasleđstvo ceni sebe prema ceni kojom ih je On procenio. Bog ih je želeo, inače ne bi poslao svoga Sina da izvrši tako skupocen nalog i da ih iskupi u tako skupom poduhvatu. On ima zadatak za njih i veoma je zadovoljan kada od Njega najviše traže u želji da proslave Njegovo ime. Oni mogu mnogo da očekuju, ako imaju veru u Njegova obećanja. (Čežnja vekova, str. 579; izdanje 1998)

Srazmeran uspeh

Kada Bog otvara put za ostvarenje određenog posla i daje sigurnost u uspeh, izabrano oruđe mora učiniti sve što je u njegovoj moći da postigne obećani rezultat. Uspeh će biti srazmeran oduševljenju i istrajnosti kojom je posao obavljan. (PK, p. 263)

Osnovni motiv uspešne službe

Šta god da se uradi iz čiste ljubavi, bez obzira koliko malo to može izgledati u očima ljudi, je istinski plodno; jer Bog više gleda na to koliko ljubavi neko ima, nego na količinu koju učini. (T. 2, p. 135)

Deset zaista obraćenih, spremnih, nebeskih radnika mogu učiniti više u misionarskom polju nego stotinu onih koji ograničavaju svoje napore da bi se uklopili u forme i sačuvali mehanička pravila, radeći bez duboke ljubavi za duše. (T. 4, p. 602)

Nisu sposobnosti koje sada posedujete ili volja koju imate ono što će vam doneti uspeh. Uspeh donosi ono što Gospod može da učini za vas. Mi treba mnogo manje da se pouzdamo u ono što čovek može da učini, a neuporedivo više u ono što Bog može da učini za svaku dušu koja veruje. On čezne da Mu verom pružite ruke. On čezne da od Njega očekujete velike stvari. On čezne da vam pruži razumevanje prolaznih, ali i duhovnih veličina. On može da izoštri um. On može da da taktičnost i veštinu. Uposlite svoje talente, molite Boga za mudrost i ona će vam biti data. (COL, p. 146)

Ulje milosti daje ljudima hrabrost i podstiče ih da svakoga dana obavljaju posao koji im Bog određuje. Pet ludih devojaka imale su žiške (poznavanje biblijske istine), ali one nisu imale Hristovu milost. Iz dana u dan ispunjavale su ceremonije i spoljašnje dužnosti, ali njihova služba bila je beživotna, lišena Hristove pravednosti. Sunce pravednosti nije sijalo u njihovom srcu i umu i zato nisu imale ljubav prema istini koja se pokorava Hristovom životu i karakteru, liku i natpisu. Ulje milosti nije bilo pomešano s njihovim naporima. Njihova religija bila je suva droždina bez pravog jezgra. One su se čvrsto držale formi i doktrina, ali bile su prevarene u svom hrišćanskom životu, pune sopstvene pravednosti, propuštajući da nauče lekcije u Hristovoj školi, koje bi ih, da su ih sprovele u život, učinile mudrima za spasenje. (R&H, 27. 3. 1894)

Božje delo treba nastaviti sve do kraja, na čemu treba da sarađuju božanska i ljudska oruđa. Oni koji su sami sebi dovoljni mogu naizgled biti aktivni u Božjem delu; ali ako se ne mole, njihova aktivnost je beskorisna. Kada bi mogli da pogledaju u kadionicu anđela, koji stoji kraj zlatnog oltara pred prestolom oko koga je duga, videli bi da Isusova zasluga mora da bude pomešana sa našim molitvama i naporima, inače će oni biti bezvredni kao Kainov prinos. Kada bismo mogli da vidimo svu aktivnost ljudskih oruđa onako kako je Bog vidi, videli bismo da delo koje je ostvareno sa mnogo molitve, koje je osvećeno Hristovom zaslugom, može opstati na sudu. Kada se bude vršilo veliko sudsko razmatranje, tada će se videti razlika između onoga koji služi Bogu i onoga koji Mu ne služi. (R&H, 4. 7. 1893)

Legalistička religija neće moći da odgovori ovom dobu. Mi možemo vršiti sve spoljašnje činove službe, ali da ipak budemo lišeni osvežavajućeg uticaja Svetoga Duha kao što su gelvujski brežuljci bili lišeni rose i kiše. Svima nama potrebna je duhovna vlaga; a potrebni su nam i sjajni zraci Sunca Pravednosti da omekšaju i pokore naša srca. Uvek treba da budemo čvrsti kao stena, kad je u pitanju neko načelo. Biblijska načela treba učiti, a onda učenje potkrepiti svetom praksom. (T. 6, p. 417. 418)

Uspeh ne zavisi toliko od talenata koliko od energije i spremnosti. Posedovanje sjajnih talenata nije ono što nas osposobljava da izvršimo prihvatljivu službu, već je to savesno obavljanje svakodnevnih dužnosti, zadovoljan duh, neizveštačeno, iskreno zanimanje za blagostanje drugih. U najponiznijoj sudbini može se naći prava vernost. Obični zadaci, izvršeni s ljubavlju i vernošću, divni su u Božjim očima. (PK, p. 219)

Skladna struktura snažnog, dobrog karaktera izgrađena je od pojedinačnih dela dužnosti. Vernost treba da karakteriše naš život u njegovim najsitnijim kao i najkrupnijim detaljima. Poštenje u malim stvarima, obavljanje malih dela vernosti i malih dela ljubaznosti, učiniće radosnom stazu našega života, i kada se naš posao na Zemlji završi, otkriće se da je svaka od tih malih dužnosti koje smo verno obavili, izvršila uticaj na dobro - uticaj koji nikada ne prolazi. (PP, p. 574)

Prepustite rezultate Bogu

Dobro seme za izvesno vreme može ostati neprimećeno u hladnom, sebičnom, svetovnom srcu, ne pokazujući da je pustilo koren, ali kasnije, kada Duh Božji nadahne dušu, sakriveno seme klija i na kraju donosi rod na slavu Bogu. U svom životnom radu ne znamo šta će uspeti, ovo ili ono. To nije pitanje kojim treba da se bavimo. Mi treba da radimo svoj posao, a rezultate da prepustimo Bogu. „Izjutra sej seme svoje i uveče nemoj da ti počivaju ruke.” Božji veliki zavet objavljuje da „dokle bude zemlje, neće nestajati setve ni žetve”. S pouzdanjem u ovo obećanje, ratar ore i seje. Sa ništa manje uverenja i mi treba da radimo u duhovnoj setvi, verujući Njegovom obećanju: „Tako će biti reč moja kad iziđe iz mojih usta; neće se vratiti k meni prazna, nego će učiniti što mi je drago, i srećno će svršiti na što je pošalje.” „Ide i plače koji nosi seme da seje; poći će s pesmom noseći snopove svoje.” (COL, p. 65)

NAGRADA ZA SLUŽBU

Neprocenjiva

Nije uzaludno služiti Bogu. Postoji neprocenjiva nagrada za one koji svoj život posvete Njegovoj službi. (T. 4, p. 107)

Svaka žrtva koja je učinjena u Njegovoj službi biće nagrađena prema „prevelikom bogatstvu blagodati njegove“. (Čežnja vekova, str.199; izdanje 1998)

Naša nagrada za rad sa Hristom u ovom svetu jeste veća sila i veća predanost da radimo sa Njim i u svetu koji će doći. (COL, p. 361)

Osnova za procenjivanje

Vrednost službe Bogu meri se duhom u kome se obavlja, a ne dužinom vremena provedenog u radu. (T. 9, p. 74)

Njihov uspeh u napredovanju u duhovnom životu zavisi od korišćenja talenata koji su im povereni. Njihova buduća nagrada biće srazmerna čestitosti i ozbiljnosti sa kojom služe Gospodu. (R&H, 1. 3. 1887)

Gospod ima veliki posao koji treba obaviti i On će dati najviše u budućem životu onima koji prinose najverniju, najspremniju žrtvu u sadašnjem životu. (COL, p. 330)

Oni koji su u jedanaest sati došli u vinograd bili su zahvalni što su imali priliku da rade. Njihova srca bila su puna zahvalnosti onome koji ih je primio, i kad im je na kraju dana domaćin platio celu dnevnicu, bili su veoma iznenađeni. Znali su da nisu zaradili toliko plate. Ljubaznost koja je zračila sa lica njihovog poslodavca ispunila ih je radošću. Nikada nisu zaboravili dobrotu domaćina, niti velikodušnu nagradu koju su primili.

Tako je i sa grešnikom, koji je, znajući svoju nedostojnost, ušao u Gospodnji vinograd u jedanaest sati. Njegovo vreme službe izgleda tako kratko, on oseća da ne zaslužuje nagradu, ali ispunjen je radošću što ga je Bog uopšte primio. On radi u poniznom duhu, duhu poverenja, zahvalan za prednost što može da bude Hristov saradnik. Bogu čini posebno zadovoljstvo da takvom duhu ukaže čast. (COL, p. 397. 398)

Sigurna nagrada

Onaj koji je svakom čoveku dao posao koji mu pripada u skladu sa njegovom sposobnošću, nikada neće dozvoliti da verno izvršena dužnost ostane nenagrađena. Svako delo odanosti i vere biće krunisano naročitim znacima Božje milosti i odobravanja. Svakom radniku dato je obećanje: „Ide i plaće koji nosi seme da seje; poći će s pesmom noseći snopove svoje.“ (T. 5, p. 395)

Bez obzira koliko je kratka naša služba ili skroman naš rad, ako u jednostavnoj veri sledimo Hrista, nećemo biti razočarani, kada je u pitanju nagrada. Ono što ni najveći i najmudriji ne mogu da zarade, najslabiji i najponizniji mogu da prime. Nebeska zlatna vrata ne otvaraju se onima koji uzdižu sami sebe. Ona se ne otvaraju onima koji su ponosna duha. Međutim, večne vratnice širom će se otvoriti drhtavom dodiru malog deteta. Plata milosti biće

blagoslovena onima koji su radili za Boga u jednostavnoj veri i ljubavi. (COL, p. 404)

Čela onih koji obavljaju ovaj posao nosiće krunu žrtve. Ali oni će primiti svoju nagradu. (T. 6, p. 348)

Svakom radniku za Boga ova pomisao treba da bude podsticaj i ohrabrenje. U ovom životu naš rad za Boga često izgleda kao potpuno besplodan. Naši napori da činimo dobro mogu biti ozbiljni i istrajni, ali možda nam neće biti dozvoljeno da budemo svedoci rezultata. Nama može izgledati da je napor bio uzaludan, ali Spasitelj nas uverava da je naš rad zapažen na Nebu i da plata neće izostati. (T. 6, p. 305)

Svaki čin, svako delo pravde, milosti i dobročinstva, stvara muziku na Nebu. Otac sa svog prestola gleda i ubraja one koji ih čine u najdragocenije blago. „I oni će biti moji,“ kaže Gospod nad vojskama, „kada ih budem učinio svojim draguljima.“ Svako milostivo delo prema onima koji imaju potrebe ili pate čini se kroz Hrista. Ko god pomogne siromašnima, ili saoseća sa ugroženima i potlačenima, i prijatelji se sa siročadi, dovodi sebe u bližu zajednicu sa Hristom. (R&H, 16. 8. 1881)

Hristos smatra da su sva dela milosti, dobročinstva i promišljenog staranja za nesrećne, slepe, hrome, bolesne, udovice i siročad učinjena Njemu samom; i ta dela se čuvaju u nebeskim spisima i biće nagrađena. (T. 3, p. 512. 513)

Pravedna nagrada

Gospod je dobar. On je milostiv i nežna srca. On poznaje svako svoje dete. On zna tačno šta svako od nas radi. On zna tačno koliko ko zaslužuje. Zar nećete položiti svoju listu zasluga i svoju listu osuda i prepustiti Bogu da obavi ovaj posao? Vama će biti data kruna slave, ako budete hteli da obavljate posao koji vam je Bog dao. (SW, 14. 5. 1903)

Gospod želi da se oslonimo na Njega ne postavljajući pitanje o nagradi. Kada Hristos boravi u duši, misao o nagradi nije najvažnija. Ona nije motiv koji nas nagoni na službu. (COL, p. 398)

Iz potkrovlja, iz stračara, iz tamnica, sa gubilišta, sa planina i iz pustinja, iz pećina zemaljskih i morskih, Hristos će dovesti svoju decu k sebi. Na Zemlji su bili siromašni, mučeni i zlostavljani. Milioni su sišli u grob opterećeni sramotom zbog toga što su odbili da popuste pred prevarnim zahtevima sotone. Ljudski sudovi osuđivali su Božju decu za najodvratnije zločine. Ali blizu je dan kada će „sam Bog biti sudija“. Tada će zemaljske odluke biti preokrenute. „Sramotu naroda svojega ukinuće sa sve zemlje.“ Svakom od njih biće date bele haljine. I oni će se prozvati sveti narod, iskupljenici Gospodnji. (COL, p. 179. 180)

Sadašnja nagrada

Sreća. Oni koji posvećuju svoj život službi za Hrista znaju šta znači prava sreća. Njihovi interesi i njihove molitve sežu mnogo dalje nego od njihovog „ja“. Oni sami rastu kada pokušavaju da pomognu drugima. Oni se upoznaju sa najvećim planovima, najpodsticajnijim poduhvatima, i kako onda ne bi rasli kada sebe postave u nebeski kanal svetlosti i blagoslova? Takvi primaju mudrost sa Neba. On se sve više i više poistovećuju sa Hristom u svim Njegovim planovima. Nema mesta duhovnom zastoju. (T. 9, p. 42)

Crkva koja se uspešno angažuje u ovom poslu, je srećna crkva. Čovek ili žena čija je duša puna saosećanja i ljubavi prema zabludama i onaj ko radi da ih dovede u tor velikog Pastira, angažovan je u blagoslovenom poslu. O, kakve li pomisli od koje duša postaje razdragana, jer

kada se jedan grešnik tako popravi, Nebo se više raduje nego za devedeset devet pravednika!
(T. 2, p. 22)

Ništa nije naporno onome koji svoju volju pokorava Božjoj volji. „Čineći kao Gospodu“ je misao koja čini privlačnim svaki posao koji mu Bog daje da radi. (T. 9, p.150)

Hrišćanskom radniku ništa nije preteško u poslu koji mu je Nebo naložilo. On ulazi u radost svoga Gospodara starajući se za duše koje su se oslobodile robovanja grehu; ta radost pruža mu nadoknadu za svako samoodricanje. (SW, 2. 4. 1903)

Strpljivo treba nastaviti sa činjenjem dobra što zahteva rad pun samoodricanja, predstavlja slavno delo kome se Nebo osmehuje. (T. 2, p. 24)

Hristos vrlo rado uzima naizgled beznadežni materijal, one koje je sotona ponizio i kroz koje je radio, da ih učini podanicima svoje milosti... On svoju decu čini svojim oruđem za ostvarivanje svoga dela i u Njegovom uspehu, čak i u ovom životu, oni nalaze dragocenu nagradu. (T. 6, p. 308. 309)

Blagoslov. - Svaki napor učinjen za Hrista doživjećemo kao blagoslov. (COL, p. 354)

Svaka izvršena dužnost, svaka žrtva učinjena u imu Isusa, donosi veoma veliku nagradu. U samom aktu dužnosti, Bog govori i daje blagoslov. (T. 4, p. 145)

U ovome svetu treba da živimo i zadobijamo duše za Spasitelja. Ako povređujemo druge, u stvari povređujemo sebe. Ako blagosiljamo druge, mi takođe blagosiljamo sebe; jer se uticaj svakog dobrog dela oseća u našem srcu. (T. 4, p. 72)

Svaki zrak svetlosti koji je obasjao druge, odraziće se i u našem srcu. Svaka ljubazna i saosećajna reč izgovorena tužnima, svako delo koje oslobađa potlačene i svaki dar za zadovoljavanje potreba naših bližnjih, dat ili učinjen s pogledom na Božju slavu, doneće blagoslove darodavcu. Oni koji ovako čine slušaju zakon Neba i primiće Božje odobravanje. (T. 4, p. 56)

Prilikom Hristovog dolaska biće data Konačna velika nagrada. Služba Bogu iskrenog srca donosi nagradu, čak i u ovom životu. Prepreke, protivljenje i gorka razočarenja koja slamaju srce, radnik će morati da podnese. On možda neće videti plod svoga napornog rada. Ali uprkos svemu on u svom radu nalazi blagoslovenu naknadu. Svi koji se predaju Bogu u nesebičnoj službi za ljudski rod, saraduju sa Gospodom slave. Ova misao čini naporan rad slatkim, daje snagu volji i hrabrost duhu za sve što se može dogoditi. (T. 6, p. 305. 306)

Zdravlje. - Činjenje dobra je izuzetan lek protiv bolesti. Oni koji se angažuju u delu pozvani su da se obrate Bogu, a On je obećao da će im odgovoriti. Njihova duša biće zadovoljena u vreme suše i oni će biti kao zaliveni vrt, čije vode ne presušuju. (T. 2, p. 29)

U druženju sa Bogom, sa Hristom i sa svetim anđelima, oni su okruženi nebeskom atmosferom, atmosferom koja donosi zdravlje telu, snagu umu i radost duši. (T. 6, p. 306)

Zadovoljstvo u činjenju dobra drugima daje žar osećanjima koji gori kroz nerve, ubrzava cirkulaciju krvi i donosi umno i fizičko zdravlje. (T. 4, p. 56)

Snaga. - Kada se snažan čovek isključi iz posla, postaće slab. Ona crkva ili one osobe koje se zatvaraju u sebe, ubrzo će početi da pate od duhovne slabosti. Rad snažnog čoveka održava snažnim. Duhovni rad, napor i nošenje tereta, je ono što daje snagu Hristovoj crkvi. (T. 2, p. 22)

Mir. - U radu za druge doživjećemo slatko zadovoljstvo, unutrašnji mir koji će biti dovoljna nagrada. Kada budu pokrenuti uzvišenom i plemenitom željom da čine dobro drugima, oni će naći pravu sreću u vernom vršenju raznih dužnosti. To će doneti više od zemaljske nagrade; jer svako verno, nesebično vršenje dužnosti zapažaju anđeli i ono svetli u životnom izveštaju.

(T. 2, p. 132)

Buduća nagrada

Večni život. - Ozbiljnim, promišljenim naporima da pruži pomoć tamo gde je potrebna, pravi hrišćanin pokazuje svoju ljubav prema Bogu i svojim bližnjima. On može izgubiti svoj život u službi, ali kad Hristos bude došao da prikupi svoje blago, On će ga ponovo naći. (T. 9, p. 56)

Ljubazna dobrodošlica. - Stanite na prag večnosti i čujte ljubaznu dobrodošlicu upućenu onima koji su u ovom životu sarađivali sa Hristom, smatrajući prednošću i čašću da pate radi Njega... Tamo iskupljeni pozdravljaju one koji su ih uputili podignutom Spasitelju. Oni se ujedinjuju hvaleći Onoga koji je umro da bi ljudska bića mogla imati život koji se meri sa Božjim životom. Sukob je završen. Sva patnja i razdor došli su kraju. Pesme pobjede ispunjavaju Nebo dok iskupljeni stoje oko Božjeg prestola. Svi prihvataju radosnu pesmu – Dostojno, dostojno je Jagnje koje je zaklano i koje nas je iskupilo Bogu. (MH, p. 506. 507)

Ako izveštaj pokazuje da je ovo bio njihov život, da je njihov karakter bio obeležen nežnošću, samoodricanjem i dobročinstvom, oni će primiti blagoslov i uverenje od Hrista – Dobro je učinjeno. Hodite blagosloveni oca mojega; primite carstvo koje vam je pripravljeno od postanja sveta. (T. 3, p. 525)

Nebeska sredina. - Sada je Crkva u borbi. Sada smo sukobljeni sa svetom u tami, koji se skoro potpuno predao idolopoklonstvu. Ali dolazi dan kada će bitka biti izvojevana i pobjeda odnesena. Božja volja treba da se čini na Zemlji kao i na Nebu. Narod spasenih neće znati ni za kakav drugi zakon osim za zakon Neba. Svi će biti srećna, jedinstvena porodica, obučena u haljine slave i zahvalnosti, haljine Hristove pravednosti. Sva priroda, u svojoj nenadmašnoj ljupkosti, prinosiće Bogu hvalu i obožavanje. Svet će se kupati u svetlosti Neba. Svetlost Meseca biće kao svetlost Sunca, a svetlost Sunca biće sedam puta veća nego što je sada. Godine će prolaziti u radosti. Zvezde jutarnje zajedno će pevati i sinovi Božji klikovati od radosti, dok će Bog i Hristos zajedno objaviti: „Neće više biti greha, niti će više biti smrti.“ (MH, p. 504)

Radost. - Nagrada Hristovih radnika je prednost da uđu u Njegovu radost. Ta radost, koju sam Hristos željno očekuje, predstavljena je u Njegovom zahtevu Ocu: „Hoću da i oni koje si mi dao budu sa mnom gde sam ja.“ (T. 6, p. 309)

U našem životu ovde, iako je zemaljski ograničen grehom, najveća radost i najviše vaspitanje stiže se služenjem. I u budućem životu, nesputani ograničenošću grešne ljudske prirode, svoju najveću radost i svoje najviše vaspitanje naći ćemo u služenju - u svedočenju, i u stalnom učenju tokom svedočenja „kako je bogata slava tajne ove“ – „Hristos u vama, nad slave“. (Vaspitanje, str. 273. 274)

Oni imaju udela u Hristovim patnjama i imaće udela u slavi koja će biti otkrivena. Budući da su jedno sa Njim u Njegovom delu, ispijajući sa Njim čašu tuge, oni su, takođe, sudeonici u Njegovoj radosti. (TMB, p. 27)

Plod sejanja semena. Svaki impuls Duha Svetoga koji je vodio ljude dobroti i Bogu, zapisan je u nebeskim knjigama i u dan Božji svako ko je dao sebe da bude oruđe za rad Svetoga Duha, moći će da vidi šta je u svom životu učinio. (T. 6, p. 310)

Kada iskupljeni budu stajali pred Bogom, dragocene duše, koje će biti tamo, odazvaće se kada čuju svoja imena, zato što su uloženi verni, strpljivi naponi u njihovu korist, preklinjanja i ozbiljna uveravanja da uđu u Utočište. Tako će oni koji su u ovom svetu bili Bogu pomagači

primiti svoju nagradu. (T. 8, p. 196. 197)

Kakva će radost biti kada se ovi iskupljeni sretnu i pozdrave one koji su poneli teret u njihovu korist! A oni koji su živeli, ne da bi sebi udovoljavali, već da budu blagoslov nesrećnima koji su imali tako malo blagoslova - kako će njihova srca zadrhtati od zadovoljstva! Oni će shvatiti obećanje: Ti ćeš biti blagosloven, jer ti oni ne mogu platiti; zato ćeš primiti platu o vaskrsenju pravednih. (GW, p. 519) Na Nebu ćemo videti mlade kojima smo pomogli, one koje smo pozivali u svoje domove, koje smo izbacili iz kušanja. Videćemo kako njihova lica zrače sjajem slave Božje. (T. 6, p. 348)

Biti saradnik Hristu i nebeskim anđelima u velikom planu spasenja! Koji posao može da se uporedi sa ovim! Od svake spasene duše Bogu je upućena slava, koja se od Njega odbija i obasjava spasenog, ali i onog ko je doprineo njegovom spasenju. (T. 2, p. 232)

Spaseni će se susretati i prepoznati one čiju su pažnju skrenuli na podignutog Spasitelja. Kakav će blagosloveni razgovor oni voditi sa ovim dušama! „Ja sam bio grešnik,“ neko će reći, „bez Boga i bez nade u svetu, a ti si došao k meni i skrenuo mi pažnju na dragocenog Spasitelja kao na moju jedinu nadu. Ja sam poverovao u Njega. Pokajao sam se za svoje grehe i pružena mi je prilika da stanujem zajedno sa Njegovim svecima u nebeskim stanovima u Hristu Isusu.“ Drugi će reći: „Ja sam živio kao neznabožac u naznabožačkoj zemlji. Ti si ostavio svoje prijatelje i udoban dom i došao da me naučiš kako da nađem Isusa i poverujem u Njega kao jedinog pravog Boga. Porušio sam svoje idole i služio Bogu i sada Ga gledam licem k licu. Ja sam spasen, večno spasen, da uvek gledam Onoga koga volim. Onda sam Ga gledao samo očima vere, ali sada Ga gledam kako jeste. Sada mogu da izrazim svoju zahvalnost za Njegovu iskupiteljsku milost Onome koji me je voleo i oprao me od mojih greha u svojoj krvi.“ (GW, p. 518)

Drugi će izraziti svoju zahvalnost onima koji su nahranili gladne i obukli gole. „Kada je očajanje obuzelo moju dušu u neverovanju, Gospod te je poslao k meni,“ govoriće oni, „da kažeš reči nade i utehe. Ti si mi doneo hranu za moje fizičke potrebe i ti si mi otvorio reč Božju, otvarajući mi oči za moje duhovne potrebe. Postupao si sa mnom kao sa bratom. Saosećao si sa mnom u mojim tugama i povratio moju ranjenu i izbijenu dušu, tako da sam mogao da uhvatim Hristovu ruku koja je bila ispružena da me spase. U mom neznanju strpljivo si me učio da imam Oca na Nebu, koji se za mene brine. Čitao si mi dragocena obećanja iz Božje reči. Udahnuo si u mene veru da će me On spasiti. Moje srce je omekšalo, pokorilo se, slomilo, dok sam razmišljao o žrtvi koju je Hristos podneo za mene. Postao sam gladan hleba života i istina je postala dragocena mojoj duši. Ja sam ovde, spasen, večno spasen, da uvek živim u Njegovoj prisutnosti i hvalim Onoga koji je dao svoj život za mene.“ (GW, p. 518. 519)

Strpljivo čekajte nagradu

Ako nam se čini da dugo čekamo da naš Oslobodilac dođe; ako, povijeni od muka i iscrpljeni od teškog rada, postanemo nestrpljivi u čekanju da se naš nalog završi i primimo časno oslobođenje od ratovanja, onda se setimo - i neka sećanje zaustavi svako mrmljanje - da nas Bog ostavlja da se na Zemlji susrećemo sa olujama i borbama, da bismo usavršili hrišćanski karakter, da bismo se bolje upoznali sa Bogom, da bismo obavili posao za Gospoda u zadobijanju mnogih duša za Hrista, da bismo radosnog srca mogli da čujemo reči: „Dobro, dobri i verni slugo, uđi u radost gospodara svojega.“ (R&H, 25. 10. 1881)

Budite strpljivi, hrišćanski vojnici. Još samo malo i Onaj koji treba da dođe, doći će. Noć zamornog čekanja, straženja i žalosti je skoro prošla. Uskoro će biti data nagrada, večni dan će svanuti. Nema vremena za spavanje, nema vremena za povlađivanje beskorisnom žaljenju. Onaj koji se sada usuđuje da spava propustiće dragocene prilike da učini dobro. Nama je data dragocena prednost da sakupljamo snopove u velikoj žetvi. Svaka spasena duša biće još jedna zvezda u kruni Isusa naseg Otkupitelja. Ko želi da odloži oružje, kada će, ako nastavi još malo da se bori, postići nove pobeđe i sakupiti nove trofeje za večnost? (R&H, 25. 10. 1881)
